

L'Echec

Johann Hermann Zukertort
7 september 1842 - 20 juni 1888

Terugblik op het seizoen 2015/2016

Jaaroverzicht over het seizoen 2015/2016 van de schaakvereniging Zukertort/Amstelveen, aangesloten bij de Schaakbond Groot-Amsterdam, met drie teams in de KNSB-competitie en twee teams in de SGA-competitie. De speelzaal is gevestigd in het Go Cultural Centre, Schokland 14 te Amstelveen (tel. 020-6473981). Speelavond op vrijdag vanaf 20.00 uur.

Colofon

Voorzitter:	Michiel Harmsen	0294-483132	voorzitter@zukertortamstelveen.nl
Secretaris:	Jan Helsloot	020-6716179	secretaris@zukertortamstelveen.nl
Penningmeester:	Bram ter Schegget	06-41183153	penningmeester@zukertortamstelveen.nl
Intern wedstrijdleader:	Joël de Vries	06-22645283	kandidaten@zukertortamstelveen.nl
Extern wedstrijdleader:	Gijs IJzermans	06-46162540	ExternWL@zukertortamstelveen.nl
Webmaster:	Eric Roosendaal	020-6648753	info@zukertortamstelveen.nl
Jeugdleader:	Danny Kool	06-13528033	jeugdleader@zukertortamstelveen.nl

Website <http://www.zukertortamstelveen.nl/>

Inhoudsopgave

5	Verslaggeving Zukertort/ A 1	Diverse verslaggevers
13	Verslaggeving Zukertort/ A 2	Diverse verslaggevers
27	Verslaggeving Zukertort/ A 3	Diverse verslaggevers
36	Verslaggeving Zukertort/ A 4	Diverse verslaggevers
50	Verslaggeving Zukertort/ A 5	Diverse verslaggevers
54	Belevenissen van het KNSB-cupteam	Diverse verslaggevers
60	Belevenissen van het SGA-cupteam	Diverse verslaggevers
69	Amstelveen bruist!	Dirk Goes
74	Kort nieuws	Dirk Goes
80	Shogi in Amstelveen	Evert Jan Karman
81	Pinksteren in Maastricht	Dirk Goes
85	Hing Ting Lai prolongeert nationale titel!	Dirk Goes
91	Zukertort bijna vereniging van het jaar!	Michiel Harmsen
92	Hing Ting Lai Nederlands Kampioen Lightningschaak!	Dirk Goes
93	Hing Ting Lai verslaat Dimitri Reinderman in vluggermatch!	Dirk Goes
95	Joël en Laurens winnen doorgeefschaaktitel!	Eric Roosendaal
95	Herinneringen aan Viktor Kortsjnoj	Wouter Simonis
96	Schaken is vriendschappelijk vechten	Florian Jacobs
98	Hing Ting Lai prolongeert SGA-snelschaaktitel!	Dirk Goes
101	Schaken met een hersenschudding	Tobi Kooiman
109	De scheuring in de Amsterdamse Schaakbond	Dirk Goes
119	De Max Euwe-matches	Dirk Goes

Externe competitie 2015/2016

Individuele scores

Zukertort/A 1	Score	TPR	Zukertort/A 2	Score	TPR
Fitzgerald Krudde	5½ uit 9	2353	Dennis Brouwer	6 uit 9	2202
Jelmer Sminia	5 uit 9	2130	Paul-Peter Theulings	6 uit 9	2198
Martijn van der Eijk	4 uit 9	2251	Florian Jacobs	5½ uit 9	2183
Sybolt Strating	4 uit 9	2131	Matthew Tan	6 uit 8	2312
Tjark Vos	4 uit 9	2091	Joël de Vries	5½ uit 8	2202
Christopher Brookes	4 uit 9	2173	Lody Kuling	4 uit 7	2248
Stan van Gisbergen	3 uit 9	2165	Ivan Pilcevic	3½ uit 6	2114
Tobias Kabos	7 uit 8	2493	Tobi Kooiman	2 uit 5	2039
Sander Los	3½ uit 8	2104	Michiel Harmsen	1 uit 3	1971
Colin Stolwijk	2½ uit 8	1971	Gijs IJzermans	2 uit 2	2988
Matthew Tan	1 uit 1	2549	Bram ter Schegget	1½ uit 2	2229
Gijs IJzermans	1 uit 1	2899	Laurens Schilstra	1½ uit 2	2288
Bram ter Schegget	½ uit 1	2197	Rugved Adavatkar	½ uit 1	1998
			Ridens Bolhuis	½ uit 1	1997
Totaal	45 uit 90		Totaal	45½ uit 72	

Zukertort/A 3	Score	TPR
Eric Roosendaal	5½ uit 9	2126
Jeroen Schoonackers	5 uit 9	2004
Jan Helsloot	4½ uit 9	1913
Esther de Kleuver	3½ uit 9	1968
Waldemar Moes	5½ uit 8	2101
Walt Schagen	3 uit 7	1916
Gijs IJzermans	4 uit 6	2166
Bram ter Schegget	2½ uit 4	2156
Peter de Heer	1½ uit 4	1878
Ridens Bolhuis	1½ uit 3	1918
Laurens Schilstra	2 uit 2	2712
Olav Lucas	1 uit 1	2761
Michiel Harmsen	0 uit 1	1446
Totaal	39½ uit 72	

Zukertort/A 4	Score	TPR	Zukertort/A 5	Score	TPR
Ridens Bolhuis	6 uit 9	2026	Danny Kool	6 uit 7	1734
Wim Moene	6½ uit 7	2301	Bas Spoelstra	5 uit 6	1712
Michiel Harmsen	6 uit 8	2175	Wilco Dado	2½ uit 5	1388
Olav Lucas	4½ uit 8	1864	Peter Waaning	3 uit 4	1418
Laurens Schilstra	4 uit 8	2015	Laura Ratniece	2½ uit 4	1577
Marcel Laarhoven	3 uit 6	1905	Rugved Adavatkar	½ uit 1	1573
Nico Louter	2 uit 6	1785	Reglementair	0 uit 1	
Mateusz Glowacki	2½ uit 4	1947			
Harold de Boer	1½ uit 4	1908			
Evert Jan Karman	1 uit 4	1632			
Dirk Goes	1 uit 2	1894			
Walther Kappelhof	0 uit 2	1230			
Bas Spoelstra	0 uit 1	1051			
Danny Kool	0 uit 1	1122			
Edwin van Erp	0 uit 1	951			
Reglementair	1 uit 1				
Totaal	39 uit 72		Totaal	19½ uit 28	

Scoretabellen

Zukertort/A 1 (KNSB, 1e klasse A)

	Gesp	Mp	Bp
1. Groninger Combinatie 1 (K)	9	14	61
2. De Toren Arnhem 1	9	14	47
3. De Wijker Toren 1	9	10	44
4. Wageningen 1	9	9	46
5. Zukertort Amstelveen 1	9	9	45
6. ASV 1	9	8	42
7. Philidor Leeuwarden 1	9	7	43
8. SG Max Euwe 1	9	7	42½
9. HWP Haarlem 1 (D)	9	7	41½
10. Caissa Eenhoorn 1 (D)	9	5	38

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
7½	7	4	4½	7½	6½	7½	6½	10	
2½	4	5½	5½	6	5½	5½	6	6½	
3	6	3½	4½	5	5½	5½	6	5	
6	4½	6½	4	4½	5	5	5	5½	
5½	4½	5½	6	5	4	4	4½	6	
2½	4	5	5½	5	6	4	6	4	
3½	4½	4½	5	6	4	5½	4½	5½	
2½	4½	4½	5	6	6	4½	4	5½	
3½	4	4	5	5½	4	5½	6	4	
0	3½	5	4½	4	6	4½	4½	6	

Zukertort/A 2 (KNSB, 2e klasse B)

	Gesp	Mp	Bp
1. Zukertort Amstelveen 2 (K)	9	16	45½
2. Laurierboom Gambiet 1	9	15	43
3. Caissa 2	9	11	39½
4. De Waagtoren 1	9	10	42
5. AAS 1	9	10	35½
6. HSG 1	9	8	35½
7. Kennemer Combinatie 2	9	7	35
8. Amersfoort 1	9	7	31½
9. LSG 2 (D)	9	6	34½
10. Groninger Combinatie 3 (D)	9	0	18

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1½	5	4½	6	4½	5½	5	5½	8	
6½	2	5	4½	5½	4	5½	4½	5½	
3	6	5	5	2	4	3½	5½	5½	
3½	3	3	5	5½	3½	7	4½	7	
2	3½	3	3	4½	4½	5	5	5	
3½	2½	6	2½	3½	4½	5	3½	4½	
2½	4	4	4½	3½	3½	3	4	6	
3	2½	4½	1	3	3	5	4	5½	
2½	3½	2½	3½	3	4½	4	4	7	
0	2½	2½	1	3	3½	2	2½	1	

Zukertort/A 3 (KNSB, 3e klasse C)

	Gesp	Mp	Bp
1. DSC Delft 2 (K)	9	15	45½
2. Emanuel Lasker 1	9	11	40½
3. Zukertort Amstelveen 3	9	11	39½
4. Caissa 4	9	11	38
5. Paul Keres 3	9	10	38½
6. ASC 1	9	10	37
7. Amsterdam West 1	9	8	34½
8. ASV 3	9	6	33
9. HWP Zaanstad 1 (D)	9	6	32
10. De Waagtoren 2 (D)	9	2	21½

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
4½	4½	4	4½	3	6½	5	6½	7	
3½	5½	3½	4	5	5	4½	2½	7	
3½	2½	4	4½	4½	5	3½	6	6	
4	4½	4	3½	4	2½	5	4½	6	
3½	4	3½	4½	4	3½	5	5	5½	
5	3	3½	4	4	2	6½	4½	4½	
1½	3	3	5½	4½	6	3	2½	5½	
3	3½	4½	3	3	1½	5	2½	7	
1½	5½	2	3½	3	3½	5½	5½	2	
1	1	2	2	2½	3½	2½	1	6	

Zukertort/A 4 (SGA, Promotieklasse)

	Gesp	Mp	Bp
1. VAS 2 (K)	9	16	51
2. ENPS 1	9	13	39½
3. Caissa 6	9	12	41
4. Laurierboom-Gambiet 2	9	12	39½
5. Zukertort Amstelveen 4	9	11	39
6. De Amstel 1	9	8	34
7. Oosten Toren (D)	9	7	33
8. Amsterdam West 2 (D)	9	6	34
9. ENPS 2 (D)	9	2	23
10. VAS 3 (D)	9	1	26

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
4	4	6	6	5	8	5	7½	5½	
4	4	3½	4½	5	4½	4	4½	5½	
4	4	5	3½	2½	5	5½	6	5½	
2	4½	3	4	4	5½	5	7	4½	
2	3½	4½	4	4	4	5½	6½	5	
3	3	5½	4	4	3½	2	4½	4½	
0	3½	3	2½	4	4½	4½	5	6	
3	4	2½	3	2½	6	3½	5½	4	
½	3½	2	1	1½	3½	3	2½	5½	
2½	2½	2½	3½	3	3½	2	4	2½	

Zukertort/A 5 (SGA, viertallen)

	Gesp	Mp	Bp
1. De Wachter 2 (K)	7	11	18
2. Zukertort Amstelveen 5	7	10	19½
3. TOG 1	7	10	16½
4. Boven IJ 4	7	7	14
5. De Raadsheer 5	7	6	11
6. Isolani 2	7	5	9½
7. Volewijkers 3	7	4	12
8. De Raadsheer 4	7	3	11½

1	2	3	4	5	6	7	8
3	3	1½	3½	2	2½	2½	
1	1½	3	4	4	3	3	
1	2½	2	2	3½	2½	3	
2½	1	2	1½	3	1½	2½	
½	0	2	2½	3	2	1	
2	0	½	1	1	2½	2½	
1½	1	1½	2	2	1½	2	
1½	1	1	1½	3	1½	2	

Verslaggeving Zukertort/A 1

26 september 2015	Caissa Eenhoorn 1	(2169)	-	Zukertort A/1	(2234)	4	-	6
	Henk-Jan Visser	(2278)	-	Stan van Gisbergen	(2305)	1	-	0
	Daan Zult	(2293)	-	Fitzgerald Krudde	(2309)	1	-	0
	Martijn Monteban	(2259)	-	Sybolt Strating	(2307)	0	-	1
	Peter Doggers	(2210)	-	Martijn van der Eijk	(2267)	0	-	1
	Ardjan Langedijk	(2154)	-	Christopher Brookes	(2268)	1	-	0
	Arllette van Weersel	(2158)	-	Tobias Kabos	(2278)	0	-	1
	Ron Deen	(2133)	-	Colin Stolwijk	(2161)	1	-	0
	Jerrel Thakoerdien	(2151)	-	Jelmer Sminia	(2207)	0	-	1
<i>Uw verslaggever:</i>	Ronald Ritsema	(1951)	-	Tjark Vos	(2144)	0	-	1
<i>Eric Roosendaal</i>	Sjors Broersen	(2099)	-	Gijs IJzermans	(2089)	0	-	1

Eerste match pakt goed uit voor A1

De eerste wedstrijd van A1 werd in Hoorn gespeeld - tegen Caissa Eenhoorn heeft Amstelveen al vaker gespeeld, veelal met succes, maar zelden met gemak.

De score werd snel geopend door een blitzoverwinning van Tjark Vos. Een nederlaag van Christopher Brookes werd meer dan gecompenseerd door zeges van invaller Gijs IJzermans en Martijn van der Eijk. Daarmee was het 3-1.

Aan de kopborden sloegen de gastheren echter flink toe. Zowel Stan van Gisbergen als Fitzgerald Krudde moesten capituleren, en toen ook Colin Stolwijk in grote problemen raakte leek een zege ver weg.

De sleutelpartij van de dag werd gespeeld door Jelmer Sminia. Lange tijd stond hij met zwart zeer gedrongen, maar toen in de tijdnoedfase zijn damevleugel werd opgerold verhuisde Jelmer alle stukken naar de koningsvleugel voor de tegenaanval. Terwijl wit een toren won, bleek hij zelf ineens mat in drie te gaan.

Daarmee was de match in hogere zin gelopen. Sybolt Strating bouwde een voordeeltje steeds verder uit tot een punt en Tobias Kabos zette het slotakkoord door in de tweede tijdnoedfase een winnende aanval op te bouwen. En dus won A1 met 6-4.

Noot: dit verslag is grotendeels gebaseerd op het verslag van Caissa Eenhoorn.

10 oktober 2015	Zukertort A/1	(2249)	-	SG Max Euwe 1	(2194)	4	-	6
	Sybolt Strating	(2307)	-	Frank Kroeze	(2367)	1	-	0
	Martijn van der Eijk	(2267)	-	Jochem Snuverink	(2373)	1	-	0
	Stan van Gisbergen	(2305)	-	Dinant Postma	(2148)	0	-	1
	Fitzgerald Krudde	(2309)	-	Alexander Baisakow	(2145)	0	-	1
	Sander Los	(2241)	-	Henk Bernink	(2152)	1	-	0
	Tobias Kabos	(2278)	-	Kambiz Sekandar	(2168)	0	-	1
	Christopher Brookes	(2268)	-	Bart Konijn	(2284)	1	-	0
	Colin Stolwijk	(2161)	-	Paul Bierenbroodspot	(2108)	0	-	1
<i>Uw verslaggever:</i>	Tjark Vos	(2144)	-	Achim Buendgen	(2116)	0	-	1
<i>Eric Roosendaal</i>	Jelmer Sminia	(2207)	-	Henk-Jan Paalman	(2080)	0	-	1

A1 verliest van SG Max Euwe

Tegen onze gasten van Max Euwe Enschede beloofde het een spannende middag te worden. Beide teams zijn vaste klant in de eerste klasse, maar met de overwinning van de laatste wedstrijd vorig seizoen in het achterhoofd gingen we van start.

Sybolt Strating was als eerste klaar. In een passieve stelling tegen de kopman van Max Euwe kreeg hij een remiseaanbod. Omdat er voor beide partijen weinig te halen was, werd het punt gedeeld. Sander Los had een kwaliteit verloren, maar had inmiddels een ijzersterk paard op d3 gekregen met druk op beide witte flanken. Nadat zijn tegenstander dacht uit de problemen te komen door de kwaliteit terug te geven, sloeg Sander toe met een tactische truc.

Helaas stonden we op een aantal andere borden minder, we moesten nog aan de bak. Jelmer Sminia kwam met wit niet verder dan remise, gezien de eindstelling geen slecht resultaat. Helaas verloor Colin Stolwijk, de zwarte d-vrijpion was toch te sterk. Stan van Gisbergen onderschatte een witte opstoot, en daarna was zijn structuur zo slecht en het initiatief van wit zo sterk dat de stelling niet te houden bleek. Fitzgerald Krudde won zijn rustige partij rechttoe-rechtaan, waarmee de score op 3-3 kwam.

Fitzgerald Krudde: rechttoe-rechtaan!

Inmiddels werd al duidelijk dat 5-5 het maximaal haalbare zou zijn. Helaas zat zelfs dat er niet meer in. Martijn van der Eijk had een egestelling niet optimaal tegengespeeld – toen de boel openging verloor hij een stuk. Christopher Brookes had ondanks zijn slechte stelling halverwege enkele pionnen meegenomen en speelde inmiddels een toren + looper eindspel met pluspion – die bleek echter niet genoeg voor de winst. Tjark had een stukoffer tegen drie pionnen op het bord gezet, maar in het eindspel bleek het paard toch de overhand te krijgen. Tobias Kabos probeerde in een gelijke stelling de zwarte pionnen weg te slaan en kreeg een bizar eindspel van dame met f+g+h-pion tegen twee torens en een looper. Dat eindigde ten slotte in remise, zodat de eindstand een 6-4 nederlaag werd.

7 november 2015	HWP Haarlem 1	(2133)	-	Zukertort/A 1	(2249)	5½ - 4½
	René Duchêne	(2121)	-	Fitzgerald Krudde	(2306)	0 - 1
	Indra Polak	(2123)	-	Martijn van der Eijk	(2268)	0 - 1
	Harry Lips	(2006)	-	Tobias Kabos	(2283)	0 - 1
	Max Merbis	(2127)	-	Sybolt Strating	(2315)	1 - 0
	Bart Gijswijt	(2312)	-	Stan van Gisbergen	(2287)	0 - 1
	Juan de Roda Husman	(2209)	-	Sander Los	(2248)	1 - 0
	Aran Köhler	(2173)	-	Tjark Vos	(2173)	1 - 0
	Pieter de Jager	(2068)	-	Jelmer Sminia	(2212)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Enno Noordhoff	(2054)	-	Christopher Brookes	(2257)	½ - ½
<i>Jelmer Sminia</i>	Jan-Willem van Prooijen	(2141)	-	Colin Stolwijk	(2137)	1 - 0

Zukertort redt het niet tegen HWP

Op de warmste 7e november van de afgelopen jaren, reisde het eerste team van Zukertort af naar Haarlem voor de uitwedstrijd tegen HWP. In het lokale denksportcentrum leek het een mooie middag te gaan worden. Door de afwezigheid van twee topspelers bij HWP was er op bijna elk bord een ratingoverwicht voor Zukertort.

De middag begon rustig. Na een uur spelen stond het op alle bordes nog gelijk, alleen Martijn van der Eijk verloor een pion in de opening en kwam op het oog erg passief te staan. Daarna sloeg het noodlot echter toe op de lagere bordes. Zowel Colin Stolwijk als Jelmer Sminia kwamen minder te staan en verloren hun partij. Gelukkig wonnen Stan van Gisbergen en Fitzgerald Krudde, waarmee de stand gelijk werd getrokken, maar de overige bordes stonden niet florissant. Tjark Vos kreeg na een stukoffer op de koning geen winnende aanval en moest zich overgeven. Ook Sybolt Strating verloor een pion en kon de witte vrijpion niet tegenhouden – 5-5 leek inmiddels het maximaal haalbare.

Gelukkig had Martijn het tij weten te keren. Zijn stukken vlogen de witte stelling binnen en hij haalde een mooi punt binnen! Tobias Kabos had de gehele partij het initiatief en wist dit uit te buiten, zoals dat al vaker dit seizoen is gebeurd.

Na de remise van Christopher Brookes was alleen Sander Los nog bezig tegen oud-Zukertorter Juan de Roda. Met een gelijke stand op het scorebord was dit de beslissende partij. Na een afwikkeling rond de witte koning (waarin na analyse bleek dat er een betere voortzetting was geweest) kwam Sander een kwaliteit achter in het eindspel. In combinatie met een vrije d-pion was dit helaas niet te houden, en hij moest zich na lange strijd gewonnen geven. Hiermee bleven de punten aan Haarlemse zijde.

12 december 2015	Zukertort A/1	(2249)	-	Wageningen 1	(2190)	6 - 4
	Martijn van der Eijk	(2268)	-	Jan Timman	(2553)	0 - 1
	Stan van Gisbergen	(2287)	-	Erwin Oorebeek	(2175)	½ - ½
	Fitzgerald Krudde	(2306)	-	Yochanan Afek	(2282)	0 - 1
	Sybolt Strating	(2315)	-	David van Eekhout	(2183)	½ - ½
	Tjark Vos	(2173)	-	Erik van den Dikkenberg	(2144)	1 - 0
	Christopher Brookes	(2257)	-	Stefan Bekker	(2297)	0 - 1
	Jelmer Sminia	(2212)	-	Frits Gieltes	(1774)	1 - 0
	Colin Stolwijk	(2137)	-	Bert Torn	(2138)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Sander Los	(2248)	-	Fred Jonker	(2148)	1 - 0
<i>Eric Roosendaal</i>	Tobias Kabos	(2283)	-	Jermo Kooijmans	(2208)	1 - 0

A1 te sterk voor Wageningen

A1 had in de vierde ronde te doen met Wageningen, het team dat sinds een aantal jaren wordt aangevoerd door OVG (OverGrootMeester) Jan Timman. Die gewoon op bord 1 plaatsneemt, dus de opponenten kunnen zelf kiezen wie het voorrecht krijgt om hem te mogen bestrijden. Dit jaar was Martijn van der Eijk de uitverkorene. Hij won al snel een pion, maar Timman had bergen compensatie, won de pion soepel terug, en stond vanaf dat moment ferm aan het roer. Tja, verliezen van Timman is geen schande.

A1 had bovendien een vervelende start, want Christopher Brookes had vooruit gespeeld en verloren. Na de toch wat smadelijke nederlaag in Haarlem was er wel wat recht te zetten, en gelukkig ging het aan veel andere borden crescendo. Kapitein Jelmer Sminia gaf het goede voorbeeld door een invaller met huid en haar op te peuzelen.

Tobias Kabos had een speciale missie deze ronde: zijn FIDE-rating stond op 2299, en een zege zou hem het ontbrekende ratingpunt opleveren dat nodig was voor het FIDE-meesterschap. Tobias kreeg wit op bord tien en deed daar keurig zijn plicht. Punt en titel. Dat laatste pas na betaling van 70 euro overigens, want de FIDE is bepaald geen liefdadigheidsinstelling tegenwoordig.

Tobias Kabos: Punt en titel!

Er vielen meer overwinningen te noteren. Colin Stolwijk en Tjark Vos wonnen allebei, en Sander Los meldde dat hij zijn punt al telde na een zet of twaalf. Dat mocht zo zijn, maar de winstweg was nog lang en liep via een looper/paardeindspel, waarin Sanders looper het vijandelijke paard overigens fijn domineerde. Fitzgerald Krudde deelde helaas niet in de winstroes, want na een bok moest hij het punt aan opponent Afek laten.

Daardoor moest kapitein Jelmer toch nog even zweten, want zowel Stan van Gisbergen als Sybolt Strating hadden nog wel lastige stellinkjes, en er was dit seizoen tenslotte al meer misgelopen. Ditmaal echter liep alles keurig volgens plan. Sybolt speelde alles op de veiligste manier, en ook bij Stan kon de tegenstander geen winstwegen vinden. Twee remises, en daarmee won A1 dus met 6-4. De kop is voorlopig uit zicht, maar A1 is tenminste wel weer terug in de middenmoot.

9 januari 2016	Philidor Leeuwarden 1 (2206)	-	Zukertort/A 1 (2249)	6 - 4
	Addy Lont (2295)	-	Tobias Kabos (2283)	0 - 1
	Mighiel de Jong (2397)	-	Stan van Gisbergen (2287)	½ - ½
	Bas van der Lijn (2261)	-	Martijn van der Eijk (2268)	0 - 1
	Tjapko Struik (2308)	-	Sybolt Strating (2315)	1 - 0
	Eddie Scholl (2238)	-	Fitzgerald Krudde (2306)	½ - ½
	Erik Sparenberg (2067)	-	Sander Los (2248)	1 - 0
	Jan Boersma (2086)	-	Tjark Vos (2173)	1 - 0
	Jan Hania (2146)	-	Colin Stolwijk (2137)	1 - 0
<i>Uw verslaggever: Jelmer Sminia</i>	Jippe Kamstra (2087)	-	Jelmer Sminia (2212)	½ - ½
	Auke van der Heide (2172)	-	Christopher Brookes (2257)	½ - ½

Zukertort verliest van Philidor

Nadat de code rood was weggetrokken uit de Noordelijke provinciën, mocht het eerste van Zukertort op bezoek in Leeuwarden. Philidor staat in de onderste regionen van de competitie. Normaal gesproken is het een sterk en ervaren team.

Na een paar uur kon er een eerste tussenstand worden opgemaakt. Kopman Tobias had veel tijd gebruikt in de Siciliaan, maar keek tegen een mooie stelling aan. Helaas zag het er op bord 2 bij Stan omgekeerd uit. Maar het eerste lichtpuntje leek te gaan komen van Tjark. Met een strategisch kwaliteitsoffer had hij de zwarte koningstelling geopend en was naar binnen gelopen. Op het moment dat de teamleden het punt wilden tellen, bleek het punt bij de tegenstander te zijn gevallen. De aanval sloeg niet door, waarna een sterke penning van wit een einde maakte aan de partij.

Daarna begon de dramatische periode. Op rij verloren Sander (had al zijn pionnen rond de koning opgegeven, waarna zijn tegenstander dit netjes afrondde), Colin (ontkwam helaas niet aan materiaalverlies na de witte koningsaanval waarna hij een passieve stelling met materiaalachterstand overhield) en Sybolt (stond goed, en waar hij dacht het punt te kunnen tellen gaf hij een stuk weg, wat ondanks een goede stelling te veel was). We stonden 4-0 achter, een wonder leek er niet in te zitten. Tobias scoorde de 4-1 door netjes zijn punt binnen te halen. Stan wist met zwart uit de benarde positie te komen en de remise binnen te spelen. Christopher leek een vervelende vrije d-pion tegen te krijgen, maar wist dit netjes te pareren, waarna de vrede werd getekend. Fitzgerald en Jelmer probeerde nog punten te scoren, maar kwamen er helaas niet doorheen, en ook zij moesten de vrede tekenen.

De einduitslag van 6-4 was onverwacht, er had zeker meer in gezeten. Helaas was het deze wedstrijd niet besteed, met een vijfde plaats mogen we de volgende wedstrijd weer vol aan de bak.

13 februari 2016	Zukertort/A 1 (2256)	-	De Toren Arnhem -VSV (2184)	4½ - 5½
	Fitzgerald Krudde (2301)	-	Bart von Meijenfeldt (2342)	1 - 0
	Martijn van der Eijk (2279)	-	Ruud Janssen (2488)	0 - 1
	Stan van Gisbergen (2295)	-	Joost Offringa (2291)	0 - 1
	Christopher Brookes (2243)	-	Willy Hendriks (2390)	0 - 1
	Jelmer Sminia (2196)	-	Etienne Goudriaan (2336)	0 - 1
	Sybolt Strating (2299)	-	Tijmen Kampman (2164)	0 - 1
	Sander Los (2232)	-	Noud Lentjes (2214)	½ - ½
	Matthew Tan (2425)	-	Geert van Hoorn (1749)	1 - 0
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Colin Stolwijk (2126)	-	Malcolm Lok (1813)	1 - 0
	Tjark Vos (2159)	-	Tjaart Offringa (2051)	1 - 0

Nieuwe tik voor A1

Het gaat niet best met A1 dit jaar. Na een paar onhandige nederlagen was het in ronde 6 tijd om zaken te doen. Een zege zou A1 op 6 uit 6 brengen – niet geweldig, maar voorlopig even niets aan de hand. Daarvoor zou dan gewonnen moeten worden van De Toren uit Arnhem, een club die een zeer sterke kop heeft maar een duidelijk mindere bezetting aan de lagere borden. Tobias Kabos was verhinderd, maar omdat de nood hoog was werd Matthew Tan uit A2 gelokt om de kansen op succes te optimaliseren.

De staartborden van A1 lieten inderdaad geducht van zich spreken. Tjark Vos had groot voordeel, deed dat volgens eigen zeggen weer allemaal cadeau, om vervolgens toch nog te winnen. Colin Stolwijk viel vroeg binnen bij wit en won ook. Matthew zorgde voor het gewenste punt aan het achtste bord – 3 uit 3 aan de borden 8 tot en met 10.

Maar zoals gezegd, de echte kanonnen zitten bij De Toren aan de hogere borden. Eén IGM en twee IM's bijvoorbeeld. Die zorgden voor drie tegentreffers door respectievelijk Martijn van der Eijk, Christopher Brookes en Jelmer Sminia te vloeren. Sybolt Strating stond aardig, maar miste vervolgens van alles – dat waren al vier Arnhemse zeges.

Fitzgerald Krudde deed de balans weer even naar A1 omslaan door aan bord 1 een aanstormend jeugd talent onder de duim te houden, maar het was A1 deze middag niet gegeven om daar veel plezier aan te beleven. Stan van Gisbergen weigerde remise – gezien de kansrijke stelling alleszins te begrijpen, maar ja, u voelt het al aankomen, er ging iets mis en Stan verloor zelfs nog. En aangezien het eindspel dat Sander Los op het bord had in remise eindigde, bleef A1 aan de verkeerde kant van de score hangen.

A1 staat nu op de gedeelde 7e tot en met 9e plaats met 4 uit 6. Officieel op plek 7 omdat het meer bordpunten heeft dan de nummers 8 en 9. A1 heeft zelfs meer bordpunten dan de nummers 4 en 5 en evenveel als nummer 3, maar daar koop je niks voor. Bovendien valt te vrezen dat die fraaie bordpunten score nog wel een deuk zal oplopen in ronde 8, als de oppermachtige koploper uit Groningen op bezoek komt. Dat betekent dat de punten waarschijnlijk in de rondes 7 en 9 gehaald zullen moeten worden. Dat kan, maar het moet allemaal nog wel gebeuren. Het is alle hens aan dek voor de A1!

19 maart 2016	De Wijker Toren 1	(2182)	-	Zukertort/A 1	(2244)	4½ - 5½
	Sjoerd Plukkel	(2287)	-	Martijn van der Eijk	(2279)	½ - ½
	Rick Duijker	(2263)	-	Fitzgerald Krudde	(2301)	½ - ½
	Dennis Ruijgrok	(2261)	-	Stan van Gisbergen	(2295)	1 - 0
	Bart-Piet Mulder	(2138)	-	Tobias Kabos	(2310)	0 - 1
	Thomas Broek	(2135)	-	Sybolt Strating	(2299)	½ - ½
	Jimmy van Zutphen	(2223)	-	Tjark Vos	(2159)	½ - ½
	Arjan Wijnberg	(2115)	-	Christopher Brookes	(2243)	0 - 1
	Bastiaan Veltkamp	(2120)	-	Sander Los	(2232)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Erik Schoehuijs	(2135)	-	Colin Stolwijk	(2126)	½ - ½
<i>Jelmer Sminia</i>	Peter Uylings	(2144)	-	Jelmer Sminia	(2196)	0 - 1

De Thai-wedstrijd!

We hadden gehoopt het niet nodig te hebben, maar gezien de stand in de poule was er geen andere uitweg. Met nog drie duels te gaan moesten er snel punten worden gescoord, daarom was de wedstrijd omgedoopt tot een Thai-wedstrijd. Volgens oude traditie wordt de avond voor een cruciale wedstrijd bij de Thai gegeten om iedereen op scherp te krijgen. Zaterdag was iedereen dan ook zeer gemotiveerd om de punten uit Wijk aan Zee mee naar Amstelveen te nemen. Even na enen werden de klokken gestart en beloofde het een mooie middag te worden.

Christopher speelde een aanvallende partij waarbij hij, ondanks een pion minder, een op het oog erg mooie stelling had. Dit wist hij ook uit te buiten tot het eerste gescoorde punt op het bord. Tjark leek een gevaarlijke koningsaanval over zich heen te krijgen, maar kon alles pareren en kwam niet veel later remise overeen. Inmiddels was ook bij Sybolt de vrede getekend (een pluspion in het toreneindspel bleek niet genoeg), waarna we met 2-1 voor stonden.

De andere borden waren lastige stellingen. Jelmer was slecht uit de opening gekomen en stond materiaal achter. Daarentegen hadden Sander, Tobias en Fitzgerald een stelling in handen die op het oog beter was. Martijn had op het eerste bord tegen Sjoerd Plukkel de tijd nood (19 zetten in enkele minuten) overleefd en koos voor de veilige zetherhaling. Tobias haalde de winst binnen, waarmee de tussenstand op 3½-1½ in ons voordeel kwam.

Inmiddels was de stelling van Stan minder geworden. Hij had in het middenspel een kwaliteit moeten geven en kwam dit helaas niet meer te boven. Gelukkig waren de kansen bij Jelmer gekeerd. In een lastig eindspel (toren tegen drie pionnen) kon de koning alle vrijpionnen blokkeren, waarna op de damevleugel de pionnenmeerderheid de beslissing bracht: 4½-2½!

Een rondje langs de borden leerde dat het goed moest gaan komen. Onze toeschouwer Wouter Simonis had er alle vrouwen in. Colin was de eerste die de remise wist waar te maken. De dubbelpion bleek geen probleem, en netjes werden alle stukken geruild, tot aan de kale koning toe. Fitzgerald (met een pion meer) had een lastige stelling maar stond beter, en om de winst binnen te halen bood hij remise aan. Zijn tegenstander besloot hier 20 minuten 'over na te denken' (lees: af te wachten wat er in de laatste partij gebeurde), waarna hij met een minuut op de klok toch (met tegenzin van zijn teamleider) de remise aannam. 5½ punt, de winst was binnen!

Sander wist het helaas niet tot een goed einde te brengen, maar met de 5½-4½ winst was iedereen in het Zukertort-kamp tevreden. De belangrijke matchpunten waren binnen!

2 april 2016	Zukertort/A 1 (2244)	-	Groninger Comb. 1 (2226)	5½ - 4½
	Stan van Gisbergen (2295)	-	Daan Brandenburg (2511)	½ - ½
	Colin Stolwijk (2126)	-	Bonno Pel (2275)	0 - 1
	Tjark Vos (2159)	-	Maurice Schippers (2245)	½ - ½
	Fitzgerald Krudde (2301)	-	Jan Werle (2538)	½ - ½
	Martijn van der Eijk (2279)	-	David Slagter (2157)	0 - 1
	Tobias Kabos (2310)	-	Jan Balje (2220)	1 - 0
	Christopher Brookes (2243)	-	Erik Hoeksema (2342)	½ - ½
	Sybolt Strating (2299)	-	Bert Westerkamp (1922)	1 - 0
	Sander Los (2232)	-	Michiel Boekschoten (2027)	1 - 0
	Jelmer Sminia (2196)	-	Fons van Hamond (2026)	½ - ½

*Uw verslaggever:
Eric Roosendaal*

A1 veilig na onverwachte zege op kampioen Groningen

Goed, de Groninger Combinatie was al bijna kampioen. Een paar bordpuntjes nog, en dan was het gepiept. Een topbezetting was dus bij hen niet direct urgent, maar deels scheen het toch ook gewoon toeval te zijn dat enkele Groningse coryfeeën ontbraken. In elk geval kwam het A1 niet slecht uit, en het hier-valt-iets-te-halen-gevoel leefde bij alle spelers.

A1 kreeg een vroeg zetje in de rug doordat Tobias Kabos een blitzoverwinning liet noteren. Niet zo gek voor een snelschaakkampioen uiteraard, maar dat hij de experimentele Caro-Kann van zwart in 14 zetten wist te weerleggen was toch een knap staaltje. Sybolt Strating wist een tweede vol punt te scoren nadat zijn opponent het volgens Sybolt gewoon niet zo handig deed. Christopher Brookes maakte kalmpjes remise. Captain Jelmer Sminia volgde zijn voorbeeld en voegde eveneens een halve toe aan het totaal. Hij zag tot zijn genoegen dat Stan van Gisbergen en Fitzgerald Krudde de GM's Brandenburg en Werle eveneens op remise hielden. Alleen Martijn van der Eijk had geen goede dag en speelde een partij die hij snel zal willen vergeten.

Het eerste matchpunt werd binnengehaald door Sander Los. Schaken is een simpel spel als je Sander mag geloven. “Zie je, wit ruilde dames, en daarna is het gewoon een kwestie van het betere eindspel winnen”. Sander hield inderdaad een sterk paard tegen een zwakke looper over en zette de 5-3 op de borden, waarna Tjark Vos het genoeg mocht smaken om een lastig eindspel te keepen en zodoende de winst zeker te stellen. Colin Stolwijk wist een slechte stelling niet te houden, maar dat mocht de pret van A1 nauwelijks drukken. De twee matchpunten waren binnen, en A1 staat daardoor drie punten boven de rode lijn. Een pak van het hart.

Sander Los: schaken is een simpel spel!

23 april 2016	Zukertort A/1	(2242)	-	ASV 1	(2171)	5 - 5
	Sybolt Strating	(2299)	-	Jaap Vogel	(2071)	½ - ½
	Stan van Gisbergen	(2295)	-	Tom Bus	(2221)	½ - ½
	Fitzgerald Krudde	(2301)	-	Bob Beeke	(2233)	1 - 0
	Martijn van der Eijk	(2279)	-	Wouter van Rijn	(2169)	½ - ½
	Sander Los	(2232)	-	Eelco de Vries	(2254)	0 - 1
	Tjark Vos	(2159)	-	Otto Wilgenhof	(2189)	0 - 1
	Tobias Kabos	(2310)	-	Dirk Hoogland	(2119)	½ - ½
	Christopher Brookes	(2243)	-	Frank Schleipfenbauer	(2112)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Jelmer Sminia	(2196)	-	Peter Boel	(2143)	½ - ½
<i>Eric Roosendaal</i>	Bram ter Schegget	(2105)	-	Léon van Tol	(2197)	½ - ½

A1 sluit af met gelijkspel

Na de zege in ronde 8 was het duel met mededegradatiekandidaat ASV veel van zijn lading ontnomen. Een paar weken geleden werd dit duel nog als beslissend gezien, maar door de zege op Groninger Combinatie was A1 al veilig. ASV zou nog wel graag een puntje scoren om van alle zorgen af te zijn.

ASV kwam vroeg op voorsprong toen Sander Los in zijn favoriete Modern Defense hard onderuit ging. Het was zo ongeveer de scherpst mogelijke variant, maar op het moment dat Sander op een harde zet met een nog hardere zet moest riposteren weifelde hij. Dat bleek direct fataal.

Een reeks remises volgde. Tobias Kabos leek kansen te hebben, maar het viel tegen. Sybolt Strating had een klein plusje, maar het was niet genoeg. Jelmer Sminia scoorde een dynamische remise, en invaller Bram ter Schegget bleef ook zonder problemen overeind. De gelijkmaker kwam er toch. Het was Christopher Brookes, die al binnen tien zetten uitstekend stond, die de 3-3 binnentikte.

ASV kwam echter opnieuw op voorsprong, want Tjark Vos kreeg een fatale aanval over zich heen die door zwart met vaste hand naar winst werd gevoerd. Weer werd het gelijk, want Fitzgerald Krudde kreeg een eindspel van sterk paard tegen zwakke looper. Soms wint dat, soms niet, ditmaal wel. Martijn van der Eijk zorgde voor een halve via een gelijk toreneindspel. Stan van Gisbergen had voordeel in een paardeindspel, maar niet genoeg voor de winst. Zo werd ook dat remise. Daar was A1 niet per se ontevreden mee, en ASV was er zelfs zeer tevreden mee, zodat het seizoen met alom vrolijke gezichten werd afgesloten.

Verslaggeving Zukertort/A 2

26 september 2015	Laurierboom/Gambiet 1 (2147)	-	Zukertort/A 2 (2171)	6½ - 1½
	Albert Blees (2375)	-	Matthew Tan (2441)	1 - 0
	Babak Tondivar (2279)	-	Paul-Peter Theulings (2182)	1 - 0
	Hajo Jolles (2098)	-	Florian Jacobs (2194)	1 - 0
	Elwin Osterwald (2148)	-	Dennis Brouwer (2153)	1 - 0
	Ymar de Groot (2050)	-	Ivan Pilcevic (2162)	1 - 0
	Ron Nep (2116)	-	Tobi Kooiman (2100)	0 - 1
<i>Uw verslaggever:</i>	Paul Schipper (2040)	-	Joël de Vries (2042)	1 - 0
<i>Eric Roosendaal</i>	Christian Martinello (2068)	-	Michiel Harmsen (2092)	½ - ½

Laurierboom Gambiet veegt vloer aan met A2

Goed, de tegenstander was sterk, en Lody Kuling ontbrak, maar dat A2 met zulke ruime cijfers zou verliezen was bepaald niet verwacht. En het had zelfs nog erger kunnen zijn.

Tobi Kooiman, op zeer bekend terrein tussen diverse ex-clubgenoten, werd kort na de opening verrast door een wit Pe6, waarna de zwarte stelling ernstige houtrot leek te gaan vertonen. Wit liet verdere vijandelijkheden echter na, en Tobi kon opkrabbelen en A2 zowaar op voorsprong zetten. Mooi meegenomen, maar daarmee was de koek zowat op.

Bord 1 zag een meesterduel: Matthew Tan tegen Albert Blees. Matthew raakte in de problemen en de collega-IM profiteerde optimaal. Dennis Brouwer leek A2 weer op voorsprong te zetten, maar in lichte tijdnood brachten een paar onnauwkeurigheden zijn fraaie stand in ijtempo om zeep. Wit zette een paar stukken op optimale velden en zwart was meteen compleet verloren. Inmiddels leek de wedstrijd ook al bijna gelopen. Joël de Vries had drie pionnen voor een stuk, maar het leek twijfelachtig of dat genoeg was. Paul-Peter Theulings had een vervelend minnetje tegen de sterke Babak Tondivar, Ivan Pilcevic had wat dingetjes gemist - een pion voor de kwaliteit leek ook al dubieus. Alleen bij Michiel Harmsen zag het er aardig uit - een klein plusje in een paardeindspel.

Toen kwam er nog een klein drama bij Florian Jacobs. Zwart was in tijdnood even de kluts kwijt en stopte met noteren. Dat mag natuurlijk niet bij dit tempo, en de arbiter greep terecht in, maar dat hij een discussie aan het bord aanging terwijl Florians klok doortikte was natuurlijk niet bepaald zoals het hoort. Bovendien stond hij zwart toe een stuk van de notatie over te slaan, hetgeen ook al niet zo fraai was. Toen zwart even later weer niet noteerde en weer een stuk leeg liet, bleef het opnieuw bij een vermaning - zonder enige compensatie voor Florian. Of het daar nu door kwam zullen we nooit weten, maar Florian weigerde een eeuwig schaak vanwege de teamachterstand en belandde regelrecht in een verloren eindspel.

De laatste fase van de wedstrijd was er eentje om te vergeten voor A2. Joël en Florian verloren, Ivan gaf in inmiddels verloren stand een stuk weg, en PP kon het ondanks langdurig keepen ook niet houden. Alleen Michiel was betrouwbaar als altijd en scoorde een secuur halfje. Een valse start voor A2, deze 6½-1½ nederlaag. Gauw vergeten, en door naar de volgende ronde.

10 oktober 2015	Zukertort/A 2	(2188)	-	De Waagtoren 1	(2145)	4½ - 3½
	Lody Kuling	(2241)	-	Danny de Ruiter	(2317)	0 - 1
	Gijs IJzermans	(2089)	-	Frank Agter	(2192)	1 - 0
	Matthew Tan	(2441)	-	Hebert Perez Garcia	(2168)	1 - 0
	Paul-Peter Theulings	(2182)	-	Jos Vlaming	(2081)	1 - 0
	Florian Jacobs	(2194)	-	Jeroen Smorenberg	(2103)	½ - ½
	Ivan Pilcevic	(2162)	-	Maaïke Keetman	(2108)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Joël de Vries	(2042)	-	Rob Konijn	(2089)	0 - 1
<i>Eric Roosendaal</i>	Dennis Brouwer	(2153)	-	Daan Geerke	(2105)	0 - 1

A2 revancheert zich voor openingsnederlaag

A2 had na het zware verlies in de openingsronde opnieuw een pittige tegenstander in De Waagtoren – je krijgt de punten niet cadeau in de tweede klasse. Voordeel was wel dat Lody Kuling er weer bij was. De enige winnaar van vorige keer, Tobi Kooïman, werd kort voor de wedstrijd ziek, maar gelukkig kon Gijs IJzermans zijn plek innemen.

Het begin was prima te noemen. Ivan Pilcevic zat tegenover Maaïke Keetman, een jong meisje – als je haar ziet zou je niet denken dat ze achter het bord zo hard als een bikkel kan zijn – vorig jaar 8½ uit 9 in de KNSB! Ivan was een gewaarschuwd man, speelde scherp en accuraat en won snel. Een tweede snelle punt viel bij Paul-Peter Theulings. In een niet-veel-aan-de-hand stelling zette zwart zijn stukken onhandig neer en gaf zomaar een kwaliteit cadeau. PP deed het rustig aan en trok de vis langzaam maar zeker op het droge.

Meer goed nieuws bij Gijs, die naar eigen zeggen een regelmatige zege boekte. Aan het bord naast hem ging het minder goed. Lody kreeg een eindspelletje, doorgaans zijn specialiteit. Goed, hij stond iets minder, maar veel leek het niet. Toen deed hij een grafzet en was het meteen vrijwel verloren. Ook bij Joël de Vries ging het mis. Een agressieve opzet kwam niet uit de verf. Wit beheerste het hele centrum. Joël offerde een stuk voor twee centrumpionnen, kreeg te weinig compensatie en verloor.

Matthew Tan speelde tegen de oude krijger Perez Garcia. Matthew deed het niet erg handig, zo zei hij zelf. Gelukkig ging er aan de overkant ook iets mis. Perez vergat bovendien te noteren, hetgeen hem op een berisping van de arbiter kwam te staan. Wellicht was hij hierdoor zo in de war dat hij even later door zijn vlag ging, al was de stelling met een kwaliteit achter inmiddels wel verloren. Daarmee was het 4-2, en dus was een extra halfje dringend gewenst.

Twee borden te gaan, twee maal billenknijpen. Dennis Brouwer kreeg een soort uitgestelde Poisoned Pawn op het bord. Zoals gebruikelijk staat het bord dan half in brand. De hitte tastte de witte vesting kennelijk erger aan dan de zwarte, want er rolde een eindspel uit met een pion minder voor Dennis. Dat bleek tenslotte onhoudbaar.

Dan moest het maar van Florian Jacobs komen. Ook Florian zat in een eindspel, met torens en lopers. Wit had een levensgevaarlijke vrijpion op d6 en bovendien stond de witte toren op de zevende rij. Het leek er somber uit te zien, maar Florian wist de lopers te ruilen, er werden aan beide kanten de nodige pionnen weggetikt, en toen hij de pion op d6 er ook nog af wist te krijgen was de remise een feit. Een minimale (4½-3½) overwinning, maar de eerste twee matchpunten zijn tenminste binnen!

7 november 2015	AAS 1	(2135)	-	Zukertort A/2	(2162)	2 - 6
	Aldert-Jan Keessen	(2182)	-	Dennis Brouwer	(2120)	0 - 1
	Jeffrey van Vliet	(2315)	-	Matthew Tan	(2438)	½ - ½
	Ad van den Berg	(2188)	-	Tobi Kooïman	(2113)	1 - 0
	Marc Trimp	(2190)	-	Florian Jacobs	(2184)	0 - 1
	Paul Schrama	(2212)	-	Lody Kuling	(2234)	0 - 1
<i>Uw verslaggevers:</i>	Jasper van Eijk	(2035)	-	Joël de Vries	(2088)	0 - 1
<i>Dennis Brouwer en</i>	Henk Noordhoek	(1961)	-	Paul-Peter Theulings	(2182)	0 - 1
<i>Florian Jacobs</i>	Ben de Leur	(1997)	-	Ridens Bolhuis	(1940)	½ - ½

Bloedbad in de kerk

Noot redactie: zoals dat wel vaker gaat – bij desastreuze resultaten heeft niemand zin om een verslag te schrijven, maar bij vernietigende overwinningen staan verslaggevers in de rij. En zo geschiedde het dat er twee verslagen binnenkwamen over deze memorabele middag.

We laten eerst Dennis aan het woord – in zijn visie is winnen een zodanig normale zaak dat slechts diegenen die dat niet volbrengen expliciet genoemd hoeven te worden:

Afgelopen zaterdag vond er een bloedbad plaats in de doopsgezinde kerk te Aalsmeer. Zo werd het althans getypeerd op de website van AAS, en zo was het ook. Een teamgenoot las 'doodsgezind' in plaats van doopsgezind, een Freudiaanse verlezing (mocht zo'n term bestaan) die symbolisch was voor onze bloeddorst. Het deed me onwillekeurig denken aan een middeleeuwse veldslag waarin op de vlucht slaande troepen meenden een veilig heenkomen te vinden in een abdij, waar ze vervolgens massaal werden afgeslacht. Nadat het bloed grondig uit de abdij was gedweild, kon hij na een maand opnieuw worden ingewijd, iets wat nu eigenlijk ook met de doopsgezinde kerk te Aalsmeer zou moeten gebeuren. Sowieso denk ik dat een kerk standaard opnieuw moet worden ingewijd als hij betreden wordt door sommige van mijn teamgenoten (mijzelf laat ik hier buiten beschouwing).

In het gevecht dat volgde kregen Tobi Kooiman en Ridens Bolhuis direct het mes op de keel. Ridens wist na een taaie verdediging te ontsnappen met remise, daarbij geholpen door een fout van zijn tegenstander. Tobi ging helaas strijdend ten onder. Hij speelde Engels tegen een ervaren tegenstander, die volgens verslaggever Ben de Leur het Engels perfect beheerste. "Ik heb Engelse les gehad", aldus Tobi. Matthew Tan kwam niet verder dan remise met zwart tegen de sterke Jeffrey van Vliet. Tot zover de negatieve berichtgeving (lijkt mee te vallen, twee remises en één verlies, maar in de belevingswereld van het tweede is 'remise' een vies woord).

Tobi Kooiman: Engelse les!

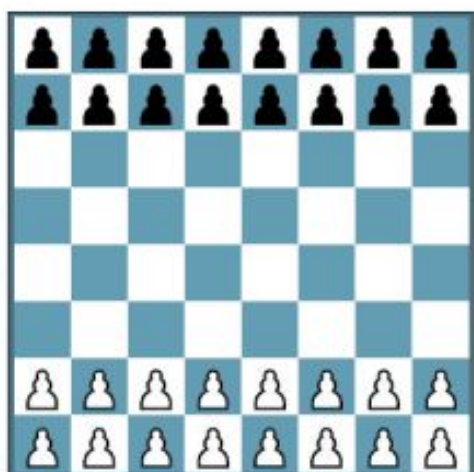
De overige vijf partijen werden alle gewonnen. Daar kwam hier en daar wat geluk aan te pas, zoals het siliconen orakel na afloop aangaf. Maar dat was geluk in de zin van optimaal gebruik maken van de kansen die de tegenstander je biedt, terwijl je er zelf zo weinig mogelijk weggeeft. Ik kan niet anders zeggen dan dat een en ander een vertrouwenwekkende indruk maakte. Na het fiasco bij De Laurierboom en de krappe thuisoverwinning, doen we weer volop mee in de race om het kampioenschap. *Take no prisoners!*

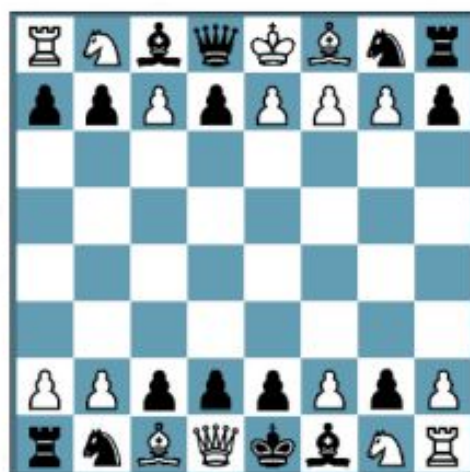
REPUBLICAN CHESS

ATHEIST CHESS

MARXIST CHESS

DESEGREGATED CHESS

Florian geeft ons meer details en schenkt ons tevens een vleugje 'couleur locale':

Het was nog even zoeken geweest naar een invaller, maar om één uur zaten er toch mooi vier Zukertorters klaar voor de strijd. Vier? Ja, de doopsgezinde kerk van Aalsmeer bleek toch niet zo eenvoudig te vinden, en het knusse speelzaaltje (of opslagruimte, of voorraadkamer) al helemaal niet. Gelukkig druppelde iedereen nog voor half twee puffend en wel binnen.

In een knusse ruimte raak je het overzicht niet snel kwijt. Alle partijen waren goed te volgen, en schrijver dezes smaakte bovendien het genoeg tussen twee masterclasses in te zitten. Op bord 3 kreeg onze huisloloebroek, Tobi, naar eigen zeggen taalles: zijn Engelse opzet werd aan flarden gereten in een tactisch steekspel. En dat terwijl hij alle aanwezigen nog op pepernoten had getrakteerd. Dit debacle was Lody Kuling op bord 5 aan het wegpoetsen. Van tevoren kondigde de teamleider aan dat hij iets met paard tegen looper glansrijk zou gaan spelen, en warempel, binnen een zet of tien stonden er twee paarden tegenover een looperpaar. Lody legde de ene zwakte vast, voelde een andere aan de tand, en brak met een thematisch paardschijnoffer (Pd5!) door. Er restte zwart een ruïne. Niet zonder rommelkansen, zekers, maar als er iemand iets van rommel afweet is het Lody wel.

Nog voordat Lody de vis op het droge had, werd de stand al gelijkgetrokken door Dennis, die op het eerste bord weliswaar veel tijd verbruikte, maar zijn tegenstander zich zag vergalopperen. Hij ving een dubieus stukoffer bekwaam op en wikkelde af naar een stelling met materieel en positioneel voordeel. Zwart geloofde het technische klusje verder wel.

Matthew Tan kreeg een oude bekende tegenover zich op bord 2. Hij dacht een pionnetje te kunnen meesnoepen op g2, maar dat leverde een hoop hommes op op de lange diagonaal. Oeps, kwal kwijt! Matthew toonde zich evenwel onkreukbaar: hij manoeuvreerde zijn paard met een stalen gezicht naar het sterke veld d5 en wilde al bijna gaan denken aan meer dan compensatie, toen zijn tegenstander een zettenherhaling aanbood.

De topborden hielden elkaar dus in evenwicht. Wat gebeurde er op het middenveld? Lody stond intussen twee pionnen voor in een toreneindspel, Joël de Vries was aan een overrompeling bezig op de koningsvleugel, en Florian kreeg paradoxes een volle dame cadeau. De stelling was behoorlijk complex, en dan is een foutje snel gemaakt, maar Df4 spelen terwijl er een loper op d6 staat is toch al te gortig. Boelgakov schreef al dat 'er iets mis is met mannen die wijn, spelen, het gezelschap van bekoorlijke vrouwen en tafelkout uit de weg gaan', dus Florian nam het liefvallige geschenk dankbaar verbaasd in ontvangst.

Toen Lody zijn mooie partij geruisloos had afgerond, en Joël een toren en de winst overhield aan zijn strooptocht rond de witte koning, was de buit binnen. Bij Ridens Bolhuis leken we lange tijd een punt in te leveren: hij stond na de opening immers een damevleugel achter omdat zijn Ta8 en Lc8 geen vin konden verroeren. Doorbreken op de koningsvleugel is 1-0, zou je dan zeggen. Wit dacht echter door te breken op de damevleugel, maar Ridens kon nu wel zijn stukken bevrijden. Dat leverde hem een knappe remise op. Paul-Peter Theulings, ten slotte, vijzelde de score nog verder op. Een betere structuur werd een stuk meer werd een toren in de plus. Dat varkentje wist PP wel te wassen.

6-2! Dat mocht worden gevierd! De wijn en tafelkout ontbraken immers nog.

Paul-Peter Theulings: varkentje gewassen!

12 december 2015	Zukertort A/2	(2166)	-	Amersfoort 1	(2081)	5 - 3
<i>Uw verslaggevers: Lody Kuling en Matthew Tan</i>	Ivan Pilcevic	(2157)	-	Dimitri van Leent	(2179)	0 - 1
	Lody Kuling	(2234)	-	René Tonnon	(2113)	1 - 0
	Paul-Peter Theulings	(2182)	-	Jeroen Bügel	(2154)	0 - 1
	Florian Jacobs	(2184)	-	Joeri Piet	(2046)	½ - ½
	Matthew Tan	(2438)	-	Jeroen Schuil	(2105)	1 - 0
	Joël de Vries	(2088)	-	Gerard van Otten	(2041)	1 - 0
	Dennis Brouwer	(2120)	-	Johan de Zwart	(1951)	1 - 0
	Laurens Schilstra	(1927)	-	Peter Reedijk	(2056)	½ - ½

Sinterklaas komt een weekje later in Amstelveen

Op de 12e december was de sfeer voor de wedstrijd er een van de kerstdagen: blij om bekende gezichten te zien, vrede op aarde (zelfs voor dammers), etcetera, etcetera. Echter, de gasten uit Amersfoort bleken nog altijd in de Sinterklaasstemming en brachten genoeg presentjes mee voor een overwinning voor de onzen.

De eerste die zijn presentje mocht uitpakken was Lody. Zijn tegenstander speelde in een spannende stelling zijn paard voorwaarts, waarna Lody het arme beestje in de penning zette om het op de volgende zet buit te maken. Zonder zijn geliefde Amerigo zag de Amersfoortse Sint het niet meer zitten en besloot zich daarop naar de bar te begeven.

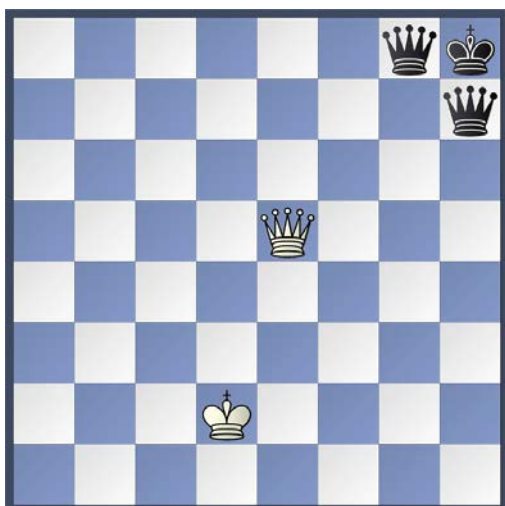
Als tweede klaar was Matthew. Lange tijd leek onze kopman weinig tot niks te bereiken, en een remise lag dan ook in de lijn der verwachting. Nadat er echter een paar kleine handjes pepernoten (lees: zwarte velden) naar hem werden gegooid, en zijn tegenstander dit probeerde te rechtvaardigen met het doldwaze g2-g4, besloot Matt het cadeau volledig uit te pakken; 2-0.

Ivan liet na een voortreffelijk gespeelde opening na zichzelf te belonen. In de tijdnoodfase ging het zelfs helemaal mis. Gelukkig was de tegenstander van Joël in de tijdnoodfase ook niet helemaal bij de pinken. In een goed georganiseerde en betere stelling besloot deze zijn paard aan de rand te zetten, zijn torens te 'ontverbinden' en zijn koning voorwaarts te bewegen. Met paarden en zware stukken op het bord bleek dit de ideale surprise voor Joël, die de zwarte koningsstelling vakkundig aan flarden scheurde.

Supersub Laurens had weer een rollercoaster voor de toeschouwers in petto. De opening werd door hem positioneel volledig mishandeld, met als hoogtepunt de manoeuvre Pg1-h3-g5-f3, die binnen 4 zetten werd uitgevoerd. Eenmaal op f3 aangekomen werd het arme beestje uiteraard alsnog geruild, en vervolgens probeerde zijn tegenstander het verkregen voordeel op de zwarte velden uit te buiten in een directe aanval op de witte koning. Dit ging niet geheel volgens plan, en zo kwam Laurens plotseling in een eindspel met twee pionnen meer terecht.

Toen kwam het moment van de dag. Laurens kon op allerlei manieren winnen en koos ervoor om met de koning naar voren te hollen. Misschien geen slecht idee, maar uiteindelijk bleek er een kluit zand in de raderen te zitten. Dennis Brouwer speelde aan het bord ernaast en zat dus eerste rang. We laten hem aan het woord over wat zich aan bord 8 zoal afspeelde.

Het schaakspel kent vele gezichten, waaronder een fraai esthetisch aspect, dat hoofdzakelijk in het eindspel tot uitdrukking komt. Met name in de theoretische variant, de eindspelstudie, barst het van de schoonheid. Als beginnend schaker voelde ik me hier reeds toe aangetrokken. Bij het lezen van Prisma Schaakboek nummer 1 van Hans Bouwmeester trof mij bijvoorbeeld het volgende diagram:

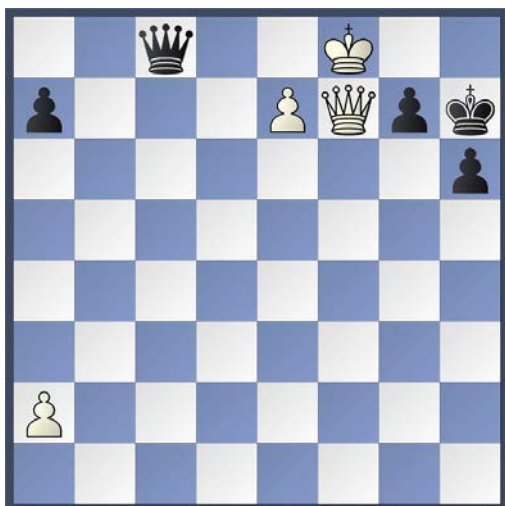

Ondanks de dame minder houdt wit remise door eeuwig schaak. Steeds kan zwart een dame tussenplaatsen, maar opent daarmee een nieuwe galerij waarlangs de witte dame de koning kan attaqueren. Het fragment lijkt afkomstig uit een partij tussen twee apostelen, gadeslagen door 14 engeltjes. Maar de eerste keer dat ik het las vond ik er waarschijnlijk niets vreemds aan, simpelweg omdat ik nog nooit een echte schaakpartij had gespeeld.

Laatst dacht ik er nog eens over na, en over andere fragmenten uit dat boekje die toen zo mijn aandacht trokken: eigenlijk horen ze thuis in een museum. Met de harde realiteit van de straat hebben ze niks van doen. Iedere schaker weet hoe hij in een pionneneindspel met drie tegen drie pionnen een doorbraak moet forceren, maar wie heeft het ooit bij de hand gehad? Het praktische schaak is een rauw toneel waar pluggen, uitmelken en niet blunderen de boventoon voeren en de schoonheid schijnbaar ongeïnteresseerd door de zaal schrijdt en zich slechts zelden verwaardigt een stelling te beroeren.

Maar tijdens deze KNSB-ronde was ik getuige van zo'n zeldzaam moment. Op bord 8 bereikten Schilstra en Reedijk na 63. .... Dc8+ de volgende stelling:

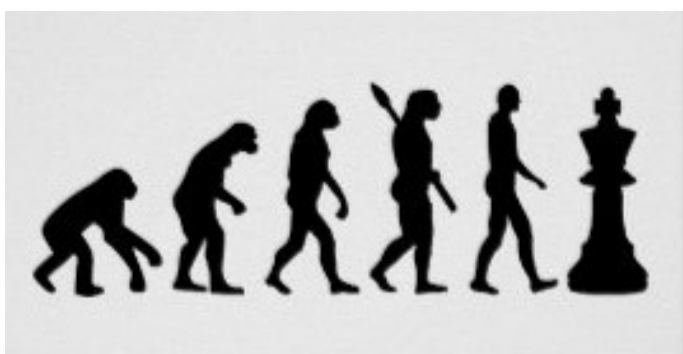

Laurens zag al aankomen wat er ging gebeuren en besloot met enige tegenzin – maar tot genoegen van de vele omstanders – tot 64. e8D, waarna enige zetten later de vrede werd getekend. Dit is dan hoe de theorie zich in de praktijk openbaart. De vraag is nu welk fragment mooier is. De stelling van Bouwmeester is zuiverder, maar ook kunstmatig: “Wat doen die dames daar op g8 en h7?” vraagt de geoefende schaker zich bijvoorbeeld af. Het is een kwestie van smaak, lijkt me. Ik ben in ieder geval benieuwd wat u ervan vindt. En als u ooit de klassieke doorbraak van drie tegen drie pionnen op het bord heeft gehad, dan hoor ik het natuurlijk ook graag.

Florian stond de hele partij iets beter. Hij probeerde af te wikkelen naar een stelling met goed paard en slechte loper. Helaas bleek de loper niet slecht genoeg, en hij moest berusten in een halfje. Het kan ook zijn dat het eind van de partij iets anders is gelopen, maar dit is mijn gok.

Onze immer solide Dennis was een beetje moe aangekomen in Amstelveen, maar zodra hij over zijn beste partij ooit (van afgelopen maandag in de KNSB-beker) begon te vertellen kwam het vuur weer terug. Geheel in Sinterklaas-sferen trok hij ten strijde met een Spaanse Breyer. Het was een vrij normale partij waarbij het niet zo duidelijk was wie er nou voordeel had, maar omdat hij afgelopen jaar niks had misdaan, kreeg hij een presentje van de Amersfoortse Sint.

Ten slotte was alleen PP nog bezig. Hij leek als allereerste een cadeautje te mogen openen toen zijn tegenstander een gratis pion in de aanbieding deed. PP verscheurde het cadeautje echter, samen met het inpakpapier, en daarna was er slechts smart over. Hij moest alsnog aan de bak, maar deze bak was leeg. In een lang toreneindspel ging hij uiteindelijk toch in de fout, en moest hij mee naar Spanje in de zak. Helaas pindakaas. Gelukkig voor ons was de overwinning toen al geruime tijd binnen, en gelukkig voor Sint en zijn pietjes uit Amersfoort bleek de einduitslag (5-3) nog wel draaglijk.

9 januari 2016	LSG 2	(2133)	-	Zukertort/A 2	(2161)	2½ - 5½
	Eelco Kuipers	(2305)	-	Lody Kuling	(2234)	½ - ½
	Raoul van Ketel	(2254)	-	Florian Jacobs	(2184)	½ - ½
	Michiel van Wissen	(2248)	-	Matthew Tan	(2438)	½ - ½
	Igor Coene	(2187)	-	Joël de Vries	(2088)	0 - 1
	Justin Senders	(1982)	-	Dennis Brouwer	(2120)	0 - 1
	Marcel Mol	(2125)	-	Tobi Kooiman	(2113)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Jaap van der Heijden	(1827)	-	Paul-Peter Theulings	(2182)	0 - 1
<i>Paul-Peter Theulings</i>	Gerrie Bloothoofd	(2134)	-	Laurens Schilstra	(1927)	0 - 1

A2 te sterk voor LSG 2

A2 speelde in de vijfde ronde tegen LSG 2 in Leiden. LSG 2 is sterk aan de topborden, drie remises aan die borden waren niet slecht voor ons. Lody op bord 1 werd een Pirc met 3. Ld3 e5; 4. c3 d5. Dat mondde uit in remise. Op bord 2 kreeg Florian een eindspel met twee torens tegen toren en loper. Moeilijk, misschien niet te winnen. Met het oog op de tussensstand werd het niet meer uitgemolken. Op bord 3 speelde Matthew het loperspel. Daar kwam weinig uit voor wit als je voordeel zoekt, maar het was goed genoeg voor een aangenomen remiseaanbod.

Joël won op bord 4. Op bord 6 verloor Tobi, stukverlies toen een witte toren op h4 de loper op h3 aanviel. Daarbij ook de dreiging Dh6 met aanval op h7.

Op bord 7 speelde Paul-Peter tegen een invaller. Dat ging niet soepel, een aanval met dreigend stukoffer werd opgevangen met het lelijke f4, waarna de witte achtergebleven pion op e3 minstens zo zwak was als de zwakte van zwart op de damevleugel. Zwart zette even later een paard op e4, dat kon worden afgeruild, waardoor er een pion op e4 overbleef. Toen was de zwakte e3 geen probleem meer, en een beter eindspel leverde een punt op.

Op bord 8 won supersub Laurens, die daarmee zijn KNSB-seizoen als invaller met 3½ uit 4 afsloot. Positioneel was het (zoals wel vaker bij hem) niet om aan te zien, maar tactiek beslist als je de kans krijgt.

Op bord 5 speelde Dennis met een liedje in zijn hoofd. Dat kwam omdat zijn tegenstander Justin Senders was. Het inspireerde hem tot de volgende fraaie aanvalspartij.

Wit:	Dennis Brouwer	(2120)
Zwart:	Justin Senders	(1982)

14. Pd5!

Een bekend paardoffer in de Siciliaan, en hier goed voor fiks voordeel.

14. .... exd5; 15. e5 Pe4; 16. exd6 Dc6; 17. Txe4+?

Nu kan zwart gelijkmaken. Beter is 17. c4, een zeer spitsvondige tussenzet. Als je die en passant slaat heeft de looper geen last meer van het latere .... f6. Best moeilijk te vinden voor een sterveling. 17. .... bxc3; 18. Txe4+; dxe4; 19. Lxe4 Dxd6; 20. Le5 Db6; 21. Lxa8.

17. .... dxe4; 18. Lxe4 Dc4?

18. .... Dxd6; 19. Le5 Db6; 20. Lxa8 f6. Als Dennis deze gelijkmaker had gezien, had hij zijn paard niet op d5 geofferd.

19. Ld3

Dennis zat in de vooruitberekening bij het offer te denken aan Lb6 of Te1, maar eenmaal op het bord kwam het winnende Ld3 in beeld.

19. .... Dc6

19. .... Lc6; 20. d7.

20. Te1+ Kd8; 21. Le4 Dxd6; 22. Le5 Dc5

22. .... Db6; 23. Lxa8 f6. Nu helpt deze looperwinst niet meer. 24. Td1 fxe5; 25. Lc6.

23. Td1 Ke8; 24. Lxa8

Goed genoeg, 24. Txd7 is nog wat harder.

24. .... Dxc2; 25. Txd7

Nu wint deze zet eenvoudig. De winstvarianten mag u hier zelf uitrekenen, ze zijn niet al te moeilijk.

Met 2½-5½ winst weer naar huis. Koploper De Laurierboom heeft 10 uit 5. Afwachten of ze nog steken laten vallen.

13 februari 2016	Zukertot/A 2	(2018)	-	Kenemer Comb. 2	(2113)	5½ - 2½
	Dennis Brouwer	(2120)	-	Ron van Wezel	(2068)	1 - 0
	Joël de Vries	(2088)	-	Hicham Boulahfa	(2090)	1 - 0
	Paul-Peter Theulings	(2182)	-	Jan Bakker	(2232)	½ - ½
	Florian Jacobs	(2184)	-	Richard Duijn	(2210)	1 - 0
	Michiel Harmsen	(2091)	-	Benjamin Go	(2146)	0 - 1
	Ivan Pilcevic	(2157)	-	Wouter Roggeveen	(2068)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Rugved Adavatkar	(1220)	-	René Bakker	(1991)	½ - ½
<i>Eric Roosendaal</i>	Bram ter Schegget	(2106)	-	Hugo Gorissen	(2102)	½ - ½

A2 heeft drie invallers maar wint desalniettemin alweer

A2 was fiks verzwakt deze wedstrijd. Matthew Tan versterkte A1, Lody Kuling was ziek, en Tobi Kooiman verhinderd. Michiel Harmsen en Bram ter Schegget waren gelukkig wel volwaardige invallers, maar voor Rugved Adavatkar werd het zijn debuut in de KNSB. Tegenstander was Kenemer Combinatie 2, een redelijk sterk team - dat zou voor Rugved wel eens een zwaar examen kunnen worden.

Maar zie, Rugved slaagde met glans. Goed, hij stond minder, en toen ronduit slecht. Maar hij zag een truc - en minstens zo belangrijk, zijn tegenstander zag die truc niet. En daarmee trok Rugved de zaak weer gelijk. Remise, een knappe prestatie als je bedenkt dat de witspeler een slordige 700 punten meer op zijn ratingconto heeft.

Rugved Adavatkar: met glans geslaagd!

Hierna brak de fase van de gemiste kansen aan. Bram stond zeer goed – hoe goed bleek pas in de analyse. “Dat had ik beter nog even door kunnen spelen” vond Bram achteraf – berouw na de remisezone. Ook Paul-Peter Theulings ging na afloop met gemengde gevoelens naar huis. Wit liet PP een toren winnen in de zekerheid van eeuwig schaak, alleen had Matthew Tan aan de zijlijn gespot dat het helemaal geen eeuwig schaak was. PP kon ontsnappen aan de schaakjes-carroussel via een niet eens al te moeilijke pirouette. Maar ja, PP kon de juiste volgorde achter het bord niet vinden en berustte dus in remise. De enige die wel de volle buit wist te pakken was Ivan Pilcevic, en daarmee kwam A2 dus eindelijk op voorsprong.

Na zet 40 waren er dus nog maar liefst vier partijen aan de gang. Alle vier waren spannend, maar in alle vier was wel A2 aan het roer. Florian Jacobs had een eindspel van een vrij ronddansend paard tegen een moeizame looper. Zwart zette alle zeilen bij om met de looper alle gaten te stoppen. Na afloop bleek het eindspel nog knap lastig te zijn geweest – als zwart tenminste alles perfect had gespeeld. Maar in de praktijk is zo'n eindspel vrijwel onhoudbaar, zoals ook nu bleek.

Michiel Harmsen had in Benjamin Go een tegenstander die altijd woeste standen op het bord brengt. “Ik wilde vandaag eigenlijk vrij rustig spelen” meldde Benjamin achteraf. Dat laatste lukte echter niet. Benjamin won een stuk, waartegenover Michiel echter twee levensgevaarlijke zwarte torens op de tweede rij had. Voor de winst gaan of remise nemen? Michiel dacht dat A2 ook zonder hem wel zou gaan winnen (dat oordeel bleek achteraf overigens juist) en ging zetherhaling uit de weg. Toen hij dacht de dodelijke zet te hebben gevonden, bleek wit ineens een listige penning te hebben, en daarmee keerden de kansen – Michiels koning bleek in nog groter gevaar dan zijn witte collega, en hij werd uiteindelijk dan ook ruw onder de voet gelopen.

Maar inmiddels was A2 dus al met de punten gaan strijken. Het beslissende punt kwam op naam van Joël de Vries. Daar zag het eerder op de middag (zo rond half twee) niet naar uit, want Joël zat zonder tegenstander. Die kwam pas rond kwart voor twee, en volgens sommigen had hij gewoon even lekker uitgeslapen. De partij werd vervolgens hopeloos ingewikkeld, wat Joël met zijn drie kwartier extra eigenlijk wel goed uitkwam. Joël veroverde een kwaliteit, maar nadat er vele pionnen waren geruild ontstond een soort eindspel waarin dame, torens en loper (Joël) een lijf-aan-lijf-gevecht aangingen met dame, toren en lopers (van zwart). Beide heren rekenden zich suf in het labrynt van combinaties. Joël vond als eerste de uitgang en ging er zodoende met het volle punt vandoor.

Het laatste winstpunt was voor Dennis Brouwer. Een lastige stand, met een koningsvleugel vrijwel zonder pionnen. Dennis had een pluspion, speelde stug op winst, en wist wit er na een kleine zes uur inderdaad onder te krijgen.

En dus was er alweer een knappe winst voor A2 (5½-2½). De vijfde op rij, het kan niet op. De koppositie heeft A2 echter (nog?) niet. Laurierboom Gambiet, waarvan in de eerste ronde werd verloren, staat nog op 100% en heeft dus twee matchpunten voorsprong. Als ze nog een steekje laten vallen, zal A2 op de loer liggen!

19 maart 2016	Caissa 2	(2145)	-	Zukertort A/2	(2188)	3 - 5
	Francis Lessmann	(2045)	-	Florian Jacobs	(2219)	0 - 1
	Gert-Jan van der Hoeven	(2220)	-	Lody Kuling	(2251)	½ - ½
	Jack Blanchard	(2183)	-	Dennis Brouwer	(2157)	1 - 0
	Enrico Vroombout	(2183)	-	Gijs IJzermans	(2125)	0 - 1
	Rogier van Arkel	(2198)	-	Paul-Peter Theulings	(2104)	½ - ½
	Anno Steenberg	(2157)	-	Matthew Tan	(2425)	0 - 1
<i>Uw verslaggever:</i>	Abe Willemsma	(2081)	-	Michiel Harmsen	(2131)	½ - ½
<i>Dennis Brouwer</i>	Piet van der Weide	(2095)	-	Tobi Kooiman	(2092)	½ - ½

A2 moet winnen, blijft winnen

Het einde van het seizoen is in zicht, nog even en de rekening wordt gepresenteerd. Resultaten uit het verleden worden niet langer weggerelativeerd (volgende keer winnen we gewoon), maar zijn zo langzamerhand verworden tot hardnekkige trauma's. In het geval van A2 refereer ik dan aan de openingswedstrijd van het seizoen, die we met grote cijfers verloren van Laurierboom/Gambiet. Daarna begon weliswaar onze zegetocht langs scholen, een buurtcentrum, café's, de voorraadkast van de doopsgezinde kerk te Aalsmeer, en zelfs een heus denksportcentrum, maar Laurierboom/Gambiet bleek uit hetzelfde hout gesneden: ook zij wonnen alles. Met nog twee rondes te gaan, zullen we moeten hopen op een misstap van hun kant. Eén voordeel: wij zijn de jager, zij de prooi, en we hijgen ze in de nek.

Afgelopen zaterdag versloegen we Caissa 2 met 5-3. Ivan en Joël waren afwezig, hun posities werden verdienstelijk ingenomen door Gijs en Michiel. Schrijver dezes verloor als enige, en overwinningen konden worden genoteerd voor Florian, Gijs en Matthew.

Supersub Gijs (6 uit 7) scoorde de openingstreffer tegen Enrico Vroombout. Op de overige bordes leek er op dat moment weinig reden tot kopzorgen, met uitzondering dan van de partij van Tobi, die vandaag door het oog van de naald kroop. Toen ik mijn bijziend oog op deze partij wierp, stond de volgende stelling op het bord:

Piet van der Weide had even hiervoor verzuimd de partij te beslissen, maar heeft nu schijnbaar genadeloos toegeslagen met 1. P_{xh6}! Het lijkt heel eenvoudig: 1. .... g_{xh6}; 2. T_{d7+} P_{xd7}; 3. T_{xd7+} gevolgd door een beslissend binnendringen van de witte dame, maar Tobi riposteert met een onverwachte lokzet: 3. .... T_{f7!}; 4. T_{xf7+} K_{g6}. Nu staat de witte toren aangevallen. Wit staat nog steeds goed, hij heeft zijn geofferde materiaal immers heroverd, maar een dreigend mat is afgewend, en Tobi wist er na enig knokken nog een remise uit te persen.

Ook Michiel en PP speelden remise. Ik moet bekennen dat ik weinig van hun partijen heb meegekregen, evenals de winstpartij van Matthew. Het was met vijf Caissaanse teams een gezellige drukte in het Ignatius Lyceum, met als gevolg dat men zich via een smal pad naar het eigen bord moest wurmen en er niet al te veel tijd was om andermans stelling te beoordelen. Van PP begreep ik dat hij goed was weggekomen met een puntending tegen Rogier van Arkel. Bij de stelling van Matthew ging mijn denktrant als volgt: de situatie is ongeveer in evenwicht, maar hij is Matthew, dus waarschijnlijk staat hij iets beter en hij gaat sowieso winnen, hetgeen ook vandaag het geval bleek. Florian speelde op het eerste bord: dat viel binnen mijn gezichtsveld, en zo te zien behaalde hij daar een solide overwinning.

Lody speelt nog steeds met hetzelfde elan dat hij tentoonspreidde toen hij als klein jongetje de club binnenwandelde en enkele gelouterde IM's met een brei aan varianten om de oren sloeg. "Ja, maar dan doe ik dit en dat, en dan moet jij dat doen, en dan is er niks aan de hand toch?" Kortom, we maakten ons wat zorgen om zijn stelling, maar volgens Lody was dat allemaal compleet overbodig en was remise het onafwendbare resultaat.

De enige smet op de overwinning vormde dus mijn verliespartij tegen Jack Blanchard. In wederzijdse tijdnood speelde hij goed, terwijl ik het spoor bijster raakte. Eerst gaf ik mijn voordeel weg, en bij de overgang naar het vroege eindspel schoot ik een enorme bok, waardoor de stukken vrijwel direct in het doosje konden.

Na afloop vertrokken we met enkele wapenbroeders van A3 naar de dichtstbijzijnde Chinees, waar we tot onze opluchting vernamen dat ons vlaggeschip had gewonnen en aldus was gered van een dreigende degradatie. Nu wilden we natuurlijk achterhalen wat onze grote concurrent had gepresteerd. Deze klus was aan onze rots in de branding, PP, wel toevertrouwd. Eerst werd op professionele wijze het lokale netwerk gehackt (er zijn drie mogelijkheden voor het wachtwoord 'admin', '123' of 'pekingeend'), en vervolgens sprak hij zijn wijdvertakte netwerk van ondergrondse informanten aan om de benodigde informatie boven tafel te halen: Laurierboom had met minimaal verschil gewonnen, waar het had moeten verliezen. We moeten dus nog twee keer winnen, en de verwachting is dat we dat ook blijven doen.

2 april 2016	Zukertort A/2	(2192)	-	Groninger Comb. 3	(1897)	8	-	0
	Joël de Vries	(2125)	-	Govert Pellikaan	(1917)	1	-	0
	Lody Kuling	(2251)	-	Robert de Boer	(1939)	1	-	0
	Florian Jacobs	(2219)	-	Reno Emerencia	(1947)	1	-	0
	Matthew Tan	(2425)	-	Bart Beijer	(1625)	1	-	0
	Dennis Brouwer	(2157)	-	Mark Kruit	(1974)	1	-	0
	Ivan Pilcevic	(2147)	-	Taco van de Poel	(1902)	1	-	0
<i>Uw verslaggever:</i>	Bram ter Schegget	(2105)	-	Henk Bosveld	(1949)	1	-	0
<i>Joël de Vries</i>	Paul-Peter Theulings	(2104)	-	Edwin Zuiderweg	(1922)	1	-	0

Maximale zege A2 tegen degradant

A2 moest alles winnen en hopen dat Laurierboom-Gambiet punten zou laten liggen. Een thuiswedstrijd tegen het degraderende Groninger Combinatie 3 bood goede hoop. Bordpunten kwamen van pas, dus de 8-0 overwinning was een welkome uitslag. Tobi moest grappig doen in Utrecht, Bram viel voor hem in.

Lody was de eerste die won. Hij beantwoordde het Frans met een Konings-Indische aanval. De zwartspeler rokeerde kort en viel aan op de damevleugel. Lody verspilde geen tijd, hield zijn koning op e1 en gaf schaakles als altijd: f4-g4-h4-g5-h5, Pf3-Ph2-Pg4, Ke2(!)-g6-P_{xh6+}, 1-0.

Ook Matthew won vlot. Zwart verzwakte vroeg in de partij de witte velden en stond passief na de opening. Matthew zette geduldig zijn stukken beter neer, brak het centrum open, en maakte het ratingverschil van 800 punten meer dan waar.

Ivan offerde in het Engels een pion op b4 en had in een soort Benkö (maar dan met wit) een stelling waar ondergetekende niks van snapt. Een half open f-lijn en wat actieve stukken was voor Ivan voldoende reden om er een paard tegenaan te gooien. Het stukoffer op f7 leverde niet direct winst op, maar wel een prima stelling en een soepele overwinning.

Joël deed op bord 1 meerdere bedroevende zetten tegen het Catalaans. De witspeler gooide alle pionnen naar voren, met een chaotische stelling tot gevolg. Na de 15e zet hadden beide spelers vijf minuten over om de 40e zet te halen. Wit zag meerdere winstkansen over het hoofd, koos een verkeerde afwikkeling, en kwam verloren te staan. Toen Joël vanaf zet 30 enkele schaakjes gaf om de tijdcontrole te halen, merkte de wedstrijdleider op dat de klok op 10 seconden per zet stond ingesteld, in plaats van 30 seconden. De witspeler baalde van de tijd die hij goed had kunnen gebruiken, en gaf zich gewonnen.

De overwinning van Florian vertoonde gelijkenissen met die van Real Madrid, die later op de avond plaats zou vinden. Zidane speelde Konings-Indisch. De aanvallende opstelling leidde tot kansrijke momenten en een zwaarbevochten overwinning van de betere partij; een lust voor het oog. De witspeler offerde een pion op c5, zette alle zware stukken op de c-lijn, en won daarmee zijn pion terug. De koningsaanval van Flop verzandde in een scherpe stelling, waarin hij zich de betere schaker toonde en het punt binnensleepte.

Dennis kwam prettig uit de opening met zwart. In het Italiaans lukte het hem met een vroeg d5 de centrumpionnen te ruilen en het loperpaar te winnen. De witspeler had moeite met het activeren van zijn stukken, verloor in het eindspel een pion, en daarmee de partij.

Bram kreeg de Engelse opening tegen zich, waarin wit snel het centrum openbrak met e4-exf5 gevolgd door d4-dxe5. Een kalm eindspel was het gevolg, maar wit speelde onhandig en offerde zijn paard voor twee pionnen. De solide pionnenstructuur die de witspeler ervoor terugkreeg bleek niet opgewassen tegen de ijzersterke eindspeltechniek die Bram al jarenlang kenmerkt.

PP was als laatste klaar. Na de opening had hij een grote tijdsvoorsprong en een veelbelovende stelling. PP kreeg een extra pion op d6, die het de zwarte stelling behoorlijk moeilijk maakte. Een dame-eindspel met twee pionnen meer bleek voldoende om het achtste punt binnen te slepen.

De grote concurrent heeft 4-4 gespeeld en staat dus nog steeds een matchpunt voor, dus voor de laatste ronde geldt wederom: A2 moet winnen en hopen dat Laurierboom-Gambiet punten laat liggen.

23 april 2016	Zukertort/A 2	(2190)	-	HSG 1	(2069)	4½ - 3½
	Dennis Brouwer	(2157)	-	Wim van der Wijk	(2128)	1 - 0
	Joël de Vries	(2125)	-	Daan Bes	(2094)	½ - ½
	Lody Kuling	(2251)	-	Kees Nagtegaal	(2271)	0 - 1
	Florian Jacobs	(2219)	-	Herman van Engen	(2019)	0 - 1
	Ivan Pilcevic	(2147)	-	Jorgen Henseler	(2024)	½ - ½
	Paul-Peter Theulings	(2104)	-	Carol-Peter Gouw	(2023)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Tobi Kooiman	(2092)	-	Vincent Pandelaar	(2032)	½ - ½
<i>Florian Jacobs</i>	Matthew Tan	(2425)	-	Michael de Vos	(1964)	1 - 0

Hoe Achilles de schildpad versloeg

Kent u de paradox van Achilles en de schildpad? Hij wordt toegeschreven aan Zeno van Elea, een van die curieuze oude Grieken die als de grondleggers van de westerse filosofie worden beschouwd.

Achilles, de onoverwinnelijke Griekse held, wordt door een schildpad uitgedaagd tot een hardloophwedstrijd. De schildpad pocht zelfs dat hij zal winnen, mits hij een kleine voorsprong krijgt. Zeg: tien meter. Achilles gaat hiermee akkoord. Het tweetal vindt een mooi stadion, de schildpad wandelt tien meter voor Achilles uit, en de race gaat van start. Achilles loopt tien keer zo snel als de schildpad, dus als hij is aangekomen op de plek (punt A) waarvandaan de schildpad is vertrokken, is het verschil nog maar één meter. Bij het volgende meetpunt, één meter verder (punt B), ligt de schildpad nog steeds voor, al is het maar tien centimeter. Enzovoort, enzovoort: steeds als Achilles de achterstand op de schildpad heeft ingehaald, is de schildpad hem nog net voor. Achilles haalt de schildpad dus nooit in.

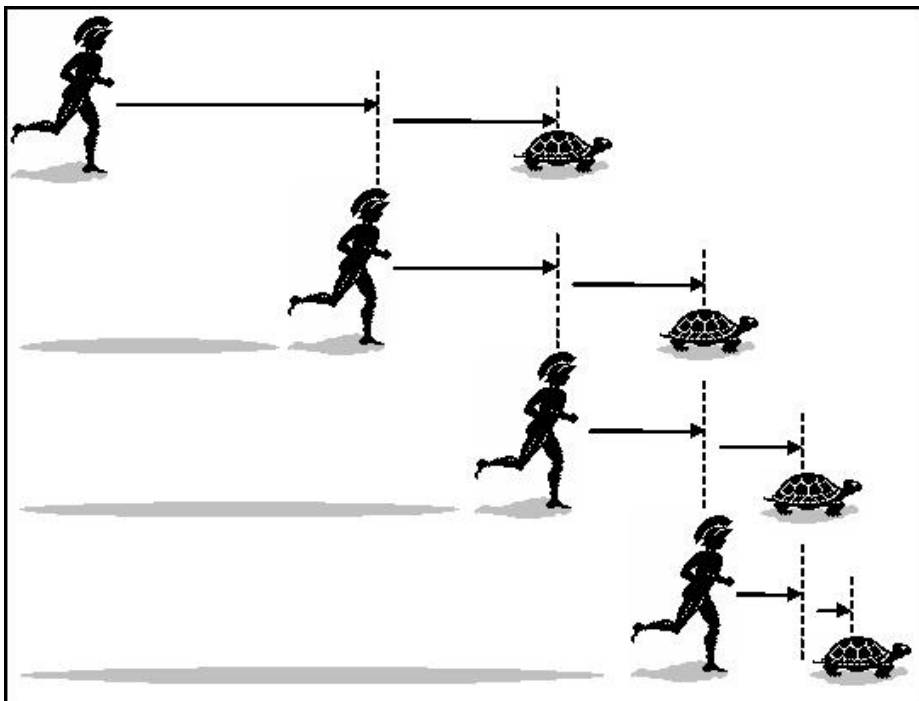
Dit is een paradox – een ogenschijnlijke tegenstelling – want het resultaat van de voorwaarden van de wedstrijd staat haaks op het gezonde verstand: natuurlijk haalt de snelvoetige Achilles het slome beestje in! Maar weerleg Zeno's argumentatie maar eens. Nu is dat best te doen: de man zet als het ware steeds de wedstrijd stil zodra een punt (punt A, punt B, enz.) is bereikt. Hij maakt van een Thalys een Sprinter. In een echte hardloophwedstrijd gebeurt dat natuurlijk niet.

In een soortgelijk scenario was het tweede team van Zukertort dit seizoen verzeild geraakt. We begonnen met een flinke oorwassing bij Laurierboom Gambiet, ziedaar de tien meter achterstand. Een benauwde overwinning volgde, terwijl Laurierboom Gambiet bleef imponeren. Vervolgens hervond Achilles – we waren niet voor niets het jongste team uit klasse 2B – zijn snelvoetigheid en spoedden we ons met overwinningen als 6-2 en $5\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$ naar de top van het klassement. Ware het niet dat Laurierboom Gambiet niet versaaude: steeds als wij hun puntenaantal van voor de ronde hadden achterhaald middels een overwinning, waren zij twee punten verder gerend. Een verdraaid fitte schildpad!

Drie ronden voor het einde leek de paradox bij zijn zenoïsche eind uit te komen. Wij versloegen de nummer 3, maar de koploper versloeg een sterker geacht team op het nippertje. De finish kwam al in zicht, maar het brede schild van de Amsterdammers bleef voor ons uit draven. Wie weleens door onze hoofdstad fietst, kent het fenomeen van het verliefde koppeltje dat per se hand in hand over een smal fietspad moet fietsen. Je hebt haast, je wilt erlangs sjezen, maar je bel is net gejat en roepen is ook zowat in een dergelijk idyllisch plaatje. Je komt er dus maar niet voorbij, terwijl de tijd wel doorjaagt, de trein niet wacht, en het stoplicht juist op rood springt. Het is om moedeloos van te worden, maar daar win je geen homerische oorlog mee.

Ronde 8: het tweede team spande de spieren en brulde Hektor uit zijn veilige stadsmuren; we wonnen met 8-0. De schildpad keek even om, voor de eerste maal, en glipte bijna onderuit: Laurierboom-Gambiet speelde 4-4. Zo waren we bijna op gelijke hoogte – een gelijk aantal bordpunten, slechts één matchpuntje scheidde de twee leiders van het klassement nog. Achilles was tot aan het schild genaderd, zag de zweetdruppels al parelen boven het neusje van het hevig zwetende dier, maar de paradox bleef gelden: hij mocht er maar niet langs.

De finish is slechts tientallen meters weg. Voor een eindsprint is het laat, maar niet té laat. Achilles kijkt naar voren en bepaalt de snelste weg naar de eindlijn. Een klein schietgebedje tot de goden en naar voren, voor Patroklos! Achilles komt 2-1 voor, 3-1... Maar wat gebeurt daar, een hapering – die verrekke achillespees! – het wordt 3-2, zelfs 3-3. De benen willen niet meer, de kramp viert hoogtij, stijgt... Stoppen is geen optie, maar doorgaan gaat zo moeilijk. Dan, het binnendringen van de zwarte stukken van Dennis Brouwer, de witte poging tot eeuwig schaak die een illusie blijkt: 4-3! Joël de Vries, die net zo kalm blijft als Zidane tijdens de Champions League-finale: $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$! De glorie! Of nee, wacht, een huivering, een plotse stilte, zou die heldhaftige schildpad...

De schildpad weet dat hij zijn voorsprong handhaaft, mits hij zijn tempo in stand houdt. De schildpad weet dat Achilles niet zo snel onderuitgaat. Al die kennis, maar zijn poten houden hem niet meer... Hij moet wel blijven bewegen, om de aansnellende Achilles voor te blijven. Als hij niet meer vooruitkomt stopt de paradox en wint de snellere sprinter. Dus, vooruit. Maar hoe? De stellingen storten achter elkaar ineen. Een gelijkspel misschien? Nee, ook dat is niet genoeg, en bovendien is de nederlaag al niet meer te vermijden. Arme schildpad...

En zo won Achilles toch nog de race en werd het tweede op de laatste dag kampioen. Een hecht team, een team zonder uitschieters naar beneden. De basisspelers kunnen vrijwel allemaal terugzien op scores tussen de +1 en +3, en de bank toonde bovendien zijn klasse: gezamenlijk scoorden de invallers ook +3. Iedereen heeft bovendien vrolijk gehutseklutst tussen alle borden, hetgeen resulteerde in verzuchtingen als de volgende, van een tegenstander die tegen Matthew Tan aantrad: "Niemand weet waar jij komt te spelen...". Matthew, Lody, Dennis, Ivan, Joël, Paul-Peter, Tobi, Gijs, Michiel, Ridens, Laurens, Bram en Rugved, bravo! Op naar de eerste klasse!

Verslaggeving Zukertort/A 3

26 september 2015	Amsterdam West 1 (2008)	-	Zukertort/A 3 (1981)	3 - 5
	Hans Leeftang (2146)	-	Bram ter Schegget (2108)	½ - ½
	Wim Helmers (2058)	-	Esther de Kleuver (2058)	½ - ½
	Frans Schoffelmeer (2090)	-	Eric Roosendaal (2011)	½ - ½
	Johan Lubbers (2026)	-	Walt Schagen (1984)	½ - ½
	Jeroen Cromsigt (2004)	-	Jan Helsloot (1964)	0 - 1
	Yvette Nagel (1949)	-	Jeroen Schoonackers (1950)	½ - ½
<i>Uw verslaggever:</i>	Jan Winsemius (1875)	-	Laurens Schilstra (1835)	0 - 1
<i>Eric Roosendaal</i>	Iwan Bonoo (1916)	-	Ridens Bolhuis (1941)	½ - ½

Overwinning zonder nederlagen voor A3

De start van het seizoen was voor de meeste spelers nog dichterbij dan bij een thuiswedstrijd, namelijk in Amsterdam West, tegen de gelijknamige club. De ratinggemiddeldes verschilden weinig van elkaar, dus een spannend duel lag voor de hand. A3 miste nogal wat vaste krachten (Waldemar Moes en Gijs IJzermans), maar Ridens Bolhuis en Laurens Schilstra konden gelukkig invallen.

Amper waren de partijen gestart of Walt Schagen offerde al een stuk. Hij kreeg een pion, een schaakje en nog een pion, en daarmee leek de koek eigenlijk op. De nul werd met potlood alvast genoteerd.

Ook aan andere bordes was het werken geblazen. Eric Roosendaal deed het knap onhandig na de opening, Esther de Kleuver en Bram ter Schegget spraken van een klein minnetje. Bij Jan Helsloot was er weinig van te zeggen, want de eerste tien zetten duurden daar al een kleine twee uur. Zeer positief nieuws was er echter van Laurens Schilstra. Het looperpaar was alvast fijn, maar met enkele sterke positionele zetten bracht hij zwart in het nauw. Toen zwart zich tactisch probeerde te redden werd dat hard afgestraft - wit haalde dame zonder dat zwart dat kon afstoppen en streek nog ruim voor de tijdcontrole het volle punt op.

Bij Jeroen Schoonackers was er nooit heel veel aan de hand - een klein plusje vanuit de opening vervlakte tot een remise-stand. Bram bleek bij nader inzien helemaal niet zo erg slecht staan, nog een remise. Jan speelde langzaam maar wel sterk - toen zwart een paar stukken op slechte velden zette brak wit uit en werd zwart snel uitgeteld.

Daarmee was een fijne 3-1 voorsprong bereikt. Maar Walt zou natuurlijk verliezen - na een paar uur taai kepen had hij niet veel meer bereikt dan twee torens tegen toren + looper + paard. Wit veroverde vervolgens alle zwarte pionnen en gaf daarvoor zijn looper. Twee torens moesten een toren, een paard en drie witte pionnen gaan afstoppen, dat moest ergens misgaan.

Eric stond bepaald beroerd, maar vond toen de sleutel van de trukendoos. Zwart had een smerige penning plus vork gemist en Eric won een kwaliteit. Dat bleek niet genoeg voor de winst want er bleven vrijwel geen pionnen meer over, maar voldoende voor de remise was het tenminste wel. En ook bij Esther werd het remise. Vanuit precaire stand won ze een pion, gaf hem terug en leek bijna mat te kunnen zetten - dat lukte dus net niet, waarna de vrede werd getekend.

Nog een halve nodig, en daarvoor tekende Ridens Bolhuis. De tegenstander was een aanvalsspeler en Ridens besteedde de gehele middag aan het in toom houden van de witte mogelijkheden. Dat slaagde wonderwel, waarmee de matchpunten binnen waren.

De partij die als eerste afgelopen leek te zijn, bleek tenslotte het langst te duren. Wit verloor een pion, en later nog eentje, waarna Walt een toren overhield tegen paard plus pion. In de hoop dat wit nog meer cadeautjes zou uitdelen weigerde Walt zelfs nog remise, maar dat bleek wat al te optimistisch - de stelling was inmiddels potremise. Na een uur of vier afwisselend zeer slecht, gewoon verloren, en totaal verloren te hebben gestaan, kon Walt zowaar met een bijna vileine grijns de remise bijschrijven.

A3 won dus met 5-3. Een klein beetje geluk zat daar wel bij, maar een fijne overwinning als aftrap was het intussen wel.

10 oktober 2015	Zukertort/A 3	(2001)	-	De Waagtoren 2	(1900)	6 - 2
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Bram ter Schegget	(2108)	-	Gerard de Geus	(2012)	½ - ½
	Esther de Kleuver	(2058)	-	Rob Freer	(1785)	½ - ½
	Eric Roosendaal	(2011)	-	Dirk van der Meiden	(2078)	1 - 0
	Peter de Heer	(2013)	-	Leonard Haakman	(1884)	1 - 0
	Jan Helsloot	(1964)	-	Bert Buitink	(1909)	½ - ½
	Walt Schagen	(1984)	-	Wim Nieland	(1826)	½ - ½
	Waldemar Moes	(1918)	-	Shannon Vlaar	(1877)	1 - 0
	Jeroen Schoonackers	(1950)	-	Ton Fasel	(1826)	1 - 0

A3 veel te sterk voor De Waagtoren 2

De winst in de eerste ronde was nog maar kort geleden, en A3 ging dus vol goede moed achter de borden zitten. Tegen het op papier wat minder sterke De Waagtoren 2 leken er beslist kansen om te scoren.

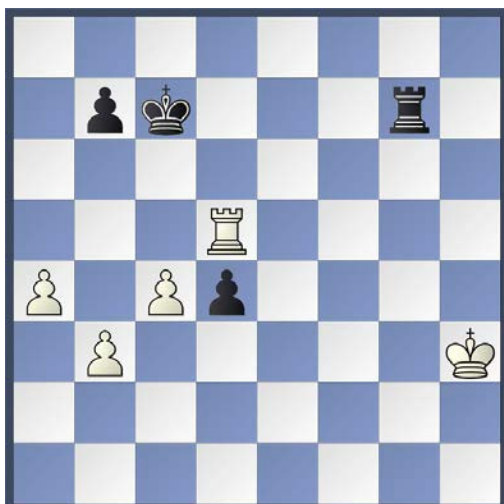
Het duurde even voor er wat tekening in de strijd kwam, maar in de loop van de middag begonnen zich links en rechts voordeeltjes af te tekenen. Ook wat nadeeltjes, maar niet in die mate dat voor nederlagen moest worden gevreesd.

Waldemar Moes opende de score. Toen wit in een scherpe stand de zwarte tegenkansen onderschatte, kwam er een overval op g2 en was het punt vlot binnen. Het enige andere bord dat voor de tijdcontrole kon worden opgeruimd was dat van Esther de Kleuver - hier werd het remise.

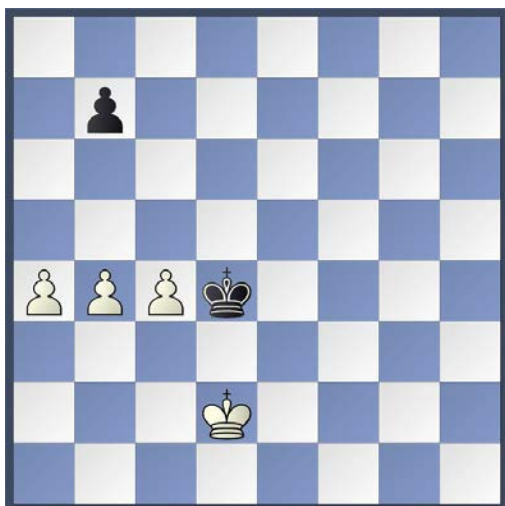
Daarna ging het hard. Eric Roosendaal kreeg een ongewoon huisvariantje te bespelen. Dat resulteerde in een zeer goede stand, maar wel met een uur minder. Eric won een pion, en later een dame en een stuk voor twee torens - toen was het zaak niets weg te geven in tijdnood. Toen die taak tot een goed einde was gebracht, streek wit de vlag. Jeroen Schoonackers speelde een redelijk rustig potje. Hij won een paar pionnen, waarna een paardeindspel niet al te moeilijk meer was. Dat was een derde winstpunt.

Walt Schagen had een vrij strategische partij. Hij probeerde zwart op het verkeerde been te zetten, maar die wilde nergens in trappen - toen het materiaal voldoende was uitgedund besloten de heren tot remise. Ook bij Bram ter Schegget werd het remise. Bram stond lange tijd lastig, hield de zaak in evenwicht, maar deed daarna volgens eigen zeggen een grafzet, waardoor wit weer kansen kreeg. Bram moest opnieuw keepen, maar bracht uiteindelijk het halve ei veilig thuis. En daarmee waren de matchpunten binnen.

Peter de Heer had vanuit het Engels een nogal saaie stelling, maar kreeg toch initiatief. Doordat er lijnen openkwamen kreeg zwart echter tegenkansen. Zoveel zelfs, dat hij eeuwig schaak versmaadde en op zoek ging naar meer. Dat was niet zo verstandig, want Peter eindigde met een pluspion. Na ruil van een paar torens resteerde de volgende stelling:

Zwart speelde nu 1. ... Td7?? Als je een overgang naar een pionneindspel speelt, moet je wel zeker zijn dat het remise is. Na het simpele 1. ... Te7 zal het snel remise worden. Nu greep Peter zijn kans. 2. Txd7+ Kxd7; 3. Kg3 Kd6; 4. b4 Ke5; 5. Kf3 d3; 6. Ke3 d2; 7. Kxd2 Kd4.

En daarmee zijn we bij het tweede diagram. De zwarte koning lijkt de meeste witte pionnen te gaan veroveren, maar Peter had het beter uitgerekend dan de zwartspeler.

8. c5! Kc4; 9. a5! Kxb4; 10. a6! en zwart gaf op. Een fraai staaltje eindspeltechniek, geschikt voor diverse trainingsboekjes!

Jan Helsloot was daarna de enige die nog bezig was. Na een duw-en-trek-partij had hij looper en drie pionnen tegen looper + paard + pion. Jan kon niet naar voren met zijn pionnen en wit kon de zwarte pionnen niet veroveren. De lopers waren van ongelijke kleur, het paard kon niet veel doen en de zwarte koning mocht niet naar voren. Kortom, geen van beiden kon nog iets uitrichten, en dus werd het remise.

Niet alleen een fraaie 6-2 overwinning, maar A3 staat nu zelfs aan kop van klasse 3C. Ook leuk is dat nog geen partij verloren ging: zes zeges, tien remises – als A3 op deze weg verder kan gaan, staan er nog mooie dingen te gebeuren.

7 november 2015	Paul Keres 3	(2004)	-	Zukertort/A 3	(2006)	3½ - 4½
	Elmer van Veenendaal	(2051)	-	Gijs IJzermans	(2118)	0 - 1
	Erik Oosterom	(2110)	-	Esther de Kleuver	(2050)	½ - ½
	Ernst van der Vecht	(1987)	-	Eric Roosendaal	(2029)	0 - 1
	Leo van Houwelingen	(1999)	-	Peter de Heer	(2021)	1 - 0
	Jan Prins	(1983)	-	Jan Helsloot	(1972)	1 - 0
	Paul van der Kooij	(1983)	-	Jeroen Schoonackers	(2002)	½ - ½
<i>Uw verslaggever:</i>	Rijk Schippers	(1968)	-	Waldemar Moes	(1929)	½ - ½
<i>Eric Roosendaal</i>	Mark Uildriks	(1948)	-	Laurens Schilstra	(1927)	0 - 1

Dan maar even de turbo erop...

“Tjaaa, nou, ikke, eh, ik stond niet zo best, dus ik dacht, dan maar even de turbo erop, en toen won ik natuurlijk”. Aldus onze hooggeprezen invaller aan bord 8, die een beslissend punt scoorde. U weet vast wel wie hier wordt geciteerd.

A3 had een lastige middag bij Paul Keres 3. De zaal was voortreffelijk – maar liefst vijf KNSB-wedstrijden werden hier zij aan zij afgewerkt. In de ochtend was er een soort bijeenkomst geweest voor opvangouders of zoiets, in elk geval was ofwel de opkomst verrassend laag, ofwel de aanwezigen waren massaal op dieet, want na de bijeenkomst bleken een slordige 250 broodjes niet te zijn afgenomen. Als gevolg hiervan werd het complete restant aan broodjes ham, kaas, gezond, leverworst, kip-kerrie en nog zo wat varianten gratis en voor niets aan de schaakmenigte ter beschikking gesteld. Welk een luxe!

Naast het bord dus geen enkele reden tot klagen, maar op het bord veel zorgen. Peter de Heer speelde een wel erg verdachte opening die al bijna direct een centrumpion kostte. Hijzelf bleef lang optimistisch, maar toen hij een toren verloor bleek die attitude niet langer houdbaar. Op diverse andere borden was de situatie zorgelijk. Esther de Kleuver stond gedrongen, Jeroen Schoonackers een tikje minder, Eric Roosendaal op zijn best gelijk, Jan Helsloot stond aardig tot hij een grafzet deed, en, zoals gezegd, de invaller stond ook niet al te best. Alleen Waldemar Moes en Gijs IJzermans hadden genoeg reden om tevreden te zijn over hun stellingen. De spelers van A3 keken naar al die mistroostige posities en zagen de nederlaag al glore. Toen liet Waldemar zijn gunstige stelling ook nog eens in een remise-eindspel verzanden.

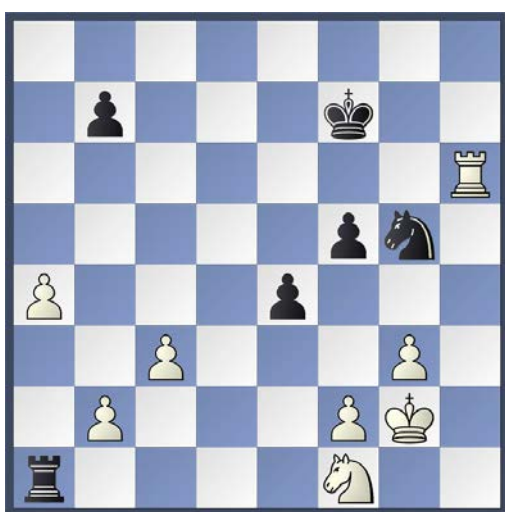
Maar vanaf dat moment begon het ineens mee te zitten. Eric Rosendaal kreeg zomaar een pion cadeau. De invaller vocht krachtig terug en kreeg een gunstig eindspel. Esther rechtte de rug en verdedigde kundig – toen ze kansen op aanval kreeg, bood wit maar gauw remise aan. Jeroen verloor een pion, maar kon afwikkelen naar een remise-eindspel. Goed, Jan verloor, maar Eric en de invaller wonnen. Stand gelijk, Gijs aan service.

Gijs had een heel ingewikkelde partij, waarin beide spelers elkaar tientallen zetten lang bestookten met de combinatie dame + toren + loper + paard. Telkens als er iets geruild dreigde te worden, wilde de ander weer niet. De stukken zwierven het hele bord over. Hoewel er nog 14 pionnen op het bord stonden, had wit een toren op a8 en zwart een toren op b1. Zwart had tot tweemaal toe een stuk kunnen en moeten offeren, liet dat na, en Gijs gunde hem geen derde kans. De zwarte koning werd uitgerookt, en aldus drukte Gijs het winnende punt.

Zoals men in Vlaanderen dan zegt: een gestolen 4½-3½ overwinning. Dat is overigens mooi wel al de derde zege op rij voor A3, en daardoor staat het team riant aan kop van klasse 3C, met maar liefst twee punten voorsprong op het peloton.

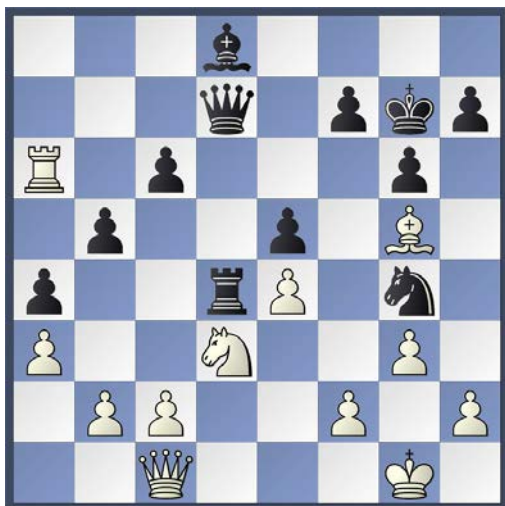
En de invaller? U had vast al wel bedacht wie dat was. Het kon uiteraard niemand anders zijn dan Laurens Schilstra...

PS: Zoals Donner al zei: schaken is een geluksspel, en achteraf klopt er nooit iets van. Hoe waar dit is bleek ook weer eens na afloop van deze wedstrijd. Eerst maar eens de winst van Eric. Solide afgewikkeld, zo was het oordeel na afloop van de partij. Nou, mooi niet dus. In het diagram zit de witte koning in een kooi.

Eric heeft zojuist pionnen g6 en h6 opgehaald, maar omdat pion f5 veld g4 bestrijkt kan de witte koning nog steeds niet ontsnappen. Maar zwart was nerveus geworden in lichte tijdnood, en dus: **41. .... Txa4??** Na **41. .... Pf3!** is de stelling totaal remise, zie bijvoorbeeld **42. Tb6 Pe1+**; **43. Kh1 Pf3**; **44. Kg2 Pe1+**; **45. Kh3 Pf3**; **46. Pe3 Th1+**; **47. Kg2 Tg1+** enzovoorts. Nu echter won Eric via **42. Tb6 Pf3**; **43. Pe3!** De enige winnende zet – de kooi moet worden afgebroken en dus moet de zwarte koning afgesneden blijven. **43. .... Ta5**; **44. b4 Pe1+**; **45. Kf1 Ta1**; **46. Pxf5**, en nu wit een luchtgat had via g4 won hij in een paar zetten.

Nog erger was wat er bij Gijs gebeurde.

In bovenstaande stelling speelde Gijs op zijn Karpovs het simpele 1. f3?? Zwart wint hard en ogenblikkelijk als hij op het idee komt van 1. .... Lxg5 2. Dxc5 Txd3!!, en als wit terugpakt gaat hij mat via Dd4+. Pakken op g4 helpt overigens ook niet, want via Td1+ loopt wit ook dan mat.

Even later stond het zo:

Zwart kan met 1. .... Pxe4! toeslaan en staat dan vrijwel gewonnen. Hij deed echter 1. .... h5??. 2. Ta7?? Laat weer Pxe4 toe, dat nu nóg sterker is. 2. .... Ld8??; 3. Lh6+?? Nu was 3. Dc3 winnend voor wit omdat pion e5 er in alle varianten afgaat. 3. .... Kh7; 4. Lf8 Pg8?? Nu doet zwart het weer cadeau - Kg8 houdt de zaak in balans. 5. Tb7? 5. Dc3 was een stuk sterker. 5. .... Lf6; 6. Df2 De6?? De tegenstander werkt mee aan wits plan. De dame laat c2 los, en dat blijkt fataal. 7. Da7! En Gijs pakt z'n kans, het is meteen +9 voor wit. 7. .... Ph6; 8. Lxh6 Kxh6; 9. Txf7 g5; 10. Pc5!; 1-0.

Wel een leuk einde, zwart verliest alles, inclusief de matchpunten...

12 december 2015	Zukertort/A 3	(2023)	-	DSC Delft 2	(2097)	3½	-	4½
	Gijs IJzermans	(2118)	-	Gert Legemaat	(2254)	0	-	1
	Esther de Kleuver	(2050)	-	Kim Meulenbroek	(2139)	½	-	½
	Eric Roosendaal	(2029)	-	Ted Barendse	(2102)	0	-	1
	Bram ter Schegget	(2106)	-	Richard Oranje	(2085)	½	-	½
	Walt Schagen	(1980)	-	Jan-Peter van Zandwijk	(2024)	1	-	0
	Jeroen Schoonackers	(2002)	-	Bob Voogt	(2103)	½	-	½
<i>Uw verslaggever:</i>	Jan Helsloot	(1972)	-	Walter Anema	(1990)	0	-	1
<i>Eric Roosendaal</i>	Waldemar Moes	(1929)	-	Hans Zwartveld	(2078)	1	-	0

DSC Delft 2 juist te sterk voor A3

A3 stond aan kop, DSC 2 stond in de middenmoot, maar de ranglijst zegt niet alles. DSC had weliswaar de nodige punten laten liggen, maar het is wel degelijk een sterk team dat per bord een punt of 70 in de plus zat vergeleken met A3.

Bram ter Schegget liet zich een en ander niet bewijzen en nam een snipperdag. Dat wil zeggen: hij speelde remise in der tien zetjes. Er zat niet meer in, aldus de beide spelers. Tja, als ze 't allebei zeggen zal het wel zo zijn, nietwaar?

Ondertussen moest de rest van het team grondig aan de bak. Soms met succes, soms niet. Esther de Kleuver stond eerst matig, toen zorgelijk, toen slecht. Op de een of andere manier werd het toch remise. Esther wist zelf niet helemaal hoe haar dat gelukt was. Het halve van Jeroen Schoonackers was overtuigender. Een vlakke stelling met een klein plusje werd een toreneindspel met pluspion. Die bleek slechts goed genoeg voor remise, maar het was tenminste wel een plusremise.

Jan Helsloot had minder geluk. Een paar beroerde zetten, en de ondergang bleek onafwendbaar. De achterstand werd goedgehaakt door Waldemar Moes. "Een aanval uit nood geboren", aldus Waldemar. Dat mocht zo zijn, maar de aanval bleek wel krachtig en bijzonder succesvol. Zwart moest de dame geven om niet mat te gaan, en Waldemar maakte de zaak vakkundig af.

Drie partijen reikten tot voorbij de tijdcontrole. Eric Roosendaal zat in een slecht viertoreneindspel. Dat was moeilijk om te houden. Gijs IJzermans had op creatieve wijze een kwaliteit gewonnen, maar de Delftse kopman had daar wel twee gevaarlijke pionnen voor terug, en bovendien werd zijn loper akelig sterk. Walt Schagen won een paar pionnen en het toreneindspel bleek daarna vlot gewonnen. A3 op voorsprong, maar de vraag was vooral of er nog een halfje te halen zou zijn.

Gijs raakte echter in steeds grotere problemen – de witte vrijpionnen marcheerden langzaam maar in feite onstuitbaar naar voren. Eric leek nog lange tijd kansen op remise te hebben. Wit vond echter steeds nieuwe vervelende dreigingen en wist na meer dan 80 zetten het winnende punt te scoren.

Tja, het zit wel eens mee, het zit wel eens tegen – maar op de zege van de gasten was niet veel aan te merken. A3 staat overigens nog wel (gedeeld) op kop, en vooraf hadden we beslist wel getekend voor een score van zes punten nog voor de feestdagen, dus niet getreurd.

9 januari 2016	ASC 1	(2024)	-	Zukertort/A 3	(2021)	3½ - 4½
	Clement van de Laar	(2030)	-	Gijs IJzermans	(2118)	0 - 1
	Norbert Jansen	(2030)	-	Esther de Kleuver	(2050)	1 - 0
	Dinard van der Laan	(2246)	-	Michiel Harmsen	(2091)	1 - 0
	Eric Fraikin	(2036)	-	Eric Roosendaal	(2029)	½ - ½
	Wouter Hennink	(1960)	-	Walt Schagen	(1980)	0 - 1
	Sander de Groot	(1924)	-	Jeroen Schoonackers	(2002)	0 - 1
<i>Uw verslaggever:</i>	Paul de Vries	(2003)	-	Jan Helsloot	(1972)	0 - 1
<i>Eric Roosendaal</i>	Wouter Dambrink	(1961)	-	Waldemar Moes	(1929)	1 - 0

A3 heeft engeltje op (opa's) schouder

A3 mocht op bezoek in Alphen aan den Rijn – niet voor het eerst. De laatste jaren zijn we daar zo vaak geweest dat zelfs het opzoeken van de routebeschrijving niet meer nodig was. Veelal vertrokken we met de matchpunten, zoals vorig jaar, toen we nota bene met slechts zeven mensen opkwamen. Ditmaal mocht Michiel Harmsen het team completeren toen bleek dat Bram en Peter verhinderd waren.

Van die invalbeurt beleefde onze voorzitter weinig plezier. Hij kreeg een hardhandige aanval over zich heen en werd meedogenloos ge-h-lijnd. Buurvrouw Esther de Kleuver onderging een soortgelijk lot: de zwarte stukken kwamen nooit goed los na een wit pionoffer, en wit benutte de extra ruimte met vele krachtzetten. Aan het kopbord deed Gijs IJzermans iets terug door fraai te winnen met een sterk gevoerde aanval, maar ASC bleek dit jaar gebeten op de winst. Ze scoorden 3-1 toen Waldemar Moes een venijnig zetje overzag en zijn damevleugel in de problemen zag komen. Waldemar offerde een pion, maar kreeg nooit voldoende compensatie.

De matchpunten zouden ditmaal in Alphen blijven, zoveel leek wel duidelijk. Goed, Jeroen Schoonackers had via een paar dubbele aanvallen een kwaliteit en twee pionnen extra op het bord, dat zou een technische klus moeten zijn, maar bij Walt Schagen was de zaak minder duidelijk. Eric Roosendaal stond een pion achter in een toreneindspel, en Jan Helsloot was in grote problemen. Dat zijn koning na een zet of 30 op g1 stond was niet heel bijzonder, maar dat er nog steeds een witte toren op h1 stond te niksen was zeer zorgelijk.

Tijdnoodfases zijn er nauwelijks met het huidige KNSB-tempo, maar toch, zo rond zet 35 gaan er nog steeds dingen mis. De tegenstander van Walt koos een verkeerd plan en raakte van alles kwijt, en bij Jan overzag zwart een kleine maar fatale vork – een aftrekschaak is nu eenmaal niet erg effectief als het schaakgevende stuk zelf hangt. Jan stond meteen gewonnen, en dat veranderde de zaak volkomen. Jeroen duwde de witspeler langzaam van het bord en maakte 3-3. Jan had inmiddels een stuk meer en won snel. A3 op voorsprong, 4-3.

En dus was Eric weer de laatste. Weer een toreneindspel. Wit had een pluspion, maar speelde niet op de handigste manier. Eric keepste en hield het halfje na 72 zetten binnenboord.

Een volkomen onverwachte en behoorlijk gelukkige zege, vooral te danken aan het geschenkje dat Jan aangeboden kreeg. We zullen het er maar op houden dat er een engeltje op zijn schouder zat...

13 februari 2016	Zukertort/A 3	(2013)	-	Emanuel Lasker 1	(2036)	2½ - 5½
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Gijs IJzermans	(2118)	-	Sikko Ros	(2211)	1 - 0
	Esther de Kleuver	(2050)	-	Erik Bosma	(1974)	1 - 0
	Eric Roosendaal	(2029)	-	Dolf Wissman	(2040)	0 - 1
	Peter de Heer	(2021)	-	Tjalling Wiersma	(2176)	0 - 1
	Jeroen Schoonackers	(2002)	-	Jan Hibma	(2059)	0 - 1
	Walt Schagen	(1980)	-	Rienk Sijbesma	(2096)	0 - 1
	Waldemar Moes	(1929)	-	Jacob Strikwerda	(1879)	½ - ½
	Jan Helsloot	(1972)	-	Murk Viersma	(1857)	0 - 1

A3 krijgt Friese oorwassing

A3 stond prachtig bovenaan en speelde tegen het laaggeklasseerde Emanuel Lasker. Wie nog twijfelde of die vereniging uit Friesland komt, hoefde maar naar de opstelling te kijken, die onder andere bestond uit de heren Wiersma, Hibma, Sijbesma, Viersma en Bosma. Maar de gasten gaven A3 op het bord allesbehalve reden tot glimlachen. De verre reis was kennelijk aangegrepen om de gezamenlijke teamgeest op te krikken tot het niveau dat benodigd was om de schamele drie matchpuntjes met twee volle punten uit te breiden. Tegen het einde van de eerste fase sloegen de Friezen dan ook onbarmhartig toe, daarbij onbedoeld in het zadel geholpen door enkele leden van A3.

Eric Roosendaal gaf helaas het slechte voorbeeld – fijne stelling, kwaliteit meer plus wat pionnen (+3 zegt het beest), een fikse bok en het was meteen voorbij. Peter de Heer stond aardig, tot bleek dat zijn koningsstelling wat al te luchtig was. Jan Helsloot stuitte op iemand die de zaak strak in de hand hield en toesloeg toen dat mogelijk was. Jeroen Schoonackers ging ook onderuit en Walt Schagen had een prettige stand, versmaadde een iets beter eindspel voor wat extra winstkansen, en kreeg het deksel op de neus. Nul-vijf! Zo matig heeft A3 zelden gespeeld de laatste jaren.

De overige partijen werden aangegrepen om de score een draaglijker aanzien te geven. Waldemar Moes had een klein plusje, dat echter slechts goed was voor remise. Hij haalde na meer dan vier uur spelen tenminste de nul van het bord. Esther de Kleuver had een pion meer en speelde dat technisch bekwaam uit tot een gewonnen dame-eindspel. Gijs IJzermans bokste tegen een sterk kopbord op, maar deed dat prima. Na zeer lang manoeuvreren wist hij een dame-eindspel met een kwaliteit extra om te zetten in een vol punt.

Eindstand 2½-5½. A3 kan elke gedachte aan een kampioenschap daarmee wel vergeten. De rest van het seizoen is voornamelijk voor de ontspanning, want promotie is vrijwel uit zicht en degradatie is met acht punten buitengewoon onwaarschijnlijk.

19 maart 2016	Caissa 4	(1964)	-	Zukertort/A 3	(2005)	4 - 4
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Roel van Duijn	(2019)	-	Eric Roosendaal	(2030)	½ - ½
	Evert-Jan Straat	(2018)	-	Bram ter Schegget	(2105)	0 - 1
	Bert Westera	(1972)	-	Jeroen Schoonackers	(2014)	½ - ½
	Stef van Haaren	(2049)	-	Esther de Kleuver	(2042)	1 - 0
	Aad Roemersma	(1959)	-	Waldemar Moes	(1936)	0 - 1
	Rob Bödicker	(1946)	-	Walt Schagen	(2006)	1 - 0
	René Pijlman	(1862)	-	Ridens Bolhuis	(1942)	0 - 1
	Jan van Banning	(1888)	-	Jan Helsloot	(1962)	1 - 0

A3 dobert naar het einde van de competitie

Hoewel het pas de zevende ronde is, lijkt de echte intensiteit bij A3 toch al aardig verdwenen. In een paar eerdere wedstrijden zat het mee, waardoor het team al na vijf ronden in feite veilig was. Sommigen begonnen aan promotie te denken, maar in de vorige ronde kregen we hardhandig klop, dus gaat het een positie in de middenmoot worden. Misschien bovenin de middenmoot, maar meer of minder zit er niet in.

Kortom, A3 zit ontspannen achter het bord, zonder de druk van het heilige moeten. Zelfs het uitlenen van kopman Gijs (Ridens Bolhuis viel in) kon niet deren. Ook voor tegenstander Caissa valt niet veel te halen. Net als A3 hebben ze 8 uit 5. Een bezoek aan Caissa heeft de laatste jaren trouwens wel iets moois. Maar liefst vijf teams heeft Caissa in de KNSB (de meeste van Nederland), en daardoor zit de ruimte tjokvol schakers. Aan het begin van de ronde kom je zodoende al gauw een paar dozijn oude bekenden tegen. Een kwartier voor de start werd overigens iedereen getrakteerd op een concert van Roel van Duijn (de ex-politicus kan duidelijk meer dan alleen schaken), die op de aanwezige piano op excellente wijze Chopin ten gehore bracht.

Goed, de wedstrijd begint, en Eric Roosendaal speelt aan het kopbord precies tegen pianist Roel van Duijn. Roel speelt de opening niet erg handig, en Eric komt behoorlijk gewonnen te staan, geeft met een paar suboptimale zetten het voordeel weer weg, komt weer gewonnen te staan, en verspeelt het weer. Nadat dit patroon zich een keer of vijf had herhaald, stond er een remise-eindspel op het bord en werd de vrede getekend.

Elders werd hardhandiger opgetreden. Esther de Kleuver liet de tegenstander erg veel ruimte voor een aanval met zware stukken. Haar koning liep spitsroeden en ging ten slotte ten onder. Walt Schagen stond naar eigen zeggen gewonnen, het kon zelfs op twee manieren. Walt koos de 'veilige' manier. Verstandig, zou je zeggen, behalve dan dat de veilige manier nog verloor. De riskante optie was goed geweest voor een vol punt. Meer leed voor Amstelveen was er aan het laatste bord. Jan Helsloot is niet in vorm dit jaar, en ook ditmaal ging het mis.

Walt Schagen: volgende keer toch maar de riskante optie?

Er waren ook goede berichten. Waldemar Moes drukte de tegenstander ver achteruit. Zwart kocht het dreigende mat af met een minuspion in een verloren toreneindspel, dat Waldemar evengoed vlot verzilverde. Ridens Bolhuis speelde een van de betere loopgraafpartijen. Met wit speelde hij op de tweede zet c4, op de vierde zet cxd5, om vervolgens tot zet 18 te wachten alvorens hij nog eens een wit stuk voorbij de veilige eerste drie rijen durfde te dirigeren. Zwart probeerde wat initiatief te krijgen, overzag een tussenzetje, verloor een pion en de partij. Zo eiste het catenaccio weer eens een slachtoffer. Jeroen Schoonackers had zo'n partij die op diverse momenten heel erg spannend had kunnen worden, alleen verhinderden beide spelers alle sterke zetten van de tegenstander, zodat remise de logische afloop werd.

Waarna op de schouders van Bram ter Schegget de schone taak rustte om een matchpunt te redden. Bram kwam maar matig uit de opening, maar wit liet zijn dame insluiten, zodat hij een stuk voor een paar pionnen moest geven. Zelfs met dat stuk meer stond Bram eigenlijk niet eens zo geweldig, en bovendien had wit een gevaarlijke vrijpion die erg veel compensatie beloofde. Bram wrikte en zwoegde zijn stukken naar steeds betere velden en kreeg uiteindelijk een dame-eindspel met een loper meer. Lopers zijn niet zo best in het afschermen van dameschaakjes (paarden zijn daar beter in), maar de loper was gelukkig wel prima in staat om een witte pion op h7 van h8 af te houden. Brams laatste pion bleek daarmee net voldoende voor de winst.

Zodat de match in 4-4 eindigde, A3 nu 9 punten (uit 7) heeft, en nog steeds netjes bovenin die middenmoot staat. Dat worden nog twee ontspannen rondjes dit jaar. Ook wel eens leuk, zo'n seizoen zonder een procentje degradatiezorgen. A1 zou graag met ons willen ruilen, waarschijnlijk ....

2 april 2016	Zukertort/A 3	(2007)	-	HWP Zaanstad 1	(1922)	6 - 2
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Waldemar Moes	(1936)	-	Bryan Wijk	(2056)	1 - 0
	Esther de Kleuver	(2042)	-	Chris de Saegher	(2149)	½ - ½
	Peter de Heer	(2008)	-	Alexander Kretzschmar	(1848)	½ - ½
	Eric Roosendaal	(2030)	-	Christaan Molenaar	(1935)	1 - 0
	Gijs IJzermans	(2125)	-	Jan Brink	(1873)	1 - 0
	Jeroen Schoonackers	(2014)	-	Jan Rot	(1813)	1 - 0
	Ridens Bolhuis	(1942)	-	Paul van Haastert	(1975)	0 - 1
	Jan Helsloot	(1962)	-	Robin Mandersloot	(1724)	1 - 0

A3 wint verdiend

A3 speelde tegen Het Witte Paard uit Zaanstad. Een team in degradatienood, vandaar dat elk bordpuntje voor hen telt. Toen één van hun sterkere spelers verhinderd bleek, wilden ze die dan ook graag vooruit laten spelen. Waldemar Moes was bereid om de vrijdag tevoren aan te treden. Het gehoopte bordpunt voor de Zaankanters kwam er echter niet. Sterker nog, Waldemar won, en dat bleek een veeg voorteken.

Op de zaterdag bleken de Zaanse borden 2 en 3 evenmin in staat het scorebord met punten op te luisteren. Esther de Kleuver en Peter de Heer hielden alles keurig in balans en scoorden twee nette remises.

Aan de lagere borden liep het vervolgens op een drama uit voor de bezoekers. Ridens Bolhuis had weliswaar een mindere dag en zag alle witte stukken ineens op zijn koning afkomen, maar bij dat lichtpuntje voor Het Witte Paard bleef het. Jan Helsloot zette de partij solide naar zijn hand, Jeroen Schoonackers won een pion en won het eindspel, ondanks de ongelijke lopers. Gijs IJzermans probeerde een Wolga, kwam langzaam uit de zwarte schulp, en drukte wit vervolgens langzaam weg. En Eric Roosendaal had na een wilde partij ineens een fraai magneetoffer, waardoor de zaak direct uit was.

Zo werd het 6-2 en moet Zaanstad hopen dat de concurrentie in de laatste ronde verliest. Die concurrentie speelt dan tegen, jawel, A3. We hopen onze sportieve plicht te kunnen doen.

23 april 2016	Zukertort/A 3	(2010)	-	ASV 3	(1976)	3½ - 4½
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Eric Roosendaal	(2030)	-	Fred Reulink	(2074)	1 - 0
	Esther de Kleuver	(2042)	-	Jochem Woestenburg	(2111)	0 - 1
	Gijs IJzermans	(2125)	-	Bent Schleipfenbauer	(1868)	0 - 1
	Walt Schagen	(2006)	-	Murat Duman	(1942)	0 - 1
	Jeroen Schoonackers	(2014)	-	Theo Jurrius	(2042)	0 - 1
	Waldemar Moes	(1936)	-	Anne-Paul Taal	(1922)	½ - ½
	Jan Helsloot	(1962)	-	Ruud Wille	(1889)	1 - 0
	Olav Lucas	(1967)	-	Remco Gerlich	(1961)	1 - 0

Zwak einde van sterk seizoen A3

“We hopen dat jullie over twee weken weer zo sterk spelen”. Dat waren de woorden van de teamleider van HWP Zaanstad nadat ze met 6-2 over de knie waren gelegd. Want in de laatste ronde speelde A3 tegen ASV 3, vooraf nummer 9. Bij winst van A3 zou HWP Zaanstad op de veilige achtste plaats blijven, juist boven de fatale streep. Helaas, A3 had een mindere dag, of wellicht speelden de Arnhemmers boven hun kunnen. Hoe dan ook, het liep anders dan gepland.

Het begin was al niet zo best. Gijs IJzermans, het gehele seizoen de rots in de branding, zat snel in de problemen. “Ik kreeg met zwart alles wat je niet wilt”, zo stelde hij achteraf. In het middenspel kwamen er ongelijke lopers op het bord. Ongelijke lopers, ongelijke kansen, zo zegt men, en zelden werd dat beter geïllustreerd dan hier. De witte loper was een krachtpatser, de zwarte deed niet mee, en zwart werd dan ook op harde wijze van het bord gezet.

A3 deed overigens snel wat terug. Olav Lucas viel voortreffelijk in. Hij drukte zwart diep in de verdediging op de damevleugel, kreeg al kort na de opening een gedekte vrijpion op c6, en won fraai. Eric Roosendaal zag zijn tegenstander vrijwillig een geïsoleerde dubbelpion op de d-lijn nemen. Die bleek zo zwak dat wit aan de noodrem trok, maar slechts een compleet verloren eindspel overhield. Jan Helsloot bracht een dubbele aanval in de stelling en scoorde eveneens.

Het zat even tegen toen Walt Schagen in veelbelovende stelling ontspoorde. Het was allemaal enorm scherp en enorm tweesnijdend, en ook in de analyse bleek het allemaal onwaarschijnlijk ingewikkeld, dus was het meer een kwestie van pech dan van een blunder. Het zat A3 bovendien weer even mee toen Waldemar Moes een stuk achter raakte, maar het zijn tegenstander nog zo lastig maakte dat die het stuk teruggaf, zodat Waldemar met remise weggkwam.

Twee partijen te gaan, en ASV had twee punten nodig. Bij Esther de Kleuver was in het middenspel iets misgegaan. Een klein plusje verwaterde, waarna zwart het initiatief en bovendien twee pionnen pakte. Dat punt belandde dus in Arnhemse haven.

Het laatste bord was dat van Jeroen Schoonackers. Het was een remiseachtig toreneindspel, maar Jeroen stond wat passief en gebruikte veel tijd. Wit bleef het terecht proberen, en Jeroen kon met de weinige tijd die hem nog restte de goede verdediging niet meer vinden. Kortom, Jeroen verloor, A3 verloor (en werd daardoor geen tweede in de poule maar slechts derde). ASV 3 won en kwam daardoor juist boven de degradatiestreek terecht, zodat HWP Zaanstad het kind van de rekening werd.

Sorry, Zaanstad ....

Verslaggeving Zukertort/A 4

2 oktober 2015	Zukertort/A 4	(1918)	-	Laurierboom/Gambiet 2	(1938)	4	-	4
	Laurens Schilstra	(1835)	-	Björn Lundberg	(2167)	0	-	1
	Michiel Harmsen	(2092)	-	Hans de Vilder	(2012)	1	-	0
	Wim Moene	(2114)	-	Joost van Steenis	(1999)	1	-	0
	Ridens Bolhuis	(1941)	-	Werner Moller	(1936)	0	-	1
	Olav Lucas	(2004)	-	Mark de Wildt Propitius	(1874)	0	-	1
	Harold de Boer	(1966)	-	Jos Ruigrok	(1871)	1	-	0
<i>Uw verslaggever:</i>	Nico Louter	(1935)	-	Theo Weijers	(1828)	0	-	1
<i>Eric Roosendaal</i>	Evert Jan Karman	(1457)	-	Piet Ruhe	(1821)	1	-	0

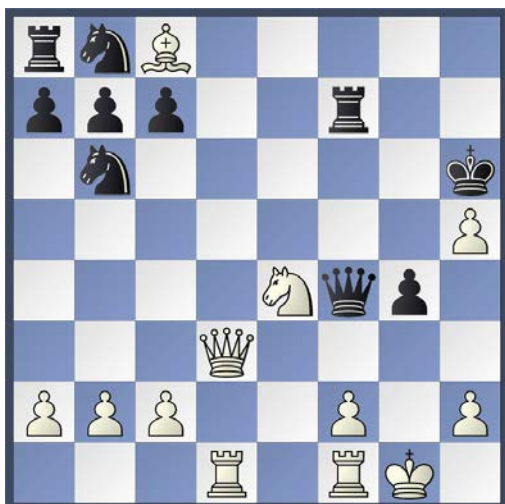
Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder de 4-4 van A4

Ja, alle aspecten van Ramses Shaffy kwamen ruimschoots aan bod op deze bijzonder heftige avond. Drama's, blunders, werkschaak, en een klein wondertje tot besluit. Aan het einde van de avond stond er 4-4 op het scorebord, en iedereen was het er wel over eens dat A4 daarmee aanmerkelijk meer in zijn sas was dan tegenstander Laurierboom Gambiet 2.

Het eerste bedrijf was geheel en compleet voor de bezoekers. Een eerste geval van *huil* was te zien bij Ridens Bolhuis. Goed, dat wit wat initiatief zocht was nog wel te begrijpen, maar de zwarte damevleugel kwam razendsnel tot leven na de witte provocatie. Ridens besloot dat een zwart paard op a6 een superpaard op c5 zou worden. Hij sloeg het beest er dus af met zijn looper, maar daarna kwam er een superlooper op a6. Die scheen regelrecht door naar f1 en wit had nog niet gerokeerd. De witte koning kon geen kant op, en terwijl zwart alle hens aan dek riep op de damevleugel kon wit alleen maar hulpeloos toekijken. De witte stukken belandden in een spervuur van penningen en streken alras de vlag.

Maar... Nico Louter zou dat wel even rechttrekken. Wit had een paar dingetjes niet goed gedaan, en dus kwam zwart met agressief spel in het voordeel – behalve dan dat zijn damevleugel nog even compleet in de beginstelling stond. Daar maalde Nico niet om, en hij viel gewoon aan. Wit moest in de achterruit met alles wat hij had en kon zich alleen redden door even tussendoor mat in één te dreigen. Nico deed een tussenzetje, en zo werd het volgende diagram bereikt.

Nico moet hier 'gewoon' op c8 de loper slaan, waarna het ongeveer gelijk staat. Maar Nico maalde niet om die loper en speelde **1. ... Pc6?** Hierna staat wit zeer goed. Het simpelste is **2. Lxb7** en de loper dekt Pe4 zodra het paard van c6 weggaat. Ook aardig, maar wel veel woester, is **2. Pd6 Dxd6**; **3. De4 Df6**; **4. Lxb7**. Wit speelde echter **2. Pg3?** en dat geeft niet alleen alle voordeel weer weg, maar bezorgt Nico zelfs de winst (van plus anderhalf naar min drie!). **2. .... Pe5** is nu winnend, maar Nico wilde nu die loper weleens hebben en deed **2. .... Txc8???** om vervolgens de witte dame op g6 te zien ploffen met direct mat. "Ik stond compleet gewonnen", aldus Nico, en wit beaamde: "Het was de hele tijd al helemaal uit". De analyse liet echter een heel ander beeld zien. De heren waren nog uren bezig met de analyse en de enige zinnige conclusie leek te zijn dat dit soort dolle stellingen gewoon te moeilijk is om te begrijpen. Was dit nu *lach* of *huil*?

Wat was er verder aan de hand in de wedstrijd? Michiel Harmsen stond prima, maar veel meer goed nieuws was er niet. Laurens Schilstra stond moeilijk, Wim Moene zat in een remiseachtig dubbeltoreneindspel, Olav Lucas stond gedrongen, en Evert Jan Karman was door wat onhandige manoeuvres een toren kwijtgeraakt voor een paar pionnen. Alleen Harold de Boer – op het laatste moment invaller – stond verder nog wel aardig. Kortom, een dikke nederlaag leek aanstaande – *werk* en *vecht* waren hard nodig.

Het werd weleens tijd voor wat positiever nieuws. Laurens vocht goed terug en bracht wit in tijdnood – kwaliteit achter, maar misschien kwam hij nog weg met remise. Wim stond toch wel wat beter in dat toreneindspel. Evert Jan kreeg zo-waar spel voor zijn volle toren achter. Twee vrijpionnen op e6 en d5, je weet maar nooit. En Harold toonde zich zeer slagvaardig en won groot materiaal, waarmee de score voor A4 geopend werd. Toen demonstreerde Michiel zijn klasse – we laten hem zelf aan het woord:

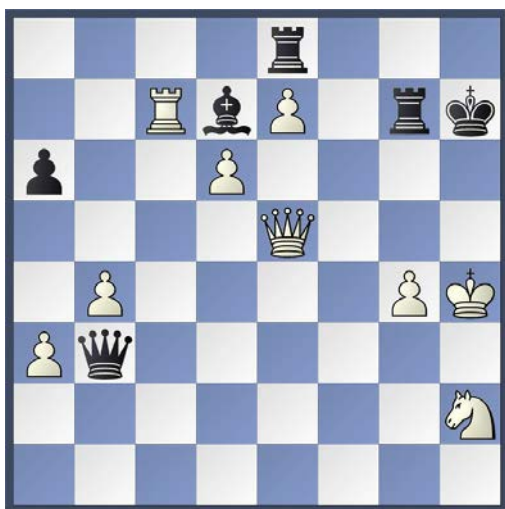

"Ik speelde hier de Benoni, met de manoeuvre **De1-g3**, waarbij je zwart ruimte geeft op de damevleugel, maar zelf gaat aanvallen op de koningsvleugel en gulzig naar het pionnetje op d6 kijkt. Wit heeft wel veld e5 weggegeven, maar ook Lf4 en Lg5 in de stelling gebracht. Er volgde **16. Lg5 f6?** Eigenlijk was er nog weinig aan de hand, maar dit is meteen de beslissende fout. Geheel vrijwillig ruïneert zwart zijn koningsstelling en begraaft zijn trotse loper op g7. **17. Pxe5! dxe5**; **18. Le3 c4**; **19. Lc2 g5**. Hier probeert zwart de stelling gesloten te houden in de hoop dat wit er niet doorheen komt, maar de zwarte koningsstelling is gatenkaas, met grote verzwakkingen op de witte velden en risico van een open h-lijn. Daarnaast zijn de twee zwarte lopers slecht en heeft zwart nog geen tegenspel op de damevleugel. Fritz geeft de witte stelling daarom +2. De rest was een technische klus, die weliswaar niet op de meest effectieve manier werd geklaard, maar wel zonder mijn fameuze tactische hobbeltjes."

Daarmee was het dus 2-2. Als Olav het zou kunnen houden en Wim zou winnen, waren er weer kansen. Dat toreneindspel was een irritant tikje slechter voor wit en Wim pielde rustig verder. Wit besloot de zaak te forceren en offerde een pion om los te komen, maar de pion was weg en bleef weg, en Wim schoof het toreneindspel vervolgens rustig uit naar een puntje. Maar terwijl dit zich afspeelde betrok het gezicht van Olav steeds verder. Hij stond zeer gedrongen, kwam niet en nooit los, en toen wit op het punt stond te gaan oogsten geloofde hij het wel. Opnieuw gelijk, op het scorebord althans. Want op de borden...

Laurens had zijn tegenstander in tijdnood gebracht. Die had een kwaliteit meer, maar geen tijd meer om uit de winst uit te rekenen. Laurens *vocht*, A4 *bad*, maar Laurierboom Gambiet *lachte* toen wit ten slotte toch zijn beslissende winstplan vond. Evert Jan zou moeten winnen voor een gelijkspel.

Je kon van Evert Jan veel zeggen, maar niet dat hij niet alles gaf wat hij had. Al vroeg een toren achter, maar met twee vrijpionnen in het centrum gaf hij de moed niet op. Een matdreiging over de g-lijn hield zwart bezig, en de witte pionnen marcheerden naar voren. Naar d5 en e6, en later zelfs naar d6 en e7. Er kwam natuurlijk tijdnood bij, en de stelling leek zelfs op topniveau nauwelijks correct te spelen. Twee verbonden vrijpionnen vlak bij de promotielijn zijn vaak een toren waard, en de stelling was misschien al niet meer beter voor zwart. Toen kwam het kritieke moment:

Zwart heeft zojuist met een dameschaakje de witte koning naar h4 gejaagd. Hij kreeg nu een logisch idee. Een schaakje op de h-lijn en wit moet zijn dame offeren. En dus besloot hij tot een creatieve zet, namelijk **1. ... Th8**. De diagonaal a2-g8 wordt door zwart bestreken, en dus volgt zometeen een afrekschaakje met het elegante Kg8. Goede raad leek duur, maar niet voor Evert Jan. Hij besloot tot **2. Dh5+! Kg8**; **3. Tc8+!!** en zwart gaf onthutst op. Als de loper slaat komt e8D mat. Een fantastische combinatie, zeker in tijdnood, na een lange partij en bij een 4-3 achterstand. Alle hulde voor Evert Jan! Een duidelijk geval van *bewonder!*

En zo kon A4 zowaar toch nog zingen van vreugde, na deze niet meer verwachte 4-4. Mogelijk een duur puntje, want aan het einde van het seizoen zullen vier van de tien teams uit de Promotieklasse moeten degraderen.

29 oktober 2015	Oosten Toren 1	(1871)	-	Zukertort/A 4	(1862)	4 - 4
	Xander Giphart	(1968)	-	Laurens Schilstra	(1835)	0 - 1
	Gerard Buskermolen	(1767)	-	Michiel Harmsen	(2092)	0 - 1
	Hans Rijninks	(1813)	-	Dirk Goes	(1863)	0 - 1
	Theo Gosman	(1955)	-	Ridens Bolhuis	(1941)	1 - 0
	Wim Leene	(1808)	-	Wim Moene	(2114)	0 - 1
	Sven Heijdenrijk	(1886)	-	Mateusz Glowacki	(1793)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Hank Hoving	(1851)	-	Bas Spoelstra	(1677)	1 - 0
<i>Michiel Harmsen</i>	Huub van den Bergh	(1922)	-	Danny Kool	(1581)	1 - 0

Vierde laat iets liggen met 4-4

Teamleider Nico Louter was zelf verhinderd voor de wedstrijd tegen Oosten Toren, maar had wel een team op de been gebracht. Dat was niet makkelijk, want ook Marcel en Olav waren verhinderd. Gelukkig kon Mateusz Glowacki wel spelen. Hij studeert nu in Delft, waardoor het voor hem lastiger is om doordeweeks te komen schaken. Met Danny Kool, Bas Spoelstra en Dirk Goes bleef ons team goed op sterkte. Iedereen was mooi op tijd aanwezig, hoewel niet allemaal op dezelfde plaats. Mateusz was afgereisd naar de James Wattstraat, waar Oosten Toren inderdaad lang speelde, alleen dit jaar niet meer. Ze spelen nu in Diemen, in gebouw De Schakel.

Aangekomen bij een gesloten clubhuis belde Mateusz naar Nico, die Michiel weer mobiel belde, die zijn mobieltje thuis had laten liggen, waarna Danny mobiel werd bereikt, die kon doorgeven dat Mateusz in de James Wattstraat stond en dat hij daar zou wachten totdat hij werd opgehaald. Michiel ging dus om 20.01 uur snel op weg om hem op te pikken. Bij het oude clubgebouw aangekomen liep hij nog even rond, "Mateusz" roepend, en reed nog een keer langzaam de hele James Wattstraat op en neer, maar zag geen Mateusz. Die was ondertussen namelijk even zijn mobiel aan het opladen in een winkel omdat hij ook zijn ouders nog moest bellen. Onverrichterzake reed Michiel terug naar Diemen en begon 25 minuten te laat aan zijn partij. Mateusz had ondertussen zijn mobieltje opgeladen, ouders gebeld, openbaar vervoer opgezocht op internet, en was zelfstandig naar Diemen gereisd. Hij betrad keurig om 20.57 uur de speelzaal, waar iedereen verbaasd opkeek van zijn bord. Nee, onze Mateusz vang je niet door even van clubhuis te veranderen!

Gelukkig waren veel partijen ondertussen gunstig verlopen. Laurens was op bord 1 als eerste klaar. We komen erin na 20. .... Da8:

Laurens heeft met zijn gedekte loper op d6 zowel de zwarte koning als de dame in de greep, zonder ook maar enig zwart tegenspel. Zwart had nog even geprobeerd met h6 een pionnenstorm op de koningsvleugel te starten, maar heeft daar geheel geen tijd voor. Laurens gaat namelijk eerst op koningsjacht. **21. Pd4 Pxd4; 22. cxd4 Lc6; 23. a5 b5; 24. a6 Kd7; 25. Ld3 Pf5; 26. Lxf5 exf5.**

Hier had Laurens vernietigend toe kunnen slaan door zijn loper te offeren voor een mataanval: **27. e6+! Kxd6; 28. De5+ Ke7; 29. Dc7+ Kf6; 30. Df7+** en zwart loopt mat in een paar zetten, maar wat hij speelde was natuurlijk ook prima. Nu de damevleugel dicht is gehouden, gaat hij via de koningsvleugel naar binnen. **27. Dh5 Dd8; 28. Dxf5+ Te6; 29. Df7+** en zwart gaf op omdat hij minimaal een toren verliest na 29. .... **Te7; 30. e6+! Kc8 (30. .... Kxd6??; 31. Df4 mat); 31. Lxe7.**

Dirk had een duurzaam positioneel plusje, dat hij langzaam aan het uitmelken was. Wim Moene speelde op bord 5 een rustige stelling, die hem wel lag. Michiel had een prettig ruimtelijk overwicht en een tegenstander die ogenschijnlijk als enige plan had zoveel mogelijk te ruilen, dan wordt het vast remise. Bas Spoelstra speelde een prima partij waarbij hij een kwaliteit tegen een pion won met behoud van een gevaarlijke koningsaanval. Ridens Bolhuis sneuvelde helaas in een koningsaanval. Ook Danny stond na verloop van tijd moeilijk en moest later opgeven. Dirk, Wim en Michiel zetten hun betere stellingen netjes om in winst. Mateusz heeft nog een behoorlijke partij gespeeld, maar waarschijnlijk mede door het uur achterstand verloor hij. Een sneue bak na al die moeite.

Bij de stand van 4-3 was het aan Bas Spoelstra om het winnende punt te scoren. Hij had inmiddels al zijn koningsvleugelpionnen naar voren gegooid om de zwarte koningsstelling open te breken. Zwart stond klem met al zijn stukken en was alleen maar bezig gaatjes te dekken. Met nog een paar minuten op de klok plaatste Bas toren en dame op de h-lijn met matdreiging op h8. Dit lokte de verzwakking g7-g6 uit, waarmee h8 werd gedekt door loper e5. Helaas gaf Bas daarna pardoos een toren weg op h8, en daarmee de partij. Een typisch geval van schaakblindheid. Het is begrijpelijk dat je dan even baalt nadat je eerst tegen een op papier sterkere tegenstander een gewonnen stelling hebt bereikt.

A4 speelde dus ook de tweede wedstrijd gelijk, zodat het uiteraard in de middenmoot staat.

20 november 2015	Zukertort/A 4	(1974)	-	Amsterdam West 2	(1874)	5½	-	2½
	Michiel Harmsen	(2092)	-	Sven Pronk	(2023)	1	-	0
	Laurens Schilstra	(1835)	-	Hugo de Jonge	(1542)	1	-	0
	Ridens Bolhuis	(1941)	-	Peter Manuel	(1911)	1	-	0
	Wim Moene	(2114)	-	Paul Scheermeijer	(1955)	1	-	0
	Nico Louter	(1935)	-	Rob Scheermeijer	(1945)	½	-	½
	Marcel Laarhoven	(2077)	-	Piet Kooiman	(1925)	0	-	1
<i>Uw verslaggever:</i>	Mateusz Glowacki	(1793)	-	Iwan Bonoo	(1916)	½	-	½
<i>Eric Roosendaal</i>	Olav Lucas	(2004)	-	Frank van de Pavoordt	(1778)	½	-	½

A4 wint van Amsterdam West 2

Met Marcel Laarhoven weer in de gelederen, was A4 voor het eerst op volle sterkte, en er werd dus met veel vertrouwen vooruitgeblikt naar de wedstrijd tegen Amsterdam West 2. Op papier overigens best een lastige opponent, ook al hadden ze dan wel al tweemaal verloren.

Het bleek al snel dat het zeker geen eenvoudige opgave zou worden. Weliswaar stonden sommige borden best aardig, maar een even zo groot aantal leek in moeilijkheden. Wim Moene zat al snel aan de positieve kant van de beoordeling. Zwart was volledig ingesnoerd en kon alleen maar afwachten. Wim deed het rustig aan en hapte toe toen zwart het onvermijdelijke missertje produceerde. De zwarte koning bleek zelfs zonder dames simpel mat te gaan.

Olav Lucas had een redelijk aardige stelling, maar veel bleek daar niet mee aan te vangen, en remise was een logisch resultaat. Ook Marcel stond aardig, maar in remise had hij geen trek, dus trok hij fors van leer met f4, g4 en h4, waarna bleek dat niet zwart maar wit in grote problemen was. Een paar simpele aanvalszetten van zwart bleken genoeg om het verzwakte witte bouwsel op te blazen.

Inmiddels had Ridens Bolhuis het lastig met een koningsaanval, had Michiel Harmsen moeite om de boel bij elkaar te houden, en stond Mateusz Glowacki weliswaar twee pionnen voor, maar was het toch vooral de tegenstander die mat probeerde te zetten. Nico Louter stond een pionnetje achter, maar het eindspel leek nogal sterk naar remise te neigen. A4 had beslist nog een zware pijp kunnen roken als er niet de nodige vingerfouten aan de overkant zouden zijn gemaakt.

Maar in de beslissende fase zat er veel mee. Michiel deed het handig, gaf dame voor toren en stuk, waardoor wit het erg lastig had om waar te maken dat hij beter stond. Michiel bood remise aan, wit weigerde, maar verloor ergens een pion, waarna Michiel zijn b-pion, ondersteund door toren en loper, zegevierend naar b1 liet rennen. Ridens zag zijn tegenstander ineens een dame weggeven. Bij Nico werd het inderdaad remise, zodat A4 op een 4-2 voorsprong kwam.

Aan bord 2 mocht Laurens Schilstra vervolgens het winnende punt scoren. Het was zo'n typische niet-veel-aan-de-handstelling. Laurens had veel meer tijd, een iets betere stelling, en zwart kon het op den duur niet meer bijhouden en verloor een handvol pionnen en de partij. Waarna Mateusz met enige moeite nog net de remise binnenboord wist te houden.

In totaal een 5½-2½ overwinning voor A4, waarmee er nu 4 punten uit 3 wedstrijden zijn gescoord. Een solide start, waardoor de vooruitzichten op handhaving (er degraderen er vier van de tien dit jaar) voorlopig beslist gunstig te noemen zijn.

11 december 2015	Zukertort/A 4	(1974)	-	ENPS 1	(1986)	3½ - 4½
<i>Uw verslaggever: Michiel Harmsen</i>	Michiel Harmsen	(2092)	-	Kees Bakker	(1882)	1 - 0
	Laurens Schilstra	(1835)	-	Tom Bottema	(2193)	½ - ½
	Harold de Boer	(1966)	-	Aran Köhler	(2173)	0 - 1
	Marcel Laarhoven	(2077)	-	Peter Hoekstra	(2058)	½ - ½
	Olav Lucas	(2004)	-	Bas Jonkers	(1855)	½ - ½
	Ridens Bolhuis	(1941)	-	Steve Michel	(1927)	1 - 0
	Walther Kappelhof	(1724)	-	Marck Hecker	(1881)	0 - 1
	Evert Jan Karman	(1457)	-	Peter Nitschke	(1921)	0 - 1

A4 verliest van sterk ENPS

Amstelveen 4 speelde met drie invallers tegen het vorig jaar gedegradeerde ENPS 1. Dit team bestaat uit de topspelers Tom Bottema (2193) en FM Aran Köhler (2173), aangevuld met een vrucht spelers met een gemiddelde rating van 1950. Nu moet je je daar vooral niet door laten imponeren. Geheel in lijn met de ambitie van ENPS om weer naar de KNSB terug te keren, speelde dit team in een tactische opstelling. Een invaller met een lagere rating was opgesteld op bord 1 en Tom Bottema en Aran Köhler op de bord 2 en 3. Wij hadden Laurens Schilstra op bord 2 opgesteld. Op grond van de rating op de SGA-site zou je dat ook een tactische opstelling kunnen noemen. Toch ligt dat hier anders, want Laurens wordt snel sterker. Hij is op de laatste ratinglijst maar liefst 92 punten gestegen! Bovendien is hij voor de duvel niet bang.

Laurens maakte dat ook nu waar. Hij overspeelde Tom Bottema volledig, en Tom moest alle zeilen bijzetten om niet te verliezen. Laurens offerde een kwaliteit, maar na talloze verwickelingen won hij die weer terug. Wonderwel ontstond uiteindelijk een vlakke stelling met ieder slechts f-, g- en h-pionnen, en een toren. Er werd tot remise besloten. Laurens mag trots zijn op zijn partij en onze jeugdafdeling mag trots zijn op het opleiden van zo'n sterke, ambitieuze en enthousiaste jeugdspeler.

Harold de Boer speelde een goede partij tegen Aran Köhler. Lange tijd leek ook hij op remise af te stevenen. Helaas bleek Aran in het eindspel een kwaliteit te kunnen offeren, waarna een ver opgerukte pion kon promoveren en Harold alsnog verloor.

Ridens Bolhuis won wel, na een spannende partij. Michiel wist de op bord 1 geofferde ENPS-speler in het eindspel te verschalken. De invallers Walther Kappelhof en Evert Jan Karman verloren echter.

Met een 2½-3½ achterstand speelden alleen Marcel Laarhoven en Olav Lucas nog. Marcel ontsnapte met een remise. Alle hoop op een matchpuntje was dus gevestigd op Olav, die een pion voor stond. Maar het was wel een dubbelpion in een vrij vlakke stelling, met dame en loper en vier pionnen op de b-, c- en d-lijn. Toen de tijdnoedfase aanbrak leek het dat Olav geen winstplan zag, en ik suggereerde hem remise aan te bieden. Dit gehoord hebbende bood Olavs tegenstander prompt remise aan met de woorden "Zal ik het dan maar aanbieden?". Olav nam het na lang nadenken aan.

Met dit 3½-4½ verlies hebben we maximaal bordpuntjes gepakt tegen deze sterke tegenstander. We staan nog netjes op 50% en boven de degradatiestreep. Dat kan Oosten/Toren niet zeggen. Die verloren deze ronde met maar liefst 0-8 van VAS 2, onze tegenstanders van de volgende ronde. Ik ben benieuwd of we nog wat roet in het eten van deze promotiekandidaat kunnen gooien ....

7 januari 2016	VAS 2	(2005)	-	Zukertort/A 4	(1964)	6 - 2
<i>Uw verslaggever: Nico Louter</i>	Victor Hendriks	(2223)	-	Laurens Schilstra	(1835)	1 - 0
	Milo Bogaard	(1931)	-	Ridens Bolhuis	(1941)	1 - 0
	Joris van Vuure	(2165)	-	Michiel Harmsen	(2092)	1 - 0
	Morrison Lesger	(1976)	-	Dirk Goes	(1863)	1 - 0
	Niels van Dam	(2017)	-	Marcel Laarhoven	(2077)	½ - ½
	Ben Wijgers	(1970)	-	Harold de Boer	(1966)	½ - ½
	David Kleeman	(1993)	-	Nico Louter	(1935)	½ - ½
	Daan Schaink	(1767)	-	Olav Lucas	(2004)	½ - ½

A4 slaagt niet in de rol van reuzendoder

A4 speelt sinds jaar en dag in de Promotieklasse van de SGA. Wie de annalen van de SGA erop naslaat, ziet bovendien dat het team bestaat uit een clubje spelers van vergelijkbare routine, al jarenlang betrokken bij de club. Op het oog een wat bedaard clubje, niet per se ijverig op zoek naar promotie richting de landelijke competitie, wel met een sterke voorkeur voor handhaving en een rustgevende eindrangschikking, ergens net boven het midden. Daarbij gaat het wel eens mis tegen minder sterke teams, maar zijn er ook regelmatig verrassende uithalen naar boven. Wie herinnert zich bijvoorbeeld niet de knappe overwinning op Laurierboom Gambiet in het seizoen 2011/2012, met meer dan 200 elo verschil op bijna alle borden. In datzelfde seizoen werd ook een veel sterker Caissa verslagen. En dan toch vierde worden ....

Dit seizoen verloopt rustig. In de eerste drie rondes werden vier punten gepakt, hard nodig, want er degraderen vier teams uit de Promotieklasse. Tegen het iets sterkere ENPS werd enigszins onnodig net verloren, dus moest de reuzendoderrol worden gevonden in de wedstrijd tegen koploper VAS 2, dat sinds enige tijd in het Cygnus Gymnasium speelt, in een enorme aula. In de wintermaanden niet echt een vrolijke omgeving: grote zaal, veel tocht, herrie, geen analyse-ruimte. Aan de andere kant wel een club met een roemrucht verleden, ooit drie teams in de landelijke hoofdklasse. Er spelen nogal wat voormalige jeugdleden van Zukertort, wat dat betreft is het leuk om tegen VAS te spelen (of jammer, ze spelen immers niet meer bij ons).

De clubavond was wat mistroostig. Drank om het nieuwe jaar te vieren, dat wel, maar op de avond zelf zijn er hooguit 4 potjes naast de externe wedstrijd. Dat voorspelt niet veel goeds voor de toekomst van VAS. Laten we hopen dat het op andere avonden voller is!

We spelen met twee invallers. Wim Moene is verhinderd en wordt adequaat vervangen door Dirk Goes, terwijl Mateusz Glowacki wordt vervangen door Harold de Boer. We zijn dus iets verzwakt, maar niet heel veel.

We spelen in een licht tactische opstelling. Laurens heeft laten zien dat hij groeit in het uitschakelen van op papier veel sterkere tegenstanders, dus mag hij op bord 1 Victor Hendriks te lijf. Ridens is altijd de degelijkheid zelve, en mag daarom op bord 2 optornen tegen Milo Bogaard. Op 3 speelt Michiel Harmsen, dit jaar bijzonder goed op dreef met 4 uit 4. Op bord 4 moet Dirk Goes VAS in toom houden. Daarna op bord 5 Marcel Laarhoven, op de weg terug, op bord 6 Harold de Boer, op bord 7 Nico Louter, en op bord 8 Olav Lucas. Het had een opstelling kunnen zijn uit 2009, afgezien van Laurens op bord 1.

De wedstrijd begint dramatisch slecht. Ridens vergaloppeert zich na een half uur spelen en geeft snel daarna op. Verbaasd kijken we op, dat zijn we niet gewend van Ridens. De analyse duurt aanzienlijk langer dan de partij, allemaal komen we even kijken. Ridens toont zich vervolgens een prima teamspeler en blijft hangen tot de wedstrijd is afgelopen!

De andere partijen ontwikkelen zich rustig. Lang is niet te voorspellen wat de uitslag gaat worden. Zelf sta ik lange tijd gelijk in een rustig systeempje. Als de laatste lopers worden geruild, verkeer ik in de veronderstelling dat de laatste muziek wel uit de stelling is. Dat is echter niet zo, maar dan is mijn remiseaanbod al aangenomen. Olav naast me speelt een hem bekend systeem waarin hij wel iets beter staat, maar toch niet echt voor de winst kan gaan. Ook daar dus remise. Michiel heeft op het oog een mooie stelling, kan ook een duidelijke plus bereiken, maar dan gaat het opeens heel hard mis op de koningsvleugel. Een jammerlijke nederlaag.

Ook in de andere partijen zit er eigenlijk weinig mee. Harold de Boer staat iets minder, maar ontworstelt zich en pakt een mooie kwaliteit, maar daarmee is de muziek eigenlijk ook meteen uit de stelling. Remise. Laurens Schilstra heeft een wat vreemde stelling, krijgt echter best wel aardige kansen, maar weet ze net niet voldoende te verzilveren. Uiteindelijk verliest hij een kwaliteit en geleidelijk aan ook de partij. En *good old* Dirk. Hij belandt in tijdnood, denkt wat moois te zien in een al wat moeizame stelling, maar overziet daarbij iets en ook hij gaat dus ten onder.

Vier remises dus in de staart, en vier nullen op de hogere borden. Kansen op 4-4 of zelfs meer zijn er wel geweest, maar dan moeten we het wel op veel borden echt beter doen. Met de analyse word je nooit kampioen!

5 februari 2016	Zukertort/A 4	(1948)	-	De Amstel 1	(1891)	4 - 4
	Wim Moene	(2114)	-	Theo Hendriks	(2064)	1 - 0
	Michiel Harmsen	(2092)	-	Rik Könst	(2006)	0 - 1
	Harold de Boer	(1966)	-	Willem Hensbergen	(1983)	0 - 1
	Ridens Bolhuis	(1941)	-	Piet Geertsema	(1899)	1 - 0
	Marcel Laarhoven	(2077)	-	Carel Kok	(1848)	½ - ½
	Nico Louter	(1935)	-	Jan Brugge	(1829)	½ - ½
<i>Uw verslaggever:</i>	Evert Jan Karman	(1457)	-	Henk Elserman	(1732)	0 - 1
<i>Eric Roosendaal</i>	Olav Lucas	(2004)	-	Evert-Jan Bosman	(1767)	1 - 0

A4 en De Amstel in evenwicht

A4 heeft de laatste jaren bepaald een abonnement op de uitslag 4-4. Een paar seizoenen geleden speelde het vier maal 4-4 in zeven rondes, en ook dit seizoen is het gelijke spel erg populair: dit was al weer de derde maal in zes rondes.

A4 speelde tegen De Amstel. Teamleider Nico Louter had uitgedokterd dat dit in feite een cruciale match was. Minimaal een matchpunt in deze wedstrijd, en A4 kon met vertrouwen de laatste drie rondes in. Verlies zou ernstig zijn, want dan raakte de veilige zesde plek uit zicht. Een tegenvaller was dat Laurens Schilstra verhinderd was, maar Evert Jan Karman heeft al vaker mooie dingen laten zien in A4 en mocht dus opnieuw invallen.

De twee laatste borden werden betrekkelijk snel beslist. Olav Lucas won een stuk en moest daarna een technische klus klaren. Dat duurde nog even, maar het volle punt kwam nooit in gevaar. Dat compenseerde de nederlaag van Evert Jan, die ditmaal geen wonderen bleek te kunnen verrichten. Eerst ging een kwaliteit verloren en daarna bleken alle stukken verkeerd te staan om een mat te kunnen verhinderen.

Aan de andere zes borden werd verwoed gestreden. Plusjes voor Ridens Bolhuis en Marcel Laarhoven, en misschien ook voor Michiel Harmsen, een minnetje voor Harold de Boer, en een duidelijke min voor Wim Moene. Alleen bij Nico was er echt helemaal niets aan de hand. De heren ruilden eerst alle lichte stukken af, toen alle zware stukken, en toen bleef er een dichtgeschoven pionnenstelling over die potremise was.

Michiel kreeg daarna ook remise aangeboden. Hij zag links een bedenkelijke stelling bij Wim, rechts eentje bij Harold, en besloot door te spelen. Dat leek verstandig, maar zwart vond een truc en won een pion. Michiel wist af te wikkelen naar een eindspel waarin zwart slechts een dubbele pion extra had, maar die pion was wel goed voor een extra tempo en dat subtiele extra zetje bleek fataal voor wit. In de analyse bleek dat Michiel het misschien toch had kunnen houden, maar pionneindspelen zijn zoals bekend nu eenmaal bijzonder lastig.

Inmiddels was ook Marcel in de problemen gekomen - zijn fraaie stelling had slechts een boel tijdverlies opgeleverd bij het zoeken naar een onvindbare winst. Wit kwam los en won zelfs een stuk, maar gaf dat via een onoplettendheid zo maar weer cadeau. Marcel leek mat te gaan, maar kon afwikkelen naar een dubieus toreneindspel dat hij met kunst- en vliegwerk nog juist remise wist te houden. Een benauwd halfje.

Beter nieuws bij de buurman. Ridens stond prettig – zwart had een slechte loper en zwakke pionnen. Ridens won een pion en ging daarna een eindspel van dame en paard in. Dat bleek nog verraderlijk genoeg. Zwart stond wel slecht maar bedacht nog diverse ontsnappingsroutes. In tijdnood vergiste hij zich echter, verloor een tweede pion, waarna Ridens opgelucht zowel de paarden als de dames kon ruilen voor de winst.

Alle zweetdruppels ten spijt was A4 met lege handen naar huis gegaan als Wim niet een huzarenstukje aan het kopbord had uitgehaald. Wit deed het lang zeer sterk. Toren en twee pionnen zouden in theorie ongeveer even sterk moeten zijn als loper en paard, maar de zwarte stukken waren gedesorganiseerd en wit dreigde mat te gaan geven met toren en dame. Wim bedacht een truc om de matdreiging te verhinderen, een truc die echter weerlegd kon worden met een subtiel pionoffer. Zou wit dat zetje hebben gezien, dan was het direct uit geweest en zou A4 verloren hebben. Maar wit zag het niet, ruilde dames, en kreeg vier pionnen plus toren tegen loper en paard. Ruim genoeg, zou je zeggen. Wit was echter in flinke tijdnood, verspeelde diverse tempo's en zag zijn koning in een soort matnet komen. Wim won alvast twee pionnen terug en wit zag geen andere uitweg dan een kwaliteitsoffer. Nu had Wim weliswaar een loper meer, maar nog slechts een enkel pionnetje. Wim omringde het pionnetje met zorg en gaf wit geen kans die laatste pion af te ruilen. Loper en toren hielden samen de witte pionnen in toom, terwijl de g-pion naar voren wandelde en de niet meer verwachte winst bracht.

Wim Moene: huzarenstukje!

A4 stond dus zowaar op 4-3 en de vraag was daarmee: zat er nog meer in? Harold had een zware klus tegen (ex-Zukertort) Willem Hensbergen. Harold kwam slecht te staan, alhoewel er op een bepaald moment misschien zelfs even winstkansen waren. Al snel stond wit echter weer heel goed, en Harold moest knokken om te overleven. Een hele reeks schaakjes waar wit bijna niet aan kon ontsnappen brachten de balans weer in evenwicht. Wit had nog wel een lastige vrijpion die nog even gestopt moest worden. Harold moest in tijdnood snel beslissen op welk veld zijn paard moest gaan blokkeren, koos de verkeerde optie, en strandde helaas in het zicht van de remisehaven.

Met de 4-4 konden beide partijen overigens wel vrede hebben. Natuurlijk, Harold had remise kunnen pakken en Michiel had het alleen maar hoeven aan te nemen. Anderzijds stonden Wim en Marcel aantoonbaar verloren, en samen scoorden zij zowaar nog anderhalf punt. Zo gaan die dingen.

Captain Nico was na afloop een tevreden man. Volgens zijn berekeningen zijn acht of misschien zelfs maar zeven matchpunten benodigd voor handhaving. Het extra matchpunt brengt A4 op vijf, en dus zijn nog drie punten uit de laatste drie duels gewenst om de missie tot een goed einde te brengen. Dat moet, in zijn visie, een haalbare kaart zijn.

8 maart 2016	Caissa 6	-	Zukertort/A 4		3½ - 4½
	Jack Blanchard (2177)	-	Laurens Schilstra (1835)		½ - ½
	Tigran Spaan (2179)	-	Walther Kappelhof (1724)		1 - 0
	Nirav Christophe (2125)	-	Michiel Harmsen (2092)		0 - 1
	Dennis Breuker (1975)	-	Nico Louter (1935)		1 - 0
	Jurgen Stigter (1901)	-	Wim Moene (2114)		½ - ½
	Jean-Louis Prevot	-	Ridens Bolhuis (1941)		0 - 1
<i>Uw verslaggever:</i>	Herre Trujillo (1866)	-	Olav Lucas (2004)		½ - ½
<i>Eric Roosendaal</i>	Lodewijk van Pol (1736)	-	Marcel Laarhoven (2077)		0 - 1

A4 zorgt voor stunt met zege op Caissa 6

A4 heeft enkele spelers in de gelederen die eigenlijk best een team hoger zouden kunnen spelen, maar dat niet willen in verband met bezigheden op de zaterdag. Maar er is een team in de SGA dat dit verschijnsel nog sterker kent, te weten Caissa 6. Reeds jaren spelen daar drie zeer sterke spelers aan de bovenste drie borden, en niet zelden zijn die gedrieën goed voor 2½ of zelfs 3 punten. Tegen zulk ELO-geweld is het moeilijk spelen, en Caissa 6 is dan ook stevast bovenin de stand van de Promotieklasse te vinden. Een enkele keer promoveert het ook, maar zonder de drie azen redt het team het doorgaan niet in de KNSB.

Nu was deze wedstrijd geen *must* voor A4. Captain Nico Louter had haarfijn berekend dat twee punten in de laatste twee wedstrijden genoeg zou moeten zijn voor lijfsbehoud. De wedstrijd tegen Caissa 6 mocht dan eventueel verloren gaan. Desalniettemin kwam A4 vrijwel maximaal opdraven – alleen Mateusz Glowacki ontbrak, hij werd vervangen door Walther Kappelhof. Walther werd dan ook meteen maar aan bord 2 gezet en kreeg daar één van de kanonnen tegenover zich. Het was niet verbazend dat deze ongelijke strijd ten gunste van Caissa afliep.

Walther Kappelhof: ongelijke strijd!

Aan de overige borden werd echter verwoed gestreden. Het heftigst ging het eraan toe bij Nico Louter, die binnen zeven zetten een puinhoop op het bord had. Hij lokte de witte koning onder opoffering van een toren op een vol bord (zij het wel zonder dames) naar b5. Wit moest alle zeilen bijzetten om niet kopje onder te gaan, maar een kwaliteitsoffer bracht uitkomst. Nico bleef een stuk achter en kon ondanks veel gerommel uiteindelijk geen vuist meer maken.

Elders ging het beter. Olav Lucas kreeg in iets mindere stand een halfje aangeboden en nam dat aanbod tevreden aan. Wim Moene stond goed tot zeer goed, maar kwam niet verder dan een toreneindspel met pluspion. Dat bood slechts kleine kansjes, en hoewel Wim nog lang probeerde iets uit niets te maken werd het kalmpjes remise. Marcel Laarhoven stond zeer goed, miste een kans om de partij direct te beslissen, maar wist het voordeel toch zonder al te veel problemen te verzilveren. En dan Michiel Harmsen, die het opnam tegen een van de leden van het supertrio. Zwart zette zijn stukken onhandig neer, en Michiel kon ineens naar voren oprukken, allerlei vorkjes in de stelling brengen, en een stuk winnen. De technische klus was daarna geen groot probleem meer.

Twee potjes te gaan, en bij de stand 3-3 een ongedachte kans op een gelijk spel of meer. Laurens Schilstra zit de laatste maanden aan het kopbord van A4 en maakt die positie méér dan waar. Hij kreeg een interessant initiatief voor een pion, en zwart zag zich gedwongen de pion terug te geven in de hoop te kunnen afwikkelen naar een gelijkstaand eindspel. Laurens bleef echter beter staan, ontweek een zetherhaling, en ging onvervaard voor de winst. Zwart zag nog net kans zijn paard te offeren voor de laatste witte pionnen, waardoor Laurens toren + loper tegen toren overhield. Dat kun je alleen maar winnen, maar zwart verdedigde nauwkeurig en wist na vele, vele zetten de remisehaven te bereiken. Desalniettemin een zeer sterke partij van Laurens.

En de remise van Laurens betekende uiteindelijk de kroon op het avondje van A4, want de beslissing in deze wedstrijd viel aan het bord van Ridens Bolhuis. Het was lang een vreemde stelling, waarin Ridens een zwart paard op b2 had dat keurig gedekt stond door een pion op c3, eigenlijk nergens heen kon, maar wel vele witte stukken in bedwang hield. Toen er een aantal stukken geruild was, kwam het paard dan toch weer uit de stal, en er ontstond een buitengewoon lastig paardeindspel dat waarschijnlijk wel remise was, maar wit verslikte zich ergens en ging in op een afwikkeling waarin beide partijen een vrijpion kregen. Die van Ridens kon echter ineens onstuitbaar oprukken, terwijl de witte tegenhanger door het paard kon worden gestopt. Daarmee scoorde Ridens dus het beslissende punt en hoefde Laurens zijn eindspel slechts remise te geven voor de 4½-3½ eindzege.

Een heel knappe zege van A4, die vooral steunde op de 50% score die aan de bovenste drie bordes werd behaald. Daarmee komt A4 op 7 uit 7 - nog niet 100% veilig, maar een enkele zege in de laatste twee ronden zal zeker volstaan.

Ridens Bolhuis: beslissend punt!

1 april 2016	ENPS 2	(1845)	-	Zukertort/A 4	(1974)	1½ - 6½
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Kees Bakker	(1882)	-	Laurens Schilstra	(1835)	0 - 1
	Mark Hecker	(1881)	-	Michiel Harmsen	(2092)	0 - 1
	Jan Velde	(1856)	-	Ridens Bolhuis	(1941)	0 - 1
	Pieter Oldenhove	(1837)	-	Wim Moene	(2114)	0 - 1
	Boudewijn van Beckhoven	(1847)	-	Marcel Laarhoven	(2077)	½ - ½
	Arjen Wiering	(1802)	-	Olav Lucas	(2004)	½ - ½
	Eric van Rijkom	(1877)	-	Nico Louter	(1935)	½ - ½
	Ron Heeneman	(1779)	-	Mateusz Glowacki	(1793)	0 - 1

A4 duidelijk te sterk voor ENPS 2

Dit was dan de wedstrijd waarin alle uitgedachte strategieën van captain Nico Louter hun vervulling moesten beleven in de definitieve klassering bij de top zes, en daarmee dus het verlengde verblijf van A4 in de Promotieklasse. In theorie moest dat beslist kunnen, want tegenstander ENPS 2 staat ruim onder de fatale streep, maar de praktijk levert soms heel andere uitslagen op, zoals in de vorige ronde bleek, toen A4 zelf als underdog de strijd aanging met Caissa 6 maar er vervolgens wel met de punten vandoor ging.

De eerste uren leverden weinig tekening in de strijd op. Althans, voor wat de situaties op de borden betreft. Daarnaast was het echter een geheel andere kwestie. Aan niet minder dan zes borden hadden de Amstelveners een fors tijdsvoordeel - van 20 tot meer dan 40 minuten. Met andere woorden: men had een gelijke stand bereikt, maar daar veel minder tijd voor nodig gehad. Zoiets betaalt zich doorgaans uit in de laatste fase van de wedstrijd, zo ook nu. Ridens Bolhuis had voor de verandering eens een redelijk open stelling met bovendien een pluspion. Zwart had tijd te kort om de boel bijeen te houden, verloor een tweede pion en geloofde het verder wel. Wim Moene had een prettige drukstand. Wit overzag een kleine doorbraak en een nog veel ergere horizontale penning die meteen een toren won. Michiel Harmsen kreeg de hyperscherpe Botwinnik-variant op het bord, bleek die beter te beheersen, won een stuk, en wikkelde beheerst af naar het punt: 3-0.

Daarmee hadden de tegenstanders wel door dat er deze avond weinig te halen viel. Olav Lucas stond in gesloten stelling een pion achter, maar wit zat wat krap in zijn tijd, probeerde het niet eens, en gaf remise. Bij Nico deed zich iets soortgelijks voor: zwart probeerde wat actie in een nogal rommelige stelling te brengen, maar bood maar gauw remise aan toen de boel onduidelijk werd. En de winst werd zeker gesteld bij Mateusz Glowacki. De witspeler kon op een klein voordeeltje bogen, maar onder tijdsdruk ontglipte hem een flinke bok. Dat kostte niet alleen een pion, bovendien werden alle stukken afgeruild - het pionneindspel schoof Mateusz daarna met de ogen dicht soepel uit, 5-1.

Mateusz Glowacki: met de ogen dicht soepel uitgeschoven!

Marcel Laarhoven speelde tegen ons oud-lid Boudewijn van Beckhoven. Die kreeg het loperpaar en wat vervelende druk. Marcel wist te ontsnappen naar een viertoreneindspel dat remise leek, maar Boudewijn vergde niet het uiterste van Marcells verdedigingskunsten door de pluspion terug te geven, waarna de stelling meteen remise was.

Het enige winstpunt voor ENPS leek op het kopbord te komen. Laurens Schilstra had niet enorm handig gemanoeuvreerd en raakte een kwaliteit achter. Voor een pion weliswaar, maar via een paar subtiele zetjes wist zwart die ook nog terug te winnen. Maar ja, toen ging de tijd een rol spelen. Zwart zat in de laatste vijf minuten en kon geen goed plan vinden om de witte burcht te slopen. Het witte paard hupste rond tot het een fijne ankerplek op e4 gevonden had, en de beide zwarte torens dreigden voortdurend in een vork te lopen. Laurens speelde het slim, vlocht er trucjes in, al ging hij zelf onderweg ook even onderuit – zwart kon een moment lang het paard winnen maar zag het niet. Laurens won weer een pion, dreigde weer eens een kwaliteit te winnen, en toen zwart dat poogde te pareren verloor hij een complete toren, zodat Laurens zelfs nog het volle punt opstreek.

Een zeer verdiende, zij het wel ietwat geflatteerde overwinning van maar liefst 6½-1½. A4 blijft daarmee met 9 uit 8 definitief veilig boven de streep, die dit jaar vier van de tien teams tot degradatie veroordeelt.

29 april 2016	Zukertort/A 4	(1889)	-	VAS 3	(1807)	5 - 3
	Laurens Schilstra	(1835)	-	Ben Wijgers	(1970)	0 - 1
	Wim Moene	(2114)	-	Remy Hakvoort	(1611)	1 - 0
	Ridens Bolhuis	(1941)	-	Andy Soest	(1807)	1 - 0
	Marcel Laarhoven	(2077)	-	n.o.		1 - 0
	Mateusz Glowacki	(1793)	-	Chris van Bockel	(1843)	1 - 0
	Olav Lucas	(2004)	-	Ber Deuss	(1844)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Evert Jan Karman	(1457)	-	Joost van Dongen	(1823)	0 - 1
<i>Nico Louter</i>	Edwin van Erp		-	Benno Drewes	(1751)	0 - 1

Wedstrijd zonder kop of staart gewonnen in middenspel

In de jaren tachtig was het een genot om spelers te zien debuten in Ajax. Wie herinnert zich niet het prachtige debuut van Frank Rijkaard, die met enkele kleine heupbewegingen door de verdediging van de tegenstander slalomde en doeltreffend uithaalde. In zijn kielzog talloze andere jonge spelers als Van Basten, Vanenburg of Oulida (wat is daarmee gebeurd?).

Aan het debuten gaan talloze processen vooraf. De speler wordt voorbereid, vaak een jarenlang proces van oefenen, trainen, en meedraaien in oefentoernooien. Sommigen doorstaan dit proces niet goed en haken vroegtijdig af. Anderen zetten door en mogen debuten, hopen op meer, maar er zijn geen garanties bij een goed debuut. Hoe vaak moet een speler niet warmdraaien? Soms zelfs de warme trainingskleren uitdoen, rek- en strekoefeningen langs de lijn. De hoop op de invalbeurt groeit dan met de seconde. Er klinkt geroezemoes op de tribune. Seniore supporters hebben dagelijks je ontwikkeling gevolgd op De Toekomst. "Dat wordt een grote!" Maar de trainer beslist. Hij bepaalt of je echt mag invallen. Soms is je warmlopen alleen maar een psychologisch steekspel naar de tegenstander, of bedoeld om een speler in het veld op te juttten. Onderdeel van het opleiden. Veel spelers worden nooit debutant en blijven bankzitter.

Het vierde team van schaakvereniging Zukertort Amstelveen is als De Toekomst. Opleidingsteam bij uitstek. Dit jaar zijn Laurens en Mateusz in opleiding, en Laurens is bijna klaar voor het grote werk. De grote vraag is tegenwoordig wie hier na opgeleid gaat worden, er is immers een gat tussen de huidige jeugd en het niveau van het vierde. Rugved komt het dichtst in de buurt, maar is niet beschikbaar voor doordeweekse dagen.

In de slotwedstrijd van het vierde, tegen het al gedegradeerde VAS 3, stond er niets meer op het spel. Een ideaal moment om toch een talent te laten debuten. En toen bleek dat het grootste talent al jaren bij ons rond rijdt, zonder dat we hem ooit hebben ingezet. Zenuwachtig benaderden we het talent, of hij beschikbaar was. Gelukkig verscheen er een grote grijns, ja, Edwin kon wel invallen. En zo mocht Edwin van Erp na 49 jaar lidmaatschap op zijn 66e debuten in A4. Onze 'bankzitter' werd speler. In de week vooraf speelde hij een oefenwedstrijd in de match tegen Pegasus, waarin hij uiterst soepel remise speelde op bord 2. Hij was er klaar voor!

Wit: Edwin van Erp
Zwart: Benno Drewes

1. e3 f5; 2. Df3 e6; 3. h3 Pf6; 4. Dg3 g6; 5. De5 Lg7; 6. Db5 O-O; 7. De2 d5; 8. Pc3 c6; 9. d4 Pbd7; 10. Ld2 Pe4; 11. O-O-O Pxd2; 12. Dxd2 b6; 13. Te1 c5; 14. dxc5 Pxc5; 15. a3 Lxc3; 16. Dxc3 Pe4; 17. De5 Pxf2; 18. Th2 Lb7; 19. h4 Pg4; 20. Dg3 Pxd2; 21. Dxd2 Tc8; 22. h5 g5; 23. h6 f4; 24. exf4 Txf4; 25. Ld3 Df6; 26. c3 d4; 27. Pe2 Tf2; 28. Pxd4 Dxd4; 29. De5 Dxe5; 30. Txe5 Txd2; 31. Txe6 Kf7; 32. Te1 Te8; 33. Lc4+ Kf8; 34. Tf1+ Ke7; 35. Tf7+ Kd8; 36. Tf1 g4; 37. Kb1 g3; 38. Ka2 Tf2; 39. Td1+ Kc7; 40. Tg1 g2; 41. Kb3 Te4; 42. Lg8 Th4; 43. Lxh7 Th1; 44. Txg2 Txd2; 45. Lc2 Ld5+; 46. c4 Lxc4+; 47. Kc3 Txd2; 48. Le4 Tg4; 49. Lf5 Tf4; 50. Lb1 Th3+; 51. Kc2 Tf2+; 0-1.

Edwin van Erp: superinvaller!

Een mooie schaakpartij is een afspiegeling van het leven. Zo ook de partij tussen Edwin en Benno Drewes. Bij de geboorte bestormt Edwin met zijn dame de zwarte stelling, allerlei zwaktes creërend. Daarna volgt een contemplatieve fase, waarin hij zijn stukken discreet opstelt en wacht op foutjes van de tegenstander. Als die uitblijven, en hij een pionnetje achter komt, volgt de speculatieve fase, waarin hij weinig om materiaal geeft, in de verwachting dat de uitgelokte verzwakkingen de zwarte stelling zullen doen instorten. Als dit uitblijft volgt de versteende fase, waarin hij als een rots stand houdt, alle dreigingen ziet, en er vanuit zijn grote teennagel een magnifieke verdediging uitperst. Als dan ten slotte niets meer helpt, weet hij precies op het juiste moment op te geven. Wat een inzicht! Wat een speelkracht!

Wat heb ik geleerd van dit prachtige debuut? Twee Erpiaanse wijsheden:

- Ten eerste is Edwin een voorbeeld voor iedereen met concentratieproblemen. Van het begin tot het einde zit hij achter het bord, als een adelaar overziet hij voortdurend de stelling, loerend naar mogelijkheden voor zowel zichzelf als de tegenstander. Door deze wijze van spelen is hij bovendien een inspiratiebron voor zijn teamgenoten, die zien hoe Edwin niet versaat en bijzonder lang standvastig doorspeelt. Mede daardoor zal de wedstrijd in een overwinning eindigen.
- De kracht van het remiseaanbod. Van nabij heb ik mogen meemaken hoe zijn tegenstander bijna bezwijkt onder het perfect getimede remiseaanbod. Eerst doet hij een krachtige en verrassende zet in een iets mindere stelling. Vervolgens steekt hij zijn hand zeer krachtig naar voren, pal voor de ogen van de overrompelde tegenstander. En vervolgens is ook de toon van het remiseaanbod niet te onderschatten. Om te eindigen met de bekende grijns, die onweerstaanbaar is. De tegenstander wankelt en loopt beduusd naar de teamleider, die helaas niets had gezien en mompelt dat gezien de stand...

De wedstrijd? Die werd gewonnen. Kop en staart verloren (Laurens, Edwin en Evert Jan). Het middenspel werd gewonnen (Wim, Ridens, Marcel, Mateusz en Olav). Het vierde is geëindigd op de plek waar het qua rating hoort, vijfde. Stabiel seizoen. Uitblinkers waren vooral Wim, Ridens en Michiel, maar ook diep respect voor de ontwikkeling van Laurens.

Verslaggeving Zukertort/A 5

2 oktober 2015	Zukertort/A 5	(1487)	-	Boven IJ 4	(1504)	3 - 1
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Danny Kool	(1581)	-	Nico Hoogerdijk	(1539)	1 - 0
	Laura Ratniece	(1471)	-	Has Jansen	(1435)	½ - ½
	Rugved Adavatkar	(1220)	-	Be Keizer	(1573)	½ - ½
	Bas Spoelstra	(1677)	-	Eb Jansen	(1467)	1 - 0

A5 wint in twee etappes

Aangezien bord 1 pas een week later werd gespeeld, was de wedstrijd nog niet klaar op de eerste avond, maar verliezen kon A5 alvast niet meer. Laura Ratniece had het niet eenvoudig - pion achter in een eindspel met gelijke lopers. Toen bood zwart ineens beleefd remise aan, dat gauw werd aangenomen.

Rugved Adavatkar had een scherpe partij. Toen er alleen nog zware stukken over waren en de stelling ongeveer gelijk was, besloten de heren tot remise.

Bas Spoelstra had een aantal dingen beter gezien dan de tegenstander. Hij boekte de enige zege van de avond, waarmee A5 voorlopig op 2-1 stond.

Een week later mocht Danny Kool proberen het af te maken. Dat ging eerst niet al te best - slechte stelling en tijdnood. Toen ging wit snel zetten in de hoop dat Danny zou blunderen. In plaats daarvan produceerde wit zelf een paar grafzetten, zodat Danny onverhoopt alsnog de 3-1 kon scoren.

5 november 2015	Isolani 2	(1368)	-	Zukertort/A 5	(1421)	0	-	4
<i>Uw verslaggeefster: Laura Ratniece</i>	Peter Elisen	(1494)	-	Danny Kool	(1581)	0	-	1
	Ron Kroger	(1455)	-	Laura Ratniece	(1471)	0	-	1
	Wim Elsenaar	(1385)	-	Wilco Dado		0	-	1
	Johan Binnerts	(1139)	-	Peter Waaning	(1212)	0	-	1

A5 wint van Isolani 2

In de tweede ronde van de SGA Viertallencompetitie heeft Zukertort Amstelveen 5 tegen Isolani 2 gespeeld en gewonnen met 4-0. Volgens mij waren de partijen echt interessant. Er waren heel veel goede zetten en op hetzelfde moment waren er ook heel veel foutjes van de spelers van beide teams. Maar er was ook een grote vechtlust, en dat is wat belangrijk is. De schaakvereniging Isolani was echt vriendelijk en gastvrij en de speellocatie was mooi (alleen een beetje moeilijk te vinden).

Het 5e team is echt enthousiast. Wij kijken uit naar dit seizoen. Wij hopen dat het seizoen spannend en gezellig zal zijn! De volgende ronde voor het 5e team zal op 11 december tegen De Raadsheer 4 zijn.

11 december 2015	Zukertort/A 5	(1490)	-	De Raadsheer 4	(1205)	3	-	1
<i>Uw verslaggeefster: Laura Ratniece</i>	Bas Spoelstra	(1677)	-	Willem Toutenhoofd	(1293)	1	-	0
	Danny Kool	(1581)	-	Hans Bouw	(1196)	1	-	0
	Wilco Dado		-	Maarten van Loggem	(1219)	0	-	1
	Peter Waaning	(1212)	-	Harmen Keiser	(1111)	1	-	0

A5 wint van De Raadsheer 4

Zukertort Amstelveen 5 heeft met 3-1 gewonnen van De Raadsheer 4. In deze ronde bestond het team uit Bas Spoelstra, Danny Kool, Wilco Dado en Peter Waaning.

Kort na het begin van de wedstrijd had Wilco verloren. Toen ik naar de partij keek, zag ik dat er heel veel tactieken waren. De tegenstander van Wilco had een mooie aanval gevonden. Deze aanval opende de stelling en bracht De Raadsheer 4 op voorsprong.

De andere drie partijen gingen beter voor de Zukertorters. Peter had een mooie positie en een zeer mooi mat. Ik was trots op Peters vastberadenheid en zijn wil om zijn best te doen. Danny en Bas demonstreerden goed en nauwkeurig spel. Langzaam maar zeker overspeelden ze hun tegenstanders.

Het was een leuke wedstrijd. Onze tegenstanders hadden een geweldige vechtlust, maar deze keer was de uitslag 3-1 ten gunste van Zukertort Amstelveen 5.

Na drie ronden staat Zukertort Amstelveen 5 op de eerste positie in de viertallengroep. Wij zijn geïnspireerd en gemotiveerd. Wij zullen blijven vechten! De volgende wedstrijd is op 5 februari tegen De Raadsheer 5. Zukertort Amstelveen 5 wenst iedereen een gelukkig Nieuwjaar!

5 februari 2016	Zukertort/A 5	(1490)	-	De Raadsheer 5	(1429)	4	-	0
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Bas Spoelstra	(1677)	-	Bert Bergshoeff	(1549)	1	-	0
	Wilco Dado		-	Marc Souren	(1398)	1	-	0
	Danny Kool	(1581)	-	Gerben Houba	(1383)	1	-	0
	Peter Waaning	(1212)	-	Simon Bouwhuis	(1385)	1	-	0

A5 veel te sterk voor De Raadsheer 5

Het vijfde doet het erg goed dit seizoen. Na drie ronden stond het team aan kop. Tegen De Raadsheer kon A5 laten zien dat die koppositie verdiend en terecht was.

A5 kende een bliksemstart. Wilco Dado speelde zijn geliefde Morra-gambiet. Zwart bleek niet echt op de hoogte van een paar fitnesses en raakte binnen tien zetten de dame kwijt – een wel heel snelle overwinning, en al meteen 1-0.

De andere partijen duurden veel en veel langer, en werden pas richting tijdnood beslist. Al moet gezegd dat Bas Spoelstra al ruim daarvoor zo veel extra materiaal had gesprokkeld dat alleen problemen op de klok de winst nog in gevaar zouden kunnen brengen. Dat gebeurde niet, en dus won Bas eigenlijk redelijk comfortabel.

Peter Waaning was een stuk achter geraakt, maar in een eindspel bleek het paard het erg lastig te hebben om een koppel vrijpionnen op de a- en b-lijn in bedwang te houden. Peter liet ze langzaam oprukken onder dekking van de koning, en hoe het zwarte paard ook sprong, de pionnen waren onhoudbaar, en Peter mocht dus het volle punt opstrijken.

Danny Kool was als laatste bezig en had het uiteraard zoals gebruikelijk weer te kwaad met het uurwerk. Gedurende de laatste twintig zetten van zijn partij had hij minder dan een minuut over, maar dank zij het increment is dat niet meer zo erg als vroeger. Danny bleef redelijke zetten doen, en toen zijn toren binnenviel won hij een stuk. Tenminste, als wit het mat had gedekt. Wit redde liever zijn loper en werd toen plotseling mat gezet met toren en paard.

Een knappe 4-0 zege, en A5 blijft dus fier aan de leiding staan.

7 maart 2016	De Wachter 2 (1581)	-	Zukertort/A 5 (1576)	3 - 1
	David Keijzer	-	Bas Spoelstra (1677)	0 - 1
	Jaap Bikker (1679)	-	Laura Ratniece (1471)	1 - 0
	Peter Krijnen (1578)	-	Danny Kool (1581)	1 - 0
	Jaap Rotte (1487)	-	Wilco Dado	1 - 0

Van deze wedstrijd schreef niemand een verslag (red.).

15 april 2016	Zukertort/A 5 (1490)	-	TOG 1 (1396)	1½ - 2½
	Bas Spoelstra (1677)	-	Jan van der Plas (1402)	0 - 1
	Danny Kool (1581)	-	Jan Koningh (1464)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Wilco Dado	-	Mark Schenk (1451)	½ - ½
<i>Eric Roosendaal</i>	Peter Waaning (1212)	-	Hans Johannesen (1266)	0 - 1

A5 te licht voor TOG

A5 speelde een thuiswedstrijd tegen TOG. Altijd een speciale ervaring, want TOG is de vereniging voor dove en gehoor-gestoorde spelers. Contact is dus wel eens lastig, hoewel hun spelers onderling via flitsende vingervlugheid probleemloos communiceren. Ondanks die kleine problemen was de sfeer prima, want TOG is een sympathiek team met enthousiaste spelers.

Bas Spoelstra had een slechte dag aan het kopbord. Al snel ging er materiaal verloren, en daarna was het hopeloos. “Ik speel veel beter tegen veel sterkere spelers” verzuchtte Bas na afloop. Hij is een van de zeldzame schakers die de tegenstanders liever geen slechte zetten ziet doen.

Danny Kool had minder last van dergelijke gevoelens. Toen de zwartspeler de koning in zijn hemd liet staan, gooide hij flink wat stukken in de aanval, waarna zwart spoedig werd overrompeld. Bij Wilco Dado ging er een pion verloren. Wilco zocht naar tegenspel en wit was daar zo beducht voor dat hij remise aanbood. Wilco nam dat maar gauw aan. “Goed weggekomen” was zijn commentaar achteraf.

Daarmee werd de uitslag van de partij van Peter Waaning beslissend. Peter raakte ergens een stuk kwijt, maar zwart wist zich bijna geen raad met loper en paard in het eindspel. Na lang manoeuvreren liep er toch ineens een zwarte pion door, en schudde Peter zijn tegenstander de hand.

Helaas dus een nederlaag. Het team van TOG was echter zo blij met de overwinning dat hun verheugde gezichten A5 alle negatieve gevoelens snel deed vergeten.

11 mei 2016	Volewijckers 3 (1406)	-	Zukertort/A 5 (1576)	1 - 3
Uw verslaggever: Danny Kool	David Spaan (1468)	-	Bas Spoelstra (1677)	0 - 1
	Chris Fischer (1349)	-	Danny Kool (1581)	0 - 1
	Jur ten Brink (1374)	-	Laura Ratniece (1471)	0 - 1
	Willem Spaan (1433)	-	n.o.	(regl.) 1 - 0

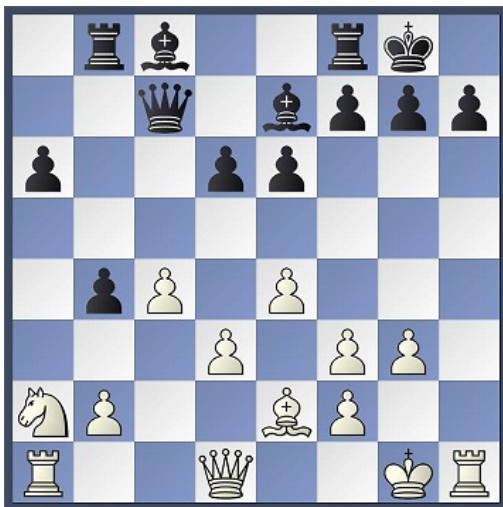
Zukertort A5 sluit seizoen passend af

Na een flitsende start met vier zeges uit vier wedstrijden volgde een jammerlijke inzinking met nederlagen tegen De Wachter en TOG. Het kampioenschap was hiermee uit zicht, maar captain Laura wilde het seizoen bij De Volewijckers wel graag in stijl afsluiten, met een overwinning dus!

De eerste slag was echter voor onze tegenstanders. Peter Waaning, die een uitstekend seizoen had met een 75% score en een TPR van 200 punten boven zijn rating, lukte het dit keer niet om op het afgesproken tijdstip ter plaatse te zijn, en zo begonnen we met een 1-0 achterstand. Met een achttal is dat nog overkomelijk, maar met een viertal betekent dit dat geen van de andere spelers kan verliezen. Bas Spoelstra speelde met wit op bord 1, ondergetekende met zwart op 2, en Laura Ratniece met wit op 3.

Bas zinde op revanche voor zijn enige nederlaag dit seizoen in de vorige ronde. De Nimzo-Indische verdediging van zijn tegenstander werd zwaar op de proef gesteld. Nadat deze eerst een kwaliteit moest geven, stortte de stelling even later volledig in, en Bas tekende vrij snel de gelijkmaker aan. Toch een prima seizoen voor Bas, met 5 uit 6.

Terwijl Laura langzaam en gedegen een klein plusje had verworven in een gesloten stelling met vastgelopen pionnenketens, ging het er bij mij wat minder rustig aan toe. Een gesloten Siciliaan, waarbij mijn tegenstander na zijn korte rochade een tijdrovende manier koos om een koningsaanval op te bouwen met Kh2, Th1, Kg1. De volgende stelling ontstond na wits 18e zet:

1. .... **d5**. Met het plan om na ruil in het centrum met tempowinst een toren op d8 te brengen en druk op de zwarte velden uit te oefenen. Na bijvoorbeeld Lc5 dreigt Dxc3. 2. **b3 dxc4**; 3. **dxc4 Lc5**; 4. **Kg2 Td8**; 5. **Dc2 Lb7**; 6. **Ld3 e5**; 7. **Th2 Td6**; 8. **Tah1 h6**; 9. **Dd2 Db6**; 10. **Pc1 Tbd8**; 11. **Dg5**. Mijn tegenstander speelde steeds snel en ik had veel meer tijd verbruikt. Misschien dacht hij dat ik de dame zou nemen, waarna mat op h8 volgt. 11. .... **Tg6**; 12. **Dxe5 Ld4**; 13. **Df4 Lxf2**; 14. **g4 Le3**. De witte aanval is vastgelopen, wit gaat een stuk op c1 of d3 verliezen, waarna de zwarte toren op d2 gaat binnenvallen, en het is snel afgelopen. Mijn tegenstander zag echter een verrassende mogelijkheid om dit te voorkomen. Hij pakte de pion op e4 om e4-e5 te spelen. "Elk voordeel hep ze nadeel", loper en paard blijven behouden, maar ten koste van de dame. Voordeel is wel dat de lijdensweg veel korter is.

Hiermee stonden we 2-1 voor en was het laatste woord aan Laura. Zij was geduldig haar voordeel aan het uitbouwen. Beide partijen hadden naast pionnenketens twee torens en een gelijke loper. Laura had de goede loper en benutte dit voordeel optimaal. Ze veroverde een pion, ruilde één paar torens en de lopers, en forceerde vervolgens een beslissende doorbraak. Technisch heel goed gespeeld!

Hiermee sloten we een leuk seizoen af met een 3-1 overwinning. Wel even slikken om te zien dat De Wachter de laatste wedstrijd verloor. Als wij de matches tegen De Wachter en TOG niet allebei hadden verprutst, waren we kampioen geworden. Peter, Wilco, Bas, en vooral Laura, dank voor de inzet en het teamleiderschap, en Rugved dank voor de invalbeurt. Wat mij betreft is dit experiment met de viertallencompetitie geslaagd!

Belevenissen van het KNSB-cupteam

7 december 2015	Almere	(2069)	- Zukertort/A	(2184)	1½ - 2½
<i>Uw verslaggever: Sybolt Strating</i>	Martijn Woudsma	(2198)	- Sybolt Strating	(2315)	0 - 1
	Dennis van Leusden	(2070)	- Paul-Peter Theulings	(2182)	1 - 0
	Johannes Kossen	(2018)	- Dennis Brouwer	(2120)	0 - 1
	Ivo Knottnerus	(1991)	- Gijs IJzermans	(2118)	½ - ½

Eerste bekerhorde genomen

De eerste bekerhorde van het KNSB-team dit seizoen was Almere. We hadden enige moeite om vier spelers bij elkaar te krijgen, en toen dat uiteindelijk was gelukt bleek hier geen autobezitter bij te zijn. De laatste OV-mogelijkheid voor de terugreis was circa 00:20, dus dat werd een beetje krap als er aan het eind van de avond nog gevluggerd moest worden. Gelukkig vonden we Almere bereid om een half uurtje eerder te beginnen. Zo togen Sybolt Strating, Paul Peter Theulings, Dennis Brouwer en Gijs IJzermans (in deze bordvolgorde) naar Almere Muziekwijk, waarna gezamenlijk naar de speelzaal werd gelopen.

Na de loting, die uitwees dat wij op bord 1 en 3 wit hadden, konden we beginnen. Dennis wist wel raad met de witte kleur, want vanuit een open Siciliaan speelde hij een modelpartij. De uitspraak 'ongelijke lopers, ongelijke kansen' was hier duidelijk van toepassing. Zwart had een pion meer, maar zijn loper op b7 keek tegen zijn eigen pionnen op c4, e4 en e6 aan, terwijl de witte loper op e3 volop meehielp bij de witte pionnen die op e5 en f6 de zwarte koning een zware tijd gaven. Het was mooi om te zien dat Dennis eerst zijn pionnen in de aanval stuurde en daarna alle tijd had om zijn zware stukken richting de vijandelijke koning te sturen. Met een dame-offer werd het matnet dichtgetrokken.

Zelf was ik, ook met wit, stevig aan het roer gekomen na 22. h4, nadat mijn tegenstander in een gecompliceerde stelling een paar potentiële penningen toeliet. Twee zetten later kon ik het al fraai afmaken:

Wit:	Sybolt Strating	(2315)
Zwart:	Martijn Woudsma	(2198)

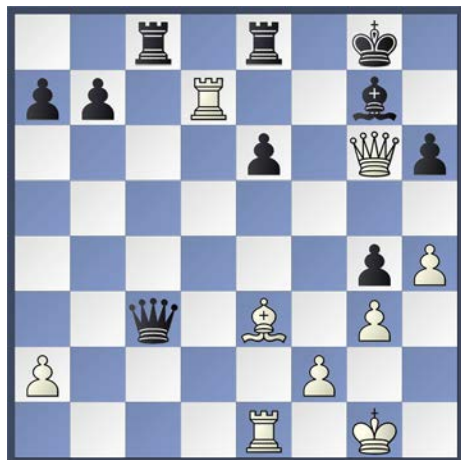
24. Pxe6 Dxe6; 25. Ld5!

Een gratis pion meenemen met 25. Lxb7 ligt voor de hand, zeker omdat wit in de variant 25. .... Tab8; 26. Ld5 Da6; 27. e6 fxe6; 28. Dxc6 een stuk wint omdat de zwarte dame niet gedekt staat. Na 25. Lxb7 kan zwart echter nog rommelen met 25. .... Pxe5 of 25. .... Tad8. Na wat rekenwerk kwam ik er achter dat ik de pion op b7 niet nodig had.

25. .... Da6

Het enige veld om g6 gedekt te houden. 25. .... Tac8 werkt nu en een zet eerder niet vanwege 26. Db1 Da6; 27. Lxb7 en op 25. .... Dxe5 volgt 26. Dxc6 Dxd5; 27. Dxc7+ Kxg7; 28. Txd5.

26. e6 fxe6; 27. Lc4 Tac8; 28. Dxc6 Dxc4; 29. Td7 Dc3

30. Ld4

Als je deze zet in je vooruitberekening hebt gespot, weet je dat het goed zit!

30. .... Dxe1+; 31. Kh2; 1-0.

Het was nog geen biertijd, want vier witoverwinningen, en daarmee het vluggerscenario, behoorde nog tot de mogelijkheden. PP had zwaar onder druk gestaan, wat uitmondde in een eindspel met een pion minder. Omdat dit een dubbele f-pion was, leek dit houdbaar. Ook Gijs had ergens een pion ingeboet, maar hier was het stellingsoordeel nog onduidelijker omdat beide partijen vrijpionnen voor de eigen koning hadden met de zware stukken nog op het bord en Gijs veel meer bedenktijd had. De tegenstander van PP lukte het om zijn dubbele f-pion af te ruilen tegen de zwarte g-pion, waardoor een toreneindspel ontstond met een echte pion meer. Dat wist PP niet te houden, zodat alle aandacht naar Gijs verhuisde. Op een gegeven moment zag ik een eeuwig schaak, en na een tijdje denken deed Gijs een andere. Vervolgens begon hij met zijn vrijpionnen te lopen. Was Gijs voor de winst aan het spelen? Na afloop bleek dit het geval en Gijs zag ook geen verliesgevaar. Als toeschouwer zag ik wel allerlei gevaren, of was dit ingegeven door het feit dat ik geen zin meer had om te vluggeren? Al met al werd het nog even heel scherp. Gijs offerde zijn dame om een nieuwe dame te halen en vervolgens .... eeuwig schaak te geven.

De eerste bekerhorde was genomen.

15 januari 2016	Zukertort/A	(2280)	-	En Passant	(2301)	2½ - 1½
	Tobias Kabos	(2283)	-	Henk Vedder	(2373)	0 - 1
	Lody Kuling	(2234)	-	Manuel Bosboom	(2393)	½ - ½
<i>Uw verslaggever:</i>	Sybolt Strating	(2315)	-	Richard Vedder	(2277)	1 - 0
<i>Eric Roosendaal</i>	Stan van Gisbergen	(2287)	-	Dick de Graaf	(2161)	1 - 0

Zukertort Amstelveen bekert verder na zege op En Passant

Zukertort had een mooie loting: voormalig landskampioen En Passant. Die kwamen op met de broers Vedder, Manuel Bosboom en Dick de Graaf. Aan Amstelveens kant zaten daar Tobias Kabos, Lody Kuling, Sybolt Strating en Stan van Gisbergen tegenover.

Lody was degene die het tegen Manuel mocht opnemen. Lody was niet onder de indruk (Lody is nooit onder de indruk) en schoof de stelling redelijk dicht. Manuel kon er geen lek in schieten, en zo werd tot remise besloten. Lody durfde dat wel, gezien de stand op de andere borden.

Want op bord 1 waren er weliswaar problemen, maar op de borden 3 en 4 ging het crescendo. Tobias had de zware taak op zich genomen om bord 1 te keepen, en dat moest dan ook nog met zwart. In mindere stelling besloot hij de dame te geven voor een paar stukken, maar na een tussenzetje bleek dat een stuk minder dan was gehoopt. Daarna was de zaak uitzichtloos, en dus streek Tobias de vlag.

Op bord 3 had Sybolt lange tijd een gelijke stelling, totdat wit besloot de eigen dame in te metselen. Dat bleek geen goede strategie. Sybolt profiteerde van de geboden kansen en scoorde een vol punt.

Toen bleef bord 4 dus over. De heren hadden de eerste zetten snel gespeeld, maar toen zwart de ontwikkeling wat verwaarloosde besloot Stan tot een stukoffer, en vervolgens kwamen de zetten nog maar eens in het halve uur. Stan speelde het nauwkeurig, won de dame voor toren en paard, sprokkelde twee, toen drie, toen vier pionnen mee, en won uiteindelijk zeer overtuigend.

Wit:	Stan van Gisbergen	(2287)
Zwart:	Dick de Graaf	(2161)

Het commentaar bij deze partij is van Richard Vedder, die voor Schaaksite een verslag schreef.

1. d4 d6; 2. c4 e5; 3. Pc3 Pc6; 4. Pf3 Lg4; 5. d5 Pce7; 6. g3 g6; 7. Lg2 Lg7; 8. h3 Ld7; 9. 0-0 f5; 10. b4

Als in de bajonetaanval van het Konings-Indisch. Wit kon ook proberen gebruik te maken van het gat op e6 met 10. Pg5 Dc8; 11. Pe6 Lxe6; 12. dxe6 Pf6 (12. .... Dxe6; 13. Lxb7 Tb8; 14. Da4+ Kf7; 15. Dxa7); 13. Pd5 Pfxd5; 14. cxd5 met een indrukwekkend pionnetje op e6!

10. .... a5; 11. La3 axb4; 12. Lxb4 c5

Zet de boel helemaal op scherp. Wit moet nemen uiteraard, want La3 kan niet.

13. dxc6 Pxc6; 14. Lxd6

14. Dxd6 e4; 15. Pd2 Pxb4; 16. Dxb4 Da5; 17. Dxa5 Txa5; 18. Tac1 Lxc3; 19. Txc3 Txa2 zou een stuk minder boeiend zijn dan de partij.

14. .... e4

Dit was de bedoeling uiteraard. Maar wit kijkt even niet naar materiaal en gaat vol in de aanval.

15. Pd5 exf3; 16. exf3

Rustig terugnemen en de e-lijn openen voor de toren. Na meteen 16. Pc7+ was vast en zeker 16. .... Dxc7; 17. Lxc7 fxg2; 18. Kxg2 Pge7 gekomen, waarna het nog best lastig is met een dame tegen drie lichte stukken.

16. .... Kf7; 17. Tb1 Lc8; 18. Pc7 Ld4; 19. c5 Ta5

20. Txb7! g5?

Dit is geen goede zet. Als je dan toch niet die toren wil aannemen, ontwikkel dan in elk geval iets met Pge7. Maar wat als die toren wel zou worden genomen? Met behulp van de computer vond ik een werkelijk schitterende variant:

20. .... Lxb7; 21. Db3+ Kf6; 22. Pd5+ Kg5 (22. .... Kf7; 23. Te1 en de zwarte koning staat in een kruisvuur); 23. Dxb7 De8

ANALYSEDIGRAM

En hier komt de computer met het geweldige 24. Dg7!! Bedoeld om de terugweg voor de koning af te snijden. Het loopt mat na 24. .... Lxg7; 25. Lf4+ Kh5; 26. g4+ fxg4; 27. fxg4+ Kh4; 28. Lg3+ Kg5; 29. f4+ Kh6; 30. g5+ Kh5; 31. Lf3.

21. Pe6+ Lxb7

Moet wel, want 21. .... Kxe6; 22. Db3+ Kf6; 23. Df7 is mat. Zwart heeft echter veel te weinig materiaal voor de dame en is in het vervolg kansloos.

22. Pxd8+ Pxd8; 23. Dxd4 Pf6; 24. Te1 Te8; 25. Txe8 Pxe8; 26. Dd2 Ta8; 27. Dxc5 Pf6; 28. Dxf5 Lc8; 29. Dc2 Le6; 30. c6 Ta6; 31. f4 Lc8; 32. Le5 Pe6; 33. f5 Pg5; 34. g4 h6; 35. Lxf6 Kxf6; 36. Dc3+; 1-0.

Naschrift Stan van Gisbergen op Schaaksite:

“Als witspeler op bord 4 moet ik toegeven dat ik niet weet of ik mijn mogelijkheden na 20. Txb7 Lxb7; 21. Db3+ Kf6 ten volle zou hebben benut. Mijn engine geeft het rustige zetje 22. Te1 als beste (met waardering +4, ondanks toren en paard achter). In plaats van één van de dreigingen uit te voeren, wordt er eerst nog een nieuwe ingebracht (Pe8). Mogelijk (vermoedelijk?) zou ik in plaats daarvan aan de ordinaire verleiding 22. De6+ zijn bezweken met mat of damewinst na 22. .... Kg7; 23. Pe8+. Probleem daarbij is dat zwart zoveel materiaal voorstaat dat hij inderdaad de dame kan geven met 23. .... Dxe8 en met ongeveer gelijk spel eruit zou komen (23. ... Kh6; 24. Lf8 loopt mat). De engines geven de menselijke ordinaire zet 22. De6+ pas als zesde optie .... Ik zou graag denken dat ik één van de geniale winsten inderdaad zou hebben gevonden als dit op het bord was gekomen. Overigens heeft wit Dg7 niet nodig om mat te zetten in bovenstaande analyse (uiteraard had ik niet zover gekeken, ik zag alleen dat ik een schaakje had op b3 en daarna verschillende opties waar nog uit gekozen zou moeten worden). In ieder geval een spannend potje ....”

15 maart 2016	De Waagtoren	(2162)	-	Zukertort/A	(2265)	½	-	3½
<i>Uw verslaggever: Sybolt Strating</i>	Frank Agter	(2214)	-	Tobias Kabos	(2310)	½	-	½
	Frank van Tellingen	(2235)	-	Stan van Gisbergen	(2295)	0	-	1
	Maaïke Keetman	(2103)	-	Sybolt Strating	(2299)	0	-	1
	Jos Vlaming	(2095)	-	Dennis Brouwer	(2157)	0	-	1

Cupteam te sterk voor De Waagtoren

Op 15 maart mochten we voor de KNSB-beker tegen De Waagtoren in Alkmaar aantreden. Mijn oude cluppie, hoewel er in de tussentijd wel heel wat veranderd is. Zo is de clubnaam Lange Rochade na een fusie met VVV en De Pioniers gewijzigd in De Waagtoren, is de speellocatie van Alkmaar-Noord naar het centrum verhuisd, en *last but not least*: mijn tegenstandster deze wedstrijd was nog niet geboren toen ik van Lange Rochade overstapte naar Zukertort!

Als Waagtoren-kenner was ik als teamcaptain aangewezen, en bij het doorgeven van de opstelling bleek dat hun sterkste speler, Danny de Rooter, niet meespeelde. Uit het verslag van De Waagtoren op hun website begrijp ik dat hij geveld was door de griep. Hierdoor hadden we op elk bord een prettig ratingvoordeel, en dat was al snel op diverse borden te zien.

Stan zat tegen een 'invaller', die de laatste jaren nog maar nauwelijks speelt. Hij kon geen goed plan vinden tegen de Grünfeld-opstelling van Stan, en f5-f4 was zeker niet het goede idee. Na 16 zetten en een uurtje spelen stonden we met 1-0 voor. Van Stan hadden er nog wel twee logische zetten bij gemogen, want dan had hij een fraaie kruispenning op het bord kunnen brengen. Stan: "Ik wil er nog wel even op wijzen dat ik de sterkste tegenstander had van ons vieren, althans qua rating. Het feit dat hij door had dat het er na 16 zetten erg slecht uitzag, was een teken van diep stellingsinzicht."

Op dat moment was er nog meer goed nieuws te melden. Dennis had met een fraaie combinatie de zwarte dame midden op het bord gevangen, en zijn tegenstander kreeg daar slechts twee paarden voor terug. Nu had ik voor de wedstrijd aangegeven dat zijn tegenstander een voorliefde voor paarden heeft, maar dit zal niet de bedoeling zijn geweest. De stelling was behoorlijk gesloten, en daarom was het niet makkelijk, maar ik had er alle vertrouwen in dat Dennis een keer vernietigend met de dame zou binnenkomen in het zwarte kamp.

Dan over naar onze zwartpartijen. Tobias had in de opening een pion op c4 meegenomen en leek niet slecht te staan. Ik had dezelfde opening als anderhalve week eerder tegen dezelfde tegenstandster. Toen won ik overtuigend, dus dat wilde ik wel herhalen! Na elf snelle zetten week de witspeelster af, maar wederom stond ik al snel prettig. In een gesloten Franse structuur kon ik mijn slechte witveldige loper ruilen, terwijl wit wel haar zwakke zwartveldige loper overhield.

Na deze voorspoedige start gebeurde er lange tijd weinig bijzonders. Dennis was zijn stelling langzaam en subtiel aan het versterken. Zelf hield ik mijn drukstelling vast, maar wist dit niet om te zetten in iets concreets. Tobias had zijn pion voorsprong behouden, maar kon niet echt loskomen. Met het verstrijken van de bedenktijd moesten de beslissingen gaan vallen. Tobias bood remise aan, maar dat kon zijn tegenstander wedstrijdtechnisch gezien niet aannemen, zeker niet omdat Dennis op dat moment het punt binnenhield. Niet veel later moest hij echter toch in remise berusten en was de bekerzege binnen.

Zelf wist ik uiteindelijk in de uitluggerfase een pion te winnen en even later af te wikkelen naar een toreneindspel van 3 tegen 2, met pionnen op beide vleugels. De stellingsbeoordeling zal nog steeds tussen remise en winst in zitten, maar toen ik dit toreneindspel wist om te zetten naar 2 tegen 0 pionnen was de winst binnen handbereik. Een paar zetten later, en beide klokken weer boven de minuut, kwam ik er achter dat ik het verkeerde plan had gekozen en begon te twijfelen of het nog wel gewonnen was. De witspeelster koos echter de verkeerde verdediging, waarna het op slag verloren was.

Al met al een redelijk eenvoudige overwinning. Op naar de laatste avondwedstrijd in de poule, tegen Wageningen of Utrecht.

15 april 2016	Zukertort/A	(2332)	-	Wageningen	(2308)	2½ - 1½
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Tobias Kabos	(2310)	-	Jan Timman	(2543)	½ - ½
	Stan van Gisbergen	(2295)	-	Evert Rademakers	(2227)	0 - 1
	Sybolt Strating	(2299)	-	Stefan Bekker	(2316)	1 - 0
	Matthew Tan	(2425)	-	Erik van den Dikkenberg	(2148)	1 - 0

Amstelveen verslaat Wagenings cupteam!

De landelijke finales van de KNSB-cup worden dit jaar in Wageningen gehouden. Er was de lokale vereniging dus veel aan gelegen die finales te bereiken. IM Afek kon men helaas niet opstellen, want die zat in Israël, maar GM Jan Timman was wel degelijk meegekomen om de kansen te verhogen.

Wat kon Amstelveen daar tegenover zetten? Vaste waarden Sybolt Strating, Stan van Gisbergen en Tobias Kabos, en, aangezien Lody Kuling verhinderd was, niemand minder dan Matthew Tan.

Tobias zat zoals gebruikelijk aan het kopbord, en mocht het opnemen tegen Timman. Timman lootte wit en bewees al snel dat zijn schaakgevoel nog immer superieur is. In een eindspel met aan beide kanten toren, loper en paard stond hij al snel zeer goed. Totaal gewonnen, vond Timman zelfs achteraf, en ook Tobias vond dat dat waarschijnlijk wel klopte. Maar ook een totaal gewonnen positie moet nog wel even worden gewonnen. Timman volgde een verkeerd plan, raakte de draad kwijt en zag het voordeel vervliegen. In een toreneindspel waarin eerder zwart ietsje beter stond bood Timman remise aan. Tobias accepteerde, waarna uit de analyse bleek dat zelfs een winstpoging nog best tot de mogelijkheden had behoord. Maar ook met de remise met zwart waren Zukertort en Tobias al dik tevreden.

Daarmee lag de druk om punten te scoren vol op de drie andere Wageningers, en dat liep niet al te best. Aan bord 2 nam zwart zo veel tijd dat hij na slechts 13 (!) zetten nog maar drie minuten over had. Ondanks dat enorme tijdsverbruik had zwart een bijzonder slechte stelling overgehouden aan een experiment in het Konings-Indisch. Stan nam zelf ook de tijd om de beste winstweg te zoeken. Een punt voor Amstelveen leek een kwestie van tijd. Bij Sybolt Strating had wit een miniem plusje overgehouden aan de bestrijding van Sybolts immer betrouwbare Caro-Kann. Matthew Tan stond duidelijk beter. Zwart spendeerde veel tempi om zijn beide paarden op gunstige velden te krijgen, maar vergat daarbij zijn kwetsbare koningsvleugel. Matthew dreigde met een aanval, een doorbraak, en zwart moest een gat in zijn stelling toestaan. Matthew loodste zijn paard acuut naar de verzwakkingen toe, won een kwaliteit, en spoedig daarna het volle punt.

Wageningen moest nu minstens een winstpunt scoren, maar die kans leek klein. Sybolt werkte zich los en wit moest een kwaliteit geven. Weliswaar voor twee pionnen, maar die leken eerder zwak dan sterk. En ging Stan niet voor het beslissende punt zorgen? Dat viel nog even tegen. Op zet 15 kon Stan vernietigend uithalen door met Dh2 zijn dame op de open h-lijn te zetten, met een onweerstaanbare mataanval. Hij pakte echter eerst een pion mee, volgde daarna een ander waanidee, waarna zwart tot zijn eigen verbazing ineens loskwam. In wederzijdse tijdnood bleef zwart goede zetten spelen en Stan zag binnen enkele minuten een prachtstand verdampen en overgaan in een ruïne. Punt voor Wageningen, en daarmee was de stand weer gelijk.

De spanning was echter van ultrakorte duur. Slechts enkele seconden na de opgave van Stan won Sybolt, toen wit in slechte stand een stuk weggaf. De wedstrijd was daarmee ineens afgelopen, en Amstelveen plaatste zich daarmee voor de landelijke finales.

Die landelijke finales worden op donderdag 5 mei (Hemelvaartsdag) gespeeld in Wageningen. Tegenstanders zullen zijn: Kennemer Combinatie, Groninger Combinatie, en UVS. De halve finales worden door loting vastgesteld, de finales zijn op dezelfde dag.

5 mei 2016	UVS	(2325)	-	Zukertort/A	(2229)	2½ - 1½
	David Miedema	(2357)	-	Sybolt Strating	(2292)	½ - ½
	Jaap Houben	(2321)	-	Tobias Kabos	(2270)	0 - 1
	Hans Klip	(2355)	-	Dennis Brouwer	(2217)	1 - 0
	Joost Retera	(2268)	-	Gijs IJzermans	(2138)	1 - 0

5 mei 2016	Zukertort/A	(2228)	-	Groninger Comb.	(2267)	1½ - 2½
	Sybolt Strating	(2292)	-	Erik Hoeksema	(2333)	½ - ½
	Paul Peter Theulings	(2135)	-	Jasper Geurink	(2325)	0 - 1
	Dennis Brouwer	(2217)	-	Iozefina Paulet	(2190)	0 - 1
	Tobias Kabos	(2270)	-	Maurice Schippers	(2221)	1 - 0

Amstelveen 4e in landelijke cupfinale

Amstelveen heeft in de cupfinale verdienstelijk gespeeld, doch geen zege kunnen behalen. De halve finale werd verloren van UVS met 2½-1½. De strijd om de derde plek werd met dezelfde cijfers verloren tegen Groninger Combinatie. Beste speler bij Zukertort was Tobias Kabos, die zeer knap 2 uit 2 scoorde.

De KNSB-cup werd gewonnen door Kennemer Combinatie.

Belevenissen van het SGA-cupteam

10 december 2015	Amsterdam West (1962)	-	Zukertort/A (2016)	1 - 3
<i>Uw verslaggever: Michiel Harmsen</i>	Remco Hillebrandt (1962)	-	Wim Moene (2114)	0 - 1
	Rob Scheermeijer (1945)	-	Jan Krans (2024)	½ - ½
	Iwan Bonoo (1916)	-	Michiel Harmsen (2092)	0 - 1
	Sven Pronk (2023)	-	Laurens Schilstra (1835)	½ - ½

Zukertort wint bekerduel van Amsterdam West

Donderdag 10 december speelden wij uit tegen Amsterdam West voor de eerste ronde in de SGA-cup. Omdat Jan Krans dit jaar geen KNSB speelt, kon hij nu ook meespelen. Samen met Wim Moene, Laurens Schilstra en ondergetekende hadden we dus een sterk team.

Boeiend was het slot van Jans partij. Na een wilde opening stond het zo:

Wit:	Rob Scheermeijer	(1945)
Zwart:	Jan Krans	(2024)

Het leek er op dat Jan een paard zou winnen na **1. ... fxe4; 2. dxe4**. Maar waar moet het paard nu naar toe? In dit soort stellingen voelt Jan zich echter als een vis in het water. Hij speelde geheel correct **2. ... Pb6** (**2. ... Pe7?**; **3. Tad1 Dc8**; **4. Db3+ Kh8**; **5. Tf7 Pc6**; **6. Tdd7** verliest direct en **2. ... Pf6?**; **3. Tad1 De7**; **4. Dxf6 Dxf6**; **5. Txf6 Txe4**; **6. Td7** leidt tot pionverlies). Er volgde **3. Db3+ Kh8**; **4. Dc3+ Kg8**, wat tot eeuwig schaak leidde.

De remise van Laurens was daarentegen een vrij tamme remise, die ontstond na veel stukkenruil. Eigenlijk ongebruikelijk voor Laurens.

De partij van Wim Moene werd eigenlijk al in de opening beslist. Na de eerste 11 zetten bleef zwart zich taai verweren, zodat het op een ouderwetse Andersson/Karpov/Carlsen-grind neerkwam van nog eens 45 zetten, toen zwart eindelijk in verloren stelling door de vlag ging. Maar dat is voor de oplettende lezertjes niet heel interessant.

Wit: Wim Moene (2114)

Zwart: Remco Hillebrandt (1962)

Commentaar van Wim

1. d4 d6; 2. Pf3 Lg4

Altijd een lastig en taai systeem, daarom maar iets *out of the box*.

3. Dd3

Dreigt in ieder geval Db5+, en voorkomt een dubbelpion.

3. .... Dd7; 4. e4 e5; 5. dxe5 Lxf3

Anders pionverlies.

6. Dxf3 dxe5; 7. Lc4 Pf6; 8. O-O

8. .... Dc6?

Wit stond al wel prettig met loperpaar en mooie ontwikkeling, maar dit is wel wat kras.

9. Db3

Met dubbele dreiging Lxf7 en Lb5. De manoeuvre komt ook voor in de fameuze operapartij van Morphy.

9. .... Pbd7; 10. Lxf7+ Kd8; 11. Ld5

Met overweldigende stelling en een pluspion, uiteindelijk 1-0.

Ook ik (Michiel) kreeg een pion cadeau in de opening. Ik gaf die in een tactisch hobbeltje helaas terug, maar wist de partij daarna met veel ploeteren nog te winnen. Met deze 3-1 winst bekeren wij dus door.

18 maart 2016	Zukertort/A	(2016)	-	Caissa	(2086)	2½ -	1½
<i>Uw verslaggever: Michiel Harmsen</i>	Laurens Schilstra	(1835)	-	Tigran Spaan	(2179)	1	- 0
	Michiel Harmsen	(2092)	-	Jack Blanchard	(2177)	½	- ½
	Wim Moene	(2114)	-	Dennis Breuker	(1975)	1	- 0
	Jan Krans	(2024)	-	Stef Nagel	(2012)	0	- 1

Amstelveen schakelt Caissa uit!

De tweede ronde van de SGA-cup waren we vrij geloot. Een mazzeltje. Maar de derde ronde waren we zwaarder ingedeeld, tegen Caissa. Zoals u eerder hebt kunnen lezen, spelen daar drie spelers die op zich KNSB-waardig zijn, maar liever niet op zaterdag spelen. Daarvan waren er twee aanwezig: Tigran Spaan en Jack Blanchard. Gelukkig hebben we zelf ook een sterk team met Laurens Schilstra, Wim Moene, Michiel Harmsen en Jan Krans.

Wim speelde op bord 3 een puike partij. Tegenstander Dennis Breuker raakte al snel in grote tijdnood en bezweek onder de constante druk. Met twee torens op de tweede rij creëerde Wim een matnet en haalde het punt binnen.

Laurens speelde op bord 1. Hij heeft weliswaar de laagste rating, maar ja, wat zegt dat? Laurens maakte er een leuk miniatuurtje van.

Wit:	Tigran Spaan	(2179)
Zwart:	Laurens Schilstra	(1835)

1. e4

Deze zet stond al een tijdje op het bord, terwijl Laurens nog op weg was naar de club. Nico Louter bood al aan om in te vallen. Ik wimpelde dit af omdat ik er inmiddels op vertrouw dat Laurens komt. Ik had – onnodig – voor mijn eigen gemoedsrust nog een sms gestuurd, mijn telefoon uitgezet en was mijn partij begonnen. Na enkele minuten arriveerde Laurens gehaast en nam hijgend achter het bord plaats.

1. .... c6; 2. d4 d5; 3. e5 Lf5; 4. Pf3 e6; 5. Le2 Pe7; 6. O-O h6

Na de partij vertelde Laurens me dat hij hier al uit de openingstheorie was. Hij speelt eigenlijk altijd verschillende openingen. Diegene die zich wil voorbereiden op Laurens spel raad ik dus aan dit niet te doen. Zinloos. Laurens speelt zelden hetzelfde. Hij heeft hier de hoofdvariant verlaten maar wel logische zetten gedaan

7. b4?!

Dit houdt weliswaar c5 tegen, maar wit moet niet op de damevleugel spelen. Volgens de regels van het positieospel van Nimzowitsch moet je aanvallen op de vleugel waar de vastgelegde pionnenfalanx heen wijst. Voor wit dus de koningsvleugel. Logischer was hier 7. Pc3, maar Tigran begint consequent aan een pionnenstorm op de damevleugel en laat zijn paard op stal.

7. .... Pd7; 8. a4 g5; 9. a5 a6; 10. Ld2 Lg7; 11. c4 O-O; 12. b5?! axb5; 13. cxb5 c5!

De principiële zet! Het witte centrum wordt opgeruimd, en de loper op g7 komt tot leven. Zwart staat beter.

14. dxc5 d4

Geeft het voordeel weer weg. Beter is 14. .... Pxe5; 15. Lc3 Pxf3+; 16. Lxf3 d4; 17. Lb4. Maar dit is ook wel weer typisch Laurens. Hij is geen pionnengraaier, integendeel.

15. Pxd4 Lxe5; 16. Pxf5 Pxf5; 17. Ta2?

Beter is 17. Lc3 Lxc3; 18. Pxc3.

17. .... Db8; 18. Ld3 Pxc5; 19. Lxf5 exf5; 20. Lb4? Td8?

Beide spelers overzien hier dat 20. .... Lxh2+; 21. Kh1 Df4 direct wint vanwege de dreigingen Dxb4 en Dh4.

21. Dh5?

Na de partij zei Laurens terecht dat Td2 nodig was.

21. .... Td4!

Die oogt weer naar b4 en h4! Wit krijgt nu drie pionnen voor het stuk, maar door de actieve zwarte stukken vallen daarna zijn damevleugelpionnen.

22. Dxb4 Txb4?

Beter was 22. .... Pe6. Dekt g5 en dreigt damewinst met Th4.

23. Dxb4 Lg7; 24. Dxf5 De5; 25. Dxe5 Lxe5; 26. a6 Txb5.

Wits damevleugelpionnen worden opgeruimd, terwijl het witte paard vanaf stal lijdzaam toeschouwt. Wit geeft daarom op; 0-1.

Ik kwam zelf met een blauw oog weg in mijn partij tegen Jack Blanchard. Na een fout in de opening besloot ik een pion te geven om in een stelling met goede looper tegen slechte looper te komen, met hoop op hooguit een halfje. De stelling was inderdaad moeilijk te winnen voor Jack. Toen we gewonnen hadden op de borden 1 en 3, en dus door waren, bood ik remise aan. Omdat we om des keizers baard speelden nam Jack het aan. Oef!

Hoewel ook Jans partij er niet meer toe deed, werd hier wel tot het einde gestreden. Jans speelstijl lijkt ergens wel op die van Laurens: vaak onvoorspelbaar, de theorie vermijdend, soms briljant, soms onbegrijpelijk, vaak onnavolgbaar. Zo ook deze partij. Hij trok zijn tegenstander het bos in, maar verzuimde hem op het juiste moment knock out te slaan en verloor uiteindelijk. Jammer.

Wit:	Jan Krans	(2024)
Zwart:	Stef Nagel	(2012)
Commentaar van Jan		

1. e4 d6; 2. d4 g6; 3. g3 Lg7; 4. Lg2 c5; 5. d5 b5; 6. Pe2 Lg4; 7. a4 b4; 8. Ta2

Het is duidelijk dat beide spelers vanaf het begin aan het improviseren zijn geslagen. Ta2 is of heel diep, of heel slecht, en waarschijnlijk allebei.

8. .... c4

Verhindert het witte 'plan' b3.

9. Le3 Pa6 10. Pd2 b3

Die had ik niet eens zien aankomen. Mijn tegenstander dacht hier dat hij een 1500-speler tegenover zich had. Zo voelde ik me ook.

11. cxb3 Pb4; 12. f3 Pxa2; 13. fxc4 c3; 14. bxc3 Pxc3; 15. Da1

Nu besepte hij dat 1500 misschien een iets te lage schatting was geweest.

15. .... Da5?

Je moet de kwaliteit hier teruggeven met 15. .... Tc8; 16. Pc4 Txc4; 17. bxc4 Da5; 18. Ld2 Dxa4.

16. Pc4?

Jammer. Nico Louter gaf in de nazit 16. Ld4 aan, wat inderdaad beter is: 16. Ld4 Lxd4; 17. Pxd4 Tc8; 18. Pc6 Txc6; 19. dxc6 Dc5. Nog beter is 16. Pd4, maar daar heb je een computer bij nodig: 16. Pd4 Kf8; 17. Pc6 Da6; 18. Pc4 Pxd5; 19. Ld4 Pdf6; 20. e5!

16. .... Pxe2+; 17. Kxe2 Dc3; 18. Da3?

Met het verkeerde idee dat die zwarte dame slecht stond – hoe vaak vergis ik mij niet in naderende dames, inderdaad – Vanaf hier was het een hopeloze strijd; 0-1

22 april 2016	ENPS	(2111)	-	Zukertort/A	(2016)	2½ - 1½
	Tom Bottema	(2193)	-	Michiel Harmsen	(2092)	½ - ½
	Peter Hoekstra	(2058)	-	Laurens Schilstra	(1835)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Aran Köhler	(2173)	-	Jan Krans	(2024)	1 - 0
<i>Michiel Harmsen</i>	Arnth van Tuinen	(2019)	-	Wim Moene	(2114)	0 - 1

Amstelveen uitgeschakeld door ENPS

De halve finale van de SGA cup lootten wij het sterke ENPS. Vorig seizoen (2014/2015) verloren wij de halve finale van ENPS. In het seizoen 2013/2014 wonnen wij echter de finale van ENPS. Het jaar daarvoor won ENPS de finale van Caissa.

Ditmaal werd op verzoek van ENPS aan de borden 1 en 2 vooruitgespeeld. Dat is eigenlijk geen handige situatie. Bij een uitslag van 2-0 zou de wedstrijd al beslist zijn. Vooruit spelen maakt het daarom minder leuk voor degenen die later de overige twee partijen spelen. Het is de vraag of we dat een volgende keer weer moeten doen.

Laurens Schilstra en ik speelden vooruit. Omdat we vermoedden dat Tom Bottema op bord 1 zou spelen, en Laurens al drie keer tegen Tom had gespeeld, speelde Laurens eens op bord 2. Tom speelde inderdaad op bord 1. Ik had mij hier enigszins op voorbereid. Na de opening stond ik even moeilijk, maar na een onnauwkeurigheid van Tom kwam ik weer gelijk door met 17. Pe2-g1! terug op stal te gaan, om daarna weer naar f3 te gaan.

Mijn partij ging lang gelijk op. Ik had alleen een aanzienlijk tijdvoordeel. Toen Tom nog vier minuten had bood ik remise aan. Ik wilde niet verliezen omdat de wedstrijd dan al klaar zou zijn. Tom dacht kort na en sloeg het af. Hij speelde daarna iets te voortvarend op winst, waardoor ik beter kwam te staan. Na torenruil ontstond een paardeindspel waarin ik zelfs huizenhoog gewonnen stond. Helaas, was mijn 53. c5?? (winnend was 53. Pf6!) een afgrijselijke blunder, die tot remise leidde.

Dat winnende plan had ik gewoon moeten zien. Okay, ik had al een tijd lang maar een paar minuten op de klok, maar dat is geen excuus. Dit is gewoon het thema waar het om gaat. Erg jammer.

Wit:	Michiel Harmsen	(2092)
Zwart:	Tom Bottema	(2193)

1. d4 g6; 2. c4 Lg7; 3. e4 d6; 4. Pc3 e5; 5. d5 a5; 6. Pge2

Ik had me op deze partij voorbereid en deze opstelling gevonden. Het paard gaat naar g3. Het was de partij van Tom tegen V. Bernardskiy uit 2011. Daar was echter f5 gespeeld in plaats van a5.

6. .... Pa6; 7. Pg3

7. Da4+? Ld7; 8. Dxa5 Pc5; 9. Db4 Pd3+; 10. Kd1 Pxb4.

7. .... h5! 8. h4?!

Deze pion zegt stop, maar is ten dode opgeschreven. Het wordt nu een rommelige stelling. Tegen Tom leek me dat wel handig.

8. .... Lf6; 9. Lg5 Lxg5; 10. hxg5 Dxc5; 11. Da4+ Ld7; 12. Dxa5 b6

12. .... h4; 13. c5 Ph6; 14. c6 bxc6; 15. dxc6.

13. Da3 Pf6; 14. b4 O-O; 15. Db2 h4; 16. Pge2

Zwart heeft zijn ontwikkeling inmiddels afgerond en staat beter. Zijn volgende zet is echter te optimistisch.

16. .... Pg4!?

17. Pg1!

Een typische Chiel-zet. Lak hebben aan ontwikkeling, maar gewoon langzaam het paard naar het veld brengen waar het hoort: f3. Dat is met dubbele tempowinst vanwege de aanval op de dame en de mogelijkheid pion h4 te winnen. Vaak word ik na dit soort zetten overrompeld, maar ditmaal is het goed. Tom verzonk hier in een lange denkpaauze van zo'n 20 minuten.

17. .... De7; 18. Pf3 g5; 19. a3 f5; 20. exf5?

20. Ld3.

20. .... Lxf5

20. .... e4; 21. Ph2 (21. Pd4? e3; 22. f3 Pf2; 23. Tg1 De5; 24. Pd1 Pc5; 25. Pxf2 Pa4) Pxb2; 22. Txb2 Lxf5.

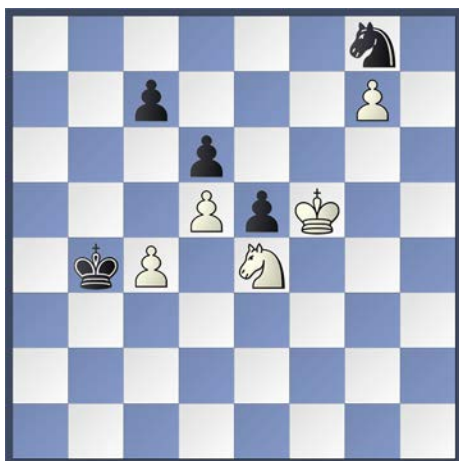
21. O-O-O Lg6; 22. Ld3 Df6; 23. Lxg6 Dxc6; 24. The1 Tf4; 25. De2 Taf8; 26. Pe4 Txe4; 27. Dxe4 Dxe4; 28. Txe4 Pxf2; 29. Pxc5 Pxe4; 30. Pxe4 Tf4; 31. Te1 Kf7; 32. Kd2 Ke7; 33. Kd3 Pb8; 34. a4 Kd7; 35. a5 bxa5

35. .... b5.

36. bxa5 Kc8; 37. Tb1 h3; 38. g3

Met remiseaanbod.

38. .... Tf3+; 39. Ke2 Ta3; 40. Th1 h2?; 41. Txb2 Ta2+; 42. Pd2 Txa5; 43. Th8+ Kb7; 44. g4 Pd7; 45. g5 Ta8; 46. Txa8 Kxa8; 47. g6 Pf6; 48. Kf3 Kb7; 49. Pe4 Pg8; 50. Kg4 Kb6; 51. Kf5 Ka5; 52. g7 Kb4

53. c5??

Okay, ik had nog maar 3 minuten op de klok, maar 53. Pf6! Pe7+ (53. .... Ph6+ 54. Kg6); 54. Ke6 was toch niet zo moeilijk om te vinden.

53. .... dxc5; 54. Kxe5 c4; 55. Ke6 c3; 56. Pxc3 Kxc3; 57. Kd7 Kd4; 58. Kxc7

Wit is net te laat, zijn d-pion sneuvelt. Remise derhalve.

Ondertussen had Laurens in een wilde Benoni een pion gesnoept. Ik dacht dat hij wel goed stond. Het was voor mij vrij plotseling dat Laurens opgaf. Tegenstander Peter Hoekstra had een sterke vrijpion, die op promoveren stond. Ergens was er iets fout gegaan in de coördinatie van Laurens' stukken, mogelijk ook door een moment van mindere concentratie, waardoor hij een stuk moest geven om promotie te voorkomen.

Bij de tussenstand 1½-½ in het voordeel van ENPS moesten Jan Krans en Wim Moene de week erna dus beiden winnen. Wim speelde op bord 4 tegen Arnth van Tuinen. Hoewel hij daar vorig jaar van verloor, speelde hij nu een goede partij. Hij won een pion en zette dat gedegen om in een punt. Het was dus aan Jan Krans om op bord 3 van de sterke Aran Köhler te winnen. Dat bleek teveel gevraagd. Jan speelde een goede partij. Hij bereikte een ongelijklopereindspel met torens, met zelfs een klein plusje. De remise was makkelijk af te dwingen voor Jan, maar hij moest winnen, forceerde het, en verloor. Dat het erg spannend was blijkt ook uit de tweets op de site van ENPS.

Daarmee bereikt ENPS voor de vierde maal op rij de finale van de SGA cup. Hun tegenstander is Oosten-Toren. ENPS is de huizenhoge ratingfavoriet.

Erg jammer dat wij deze halve finale, die als een soort pre-finale aanvoelde, verloren. Het heeft zeker niet aan Jan en Wim gelegen. Wim heeft sowieso met drie winstpartijen 100% gescoord. Dit verlies is in de eerste plaats te danken aan mijn 53. c5?? en mogelijk ook aan gemiste kansen bij Laurens. Laten we hopen dat we volgend jaar ENPS in de finale treffen. Zo'n halve finale ligt ons blijkbaar minder.

KNSB Ratinglijst per 1 augustus 2016

Op naam

	1 aug. 2016	1 mei 2016	1 febr. 2016	1 nov. 2015	1 aug. 2015
Adavatkar, Rugved	1255	1249	1233	1220	1220
Bangari, Rithvik	1057	942	942	942	942
Boer, Harold de	1956	1956	1969	1966	1966
Bolhuis, Ridens	1933	1939	1942	1940	1941
Boot, Henk	2127	2102	2078	2067	2046
Brookes, Christopher	2241	2252	2243	2257	2279
Brouwer, Dennis	2201	2217	2157	2120	2153
Dado, Wilco	1540	1625	-	-	-
Eijk, Martijn van der	2262	2262	2279	2268	2267
Gisbergen, Stan van	2284	2284	2295	2287	2305
Glowacki, Mateusz	1816	1787	1787	1793	1793
Goes, Dirk	1829	1803	1811	1808	1863
Harmsen, Michiel	2104	2104	2131	2091	2092
Heer, Peter de	1995	1995	2008	2021	2013
Helsloot, Jan	1945	1945	1962	1972	1964
Ijzermans, Gijs	2131	2138	2125	2118	2089
Jacobs, Florian	2235	2223	2219	2184	2194
Kabos, Tobias	2284	2270	2310	2283	2278
Kappelhof, Walther	1707	1707	1708	1715	1724
Karman, Evert Jan	1464	1477	1482	1457	1443
Kleuver, Esther de	2035	2035	2042	2050	2058
Knottnerus, Ivo	1999	1999	2015	1991	2006
Kooiman, Tobi	2090	2090	2092	2113	2100
Kool, Danny	1610	1595	1608	1581	1581
Krans, Jan	2015	2023	2037	2024	2024
Krop, Henri	1913	1913	1919	1911	1924
Krudde, Fitzgerald	2319	2319	2301	2306	2309
Krul, Terence	918	918	918	918	918
Kuling, Lody	2248	2248	2251	2234	2241
Laarhoven, Marcel	2046	2053	2059	2077	2077
Lai, Hing Ting	2401	2329	2340	2354	2364
Leusden, Dennis van	2061	2116	2080	2070	2077
Los, Sander	2215	2215	2232	2248	2241
Louter, Nico	1907	1909	1919	1935	1935
Lucas, Olav	1976	1973	1967	2004	2004
Mehra, Roger	1919	1919	1919	1919	1919
Moene, Wim	2161	2151	2143	2112	2114
Moes, Waldemar	2015	1963	1936	1929	1918
Nieuwkerk, Hans van	1583	1583	1583	1581	1581
Pilcevic, Ivan	2156	2156	2147	2157	2162
Ratniece, Laura	1484	1476	1482	1471	1471
Roosendaal, Eric	2042	2042	2030	2029	2011
Schagen, Walt	1966	1966	2006	1980	1984
Schegget, Bram ter	2125	2125	2105	2106	2108
Schilstra, Laurens	1937	2010	1988	1927	1835
Schoonackers, Jeroen	2030	1996	2014	2002	1950
Simonis, Wouter	1705	1705	1705	1705	1705
Sminia, Jelmer	2192	2192	2196	2212	2207
Spoelstra, Bas	1825	1686	1678	1677	1677
Stolwijk, Colin	2112	2112	2126	2137	2161
Strating, Sybolt	2294	2292	2299	2315	2307
Tan, Jonathan	2165	2172	2182	2182	2182
Tan, Matthew	2426	2420	2425	2438	2441
Theulings, Paul-Peter	2118	2135	2104	2182	2182
Vos, Tjark	2246	2150	2159	2173	2144
Vries, Joël de	2140	2140	2125	2088	2042
Waaning, Peter	1283	1319	1274	1212	1212
Woudsma, Martijn	2187	2185	2196	2198	2191

Op sterkte

Tan, Matthew	2426	Boot, Henk	2127	Schilstra, Laurens	1937
Lai, Hing Ting	2401	Schegget, Bram ter	2125	Bolhuis, Ridens	1933
Krudde, Fitzgerald	2319	Theulings, Paul-Peter	2118	Mehra, Roger	1919
Strating, Sybolt	2294	Stolwijk, Colin	2112	Krop, Henri	1913
Gisbergen, Stan van	2284	Harmsen, Michiel	2104	Louter, Nico	1907
Kabos, Tobias	2284	Kooiman, Tobi	2090	Goes, Dirk	1829
Eijk, Martijn van der	2262	Leusden, Dennis van	2061	Spoelstra, Bas	1825
Kuling, Lody	2248	Laarhoven, Marcel	2046	Glowacki, Mateusz	1816
Vos, Tjark	2246	Roosendaal, Eric	2042	Kappelhof, Walther	1707
Brookes, Christopher	2241	Kleuver, Esther de	2035	Simonis, Wouter	1705
Jacobs, Florian	2235	Schoonackers, Jeroen	2030	Kool, Danny	1610
Los, Sander	2215	Moes, Waldemar	2015	Nieuwkerk, Hans van	1583
Brouwer, Dennis	2201	Krans, Jan	2015	Dado, Wilco	1540
Sminia, Jelmer	2192	Knottnerus, Ivo	1999	Ratniece, Laura	1484
Woudsma, Martijn	2187	Heer, Peter de	1995	Karman, Evert Jan	1464
Tan, Jonathan	2165	Lucas, Olav	1976	Waaning, Peter	1283
Moene, Wim	2161	Schagen, Walt	1966	Adavatkar, Rugved	1255
Pilcevic, Ivan	2156	Boer, Harold de	1956	Bangari, Rithvik	1057
Vries, Joël de	2140	Helsloot, Jan	1945	Krul, Terence	918
IJzermans, Gijs	2131				

FIDE Ratinglijst per 1 augustus 2016

Op naam

Boer, Harold de	2006	Knottnerus, Ivo	1968	Ratniece, Laura	1530
Bolhuis, Ridens	1936	Kooiman, Tobi	2091	Roosendaal, Eric	2042
Boot, Henk	2053	Krans, Jan	2087	Schagen, Walt	2082
Brookes, Christopher	2216	Krop, Henri	1964	Schegget, Bram ter	2145
Brouwer, Dennis	2217	Krudde, Fitzgerald	2319	Schilstra, Laurens	1927
Dado, Wilco	1557	Kuling, Lody	2239	Schoonackers, Jeroen	2055
Eijk, Martijn van der	2258	Laarhoven, Marcel	1965	Sminia, Jelmer	2199
Gisbergen, Stan van	2272	Lai, Hing Ting	2417	Stolwijk, Colin	2128
Goes, Dirk	1880	Leusden, Dennis van	2013	Strating, Sybolt	2271
Harmsen, Michiel	2065	Los, Sander	2232	Tan, Jonathan	2165
Heer, Peter de	2053	Lucas, Olav	2006	Tan, Matthew	2432
Helsloot, Jan	2011	Mehra, Roger	1942	Theulings, Paul-Peter	2111
IJzermans, Gijs	2106	Moene, Wim	2050	Vos, Tjark	2223
Jacobs, Florian	2228	Moes, Waldemar	2074	Vries, Joël de	2086
Kabos, Tobias	2273	Pilcevic, Ivan	2162	Woudsma, Martijn	2191
Kleuver, Esther de	2078				

Op sterkte

Tan, Matthew	2432	Pilcevic, Ivan	2162	Moene, Wim	2050
Lai, Hing Ting	2417	Schegget, Bram ter	2145	Roosendaal, Eric	2042
Krudde, Fitzgerald	2319	Stolwijk, Colin	2128	Leusden, Dennis van	2013
Kabos, Tobias	2273	Theulings, Paul-Peter	2111	Helsloot, Jan	2011
Gisbergen, Stan van	2272	IJzermans, Gijs	2106	Boer, Harold de	2006
Strating, Sybolt	2271	Kooiman, Tobi	2091	Lucas, Olav	2006
Eijk, Martijn van der	2258	Krans, Jan	2087	Knottnerus, Ivo	1968
Kuling, Lody	2239	Vries, Joël de	2086	Laarhoven, Marcel	1965
Los, Sander	2232	Schagen, Walt	2082	Krop, Henri	1964
Jacobs, Florian	2228	Kleuver, Esther de	2078	Mehra, Roger	1942
Vos, Tjark	2223	Moes, Waldemar	2074	Bolhuis, Ridens	1936
Brouwer, Dennis	2217	Harmsen, Michiel	2065	Schilstra, Laurens	1927
Brookes, Christopher	2216	Schoonackers, Jeroen	2055	Goes, Dirk	1880
Sminia, Jelmer	2199	Boot, Henk	2053	Dado, Wilco	1557
Woudsma, Martijn	2191	Heer, Peter de	2053	Ratniece, Laura	1530
Tan, Jonathan	2165				

Amstelveen bruist!

- door Dirk Goes -

Voorheen stond de gemeente Amstelveen één dag per jaar in het teken van de schaaksport, als in het Keizer Karel College de jaarlijkse Brainwave werd georganiseerd door de ons welbekende vader en zoon Ris. Maar één dag per jaar vonden de heren niet genoeg, en 2015 zal de geschiedenisboeken ingaan als het jaar dat Amstelveen een hele week in het teken van de schaaksport stond. Van zondag 27 september tot en met zondag 4 oktober was er iedere dag wel iets te doen, en Amstelveen bruide van het (schaak)leven. De schaakweek werd financieel mogelijk gemaakt door de gemeente Amstelveen, het Sportbedrijf Amstelveen en een heleboel kleinere sponsors, van wie poptempel P60 met name mag worden genoemd.

Het feest begon op zondag 27 september met de Brainwave. De A-groep telde 63 deelnemers, terwijl de B-groep bestond uit 44 man. Tel daarbij op de 96 deelnemers aan de Jeugd Grand Prix (die traditioneel onder de bezielende leiding stond van onze eigen Marcel Laarhoven) en je hebt het over 203 schakers, een nieuw record. Onder de deelnemers aan de A- en B-groep 15 Zukertorters, terwijl schrijver dezes turend door de lens van zijn fototoestel een oogje in het zeil hield.

In de A-groep was, behalve een aanzienlijk prijzengeld, een extra prijs te verdienen in de vorm van een ticket voor deelname aan het NK Rapid, de slotmanifestatie van de schaakweek. Geen wonder dat het veld topzwaar was bezet met maar liefst 9 GM's, 6 IM's en 8 FM's.

Onze clubkampioen Hing Ting Lai speelde op het hoge niveau dat we inmiddels van hem gewend zijn geraakt. In een zinderend treffen met Jan Smeets ging hij helaas net onderuit, maar de overige partijen werden alle gewonnen, met onder zijn slachtoffers GM David Klein en de IM's Quinten Ducarmon en Fred Slingerland. Met zijn score van 6 uit 7 eindigde Hing Ting samen met Jan Smeets, Erik van den Doel en David Klein in de top van het klassement. Jan en Hing Ting waren al geplaatst voor het NK Rapid, waarna het ticket voor het NK Rapid op onderling resultaat naar David ging. Een beetje sneu voor Erik, die met 6 uit 6 startte en het gehele toernooi aan de leiding ging.

Eindstand A-groep

1.	Jan Smeets	6
2.	Erik van den Doel	6
3.	David Klein	6
4.	Hing Ting Lai	6
5.	Vojtech Plat (CZE)	5½
6.	David Smerdon (AUS)	5
7.	Daniel Sorm (CZE)	5
8.	Bart von Meijenfeldt	5
9.	Barry Brink	5
10.	Danny de Ruiter	5

Eindstand B-groep

1.	Sebastian Hartlapa (POL)	6½
2.	David Berendsen	6
3.	Kasper van der Meulen	5½
4.	Ton Mestrom	5
5.	Robin Reichardt	5
6.	Gokhan Yirtici	5
7.	Ruben Hoogwerff	5
8.	Sandra Keetman	5
9.	Sang Nguyen	4½
10.	Maarten Hoeneveld	4½

Zukertorters:

11.	Sybolt Strating	5
23.	Paul-Peter Theulings	4
25.	Dennis Brouwer	4
29.	Florian Jacobs	3½
30.	Tjark Vos	3½
34.	Joël de Vries	3½
36.	Jeroen Schoonackers	3½
38.	Laurens Schilstra	3½
40.	Gijs IJzermans	3
43.	Walt Schagen	3
50.	Nico Louter	2½
63.	Henk Boot	0

Zukertorters:

36.	Laura Ratniece	2½
43.	Rugved Adavatkar	1

Henk Boot bij de inschrijving. Na 0 uit 3 bedacht hij zich dat het buiten wel erg lekker weer was, gaf er de brui aan, en ging met zijn vrouw een eindje fietsen!

Veel Zukertorters bij de Brainwave. Hier zijn er een paar.

Gedurende de week waren er diverse schaakactiviteiten. Een overzicht:

Maandag 28 september tot en met vrijdag 2 oktober:

Activiteiten voor jong en oud op diverse locaties, onder andere basisscholen en zorgcentra.

Woensdag 30 september ('s middags):

Basisscholierentoernooi voor leerlingen uit de groepen 3 tot en met 8 in het Go Center, met deelname van ruim 50 kinderen. Hierbij werd assistentie verleend door een aantal vrijwilligers van Zukertort.

Donderdag 1 oktober ('s middags):

Simultaan in de bibliotheek van Amstelveen door Hing Ting Lai. Hij nam het op tegen zo'n 25 kinderen.

Donderdag 1 oktober ('s avonds):

Lezing door Erik Scherder, Johan Wakkie en Hans Böhm.

Zaterdag 3 oktober:

Demonstratie op een groot schaakbord bij Boekhandel Venstra.

Hing Ting in actie als simultaangever tegen de Amstelveense jeugd. De kinderen vonden het prachtig!

Maar het klapstuk was toch wel het NK Rapid in P60, hét poppodium voor Amstelveen en omstreken. Bij de mannen had Hing Ting van toernooidirecteur Robert Ris een wildcard gekregen op grond van zijn in mei dit jaar behaalde Nederlands Kampioenschap tot 20 jaar. Hij bond de strijd aan met zeven gemeen sterke grootmeesters, onder wie topfavoriet Anish Giri. Dan kun je zomaar zeven keer verliezen, maar de algemene indruk was toch dat 1½ punt mogelijk zou moeten zijn. Het zouden er uiteindelijk zelfs 2½ worden, maar daar zag het na een start van 0 uit 4 nog helemaal niet naar uit. Tja, verliezen van Jan Smeets, Loek van Wely, Anish Giri en David Klein, het zou mij ook gebeuren. Maar hierna rechtte Hing Ting de rug, won in de vijfde ronde van Wouter Spoelman, in de zesde van Friso Nijboer, en in de laatste ronde kwam hij met Dimitri Reinderman remise overeen. Me dunkt dat hij het in hem gestelde vertrouwen niet heeft beschaamd!

Voor de eerste keer tegen wereldtopper Anish Giri, onder toezicht van Robert Ris. Hing Ting verkocht zijn huid duur, maar kon het uiteindelijk toch niet redden.

Het toernooi werd een triomftocht voor Anish Giri. Hij stond alleen aan Wouter Spoelman een halve af en won zijn overige partijen met ogenschijnlijk speels gemak, eindscore dus 6½ uit 7. Bij de vrouwen ging de zege met dezelfde cijfers naar regerend Nederlands Kampioen Anne Haast.

De lokale omroep RTVA maakte een reportage van het evenement. In het volgende filmpje legt Robert Ris nog eens uit hoe een en ander in zijn werk ging:

<https://www.youtube.com/watch?v=b5Ca0N7pYfk>

Tableau vivant van de slotceremonie. Hing Ting straalt, en heeft daar ook alle redenen voor. Prima gespeeld!

Eindstanden NK Rapid:

Mannen

1.	Anish Giri	6½
2.	Jan Smeets	5
3.	Dimitri Reinderman	4
4.	Loek van Wely	3½
5.	Wouter Spoelman	3
6.	Hing Ting Lai	2½
7.	David Klein	2
8.	Friso Nijboer	1½

Vrouwen

1.	Anne Haast	6½
2.	Bianca de Jong-Mühren	5½
3.	Iozefina Paulet	4
4.	Zhaoqin Peng	3
	Lisa Schut	3
6.	Anna-Maja Kazarian	2½
	Tea Lanchava	2½
8.	Maaïke Keetman	1

Het NK Rapid was een schitterende apotheose van een prachtig festijn. Een hoed ontbreekt in mijn garderobe in verband met geen gezicht, maar als ik er een had zou ik 'm diep afnemen voor Wim en Robert Ris!

Kort nieuws

- door Dirk Goes -

Zoetermeer, 17 oktober 2015

De jaarlijkse snelschaakstrijd om de Breugem-bokaal lokte 80 deelnemers naar de fraaie speelzaal van de Zoetermeerse schaakvereniging Promotie. In de 45 man tellende A-groep vier Zukertorters: Hing Ting Lai, Tobias Kabos, Laurens Schilstra en Dennis van Leusden. De grootmeesters Van den Doel, Dgebuadze en Episjin stelden zich kandidaat voor de eerste prijs van EUR 300, maar het was uiteindelijk de dekselse Hing Ting Lai die er met de hoofdprijs vandoor ging. Met zijn score van 18 uit 22 bleef hij Erik van den Doel een halfje voor. Tobias Kabos eindigde op de derde plaats, en was daar bepaald niet tevreden over. In de laatste ronde kwam hij niet verder dan een 1-1 gelijk spel tegen een op papier minder sterke tegenstander, en dat kostte hem een dikke 100 euro. *Life sucks* .... Laurens Schilstra en Dennis van Leusden eindigden niet onverdienstelijk op respectievelijk 12 en 9 punten.

Amsterdam, 23 tot en met 25 oktober 2015

Tijdens het jaarlijkse door Caissa georganiseerde Eijgenbrood-toernooi leek Tjark Vos leek af te stevenen op een sensatie. Na winst op onder andere Yochanan Afek en Rob Witt stond hij bij het ingaan van de laatste ronde een half punt voor op zijn naaste achtervolgers, maar in de laatste ronde verloor hij van clubgenoot Tobias Kabos. De toernooiwinst ging met 5 uit 6 naar Afek, terwijl Tobias dezelfde score liet noteren maar op TPR genoeg moest nemen met een tweede plaats. Tjark toch nog derde, met als troost een zeer fraaie TPR van 2366. Ook Laurens Schilstra presteerde uitstekend. Hij eindigde met 4½ uit 6 op de zesde plaats met een TPR van 2282. Ik vraag u af: hoe ver zou hij kunnen komen als hij eens een hele partij op zijn stoel bleef zitten?

Laurens Schilstra geeft zijn mening.

Halkidiki, 24 oktober tot en met 6 november 2015

Hing Ting Lai nam deel aan het WK jeugd in Halkidiki, Griekenland. Hij begon flitsend met 2 uit 2, maar daarna kwam er toch wat zand in de motor, met als dieptepunt het verliezen van een theoretisch te keepen toreneindspel tegen een Indiase GM in de zesde ronde. Uiteindelijk eindigde Hing Ting met 5½ uit 11 en een TPR van 2234 op een redelijk aanvaardbare score.

Hing Tings reis werd mede mogelijk gemaakt door een crowdfundingactie, waaraan werd bijgedragen door veel Zukertorters. Als dank verzorgde hij eind november een lezing in het Go Center, die onder andere werd bijgewoond door eregast Paul van der Sterren.

Laren, 31 oktober 2015

Het rapidtoernooi te Laren kende dit jaar met de deelname van vier IM's en twee FM's een sterke bezetting. Het evenement werd een prooi voor Barry Brink. Tobias Kabos deed het uitstekend door met 5½ uit 7 op de tweede plaats te eindigen, vóór Piet Peelen, Albert Blees en Bruno Carlier (zelfde score maar minder weerstandspunten).

Weesp, 19 december 2015

Traditioneel veel Zukertorters bij het jaarlijkse kampioenschap van de stad Weesp. Ditmaal waren het er negen. Hing Ting Lai verdedigde zijn titel en kwam met 5 uit 7 ver, maar niet ver genoeg. Van een grote groep vijfpunters (onder wie Tobias Kabos, Martijn Woudsma en Nico Louter) had hij wel de meeste weerstandspunten, waarmee hij toch nog op de derde plaats eindigde. Winnaar van het toernooi, met 6½ uit 7, werd IM Albert Blees, die de nummer 2, Manuel Bosboom, drie weerstandpuntjes voorbleef.

Overige Zukertorters:

- Ivo Knottnerus 4½
- Michiel Harmsen 4½
- Dennis van Leusden 4½
- Wilco Dado 3½
- Harold de Boer 3½

Enkhuizen, 2 januari 2016

Hing Ting Lai begon het nieuwe jaar voortvarend door het rapidtoernooi van schaakvereniging KTV Enkhuizen op zijn naam te schrijven. Met zijn score van 8 uit 9 bleef hij Manuel Bosboom en Colin Stolwijk een vol punt voor. Laurens Schilstra legde tijdens het toernooi weer vele kilometers af en scoorde terloops 5½ uit 9.

Wijk aan Zee, 15 tot en met 31 januari 2016

Acht Zukertorters bij de jaarlijkse schaakbedevaart in Wijk aan Zee. Een overzicht:

	Groep	Score	KNSB-rating	FIDE-rating	TPR
<i>Dagvierkampen</i>					
Paul-Peter Theulings	1A	0 uit 3	2182	2173	1887
Hans van Nieuwkerk	7G	2 uit 3	1581	-	1568
<i>Weekendvierkampen</i>					
Florian Jacobs	2D	2 uit 3	2184	2209	2227
<i>Tienkampen</i>					
Sybolt Strating	1A	5 uit 9	2315	2298	2303
Dennis Brouwer	2C	6 uit 9	2120	2183	2246
Laurens Schilstra	3E	4 uit 9	1927	1965	1919
Henk Boot	3K	6 uit 9	2067	1978	2067
Wilco Dado	7A	6½ uit 9	-	-	1632

Leiden, 5 tot en met 7 februari 2016

De 76^e editie van het Noteboom-toernooi werd, evenals vorig jaar, afgewerkt in het fraaie CORPUS Congress Centre. Onder de deelnemers drie Zukertorters, van wie twee in de A-groep. Hing Ting Lai wist ditmaal de hooggespannen verwachtingen niet helemaal waar te maken: 4 uit 6 en een TPR van 'slechts' 2211. Hij speelde wel zeer boeiende partijen. Zo offerde hij tegen jeugd talent Jonas Hilverda zijn dame voor drie lichte stukken, en volgde hiermee een aanbeveling van GM Robin van Kampen. Zoals het ging bleek de dame ditmaal toch iets sterker .... Laurens Schilstra presteerde met 2½ uit 6 en een TPR van 2048 uitstekend. Wilco Dado speelde in de C-groep lang mee om de prijzen, maar kreeg in de laatste ronde een nederlaag te slikken. Neemt niet weg dat hij niet ontevreden zal zijn geweest met zijn score van 4½ uit 6 en een TPR van 1665.

Almere, 6 februari 2016

Op zaterdag 6 februari 2016 organiseerde de SGA haar jaarlijkse kampioenschap voor jeugdspelers in verschillende leeftijdscategorieën. Vorig jaar was het aantal inschrijvingen in de A-groep met drie al aan de lage kant, en dat leek een record dat wel nooit gebroken zou gaan worden. Maar waarachtig, dit jaar waren er maar twee deelnemers: onze eigen Tjark Vos en Tim van Rijsse van De Amstel. En dan te bedenken dat vroeger, toen alles beter was, niet zelden vele tientallen jeugdspelers een gooi naar de titel deden .... Om er toch nog wat van te maken, werd in arren moede besloten een match over twee partijen in het leven te roepen, waarbij Tjark met zijn rating van 2159 zwaar favoriet was, vermits de arme Tim een rating van 1050 met zich meestorst, weliswaar met stip, maar toch .... Voor niemand leuk. Tjark kon niet meer doen dan zijn plicht en won uiteraard afgetekend met 2-0. Gefeliciteerd, maar wat een treurigheid! Wat doet de SGA als er volgend jaar maar één deelnemer is? Wordt die automatisch kampioen?

Rotterdam, 20 februari 2016

Hing Ting Lai begon voortvarend aan het sterk bezette rapidtoernooi van de Rotterdamse schaakvereniging Erasmus: 6 uit 6! Hiermee legde hij een claim op de titel, maar in de laatste ronde bleek Lars Vereggen (2352) een onoverkomelijke hindernis. Lars daarmee winnaar met 6½ uit 7, Hing Ting op een half punt gedeeld tweede, samen met Julian van Overdam (2347) en Mark Timmermans (2368). Laurens Schilstra scoorde 4 uit 7, Esther de Kleuver 3½ uit 7.

Schagen, 27 februari 2016

Een week na het Erasmus-toernooi herhaalde de geschiedenis zich tijdens het rapidkampioenschap van Schagen, waar gespeeld werd in het chique Slot Schagen. Opnieuw startte Hing Ting Lai met 6 uit 6, en opnieuw struikelde hij in de laatste ronde, ditmaal over het uitgestoken been van Manuel Bosboom. Laatste rondes blijven een lastig fenomeen. Hing Ting nog wel gedeeld eerste met 6 uit 7, samen met Manuel en Erik van den Doel.

Amsterdam, februari/maart 2016

Winnaar van de strijd om de Wil Haggenburg-trofee, het Persoonlijk Kampioenschap van de SGA, werd dit jaar Albert Blees. Met zijn score van 6½ uit 7 bleef hij de nummer 2, Yong Hoon de Rover, een halfje voor. De Zukertorters Tjark Vos, Paul-Peter Theulings en Laurens Schilstra speelden een tamelijk kleurloos toernooi en eindigden alle drie op 3½ uit 7.

Roosendaal, 9 april 2016

Amstelveens succes bij het jaarlijkse Tweetalen-snelschaaktoernooi in Roosendaal! Na zeven rondjes bikkelen eindigden Hing Ting Lai en Tobias Kabos op de eerste plaats met een score van 23 bordpunten (van de mogelijke 28). De tweede plaats was voor het duo Stefan Kuipers / Stefan Colijn met 22 bordpunten.

Eén biertje mag best als de buit eenmaal binnen is!

Amsterdam, 26 april 2016

Het Oranje-toernooi, dat elk jaar op de nacht voorafgaand aan koninginne .... euh ..... koningsdag wordt georganiseerd door de schaakvereniging Amsterdam West, trok ditmaal 79 deelnemers, onder wie 9 Zukertorters. Hing Ting Lai won het toernooi in 2015, maar ditmaal moest hij de eer laten aan Konstantin Tarlev, een verdwaalde Oekraïense grootmeester, die in de hoogste finalegroep 8 uit 9 scoorde. Hing Ting op een half punt achterstand tweede, Manuel Bosboom werd met 6½ uit 9 derde. Florian Jacobs eindigde in de finalegroep B samen met IM Yochanan Afek met 7½ uit 9 op de eerste plaats. De overige Zukertorters konden geen rol van betekenis spelen.

Dokkum/Zwolle, 20/21 mei 2016

Onze clubkampioen Hing Ting Lai presteerde iets buitengewoons in het weekend van 20/21 mei. Eerst speelde (en won!) hij een snelschaaknacht in Dokkum, waar de grootmeesters weer eens het nakijken hadden, en vervolgens reisde hij *linea recta* door naar een rapidtoernooi in Zwolle. Driemaal raden wie dat toernooi won .... De volgende dag meldde hij zijn prestaties bij coach Dirk, met de open deur "Ik ben wel een beetje moe". Tja, schaken is topsport op dat niveau!

Amsterdam, 28 mei 2016

Het Open NK Fischer Random 2016 kende met vijf grootmeesters en vijf meesters een topbezetting. Twee Zukertorters speelden mee. Laurens Schilstra eindigde op 4 uit 7, Evert Jan Karman op 2 uit 7. Het toernooi werd met de maximale score van 7 uit 7 een prooi voor Jorden van Foreest. Er waren 51 deelnemers.

Utrecht, 19 juni 2016

Ieder jaar organiseert de bekende Utrechtse schaker Pieter Nieuwenhuis het Nederlands Kampioenschap Schaakvoetbal. De naam zegt het al: tijdens dit toernooi wordt er gevoetbald en geschaakt. Altijd dikke pret, want sommige schakers zijn matige voetballers (de motoriek van de gemiddelde schaker is, om het eens vriendelijk te zeggen, wat aan de houterige kant), en sommige voetballers zijn matige schakers die het vooral van veel goede wil moeten hebben. Dit jaar waren drie Zukertorters actief: Matthew Tan en Lody Kuling speelden voor HMC Den Bosch, terwijl Hing Ting Lai in het shirt van Het Zwarte Schaap (Tilburg) te bewonderen was. Winnaar werd ditmaal het team van Kennemer Combinatie. Met Loek van Wely in de gelederen versloegen zij in de finale het team van HMC, dat aantrad met onder andere de grootmeesters Smeets en Bok.

Even uithijgen op het terras. Links GM Twan Burg.

Amsterdam, 26 juni 2016

Goede prestaties van de Zukertorters tijdens het jaarlijkse kroegloperstoernooi in De Pijp, dat ditmaal voor de 25^e keer werd georganiseerd. Het reeds vele malen gelauwerde team Lai/Kabos maakte zijn favorietenrol volkomen waar en eindigde met 13 (van de mogelijke 14) punten op de eerste plaats, terwijl het team Vos/Schilstra met 10½ punt de ratingprijs tot 2100 binnensleepte. Marcel Laarhoven speelde samen met ex-Zukertorter Paul Helmer en eindigde op 8½ punt, terwijl Dennis van Leusden en jeugdspeler Duncan Klaren met 6½ punt genoeg moesten nemen.

Haarlem, 1 tot en met 3 juli 2016

Slechts twee Zukertorters namen deel aan het NOVA-toernooi, dat werd georganiseerd door de Haarlemse schaakvereniging Het Witte Paard. In de A-groep scoorde Laurens Schilstra 3 uit 6. Dat lijkt misschien niet zo veel, maar zijn TPR van 2301 vertelt een heel ander verhaal! Winst op FM Thomas Beerdsen (2356) en Henk-Jan Visser (2239), en remises tegen FM Armen Hachijan (2323) en IM Yochanan Afek (2233), zeer fraaie resultaten! Verliespartijen tegen Frank Agter (2251) en GM Zhaoqin Peng (2401) doen daar niets aan af.

De A-groep werd met 5½ uit 6 gewonnen door de in Nederland wonende Britse grootmeester Matthew Sadler. Bij de prijsuitreiking hield hij een dankwoord in zeer verstaanbaar Nederlands!

In de B-groep was er victorie voor onze eigen Bas Spoelstra, en niet zo'n beetje ook. Met 6 uit 6 won hij als enige al zijn partijen. Dat hij in de eerste ronde van een klein Russisch meisje won was nog niet zo'n daverende prestatie, maar vervolgens klopte hij vijf 1800-spelers op rij! Volgend seizoen een basisplaats in Zukertort 4?

Na de prijsuitreiking ging Bas op de foto met A-groepwinnaar Matthew Sadler.

Amsterdam, 9 tot en met 17 juli 2016

Van de dertien Zukertorters die deelnamen aan het Science Park-toernooi 2016 deden Tjark Vos en Waldemar Moes de beste zaken. Tjark scoorde in de A-groep 6 uit 9 bij een TPR van 2451. Deze prestatie leverde hem de prijs voor de beste student op, bravo! Waldemar Moes scoorde in de B-groep 7 uit 9 en een TPR van 2170, goed voor een met Aad Roemersma (Caissa) gedeelde eerste plaats, prachtig!

Overige clubgenoten:

	Groep	Score		ELO	TPR
Hing Ting Lai	A	6	uit 9	2416	2410
Martijn Woudsma	A	5½	uit 9	2187	2202
Tobias Kabos	A	5	uit 9	2276	2271
Michiel Harmsen	A	4	uit 9	2070	2048
Paul-Peter Theulings	A	3½	uit 9	2140	2033
Laurens Schilstra	B	4	uit 9	1952	1724
Ridens Bolhuis	B	3½	uit 9	1972	1783
Dirk Goes	B	2	uit 3*	1879	1892
Wilco Dado	C	3½	uit 9	1625	1503
Evert Jan Karman	Weekendvierkamp	1½	uit 3	1477	1348
Rugved Adavatkar	Weekendvierkamp	1½	uit 3	1249	1296

* Ik speelde als 'evenmaker'. Dat is iemand die alleen speelt als het aantal deelnemers in een bepaalde ronde oneven is.

Santpoort, 31 juli 2016

Dik een maand na de winst in het kroegloperstoernooi in De Pijp, schreven kroegtijgers Hing Ting Lai en Tobias Kabos ook het kroegloperstoernooi van Santpoort op hun naam. Met een score van 12 uit 14 hadden zij evenveel bordpunten als het team Robert Ris/Manuel Bosboom, maar wel twee matchpunten meer, en die gaven de doorslag. Martijn Woudsma en Dennis van Leusden eindigden op 9½ punt, Laurens Schilstra en Barry Brink op 8½.

Vlissingen, 6 tot en met 13 augustus 2016

Sensatie in de tweede ronde van het internationale toernooi van Vlissingen! Niet veel mensen zullen bij de partij Tjark Vos - Jordan van Foreest hebben verwacht dat Tjark zou winnen, maar dat gebeurde wel degelijk. Een mooie GM-scalp voor Tjark, die de laatste tijd goed bezig is en als gevolg daarvan zijn FIDE-rating boven de 2200 heeft weten te tillen. Overige Zukertorters in Vlissingen waren Tobias Kabos (6½ uit 9), Dennis Brouwer (5½), Martijn Woudsma (5½) en Laurens Schilstra (5).

Shogi in Amstelveen

- door Evert Jan Karman -

Het clubgebouw van Zukertort, het European Go Cultural Center, was tussen 17 en 21 augustus 2016 het toneel van een bijzonder denksportevenement: het Europees en Open Wereldkampioenschap Shogi. Dit toernooi vindt elk jaar ergens in Europa plaats, ook weleens in Nederland, maar het was voor het eerst dat het specifiek in het Go Center in Amstelveen plaatsvond.

Ik kwam ooit met Shogi in aanraking via een groepje liefhebbers van Superschaak en andere schaakvarianten, waar ik toevallig opving dat er ook eeuwenoude varianten van het schaakspel bestaan in China en Japan. Toen ik werd gewezen op dit toernooi, besloot ik om er echt werk van te maken.

In het boek 'The art of Shogi' van Tony Hosking kunnen wij lezen dat er eeuwen geleden in India een spel Chaturanga ontstond, waarvan ons westerse schaak, maar ook Shogi en enkele andere Aziatische varianten zijn afgeleid. Overeenkomsten zijn het mat zetten van de koning, en een paar andere stukken die beide spellen gemeen hebben (toren, looper, paard, pion). Bij Shogi is het meest in het oog springend de drop-regel: een geslagen stuk kan later door de tegenstander worden ingezet, net zoals bij Crazyhouse. Hier staat tegenover dat Shogi veel stukken kent die relatief zwakker zijn dan schaakstukken.

De Shogi-pion slaat recht vooruit in plaats van schuin. Het Shogi-paard mag maar twee van de acht mogelijke paardensprongen die wij kennen uitvoeren. (Bij Chinees schaak geldt overigens wéér een iets andere regel voor het paard.)

Shogi wordt gespeeld met vijfhoekige platte stukken, waarop kanji (Chinese karakters) aangeven welk stuk het is. Dit lijkt op het eerste gezicht lastig, maar men raakt er snel aan gewend. Het Shogi-bord heeft 9 bij 9 velden. Bijna alle stukken promoveren op de laatste drie rijen.

De Shogi-wereld is aanzienlijk kleiner dan de schaakwereld. Aan dit Europees/Wereldkampioenschap deden ongeveer 120 deelnemers mee. Op het laatste NK waren dat er 16. Overigens is de winnaar van dat NK, Twan Burg, ook FIDE-grootmeester. Veel Shogi-spelers zijn ook schakers.

Shogi heeft wel een iets ander karakter dan schaken. Bij schaken is openingstheorie erg belangrijk. Een goede speler kan een zwakkere speler positioneel wegdrukken, of je kunt soms een eindspel bereiken waar het verdere verloop al duidelijk is. Bij Shogi is dat wat flexibeler, met name door de drop-regel. De kans om terug te komen vanuit een slechte stelling is groter, terugvechten helpt vaker. Ikzelf heb precies op die manier twee partijen gewonnen tegen op papier sterkere tegenstanders, met ruime materiële achterstand, en ben met in totaal 4 uit 9 niet ontevreden met mijn allereerste toernooi. Overigens heb ik niet veel mij bekende SGA-schakers gespot, behalve dat Dirk Goes kwam kijken.

Heel bijzonder was ook dat drie professionals uit Japan waren overgekomen om de partijen te commentariëren, en om instructiepartijen en simultaans te geven. Daarnaast waren er demonstraties van nieuwe spelvarianten, en Schaak en Go winkel Het Paard was aanwezig met een stand met erg veel Shogi-materiaal. Eén van deze professionals zag ik een stapel boeken meenemen van de Stappenmethode. Laten we hopen dat dat inspiratie gaat opleveren voor een vergelijkbare Shogi-leermethode.

Evert Jan Karman opent sterk!

Pinksteren in Maastricht

- door Dirk Goes -

Ik schaak niet zo veel meer, maar voor het jaarlijkse Pinkstertoernooi te Maastricht, dat ditmaal werd gespeeld van 13 tot en met 16 mei 2016, maak ik graag een uitzondering. Heerlijke stad, prima speelzaal en een viersterrenhotel op kruipafstand, wat mij betreft ideale omstandigheden voor een paar dagen schaakvakantie. Ditmaal werd ik vergezeld door Hing Ting Lai, die zichzelf een doel had gesteld: het boven de 2400 brengen van zijn FIDE-rating.

Op vrijdag 13 mei namen we op Station Sloterdijk de intercity van 13.30 uur naar Maastricht. Ingestapt, trappetje op, en gemakshalve plaatsgenomen in de eerste de beste coupé, om er pas een half uur later achter te komen dat ik me in een stiltecoupé bevond .... Wijs geworden door ervaringen uit het verleden had ik me nog zo voorgenomen om daar nooit meer te gaan zitten, want zelfs bij het voeren van een gesprek op normaal volume is er altijd wel iemand die zich aan je stoort. Meestal zijn het vrouwen, zo ook nu. Of ik niet wist dat ik in een stiltecoupé zat, en dat op de tenenkrommend neerbuigende toon van een moeder die een stout kind toespreekt. Begrijp me niet verkeerd, als *gentleman of leisure* acht ik stilte een teken van beschaving, maar het moeten voeren van een gesprek op fluistervolume vind ik volkomen doorgeslagen, ook in een stiltecoupé. Help me herinneren: nooit meer ....

Hing Ting speelde een fantastisch toernooi: 5 uit 7 en een TPR van 2524. Slechts één verliespartij (een ongelukje tegen GM Daniel Fridman), maar daar stonden vier winstpartijen alsmede kranige remises tegen de Franse GM Christian Bauer (regerend Frans kampioen, en met een rating van 2634 de nummer één geplaatst) en Sipke Ernst tegenover. Door zijn fraaie resultaat steeg Hing Tings FIDE-rating naar 2416, doel daarmee bereikt. Alleen nog even twee meesternormen, waar hebben we het over ....

Zelf eindigde ik op 50%, maar niet op de manier die mij voor ogen stond. Enkele jaren geleden presteerde ik het om al mijn partijen remise te spelen, en dat leek me ook voor dit jaar een nobel streven. Maar ja, als ze dan remise weigeren zit er niks anders op dan in Godsnaam maar te winnen!

Wit:	Dirk Goes	(1871)
Zwart:	Armin Schloemer	(1873)

Stelling na 46. .... Tb5-a5:

In bovenstaande stelling speelde ik 47. c5? Na het ontluisterende 47. .... Taxc5 (of, naar smaak, 47. .... Tcxc5) ben ik die gewoon kwijt, maar opgejaagd door de klok stortte mijn onfortuinlijke tegenstander zich in eigen zwaard met het affreuzende 47. .... Lxc5?; 48. Txd5 Ta2?; 49. dxc5 en uit. Donner had gelijk: schaken is een geluksspel ....

Wit:	Didier Piron	(1969)
Zwart:	Dirk Goes	(1871)

Stelling na 22. f2-f3:

Hier offerde ik bij volle bewustzijn, voor zover je daar op mijn leeftijd van kunt spreken, een pion met 22. .... Pfg6; 23. fxg4 Pxf4; 24. gxh4 Pg6; 25. h5 Pf4! Zo'n mooi paard leek me wel een pionnetje waard, en dat bleek meer dan waar. In tijdnood raakte mijn tegenstander volkomen van het padje, en nadat ik een kaalplukteam op hem had afgestuurd hield hij het voor gezien, 0-1. Overigens zou 23. Pf5 aanzienlijk sterker zijn geweest, dit terzijde ....

Eindstand Kandidatentoernooi seizoen 2015/2016

Nr.	Naam	Score	Rating	TPR	W-We	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
1	Hing Ting Lai	12½	2364	2266	-1.24	0	½	1	=	1	1	1	1	1	0	1	½	½	1	1	=	=
2	Dennis Brouwer	11½	2153	2310	+2.70	1	1	1	1	½	1	1	1	=	=	1	½	½	1	0	½	0
3	Joël de Vries	11½	2042	2289	+4.37	1	1	1	0	1	1	½	1	=	½	½	½	1	½	1	0	=
4	Florian Jacobs	11	2194	2196	+0.03	0	0	1	1	1	1	1	½	0	1	=	=	½	=	=	1	1
5	Sander Los	10½	2241	2248	+0.13	=	1	0	1	½	1	=	=	1	0	0	1	½	1	1	0	1
6	Tjark Vos	10½	2144	2164	+0.37	1	0	=	1	1	½	=	1	1	1	0	1	0	1	0	1	0
7	Paul Peter Theulings	10½	2182	2148	-0.49	½	=	1	½	½	0	=	½	0	1	½	=	1	1	=	1	1
8	Tobias Kabos	10	2278	2237	-0.55	½	=	½	=	1	0	1	=	1	½	½	=	½	1	-	½	1
9	Laurens Schilstra	9½	1835	2103	+4.56	1	=	½	1	1	0	0	1	1	1	½	0	½	0	=	1	0
10	Bram ter Schegget	9½	2108	2013	-1.18	0	1	=	1	0	=	1	1	0	0	=	1	=	½	1	1	0
11	Henk Boot	9½	2046	2005	-0.60	½	0	=	0	1	1	1	½	=	=	½	0	½	1	1	0	1
12	Jeroen Schoonackers	9½	1950	1949	-0.01	0	1	½	1	½	1	½	0	½	0	½	1	0	1	1	½	½
13	Henri Krop	9½	1924	1926	+0.03	0	½	=	½	1	0	=	½	1	1	1	=	0	½	0	1	1
14	Tobi Kooiman	9	2100	2178	+1.15	1	0	1	1	½	=	=	½	0	=	1	½	=	0	-	1	½
15	Christopher Brookes	9	2279	2157	-1.43	0	1	½	0	=	½	=	=	1	1	1	=	1	0	-	=	½
16	Jan Helsloot	9	1964	2127	+2.53	½	½	1	1	0	1	=	0	1	0	1	0	1	0	½	=	=
17	Sybolt Strating	9	2307	2099	-2.54	0	1	=	0	1	1	1	=	0	=	½	½	1	½	-	=	½
18	Gijs IJzermans	9	2089	2072	-0.24	1	1	0	=	0	0	=	½	1	=	0	1	0	1	½	1	=
19	Ridens Bolhuis	9	1941	1949	+0.10	½	0	1	=	1	0	=	1	0	=	=	1	-	½	1	0	1
20	Harold de Boer	9	1966	1796	-2.32	1	0	½	0	=	=	0	1	0	½	0	1	½	1	1	½	1
21	Olav Lucas	8½	2004	1980	-0.31	½	1	½	=	½	½	1	0	0	1	0	=	0	½	=	=	1
22	Michiel Harmsen	8½	2092	1908	-2.45	½	½	0	=	1	½	1	0	1	=	0	1	0	0	=	½	1
23	Nico Louter	8	1935	1966	+0.42	=	0	1	=	½	0	1	½	=	1	0	=	1	0	-	0	1
24	Eric Roosendaal	8	2011	1848	-1.93	½	½	0	1	0	=	0	1	1	=	1	1	=	0	=	0	0
25	Evert Jan Karman	8	1443	1659	+2.50	=	1	0	1	0	0	1	0	0	0	1	1	1	½	0	1	0
26	Terence Krul	8	918	1645	+5.54	-	-	1	0	=	0	=	0	1	1	0	1	=	1	1	0	=
27	Wilco Dado	8	1570	1606	+0.38	0	1	1	0	0	½	0	0	=	=	1	1	0	0	=	1	1
28	Dennis van Leusden	7½	2077	2060	-0.18	1	-	0	½	0	1	0	=	=	=	½	=	1	-	-	½	1
29	Dirk Goes	7½	1863	1958	+1.04	1	1	0	½	½	½	0	1	½	=	0	=	=	-	-	½	=
30	Walther Kappelhof	7½	1724	1729	+0.03	1	0	0	0	1	1	0	0	1	0	1	0	1	½	½	=	0
31	Rugved Adavatkar	7½	1220	1645	+4.85	0	½	0	1	0	1	1	0	0	1	1	0	=	0	=	1	0
32	Laura Ratniece	7½	1471	1607	+1.01	½	0	1	1	0	-	0	=	=	0	=	=	1	½	=	0	1
33	Mateusz Glowacki	7½	1793	1598	-1.89	=	½	=	0	1	0	0	1	0	½	1	0	½	1	0	1	0
34	Bas Spoelstra	6½	1677	1800	+1.15	½	1	1	0	0	½	0	=	0	=	=	0	=	½	-	1	-
35	Hans van Nieuwerkerk	6½	1581	1455	-1.40	=	0	0	1	0	1	0	1	=	0	1	0	1	0	=	0	0
36	Ivo Knottnerus	6	2006	2125	+1.07	-	-	-	-	-	½	0	½	1	0	=	=	1	=	=	-	1
37	Martijn Woudsma	5½	2191	1952	-1.91	-	-	-	-	=	1	1	0	=	=	=	=	0	1	0	-	0
38	Dennis Metekohy	5½	1500	1265	-2.61	1	0	0	0	=	0	=	0	=	1	1	=	0	½	-	0	-
39	Jonathan Kim	5	1400	1241	-1.56	0	½	0	=	=	=	½	0	=	1	0	0	0	½	½	-	0
40	Roger Mehra	3½	1919	1525	-3.33	1	0	=	0	0	0	=	0	=	=	0	½	0	0	0	0	-
41	Edwin van Erp	3½	1200	1080	-0.76	0	0	1	=	0	=	=	=	-	0	0	0	0	-	0	½	0
42	Peter Waaning	3	1212	1142	-0.70	-	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	½	0	=	0	0
43	Saurabh Adavatkar	3	1400	986	-4.33	0	0	0	0	1	0	½	=	0	=	0	0	=	0	0	0	0

Eindstand Snelschaakcompetitie om de Verlaancup, seizoen 2015/2016

Nr.	Naam	25 sept. 2015	6 nov. 2015	12 febr. 2016	1 april 2016	10 juni 2016	Totaal
1	Nico Louter	4	3			3½	10½
2	Florian Jacobs	4		3	3		10
3	Joël de Vries		3	3½	3		9½
4	Harold de Boer	2½			3	3	8½
5	Rugved Adavatkar		3	3		2½	8½
6	Jeroen Schoonackers		3		2	3	8
7	Evert Jan Karman	2	3		2		7
8	Henk Boot	3				3	6
9	Laura Ratniece	2		2		1	5
10	Jonathan Kim	1		1		1	3
11	Edwin van Erp	1½		1	½		3
12	Saurabh Adavatkar		½	½	2		3
13	Olav Lucas	3					3
14	Henri Krop	3					3
15	Ridens Bolhuis					2½	2½
16	Peter Waaning		2		½		2½
17	Gijs IJzermans			2½			2½
18	Terence Krul	0				2	2
19	Dirk Goes					2	2
20	Bas Spoelstra				2		2
21	Walt Schagen			2			2
22	Jan Helsloot		2				2
23	Laurens Schilstra	2					2
24	Michiel Harmsen			1½			1½
25	Danny Kool	1½					1½
26.	Joris Kool	1½					1½
27.	Wilco Dado	1½					1½
28.	Wouter Simonis					½	½
29.	Ruben Kool	½					½

Eindstand Rapidcompetitie om de Simoniscup, seizoen 2015/2016

Nr.	Naam	11 sept. 2015	23 okt. 2015	8 jan. 2016	18 maart 2016	13 mei 2016	Totaal
1	Nico Louter		88	94	90	90	362
2	Rugved Adavatkar	80		88	87	82	337
3	Harold de Boer	80	80		84	84	328
4	Edwin van Erp	68		84	78	76	306
5	Saurabh Adavatkar	68	72	82		78	300
6	Florian Jacobs	89	100		97		286
7	Laurens Schilstra	86		100		88	274
8	Jeroen Schoonackers	94	86		87		267
9	Henk Boot	84	84			86	254
10	Olav Lucas	82		90	82		254
11	Jonathan Kim	64		86	76		226
12	Laura Ratniece	68	76			80	224
13	Joël de Vries		94			100	194
14	Gijs IJzermans	89			97		186
15	Michiel Harmsen	74	82				156
16	Christopher Brookes	100					100
17	Tobi Kooiman					94	94
18	Dirk Goes		90				90
19	Bas Spoelstra				80		80
20	Peter Waaning			80			80
21	Evert Jan Karman		74				74

Hing Ting Lai prolongeert nationale titel!

– door Dirk Goes –

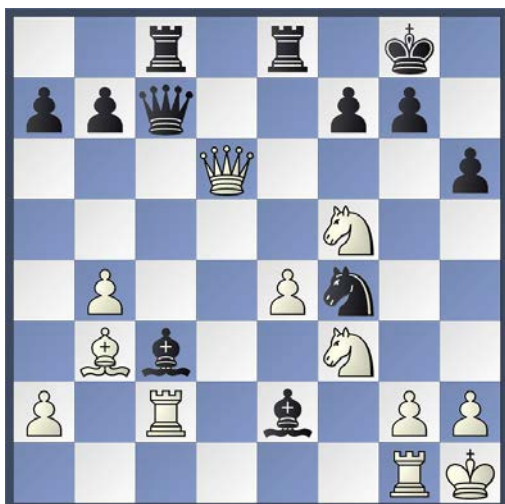
Van 30 april tot en met 7 mei 2016 werd in Rotterdam voor de derde maal in successie het NK Jeugd georganiseerd. Vorig jaar behaalde Hing Ting Lai de titel in de meest prestigieuze klasse, die tot 20 jaar, en dat smaakte uiteraard naar meer. Op papier was hij niet de favoriet, maar dat was hij vorig jaar ook niet.

Traditiegetrouw werd er gelogeerd bij mijn goede vriend John van de Laar in het vlakbij Rotterdam gelegen Rhooon. Gezellig, relaxed en comfortabel, en het scheelt een hoop brandstof vergeleken met het alternatief iedere dag Amsterdam-Rotterdam v.v. Speciale dank is verschuldigd aan Johns kinderen Eva en Norbert, die voor het goede doel spontaan hun kamer ter beschikking stelden!

Met zijn rating van 2300+ heeft Hing Ting inmiddels een niveau bereikt waarbij voorbereiding zowat van levensbelang is. Tegenstanders bereiden zich op je voor, en wil je schaaktechnisch overeind blijven, dan is het zaak hetzelfde te doen. Elke avond zat Hing Ting vanaf een uur of acht te pluggen (zo heet dat in schakersjargon) en om uiterlijk elf uur was het bedtijd. Wat een professional!

Gespeeld werd in het Topsportcentrum, links op de foto. Parkeren is hier gratis!

Stelling na 25. Tc1-c2

Ronde 1 29 april 2016

Wit: Hing Ting Lai (2320)
Zwart: Jochem Mullink (1974)

25. .... Ld3?!

Optisch bijzonder fraai, twee lopers naast elkaar stralen kracht uit. De tekstzet wordt echter simpel weerlegd.

26. Txc3! Dxc3; 27. Dxf4 Txe4; 28. Dg3 Txb4; 29. Pxb6+ Kf8; 30. Dd6+

En opgegeven op grond van 30. .... Ke8; 31. Lxf7 mat. Voorwaar, een lekker begin!

Stelling na 18. .... Pc5

Ronde 2 30 april 2016

Wit: Daniel Zevenhuizen (2064)
Zwart: Hing Ting Lai (2320)

19. b4?

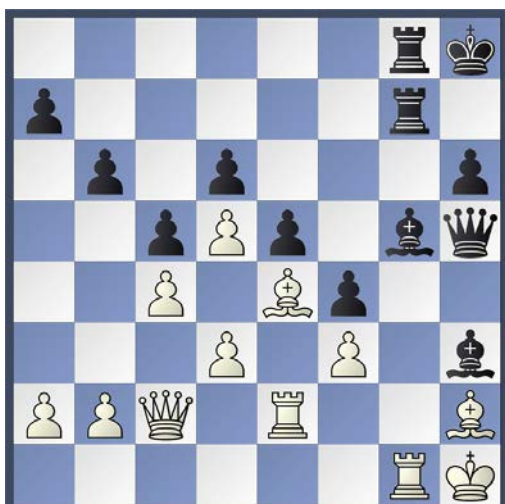
Lijkt voor de hand te liggen, heeft echter strategische bezwaren. Wedden dat wit zometeen problemen krijgt met de dekking van pion c4?

19. .... Pd7; 20. Lh3 Lxf3; 21. exf3 Pe5

Daar heb je het al ....

22. Td4 Pxc4; 23. De2 Pe5; 24. Pe4 Pc6; 25. T4d2 d5

En een tweede pion *bites the dust*. Daniel hield het hier wijselijk voor gezien.

Stelling na 32. .... Tf7-g7

Ronde 3 1 mei 2016

Wit: Max Warmerdam (2361)
Zwart: Hing Ting Lai (2320)

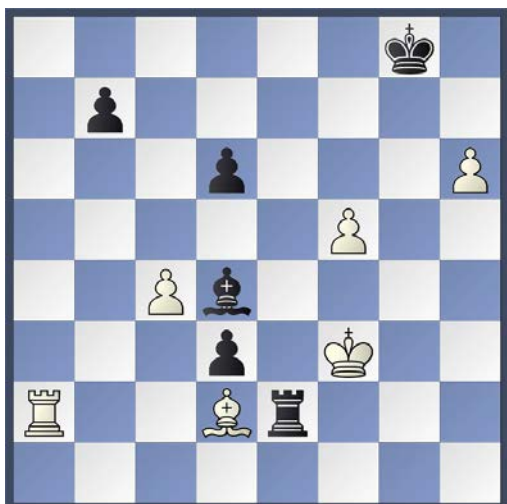
In deze belangrijke partij, tegen één van de naaste concurrenten, heeft Hing Ting de touwtjes stevig in handen. Met zijn volgende zet gaat Max op zoek naar tegenspel dat er niet is.

33. Da4 Lh4; 34. Tg7 Tg7; 35. Dc6 Dg5; 36. Dxd6

Jammer van dat pionnetje, maar Hing Ting jaagt op groter wild: de koning!

36. .... Lg2+; 37. Kg1 Lxf3+; 38. Kf1 Lxe4; 39. dxe4 Dh5

En Max gaf het op in verband met een chronisch gebrek aan zetten.

Stelling na 45. .... Kf7-g8

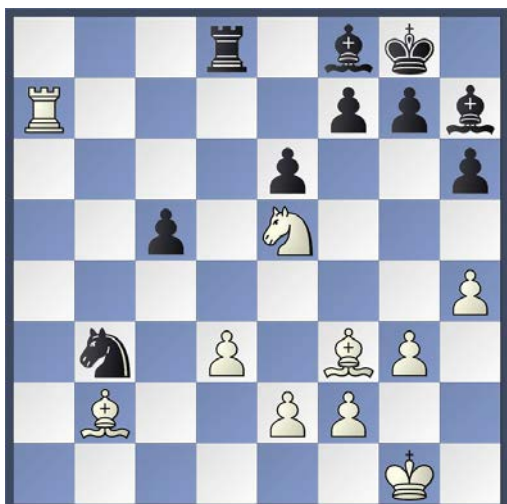
Ronde 4 2 mei 2016

Wit: Hing Ting Lai (2320)
 Zwart: Casper Schoppen (2309)

Na een goede opening is Hing Ting in een bedenkelijke stelling geraakt. Gezeten achter de monitor vreesde ik hoofdschuddend en tandenknarsend het ergste, maar Hing Ting is een taaie raker. Hele volksstammen kunnen daar inmiddels van meepraten!

46. Ta8+ Kh7; 47. Td8

Besluit een stuk te geven in de hoop alle pionnen eraf te rammen en een eindspel van K+T+L tegen K+T remise te houden. Dat lukte eindelijk na 102 (!) zetten.

Stelling na 31. Ta4-a7

Ronde 5 3 mei 2016

Wit: Hing Ting Lai (2320)
 Zwart: Robby Kevlishvili (2375)

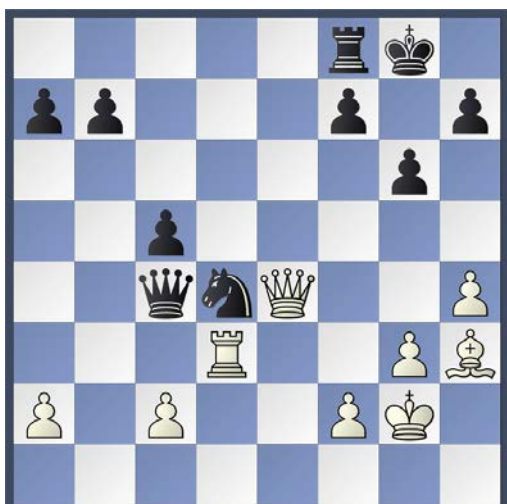
De dag die je wist dat zou komen: de topper tegen Robby. Vorig jaar verloor Hing Ting nog van hem, dus hij had wat recht te zetten.

31. .... f6; 32. Lg4! Lf5

32. .... fxe5; 33. Lxe6+ Kh8; 34. Lxb3 is uitstekend voor wit.

33. Lxf5 exf5; 34. Pg6 Te8; 35. e3 Pd2; 36. Td7 Pf3+; 37. Kf1 Pe5; 38. Lxe5 fxe5; 39. Txd5

Met pionwinst. Later in de partij won Hing Ting nog een tweede pion, en op de 70^e zet mocht hij de felicitaties van zijn tegenstander in ontvangst nemen.

Stelling na 33. .... c6-c5

Ronde 6 4 mei 2016

Wit: Ruud van Meegen (2113)
 Zwart: Hing Ting Lai (2320)

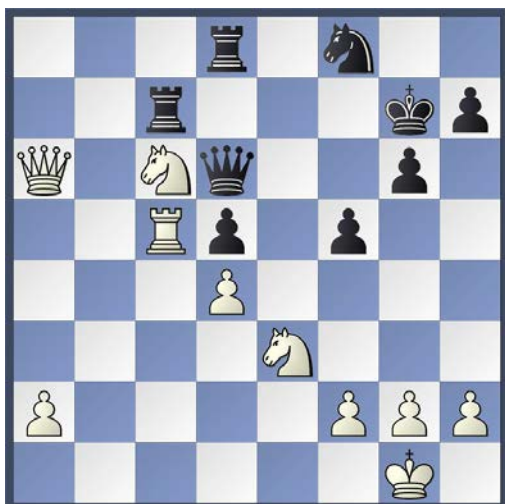
Na een solide Caro Kann heeft Hing Ting op b2 een pionnetje meegesnoept. Winst is echter ver weg na het correcte 34. h5 Db5; 35. h6 Dc6; 36. Dxc6 Pxc6; 37. Td7 b6; 38. Tc7 Pb4; 39. Txa7 Pxc2; 40. Tb7 Ta8 met ruwweg gelijke stelling. In de partij dacht Ruud dat Hing Ting met zijn laatste zet wat had gemist.

34. c3??

Een onpartijdig toeschouwer doet dit pijn aan de ogen, maar ik kan u verzekeren dat ik verre van onpartijdig ben!

34. .... f5!; 35. De3 Pc2!; 36. Dd2 Dxd3!; 0-1.

Stelling na 37. Tc1-c5

Ronde 7 5 mei 2016

Wit: Thomas Beerdsen (2356)
Zwart: Hing Ting Lai (2320)

In de stelling hiernaast ontglipte Hing Ting een grove onnauwkeurigheid, die hem een half punt had moeten kosten.

37. .... f4?

Ziet spoken. Na 37. .... Tdc8; 38. Pb4 Dxa6; 39. Pxa6 Txc5; 40. Pxc5 Kf7 staat zwart in hogere zin gewonnen.

38. Pg4?

Returning the favour. 38. Pxd8! Dxa6; 39. Txc7+ Kg8; 40. Pxd5 Da5; 41. Pf6+ Kh8; 42. Pf7+ Kg7; 43. Pe8+ is remise.

38. .... Te8; 39. Pce5 Txc5; 40. Da3 Tc7!; 0-1.

Stelling na 66. Pf7-e5

Ronde 8 6 mei 2016

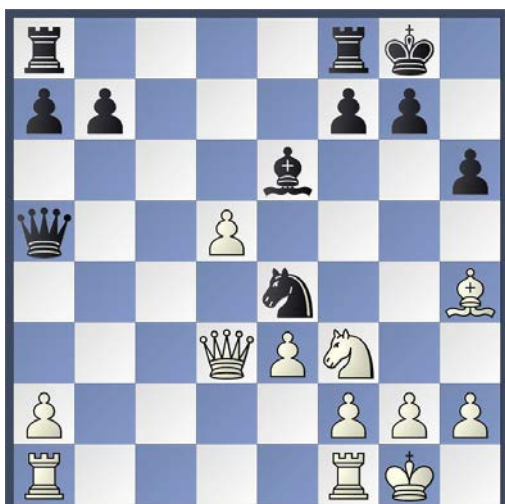
Wit: Hing Ting Lai (2320)
Zwart: Anna-Maja Kazarian (2320)

Na een krakkemikkige opening op wonderbaarlijke wijze te hebben overleefd, heeft Hing Ting zijn zaakjes weer in orde, maar winst zit er niet meer in. Tenzij ....

66. .... Pxe5?; 67. dxe5!

Terugnemen met de f-pion is remise, dit wint. Het is even rekenen, maar dan heb je ook wat ....

67. .... Kf7; 68. f5 Ke7; 69. fxe6 Kxe6; 70. Kd4 Ke7; 71. Kxd5 Kd7; 72. e6+ Ke7; 73. Ke5 Ke8; 74. Kd6 Kd8; 75. e7+ Ke8; 76. Ke6; 1-0.

Stelling na 16. c4xd5

Ronde 9 7 mei 2016

Wit: Tjark Vos (2130)
Zwart: Hing Ting Lai (2320)

Bij het ingaan van de laatste ronde, tegen clubgenoot Tjark Vos, stond Hing Ting een vol punt voor op Robby Kevlishvili, met de rest van het veld op grote achterstand. In nevenstaande stelling vond Tjark het mooi geweest en bood remise aan. Er zijn moeilijker dingen om over na te denken! Een nanoseconde later was de vrede getekend en had Hing Ting een feestje te vieren vermits hij aldus in de eindstand een halve voorbleef op zijn naaste concurrent.

Hing Ting strak in het pak, gefotografeerd vlak voor aanvang van zijn laatsterondepartij tegen Tjark. Het deed mij denken aan Alexander Aljechin, die tijdens zijn laatste partij uit de eerste match tegen Euwe in smoking kwam opdrijven, naar hij later verklaarde om eer te betuigen aan de nieuwe wereldkampioen.

Een score van 8 uit 9 en een TPR van 2573 in zo'n veld, niet te bevatten. Nederlands Jeugdkampioen worden is één ding, maar tweemaal in successie is in het verleden niet al te vaak voorgekomen. Hulde aan de kampioen!

Hing Ting eiste met zijn titel natuurlijk de meeste publiciteit voor zich op, maar in zijn kielzog speelde clubgenoot Tjark Vos ook een goed toernooi. Met zijn score van 5 uit 9 en een TPR van 2254 kan hij weer wat ratingpunten tegemoet zien. Van de derde Zukertorter, kilometervreter Laurens Schilstra, kan ik niet veel meer zeggen dan dat hij ook meedeed. Ongeïnspireerd ging hij met een score van 2½ uit 9 en een TPR van 1800 naar huis, beslist onder zijn kunnen.

Eindstand

Nr.	Naam	Score	Rating	TPR
1.	FM Hing Ting Lai	8.0	2320	2573
2.	FM Robby Kevlishvili	7.5	2375	2460
3.	FM Thomas Beerdsen	6.0	2356	2344
4.	Ruud van Meegen	6.0	2113	2280
5.	FM Max Warmerdam	5.5	2361	2304
6.	Joris Gerlagh	5.5	2225	2135
7.	Casper Schoppen	5.0	2309	2246
8.	Tjark Vos	5.0	2130	2254
9.	Sebastian Halfhide	5.0	2205	2118
10.	Daniel Zevenhuizen	4.5	2064	2133

En nog 16 deelnemers, maar die passen er niet meer op.

Hing Ting Lai, Nederlands kampioen tot 20 jaar!

Zukertort bijna vereniging van het jaar!

- door Michiel Harmsen -

Ieder jaar wordt in Amstelveen een vereniging van het jaar gekozen. Penningmeester Bram ter Schegget had Zukertort hiervoor aangemeld en de belangrijkste successen en activiteiten benoemd die pasten bij de gevraagde criteria. Dat waren allereerst de sportieve prestaties: zowel de Nederlandse kampioenen Hing Ting Lai en Jan Krans, alsook het al jaren hoge niveau van onze amateurclub. Maar ook de organisatie van activiteiten in Amstelveen, zoals de bijdrage aan de Schaakweek Amstelveen en het Open Amstelveens Snelschaak, zijn belangrijke punten. Daarnaast hebben we al jaren een jeugdafdeling die de laatste jaren flink is gegroeid. We geven hier ook in het Engels training om vele buitenlandse kinderen - vaak van Indiase afkomst - lid te kunnen laten worden. Daarmee bevorderen we de integratie van verschillende culturen in Amstelveen. Ten slotte zijn we ook een club waar minder valide leden welkom zijn en op maat worden geholpen. Het beste voorbeeld daarvan is Edwin van Erp, die al 48 jaar lid is.

Op 11 december 2015 werd bekend dat wij samen met twee andere verenigingen waren genomineerd voor de verkiezing 'Vereniging van het jaar 2015'. In het juryrapport stond het volgende:

Schaakvereniging Zukertort wordt genomineerd vanwege de stabiele indruk die de vereniging geeft. Al jaren is Zukertort één van de sterkste amateurverenigingen van Nederland. Dit resulteerde in twee kampioenen het afgelopen jaar. De vaste groep leden staat bekend om hun inzet en trainingen voor minder ervaren leden. De vereniging heeft een gestaag groeiende jeugdafdeling. Er worden veel bijzondere schaakactiviteiten georganiseerd, waarbij sociaal contact en het leren schaken voorop staan. De vereniging zet zich in voor schaken op scholen en was zeer actief in de schaakweek Amstelveen.

De bekendmaking van de sportvereniging van het jaar 2015 vond plaats op donderdag 21 januari 2016, tegelijk met de kampioenenhuldiging. Eerst werden onze kampioenen Hing Ting Lai en Jan Krans gehuldigd. Jan kreeg op het podium nog enkele lastige vragen over Zukertort. Het moeilijkst was wel de vraag waar de persoon Zukertort het meest beroemd om is geworden. Jan antwoordde geheel correct dat hij achter het schaakbord is gestorven, en voegde daar nog aan toe: "Welke schaker zou dat niet willen?" Is dat geen mooie reclame voor de schaaksport en onze vereniging?

Daarna werd bekendgemaakt wie sportvereniging van het jaar 2015 is geworden. Deze titel - en bijbehorende geldprijs van 2.500 euro - ging aan onze neus voorbij. De winnaar werd Taekwondo-vereniging Chung Do Kwan. Deze vereniging blinkt uit in de organisatie van bijzondere activiteiten voor kwetsbare groepen in de samenleving, zoals ouderen, jongeren en autisten. Toch is onze nominatie een compliment voor onze club in het algemeen, en in het bijzonder voor de vele vrijwilligers die hebben bijgedragen aan de organisatie van bijzondere en reguliere activiteiten.

Onze nominatie leverde geen geldprijs op, maar wel een oorkonde, die het bestuur van Zukertort in ontvangst mocht nemen van wethouder Peter Bot. Helaas was Bram verhinderd deze avond. Op de foto hieronder enkele bestuursleden, samen met wethouder Peter Bot en de ontvangen oorkonde.

Hing Ting Lai Nederlands Kampioen Lightningschaak!

– door Dirk Goes –

Op zaterdag 11 juni jl. organiseerde de Tilburgse schaakvereniging King voor de tweede maal in successie het Nederlands Kampioenschap Lightningschaak (2 minuten p.p.p.), wederom in de sfeervolle ambiance van het Willem II-stadion. Er waren 125 deelnemers, iets minder dan vorig jaar. Zukertort werd vertegenwoordigd door zes man: Hing Ting Lai, Tobias Kabos, Jelmer Sminia, Tjark Vos, Dennis van Leusden en Laurens Schilstra.

Het moet gezegd: onze jongens presteerden bovengemiddeld. Na 28 voorrondepartijen wisten Hing Ting, Tobias en Tjark zich te plaatsen voor de met vijf grootmeesters topzwaar bezette A-finale, een prachtig resultaat. In deze finale ging Hing Ting als een speer van start. Na een begin van 6½ uit 7 (vriendenremise tegen Tobias) ging hij aan kop, maar toen moest hij alle grootmeesters nog krijgen. Het maakte niet uit. Hij verloor dan weliswaar van Loek van Wely, kan gebeuren natuurlijk, maar de overige grootmeesters kwamen er tegen hem niet aan te pas. Met name zijn winstpartij op de zwaar gerateerde Hongaarse GM Imre Balogh (2686!) maakte diepe indruk.

Met nog één ronde te gaan stond Hing Ting een vol punt voor op Balogh. Een halve tegen Mark Timmermans zou dus genoeg zijn voor de titel, en die remise zou er komen. Hing Ting daarmee Nederlands Kampioen Lightningschaak, een nieuwe mijlpaal in zijn toch al met zoveel hoogtepunten doorspekte schaakcarrière. Bij de prijsuitreiking mocht hij een puissant grote beker en een envelop met baggervette inhoud in ontvangst nemen. Grappig was dat Hing Ting op de website van King een 'eindbaas' werd genoemd. Nooit van gehoord, weer een nieuw Nederlands woord geleerd ....

De kampioen van vorig jaar, Loek van Wely, kwam niet verder dan een score van 7 uit 15. Niet al te best voor een top-grootmeester, maar hij was twee dagen voor het toernooi voor de eerste keer vader geworden, en dan kan het zomaar gebeuren dat je af en toe met je gedachten elders bent.

Tjark en Tobias boekten in de A-finale individuele succesjes. Tjark wist Loek van Wely te verschalken en Tobias won van de GM's Pruijssers en Smeets. Ook Laurens Schilstra kon terugzien op een succesvol toernooi, want hij was met 11½ uit 15 de sterkste in de finalegroep D. In dezelfde groep scoorde Jelmer Sminia 9 uit 15. Dennis van Leusden mocht nog een prijsje komen ophalen als beloning voor zijn derde plaats in groep G.

Hing Ting showt het door hem gewonnen bakkeest. Dat wordt poetsen!

Hing Ting Lai verslaat Dimitri Reinderman in vluggermatch!

- door Dirk Goes -

In april 2015 won regerend Nederlands Jeugdkampioen Hing Ting Lai een vluggermatch over 50 partijen van 3 minuten p.p.p.p. zonder increment van Manuel Bosboom, een prestatie waarmee hij opzichtig rammelde aan de poort van de gevestigde snelschaakorde. Dit jaar werd de lat wat hoger gelegd, eens zien of GM en voormalig Nederlands Kampioen Dimitri Reinderman in staat zou zijn hem tot de orde te roepen.

Op zondag 8 mei troffen de heren elkaar in het Amsterdamse Schaakcafé De Laurierboom. Deze dag bleek bij nader inzien wat minder gelukkig gekozen, en wel om de volgende redenen:

- A. Het was moederdag.
- B. De laatste speelronde van de eredivisie stond op het programma, en Ajax kon kampioen worden.

Niet valt uit te sluiten dat de publieke belangstelling voor de match wat te lijden had van bovenstaande evenementen. Neemt niet weg dat het gezellig druk was in De Laurierboom. Voor de Ajax-supporters die het voetbal verkozen boven het schaken moet het een zure dag zijn geweest, want we weten inmiddels allemaal hoe die laatste wedstrijd is afgelopen. Tja, De Graafschap uit, altijd lastig ....

In de snelschaakmatch won Dimitri de eerste partij, maar vervolgens nam Hing Ting het heft in handen, en na tussenstanden van 11-4 en 18-12 tikte hij bij een stand van 24½-16½ het beslissende punt binnen. Daarna werden de 50 partijen nog even volgemaakt, en nadat Dimitri de laatste partij had gewonnen werd de eindstand vastgesteld op 29½-20½ in het voordeel van de jonge uitdager.

Hing Ting Lai hiermee de beste snelschaker van Amsterdam en omstreken? Wellicht, maar laten we niet vergeten dat een bekende Amerikaanse grootmeester ook binnen de stadsgrenzen woonachtig is. Volgend jaar de match Seirawan-Lai?

Max Euwe Centrum al bijna 30 jaar een begrip!

Eind 2016 bestaat het Max Euwe Centrum (MEC) 30 jaar. Begonnen in de Paleisstraat, maar nu inmiddels meer dan 25 jaar op het Max Euweplein, op de eerste verdieping boven het bekendste buitenschaakspel van Nederland.

Het MEC is opgericht ter nagedachtenis aan Max Euwe, de enige Nederlandse wereldkampioen schaken (1935-1937). Er is een permanente tentoonstelling over Euwe, er zijn wisseltentoonstellingen en er is een grote bibliotheek met meer dan 10.000 titels.

In het MEC kun je leuk en interessant beeldmateriaal over schaken bekijken, je kunt er leren schaken op de computer, er zijn leuke schaakpuzzels om op te lossen, je kunt snuffelen in de duizenden boeken, er zijn tweedehands boeken te koop, en natuurlijk kun je er ook een potje schaken. Voor de jeugd zijn er museumquizen, speciale leerzame en ludieke spelletjes, schaaktekeningen en videoclips.

Met enige regelmaat organiseren we schaaktrainingen, lezingen, boekenmarkten, filmmiddagen en elke zomer een groot Schaakfestival, buiten op het Max Euweplein. Ook geven we vier keer per jaar een nieuwsbrief uit (twee papieren en twee digitale). Op onze website, een *must* voor elke schaakliefhebber, staat nog veel meer over onze activiteiten en over Euwe.

Interessant voor jong en oud, en de toegang is gratis!

Het MEC is dinsdag tot en met vrijdag en op de eerste zaterdag van de maand geopend van 12.00 tot 16.00 uur.

Max Euwe Centrum
Max Euweplein 30a
1017 MB Amsterdam

020-6257017
euwemec@xs4all.nl
www.maxeuwe.nl

Joël en Laurens winnen doorgeefschaaktitel

- door Eric Roosendaal -

Zoals de traditie voorschrijft, wordt op de laatste vrijdagavond in juni ook de laatste clubavond van Zukertort Amstelveen gehouden. Die avond wordt er gespeeld om de titel doorgeefschaak. Er waren dit jaar op deze zwoele zomeravond van 24 juni 2016 zeven teams die elkaar steeds tweemaal bevochten. Joël en Laurens bleken aan het eind van de avond 19 van de maximaal te behalen 24 punten te hebben gescoord, ruim genoeg voor de eerste plaats. De bekende Weesper Eendracht Combinatie van Michiel en Nico schijnt deze titel maar nooit te kunnen winnen, en ook deze keer slaagden ze met glans voor het net-niet examen: ze werden tweede met 17 punten. Nico zou bij winst een zeldzame trilogie hebben gescoord van snelschaak, rapidschaak en doorgeefschaak. Wouter Simonis kwam halverwege de avond de gewonnen bekertjes brengen, en Nico zette deze bekertjes dan ook flink opvallend naast het bord – maar het effect bleek uiteindelijk niet voldoende voor de winst. De derde plaats werd gedeeld door de duo's Eric/Henk en Dirk/Bram (15½ punt). Tobi en Jeroen werden vijfde, Harold en Saurab zesde, en Evert Jan en Rugved belandden op plek zeven.

Herinneringen aan Viktor Kortsjnoi (1931-2016)

- door Wouter Simonis -

Op 6 juni 2016 is Victor Kortsjnoi op 85-jarige leeftijd overleden in zijn woonplaats Wohlen (Zwitserland). Dat bracht bij mij een aantal herinneringen boven, die ik graag met jullie wil delen.

In de goede oude tijd van de ASVU werden er in ons speellokaal op Uilenstede roemruchte simultaan georganiseerd. Deze vonden altijd plaats na afloop van het Hoogovenstoernooi, omdat de grootmeesters dan toch in Nederland waren. Zo was er de simultaan met Walter Browne. Hij moest het aan 40 borden opnemen tegen de top van onze vereniging. Edwin van Erp had het goed bekeken, want hij had plaatsgenomen naast Sander Los. Hij kopieerde eenvoudig de zetten van Sander en toen Sander won, won Edwin dus ook. Dat kon hij weer toevoegen aan zijn erelijst.

Het moet in de periode 1975-1977 zijn geweest dat wij Victor Kortsjnoi hebben weten te strikken. In die periode had ik namelijk mijn eerste auto, een lelijke eend. Niet vooruit te branden met zijn twee paardenkrachten. Heuvel op in Frankrijk moest hij in de eerste versnelling. Stilstaan, schakelen, en dan weer optrekken. Dat leverde flinke files achter ons op.

Het was met die lelijke eend dat ik op een winteravond Kortsjnoi ophaalde bij een hotel in Amsterdam. Dat vond ik natuurlijk best wel spannend, hij was immers op dat moment één van de sterkste schakers van de wereld. De simultaan duurde tot diep in de nacht, waarna ik Kortsjnoi uiteraard ook weer terug reed.

In 1978 speelde Kortsjnoi zijn eerste match om het wereldkampioenschap tegen Karpov. Deze match vond plaats in Baguio City op de Filipijnen en was omgeven door incidenten. De match nam maar liefst 32 partijen in beslag en eindigde in 6-5 voor Karpov (remises telden toen niet mee voor het resultaat).

In 1981 volgde de tweede match in Merano, dat ligt in het overwegend Duitssprekende deel van Italië. Ik reisde er met de nachttrein naar toe via München en Bolzano. Ik herinner mij nog goed de ijzige sfeer in de speelzaal. Kortsjnoi was helaas niet in zijn beste doen en verloor deze match over 18 partijen met 11-7.

Zijn rol op het wereldtoneel werd daarna minder, maar hij bleef wel fanatiek schaken tot op hoge leeftijd. Daarmee herinneren we ons Victor Kortsjnoi vooral als één van de sterkste schakers die het nooit tot wereldkampioen heeft gebracht.

Schaken is vriendschappelijk vechten

Ter nagedachtenis aan Viktor Kortschnoj (1931-2016)

– door Florian Jacobs –

In 1957 organiseerden de Sovjet-Unie en Joegoslavië voor de tweede maal een vriendschappelijke schaakmatch tussen de tien beste schakers van beide landen. Dit waren prestigieuze matches, niet alleen omdat deze landen tot de sterkste schaaklanden van de wereld behoorden (tussen 1952 en 1964 won de Sovjet-Unie alle Olympiades, terwijl Joegoslavië steeds tweede of derde werd), maar ook omdat de matches een diplomatiek oogmerk hadden: Chroesjtsjov en Tito konden weliswaar beter met elkaar overweg dan Stalin en de Joegoslavische dictator, maar de beide communistische staten konden wel een vriendschappelijk steuntje in de rug gebruiken. Tussen 1956 en 1979 zouden de Sovjet-Unie en Joegoslavië in totaal 20 vriendschappelijke matches tegen elkaar spelen. In 1957 bestonden beide delegaties uit tien spelers, die acht keer acht potjes tegen elkaar speelden. Een aardige opzet dus: 64 partijen in totaal.

Het was al met al geen wonder dat beide landen deze vriendschappelijke matches heel serieus namen. In 1957 deden Smyslov (die net wereldkampioen was geworden) en Botvinnik (die net was onttroond) weliswaar niet mee, maar verder was het Sovjettiental buitengewoon indrukwekkend: Keres, Bronstein, Petrosian, Taimanov, Geller, Kholmov, Furman, Tolush, Boleslavsky en de jongste van het stel: Viktor Kortschnoj, 26 jaar oud.¹ Volgens de website Chessmetrics (de FIDE hanteerde nog geen ratings in die tijd) behoorden al deze spelers toentertijd tot de top 35 van de wereld. Joegoslavië stelde hier weliswaar geen klein bier tegenover (drie spelers uit de top 20), maar ging toch met 42-22 ten onder. Nu was er ook wel een verzachtende omstandigheid: de match werd gespeeld in juli in Leningrad, en dat is precies de tijd van de ‘witte nachten’, als de zon nooit ondergaat in de stad. De arme Joegoslaven konden de slaap nauwelijks vatten.

Gligoric steelt de show

De ster van de match was evenwel niet afkomstig uit de Sovjet-Unie. De Joegoslavische grootmeester Svetozar Gligoric hield enorm huis (+5 -1 =2) en behaalde een van de beste resultaten uit zijn lange carrière. Met name zijn witpartijen tegen Tolush (een denderende koningsaanval) en Furman (een duizelingwekkende tactische combinatie) maakten indruk. Met zwart was Gligoric minder zeker van zijn zaak; vooral zijn geliefde Konings-Indisch (we hebben het over de man die de Mar del Plata-variant introduceerde op toptniveau) zag er bleekjes uit. Geller verpulverde hem in een bajonetaanval en de jonge Kortschnoj wist hem al snel een cruciale centrumpon te ontfutselen. De meer ervaren Gligoric maakte evenwel een glorieuze rommel van de stelling, pikte zowaar een kwaliteit mee en beukte Kortschnoj met enkele mokerslagen van het bord.

Die onfortuinlijkheid vond plaats in de eerste matchpartij. Kortschnoj was echter een van die schakers die van een verliespartij alleen maar sterker worden (dat zien we bijvoorbeeld ook bij Carlsen, hoe vaak verliest hij wel niet de eerste ronde en maakt hij vervolgens gehakt van de wereldtop?): hij scoorde vervolgens 6½ uit 7. De beide andere Joegoslavische giganten werden zoek gespeeld in het eindspel: tegen Matanovic vond ‘Viktor de Verschrikkelijke’ zomaar een matnet en de twee torens van Ivkov hielden het niet droog tegen de dwarrelende dame/paard-combinatie van Kortschnoj.

Kortschnojs wraaklust

Toen de trein waarin zich onder meer Gligoric bevond juist wilde weggrijden uit Leningrad (zijn kompanen waren vast al in slaap gevallen), leek het erop dat de vriendschappelijke match zowaar een heuse vriendschap had veroorzaakt: Kortschnoj was ook naar het station gekomen. Hij was evenwel niet komen opdagen om penadressen uit te wisselen: hij wilde de enige speler die hem had verslagen komen vertellen dat hij wraak zou nemen. Gligoric bleef beduusd in de trein achter.

En, slaagde Kortschnoj daarin? Natuurlijk. In de volgende tien jaar troffen Kortschnoj en Gligoric elkaar jaarlijks op de grote toernooien. De stand in 1968 was 8½-2½ voor Kortschnoj: de arme Gligoric had vijf halfjes bijeen mogen schrapen. De partijen volgden vaak hetzelfde stramien als hun ontmoeting in de witte nachten van Leningrad: Kortschnoj toonde zich positioneel de sterkere en Gligoric trachtte rommel te stichten, alleen nu smoorde Kortschnoj het tegenspel steeds met dwingende hand. Met name de slotzet van hun partij in 1965 wil ik de lezer niet onthouden:

---

¹ Wie een artikel schrijft over Kortschnoj, loopt eerst tegen de spelling van zijn naam aan. Op de website *Chess Notes* valt te lezen dat de volgende spellingen zoal zijn gebruikt: Korchnoi, Kortchnoi, Kortschnoi, Kortsnoi, Kortshnoi, Korchnoi, Kortchnoi, Korchnoy, Kortchnoy, Kortschnoy, Korchnoj, Kortchnoj, Kortschnoj, Korcznoj, Korcsnoj, Kortjnoj, Kortsjnoj, Kortšnoi en Korčnoj. Ik heb gekozen voor de spelling die de Mega Database van Chessbase hanteert.

Kortschnoj-Gligoric, Vrnjacka Banja 1965 na 25. .... Pb3. Kortschnoj rondde de partij af met 26. Dc6!!

De twee troffen elkaar voor het laatst in 2007, toen de voormalige Sovjet-Unie en het voormalige Joegoslavië de match van 1957 herdachten met een nieuwe vriendschappelijke match. Aan het eerste bord speelden Kortschnoj en Gligoric, respectievelijk 76 en 84 jaar oud. Ze vochten als vanouds: de eindscore werd 1½-1½ voor Kortschnoj en 11-9 voor de voormalige Sovjet-Unie.

Oude meesters

Vanaf 1973, het jaar waarin Gligoric 50 werd, besloot hij niet langer deel te nemen aan individuele FIDE-toernooien. Hij speelde nog wel, maar verdween geleidelijk van het wereldtoneel. Kortschnojs grootste successen begonnen toen pas: in 1975, 1978 en 1981 stond alleen Karpov hem nog in de weg op pad naar de hoogste schaakkroon. Hij bleef tot op hoge leeftijd een grootmeester van de buitencategorie: in 2007 was hij op 75-jarige leeftijd nummer 85 van de wereld, bij uitstek de oudste speler ooit in de FIDE top 100. In 2011 wist hij op bijna 80-jarige leeftijd Caruana te verslaan, die toen al een rating van boven de 2700 had. Ook houdt Kortschnoj het record 'oudste nationale kampioen ooit' in handen: in 2011 won hij op 80-jarige leeftijd voor de laatste maal het kampioenschap van zijn nieuwe vaderland Zwitserland.

In 2001 verbaasde Kortschnoj vriend en vijand wederom: hij schreef het sterk bezette toernooi van Biel op zijn naam met veelzeggende vechtersbaascijfers (+4 -2 =2). Wereldtoppers als Gelfand, Svidler, Lautier en de tiener Grischuk konden niet voorkomen dat de man die meer dan dubbel zo oud was als de een-na-oudste deelnemer (Gelfand was 33 jaar, Kortschnoj 70) het ene na het andere positionele meesterwerk afleverde. De mooiste overwinning was misschien wel die op de 17-jarige Grischuk. De partij is vaak becommentarieerd (bijvoorbeeld door Tyomkin voor Chessbase en door Marin in zijn schaakkampioenenboek); daarom zal ik hieronder alleen de zetten weergeven. Mag ik de lezer uitnodigen om vanaf zet 10 (10. .... Pbd7?! is een dubieuze zet) de zetten van wit te bedekken en te proberen om de zetten van Kortschnoj zelf te bedenken? Het is een wurgjuweeltje.

Wit:	Kortschnoj	(70 jaar jong)
Zwart:	Grischuk	(17 jaar oud)

1. d4 d5; 2. c4 e6; 3. Pf3 c6; 4. e3 f5; 5. Ld3 Pf6; 6. O-O Ld6; 7. b3 De7; 8. Lb2 b6; 9. Dc1 Lb7; 10. La3 Pbd7; 11. cxd5 cxd5; 12. Lxd6 Dxd6; 13. Pc3 a6; 14. Db2 O-O; 15. b4 Tac8; 16. a4 Pe4; 17. Pe2 De7; 18. Tfc1 Pd6; 19. b5 a5; 20. Da3 Txc1+; 21. Txc1 Tc8; 22. Txc8+ Pxc8; 23. Dc3 Dd6; 24. Pf4 Pe7; 25. h4 Pf8; 26. h5 Lc8; 27. Pe5 Ld7; 28. f3 Le8; 29. g4 g5; 30. Pe2 Pd7; 31. Kg2 h6; 32. Pg3 fxg4; 33. fxg4 Pxe5; 34. dxe5 Dc5; 35. Dd2 Dc7; 36. Db2 Kg7; 37. Pe2 Kg8; 38. Kf2 Lf7; 39. Dd4 Kg7; 40. Dc3 Db8; 41. Pd4 Dd8; 42. Ke2 Lg8; 43. Lb1 Kh8; 44. Da3 Pc8; 45. Lg6 Kg7; 46. Lb1 Kh8; 47. Dc1 Pe7; 48. Df1 Pc8; 49. Pc6; 1-0.

Bibliografie:

- M. Marin, Learn from the Legends, Gothenburg: Quality Chess, 2006
- S. Gligoric, I Play Against Pieces, London: B.T. Batsford Ltd, 2002
- Mega Database van Chessbase
- en.wikipedia.org/wiki/Viktor_Korchnoi
- www.chesshistory.com/winter/extra/korchnoi.html
- www.chessmetrics.com

Hing Ting Lai prolongeert SGA-snelschaaktitel!

- door Dirk Goes -

Voorafgaand aan het Open SGA Snelschaakkampioenschap, dat op zondag 27 december 2015 in Sporthal IJburg werd gespeeld, was op de SGA-website een aankondiging te lezen met de ongetwijfeld wervend bedoelde tekst "Wie volgt Hing Ting Lai op als snelschaakkampioen van Amsterdam?". Toen ik dat las dacht ik bij mezelf, nou, dat zou best Hing Ting zelf weleens kunnen zijn ....

Dat hij er hard voor zou moeten werken was duidelijk, want de concurrentie was moordend. Ziehier de top-15 van de deelnemerslijst op KNSB-rating:

1. Miguuel Admiraal (2427)	6. Rob Schoorl (2313)	11. Yong Hoon de Rover (2274)
2. Manuel Bosboom (2393)	7. Daan Zult (2307)	12. Jimmy van Zutphen (2241)
3. Albert Bles (2384)	8. Fitzgerald Krudde (2306)	13. Vincent Blom (2238)
4. Hing Ting Lai (2354)	9. Tobias Kabos (2283)	14. Tigran Spaan (2179)
5. Tex de Wit (2327)	10. Rick Duijker (2283)	15. Tjark Vos (2173)

Een sterk veld! In totaal waren er 72 deelnemers, aanzienlijk meer dan vorig jaar, toen de teller stakte bij 50. Volgend jaar 100?

Sporthal IJburg biedt wat mij betreft uitstekende speelomstandigheden. Het lijkt wat ver van het centrum, en dat is het ook wel, maar tram 26 stopt er voor de deur en op zondag is er gratis parkeren voor de in Amsterdam op dat gebied bepaald niet verweende automobilist. Jammer was wel dat aan het eind van de dag het bier op was. Een aandachtspuntje naar wij dachten!

De inschrijftafel had het er maar druk mee. Links komt Rugved Adavatkar zich melden, rechts leiden Fred Bergen en Theo Weijers een en ander in goede banen.

Fraai verstilte verbijstering op de gezichten van Theo en Adrienne. Tja, zo'n flitslicht is ook irritant ....

Na drie voorrondes van drie partijen volgens het zogeheten Amsterdams systeem, konden negen finalegroepen worden samengesteld. De IM's Admiraal, Blees en De Wit haalden de A-finale niet en moesten zich tevreden stellen met een plekje in groep B. Een tikje verrassend wellicht, maar zoals gezegd, de concurrentie was moordend.

De stemming zat er goed in. Links Hebert Perez Garcia, rechts Henk Plantfeber.

Winnaar van de A-finale, en daarmee open snelschaakkampioen van Amsterdam 2015, werd dan toch opnieuw Hing Ting Lai, die zijn reputatie van seriemoordenaar met groot machtsvertoon volkomen waarmaakte. Na een bliksemstart van 5 uit 5 kwam hij in de zesde ronde remise overeen met Manuel Bosboom en werd daarmee onbereikbaar voor de rest. Met de hoofdprijs reeds op zak won hij ook zijn laatste partij, en met 6½ uit 7 bleef hij de nummer 2, Rob Schoorl, anderhalf punt voor. De derde plaats werd met 4½ uit 7 gedeeld door Manuel Bosboom en Vincent Blom. Laurens Schilstra leverde een uitstekende prestatie door in deze loodzware groep 2 punten te scoren.

En de winnaar is .... HING TING LAI!

In de B-finale stak Fitzgerald Krudde in een bloedvorm: 6½ uit 7, en dat in een groep met een gemiddelde rating van 2239. Alleen Miguuel Admiraal wist hem een halfje te ontfutselen, voor de overigen was hij maar weinig genaakbaar. Tex de Wit werd met 6 uit 7 tweede, een half punt voor Miguuel.

In groep D deed Rugved Adavatkar van zich spreken. Met zijn wat bescheiden rating van 1220 won hij tot zijn eigen verbazing van de zware jongens Ivo Knottnerus, Jonathan van Nie en Fred Jungen! Deze groep werd gewonnen door Morrison Lesger. In groep E was Wim Moene de te kloppen man, maar uiteindelijk ging de winst naar Alexander Kretzschmar. Verdere groepswinnaars: Harold de Boer in F, Rob Bödicker in G en Gerie Opgenhaffen in H. Het jeugdige talent Michiel Terwee won samen met zijn vader Sijbe groep I.

Schaken met een hersenschudding

- door Tobi Kooiman -

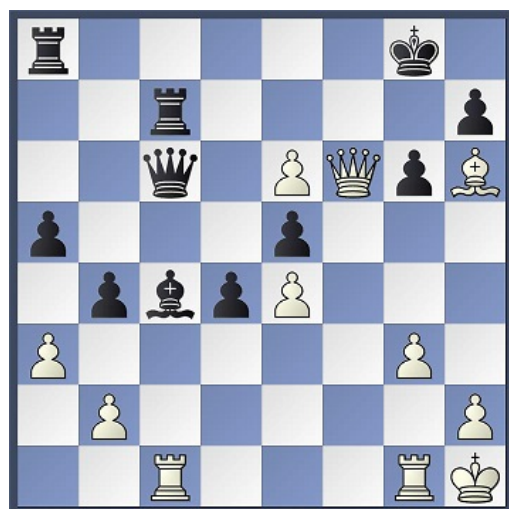
Kom, laat ik eens meedoen aan het Open NK in Dieren, waarom niet? Die normaal gesproken retorische vraag kende in dit geval een uitermate acceptabel antwoord. Ik kwam de dag voor het toernooi om 4:00 uur 's ochtends terug van een week surfen op Lanzarote, een Spaans eilandje bij de Marokkaanse kust. Dat surfen eindigde in een iets te sterke golf die mij van mijn plank mieterde en mijn plank er in volle vaart achteraan, op mijn hoofd, hetgeen resulteerde in een hersenschudding. Ik had mijn vriendin beloofd om de dag erna voor vertrek nog even in de brandende zon uren een berg op en af te lopen, en ik ben een man van mijn woord, dus hoppa, want verstandig doen kan altijd nog als je dood bent. Toen ik vervolgens thuis kwam en de hele dag hoofdpijn had en motorische onhandigheid tentoon spreidde, kunt u zich voorstellen dat afmelding van het toernooi sterk overwogen werd. Maar ik had zin om te schaken, dus op naar Dieren en niet zeuren.

De eerste ronde startte om 13:00 uur, en kalmpjes liep ik om 12:40 uur naar binnen. "Hoi Tjark, alles goed? Moet ik me nog ergens melden of zo?" "Als ik jou was zou ik héél gauw naar de organisatie gaan." Ik had me uiterlijk 12.00 uur moeten melden, maar gelukkig was de indeling nog niet rond en mocht ik nog meedoen. Dit was tekenend voor mijn gebrek aan scherpte, en dat resulteerde in een aantal lollige partijen.

Schaken met een hersenschudding, ik raad het iedereen aan, hoewel je niet te veel op resultaat gefocust moet zijn. Ik moet namelijk bekennen dat bijvoorbeeld de eerste drie ronden een twijfelachtig patroon kenden: ik had hoofdpijn, deed wat ontwikkelingszetten en maakte dan een blunder. Gelukkig was mijn tegenstander in partij 1 me voor met blunderen en verzuimde mijn derde tegenstander de gewonnen stelling te converteren, dus met 1½ uit 3 viel de schade mee, zeker omdat mijn nederlaag in ronde 2 verdiend was. Hoewel hij na de opening remise aanbood, deed hij vervolgens in tijdnood veel goede zetten. Overigens was mijn eerste opponent de enige die ouder was dan ik: de overige acht ronden speelde ik tegen jongens van 14 tot 22. Hoezo ouwemannetjessport?

Ronde 4 rondde ik stijlvol af, al zeg ik het zelf.

Wit:	Tobi Kooiman	(2091)
Zwart:	Bernard Evengroen	(1739)

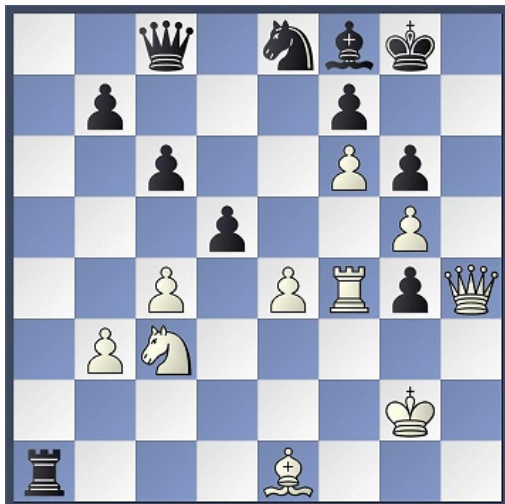
Ik geef toe dat ik overwoog om 31. Dxe5 te spelen, en dat wint ook. Ik zou bijna zeggen: "Dat wint helaas," want dan had de zet die ik speelde misschien twee uitroepetekens verdiend.

31. Tgf1! Dxe4+; 32. Kg1 Lxf1; 33. Txf1; 1-0.

Zwart kan mat niet voorkomen, omdat hij geen schaakjes meer heeft en de toren op c7 gebonden is aan de dekking van g7, en f8 dus niet fatsoenlijk kan worden gedekt.

In ronde 5 had ik zwart tegen onze eigen Renzo Finkenflugel. Het werd een boeiende partij waarin ik prima uit de opening kwam, daarna minder kwam te staan, maar uiteindelijk groot voordeel wist te bereiken, en vervolgens gaf ik het toch weer weg.

Wit: Renzo Finkenflugel (1862)
Zwart: Tobi Kooiman (2091)

De partij draaide er al een paar zetten om dat zwart moest voorkomen mat te gaan via de h-lijn. Wit heeft net een stuk geruild op g4 om de h-lijn te openen en vervolgens 30.Ld2-e1 gespeeld, duidelijk met de bedoeling om de weg naar h1 via f1 vrij te maken voor de toren. Hoewel, duidelijk... Ik had niks door!

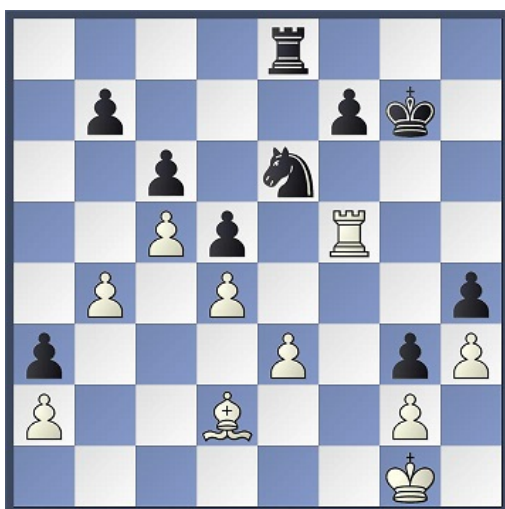
30. .... Ld6?; 31. Tf1!

Nu pas drong de verschrikkelijke werkelijkheid tot me door en zocht ik wanhopig naar verdedigingen waar ik met mijn toren via c1 en c3 op h3 een blokkade opzet, maar het is net te laat.

Extra frustrerend om in de analyse te zien dat een direct 30. .... Tc1! groot voordeel zou hebben opgeleverd. Wit kan het mat niet forceren: 31. Tf1 Tc2+; 32. Tf2 (32. Lf2 Txc3; 33. Th1 Th3 is de blokkade waar ik het over had) Txf2+; 33. Dxf2 dxc4; 34. bxc4 Pc7, en deze stelling zou geen probleem moeten zijn. Nog wat onnodige wanhoopspogingen later feliciteerde ik een tevreden Renzo. Hij sloot daarmee zijn toernooi af met 3½ uit 5 en een TPR van 2078. Hij ging verhuizen en had de organisatie vroegtijdig verzocht of dit was toegestaan. Lekker bezig, Renzo.

In ronde 6 speelde ik met zwart een uitermate interessante partij, met een complex middenspel en een eindspel waar zowel wit als zwart niet optimaal speelde - ik miste bijvoorbeeld een mooie winst en even later een fantastische winst.

Wit: Wang Yang (1903)
Zwart: Tobi Kooiman (2091)

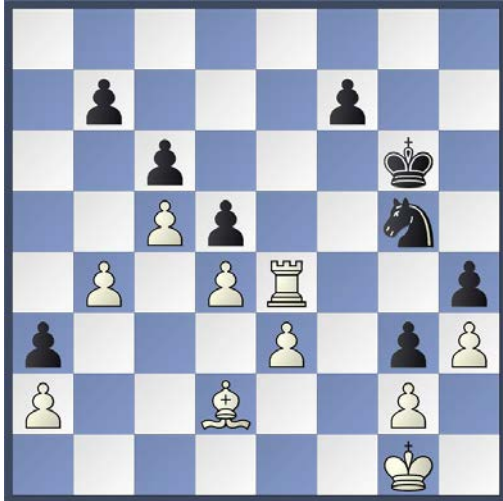
40. .... Kg6?!

Ik kon de winst niet vinden na 40. .... Pxd4!; 41. exd4 Te2; 42. Lc3 Txa2; 43. Tf1 Tc2; 44. La1, maar het had gekund: 44. .... a2; 45. Td1 f5; 46. Kf1 f4; 47. Te1 Kf6; 48. Te2 (48. Td1 Kf5; 49. Te1 Tc4) Tc1+; 49. Te1 Tb1; 50. Lc3 f3; 51. gxf3 g2+; 0-1.

41. Tf3?

Wit stuurt aan op torenruil, waarschijnlijk met het oog op pion a3. Toch was dit niet zo verstandig.

41. .... Pg5; 42. Tf4 Te4; 43. Txe4

Nu keek ik eerst naar 43. .... dxe4, hetgeen pion a3 offert maar wel via d5 een pad voor de zwarte koning creëert, en het leek mij te winnen, maar ik zag nog niet een concrete variant, dus misschien heeft wit dan toch nog tegenspel met zijn loper. En daarna dacht ik te zien dat 43. .... Pxe4 zelfs zonder tegenspel voor wit wint.

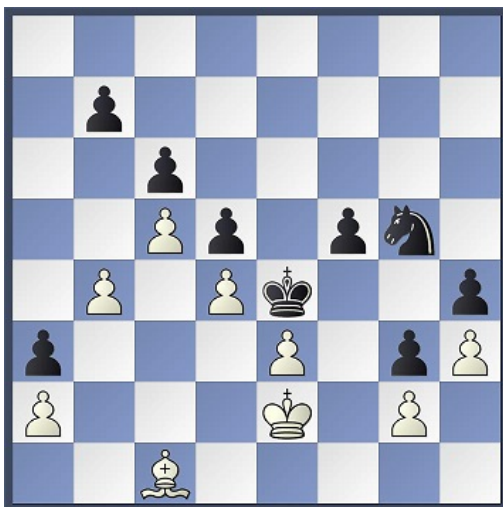
43. .... Pxe4!

43. .... dxe4? 44. Lc1 Kf6; 45. Lxa3 Ke6; 46. Lb2 Kd5; 47. a4 Kc4; 48. d5 is het soort tegenspel dat ik niet wilde.

44. Le1

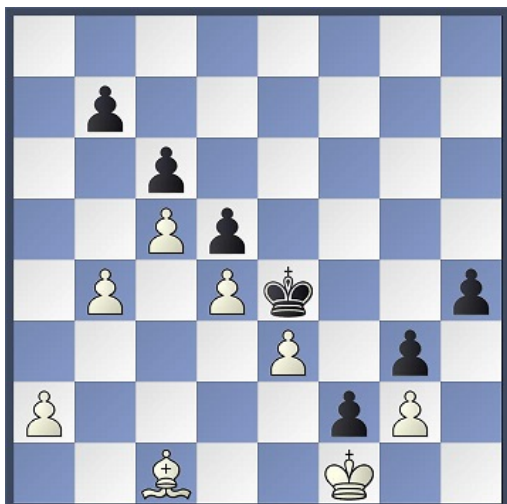
44. Lc1? Pc3; 45. Lxa3 Pxa2; 46. Kf1 Kf5; 47. Ke2 Ke4; 48. Kd2 f5; 49. Ke2 Pc3+; 50. Kd2 Pb1+ of anders pionwinst op e3 had ik nog wel gezien.

44. .... Kf5; 45. Kf1 Pg5; 46. Ke2 Ke4; 47. Ld2 f5; 48. Lc1

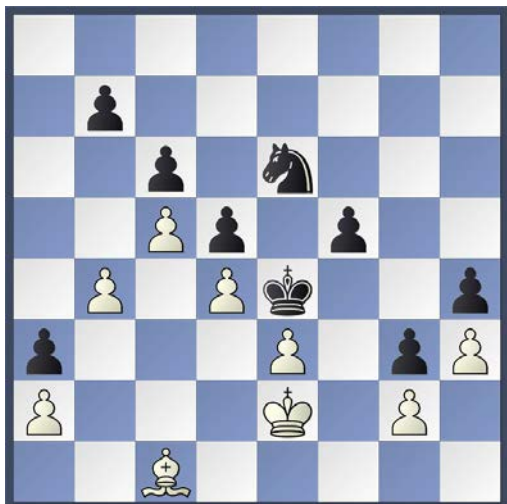
48. .... Pe6?

De werkelijk prachtige winst lag in 48. .... f4; 49. Lxa3 Pxb3!!; 50. Lc1 (50. gxf3 f3+; 51. Kf1 Kd3; 52. Lc1 g2+; 53. Kf2 g1D+; 54. Kxg1 Ke2) Pg1+; 51. Kf1 f3!; 52. Kxg1 f2+; 53. Kf1

53. .... h3; 54. gxf3 Kf3; 55. a4 g2#

Wat kan schaken toch mooi zijn. Maar terug naar de partij.

49. Ld2?

49. Lxa3! f4; 50. Lc1 fxe3; 51. Lxe3 Pxd4+; 52. Kd2 Pf5 en zwart heeft de beste kansen, maar niet meer dan dat. In mijn berekening won zwart na 52. .... Pc2, maar wit maakt vermoedelijk remise met het eenvoudige 53. Lg5.

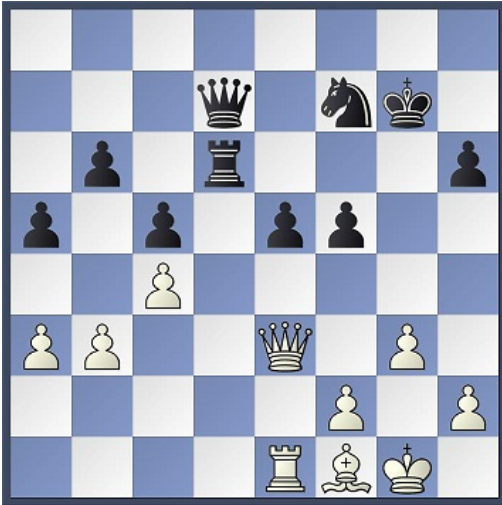
49. .... f4; 50. exf4 Pxd4+; 51. Kd1 Pe6; 0-1.

Altijd leuk om achteraf zo veel moois in een partij te ontdekken, vooral als het geen punten heeft gekost.

In ronde 7 speelde zich in de openingsfase een merkwaardig tafereel af. Steeds als mijn jeugdige tegenstander een zet had gedaan liep hij weg. Dan deed ik 15 seconden later een zet – het was allemaal redelijk standaard – waarna hij 2 of 3 minuten later pas terugkwam. Hier kreeg hij zowel tegen de 40e zet als tegen het eind van de partij last van. Ik kwam trouwens ook goed uit de opening maar was niet kundig genoeg om voordeel te pakken, waarna hij zelfs beter kwam te staan en... remise aanbood. Ik heb dit toernooi maar liefst zes keer remise aangeboden gekregen! En dan reken ik Renzo's grapjes voor aanvang van onze partij nog niet mee ("Als we snel remise doen, mag je meerijden naar Amsterdam"). Aanbieden kan handig zijn, maar accepteren vind ik meestal onverstandig. Als je tegenstander een weg naar voordeel zag, bood hij geen remise aan. Hoe dan ook, ik weigerde en de partij duurde 69 zetten en 5 uur. De rest van de partij is het bekijken waard en het einde is fraai.

Wit:	Tobi Kooiman	(2091)
Zwart:	Dries Wedda	(1909)

Dit was de stelling waarin hij remise aanbood.

30. h4 Td2; 31. Tb1 e4?

Hoppa, daar gaat hij al. 31. .... Dd4 had ik verwacht. 32. b4 Dxe3; 33. fxe3 Pd6; 34. bxa5 bxa5; 35. Tb6 vond hij misschien eng, of misschien had hij deze variant helemaal niet bekeken: hij had, zoals gezegd, nogal weinig tijd.

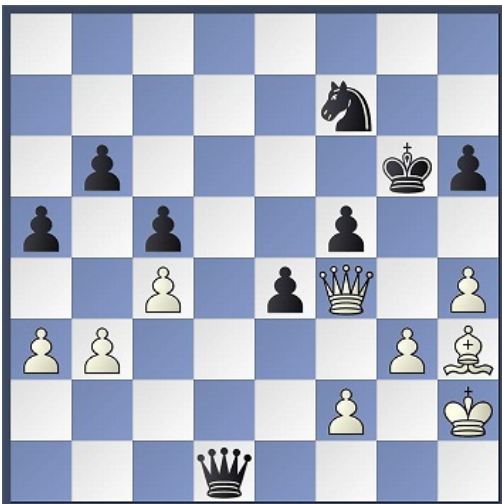
32. Df4 Kg6; 33. Lh3

Ik wist niet zeker of ik nu 34. Lxf5+ dreigde, want 34. .... Dxf5; 35. Dxd2 e3 is niet zo duidelijk. Maar goed, eerst maar eens zien wat zwart doet.

33. .... Td1+

Opnieuw met remiseaanbod.

34. Txd1 Dxd1+; 35. Kh2

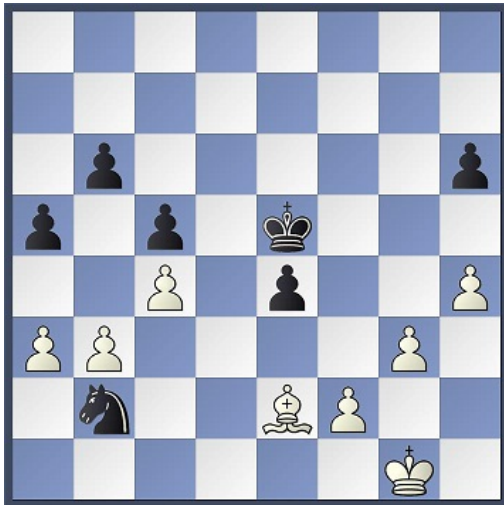
35. .... Dd7?

35. .... Pd6 leek me nodig. Misschien was hij bang voor 36. h5+, want die kan de dame niet direct pakken (dan hangt het paard op d6), maar hij kan rustig met zijn koning naar g7 en pas na Lxf5 op h5 slaan.

36. Dxe4 fxe4; 37. Lxd7 Pe5; 38. Le8+!

De snelste weg terug. Ik was er lang niet zeker van dat dit eindspel gewonnen was, maar het is wits beste kans.

38. .... Kf6; 39. Lh5 Pd3; 40. Kg1 Ke5; 41. Ld1 Pb2; 42. Le2

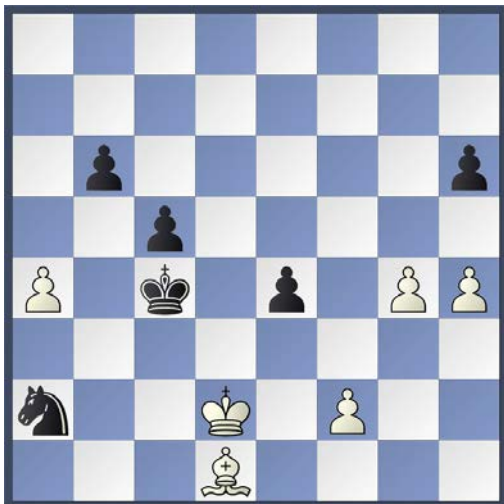
42. .... a4?

Een verrassend vraagteken, maar zwart had remise kunnen maken met een moeilijke want lange variant: 42. .... Pd3; 43. Kf1 Kd4; 44. a4 Kc3; 45. g4 Kxb3; 46. g5 hxg5; 47. Ld1+ Kxc4; 48. h5 Pe5; 49. h6 Pf7; 50. h7 Kd4; 51. Lh5 Ph8; 52. Ke2 c4.

43. bxa4 Pxa4; 44. Kf1 Pc3; 45. Ke1 Pb1; 46. a4 Pc3; 47. Ld1 Pa2

Ik was er achter het bord van overtuigd dat zwart remise kon maken met 47. .... Pxd1; 48. Kxd1 Kd4; 49. g4 Ke5, maar wit wint met 50. Kd2 (*ik had gekeken naar 50. g5 hxg5; 51. hxg5 Kf5; 52. Ke2 Kxg5; 53. Ke3 Kf5; 54. f3, en dat is wel remise*) Kf4; 51. g5 hxg5; 52. h5!

48. Kd2 Kd4; 49. g4 Kxc4?!

50. g5 hxg5; 51. h5! Pc3; 52. h6 e3+; 53. Ke1!

Stijlvoller dan 53. Kxe3 Pd5+; 54. Ke4 Pf6+; 55. Kf5 Ph7; 56. Kg6.

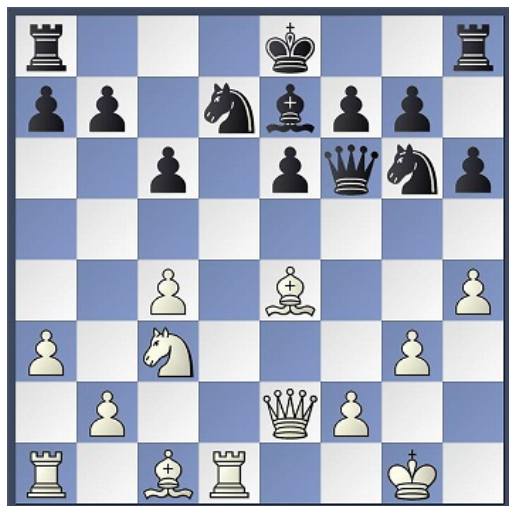
53. .... exf2+; 54. Kf1!

Mooi toch?

54. .... Pxd1; 55. h7 Pe3+; 56. Kxf2 Pg4+; 57. Kg1 Kb4; 58. h8D Kxa4; 59. Da1+ Kb5; 60. Db2+ Ka5; 61. Dd2+ Ka4; 62. Dd1+ Ka3; 63. Dxc4 b5; 64. Dxc5 Kb4; 65. Dd2+ Kb3; 66. Dd3+ Kb4; 67. Db1+ Ka4; 68. Kf2 b4; 69. Ke3; 1-0.

Ronde 8 was de enige ronde met aan kleiner ratingverschil dan 100, namelijk 99. Te weinig! Ik won weliswaar een pion in de opening waar hij afdoende compensatie voor had bij accuraat spel, en zelfs meer dan compensatie zoals ik het speelde. Hij hakte me dan ook genadeloos van het bord.

Wit:	Rik Roelofs	(1992)
Zwart:	Tobi Kooiman	(2091)

17. Txd7! Kxd7; 18. h5 Pf8; 19. Lf4 Kc8; 20. Lf3! Pd7; 21. Pe4 Dd4?

21. .... Df5; 22. Ld6 Pe5; 23. Lg2 Kd7; 24. Td1 ziet er vooruitdenkend heel eng uit, maar 24. .... Ke8 verdedigt.

22. Td1 Db6; 23. b4 e5

Dit is een verliezende zet, maar goede raad is al duur. 23. .... Td8; 24. Pd6+ Lxd6; 25. Txd6 Pf6; 26. c5 Db5 (26. .... Dc7; 27. Txc6); 27. Dd1 Txd6; 28. Dxd6 Pe8; 29. De7; 1-0.

24. Lg4 exf4; 25. Txd7 Lf6; 26. Pxf6 fxg3

Ik laat nog even de blunder 27. De5?? Dxf2 0-1 toe.

27. c5; 1-0.

Een heuse modelpartij! Helaas geheel te danken aan het sterke spel van mijn tegenstander. Ik vond troost bij een vriend die in de buurt van Arnhem woont. We dronken tot 3 uur 's nachts heel veel verschillende heel lekkere speciaalbieren, zonder dat mijn hoofdpijn terugkwam, hij kwam veel te laat op zijn werk en ik ging brak achter het bord zitten. Dat was wel ingecalculerd. Vorig jaar in Wenen handelden Laura, Florian, Jeroen en Joël vergelijkbaar (en ik hield ze gezelschap) toen er in de laatste ronde niks meer op het spel stond, en die uitbrakronde werd hun beste, met 3½ uit 4. En in mijn geval werd het mijn makkelijkste partij. Binnen een uur klaar en zelf 10 minuten nagedacht. Terwijl zijn rating met 1947 niet laag was. Onbegrijpelijk.

Wit:	Tobi Kooiman	(2091)
Zwart:	Bram de Vries	(1947)

7. .... Pc6?

Misschien was hij ook brak.

8. dxc5 Da5; 9. Pa4 d5?

Of ziek.

10. Pb6 Ta7?

Of hij had gewoon geen zin.

11. cxd5 Pb4; 12. a3 Lf5; 13. Ld2 Dxc5; 14. Le3; 1-0.

Uiteindelijk was mijn TPR 120 lager dan mijn rating, dus dat viel mee. Lekker geschaakt. Leuk. Doei.

De scheuring in de Amsterdamse Schaakbond

– door Dirk Goes –

Aan het begin van de 20^e eeuw begon het georganiseerde Nederlandse schaakleven langzaam maar zeker structuur te krijgen. Elk jaar speelden vijf clubs om het kampioenschap van Nederland: de Amsterdamse verenigingen VAS en ASC, DD (Den Haag), Utrecht en de Nieuwe Rotterdamse Schaakvereniging. De eerste tientallen van deze clubs vormden de eerste klasse, waaruit niet kon worden gedegradeerd. De rest van het Nederlandse schaaklandschap was door de overkoepelende Nederlandse Schaakbond verdeeld in districten, wat voor de Amsterdamse clubs inhield dat men was ingedeeld in het district Noord-Holland. De banden tussen de Amsterdamse en de Noord-Hollandse schakers waren hecht, en toen op 19 oktober 1913 de Noord-Hollandse Schaakbond werd opgericht traden vijf Amsterdamse verenigingen toe: VAS, ASC, De Toren, de Nationale Schaakclub en Anderssen.

Op zondag 15 december 1912 werd op initiatief van de heer Flentrop, de energieke secretaris van de schaakclub Zaan- dam, een massakamp georganiseerd (het Haarlemsch Dagblad sprak zelfs van “een monsterkamp”) over liefst 113 borden, waarin de Amsterdamse schakers het opnamen tegen schakers uit de provincie Noord-Holland, wat een gigantische logistieke operatie moet zijn geweest. Plaats van handeling was het Gebouw van de Maatschappij voor den Werkenden Stand aan de Kloveniersburgwal te Amsterdam (nu: de Doelenzaal). Alle niet-Amsterdamse schakers kregen hun reiskosten vergoed op basis van derde klasse spoor, tweede klasse tram en eerste klasse boot. Men speelde met wit en zwart tegen dezelfde tegenstander, Amsterdam won met 137½ - 88½.

Het spelen van competitiewedstrijden in de provincie was natuurlijk leuk, maar ook tijdrovend en duur, en zo ontstond aan het begin van de jaren '20 binnen de Amsterdamse verenigingen de behoefte zich te organiseren. Een eerste aanzet werd gegeven op 28 september 1923, toen op instigatie van de heren Coomans en Löhr de Amsterdamsche Schaakcompetitie werd opgericht, waarbij werd besloten zich vooralsnog niet aan te sluiten bij de Nederlandse Schaakbond. De Amsterdamsche Schaakcompetitie voorzag duidelijk in een behoefte. Aan de wedstrijden over het seizoen 1923/1924 werd deelgenomen door 20 tientallen, en twee seizoenen later was dat aantal al opgelopen tot 35.

In september 1925 nam Schaakvereniging Max Euwe het initiatief tot oprichting van een Amsterdamse Schaakbond. Tijdens de algemene ledenvergadering van 2 oktober 1925 werd een motie ingediend waarin het bestuur van de Amsterdamsche Schaakcompetitie de opdracht kreeg om met nadere voorstellen te komen, en op 18 december 1925 zag de Amsterdamsche Schaakbond (hierna: 'de ASB') het levenslicht tijdens een naar verluidt bewogen gedelegeerdenvergadering in Café-Restaurant De Pool, dat was gevestigd aan het Damrak. Het voorstel tot oprichting werd met vrijwel algemene stemmen aangenomen: 21 voor en 3 tegen. VAS en ASC waren ook uitgenodigd voor de vergadering, maar schitterden door afwezigheid.

Een volgende stap was aansluiting bij de Nederlandse Schaakbond. Tijdens een rumoerige vergadering op 24 november 1928 liepen de gemoederen hoog op en moest, gezien het late tijdstip, de zitting worden verdaagd. Enkele weken later, op 16 december 1928, werd de vergadering voortgezet en werd uiteindelijk besloten tot aansluiting bij de Nederlandse Schaakbond per 1 januari 1929, waarbij zij opgemerkt dat de voorstemmers het haalden met slechts een nipte meerderheid: 16 stemmen voor, 12 tegen en 2 blanco. Na afloop waren de meeste tegenstemmers zo sportief zich neer te leggen bij de wens van de meerderheid.

Het leven in de crisisjaren '30 was natuurlijk geen pretje, maar voor het schaken was het een vruchtbare voedingsbodem in de ontwikkeling naar een echte volkssport. De werkloosheid was hoog, de verveling navenant, en vergeleken met andere sporten was schaken relatief goedkoop. Aan de andere kant was het zo dat werklozen niet snel lid werden van een club, domweg omdat ze de contributie niet konden opbrengen. Schaakvereniging De Raadsheer speelde daarop in en organiseerde gedurende een aantal jaren schaakmiddagen voor werklozen. Ook kende deze vereniging een speciaal contributietarief. In 1937 betaalden werklozen 10 cent per week, terwijl de contributie voor 'normale' leden 25 cent per week bedroeg. Zeer sociaal! Ook de gekte rond de match Euwe-Aljechin van 1935 (ter gelegenheid waarvan de Nederlandse Schaakbond het predicaat 'Koninklijke' kreeg toegewezen, waarmee in één klap namensverwarring met 'die andere NSB' tot het verleden behoorde), droeg in hoge mate bij aan de populariteit van het spel. In 1938 had de ASB circa 1.900 leden, de KNSB 10.000.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog was het in Amsterdam verre van eenvoudig om een georganiseerd schaakleven in stand te houden. De Duitse bezetter verordonneerde dat tussen 23.00 en 04.00 uur niemand zich op straat mocht bevinden (de zogenaamde 'spertijd'), en met enige regelmaat klonk het luchtalarm, het sein om zo snel mogelijk de schuilkelder op te zoeken. Trams reden niet in de avonduren, en er gold een verduisteringsplicht opdat geallieerde piloten zich minder goed konden oriënteren en militaire doelen onzichtbaar bleven. Om deze redenen gaven sommige schaakverenigingen er de voorkeur aan om op zaterdag of zondag overdag te spelen, terwijl wedstrijden van ASB-clubs die vasthielden aan 's avonds spelen zoveel mogelijk werden vastgesteld op data wanneer het volle maan was. Op die manier was het toch nog een beetje licht op straat.

Sommige clubs werden zwaar getroffen door de krijgshandelingen die de oorlog met zich meebracht. Door het beruchte bombardement van 14 mei 1940 op Rotterdam kwamen 9 schakers om het leven en werden 15 clublokalen verwoest. Aan materiaal ging verloren 297 spellen, 340 borden, 176 klokken en meerdere bibliotheken, waaronder enige zeer waardevolle. Schakend Nederland schoot financieel te hulp opdat nieuw materiaal kon worden aangeschaft, maar het zal duidelijk zijn dat er enige tijd overheen ging voordat de situatie zich had genormaliseerd. Max Euwe, hoofdredacteur van 'Het Tijdschrift' (het bondsblad van de KNSB), gaf het goede voorbeeld door vrijwillig 40% van zijn honorarium af te staan ten gunste van de wederopbouw van Rotterdam.

In oktober 1940 besloot de ASB tot het instellen van een noodcompetitie, waarbij zoveel mogelijk werd getracht de clubs het afleggen van grote afstanden te besparen. Met uitzondering van de hoofdklasse hadden de clubs de vrijheid zelf te bepalen in welke klasse ze hun teams lieten spelen. Zo vormden de verenigingen boven het IJ een eigen groep, terwijl Watergraafsmeer, dat tegenwoordig gewoon deel uitmaakt van Amsterdam maar toen nog als ver weg werd beschouwd, niet meedeed. Daar staat tegenover dat de lagere tientallen van VAS en ASC, die traditioneel bij de Noord-Hollandse Schaakbond actief waren, dat seizoen wel meespeelden in de ASB-competitie. Al met al schreven toch nog 85 teams zich in.

Eind 1940 was het ledental van de ASB gedaald naar 1.200, en twee jaar later was dit nog maar 1.156. De deportatie en moord op de Joodse schakers, alsmede het in Duitsland tewerkstellen van een groot deel van de beroepsbevolking, had zijn gruwelijke tol geëist. Alleen al VAS verloor 35 Joodse leden!

Ook aan de KNSB ging de oorlog bepaald niet ongemerkt voorbij. Op bevel van de Duitsers ging de bond weer 'NSB' heten, omdat de bezetter iedere uiterlijke verbondenheid met het koninklijk huis wilde tegengaan. Lastig, want nu moesten schakers die het over de schaakbond hadden ineens weer de gehate letters NSB gebruiken. In de wandelingen sprak men daarom liever van 'De Algemeene Nederlandse Schaakbond', of ook wel van het wat gekunstelde 'NeSchaBo'.

In augustus 1940 stonden de jaarlijkse bondswedstrijden van de KNSB op het programma, maar de meeste bestuursleden vonden het, zo kort na het bombardement op Rotterdam, niet gepast om die te laten doorgaan. De 'foute' secretaris van de bond, de NSB'er Jungman, dacht daar anders over, en hij kreeg het uiteindelijk voor elkaar dat het evenement toch werd gespeeld. Begin 1943 schoffeerde Jungman zijn medebestuurders opnieuw door op eigen houtje de Nederlandse Schaakbond aan te melden als lid van de (nazistische) Europese Schaakbond, en toen in datzelfde jaar de mededeling kwam dat het KNSB-bestuur voortaan niet meer door de leden zou worden gekozen maar door de Duitsers zou worden benoemd, trad voorzitter Zittersteyn demonstratief af, waarna Euwe bereid werd gevonden om zolang op de winkel te passen. Veel meer dan dat was er overigens niet te doen, want in 1944 besloot de bond de competitie stil te leggen omdat het reizen te gevaarlijk werd. Daar viel wel wat voor te zeggen, want in deze fase van de oorlog kwam het regelmatig voor dat treinen werden beschoten door geallieerde vliegtuigen, hoogst onaangenaam als je als argeloos schaker op weg bent naar een competitiewedstrijd.

In de loop van de oorlog werd papier schaars, en dat had verregaande consequenties voor het Tijdschrift. Met ingang van juni 1943 werd het blad opgeheven en vervangen door een mededelingenblad van slechts vier bladzijden, en dan ook nog eens met een formaat lettertype waar je een vergrootglas bij nodig had. Om maar zoveel mogelijk papier te besparen kreeg elke vereniging slechts één exemplaar. De laatste editie dateerde van december 1944, daarna rolde er niets meer van de persen. Pas in oktober 1945 verscheen er weer een Tijdschrift.

Na de bevrijding trad Euwe volgens afspraak af, Zittersteyn werd weer voorzitter, en de Nederlandse Schaakbond werd weer koninklijk. Jungman werd veroordeeld tot vier jaar gevangenisstraf en heeft zich na die tijd wijselijk niet meer laten zien in de Nederlandse schaakwereld.

Na de oorlog kwam het schaakleven langzaam maar zeker weer op gang. Gemakkelijk was dat niet, want er was een tekort aan bijna alles, en veel schaakverenigingen hadden materiaal verloren. Na bemiddeling door Euwe werd de ergste nood gelenigd door de Zweedse Schaakbond, die 150 spellen leverde. De ASB vierde haar 20-jarig bestaan met een toernooi op 2, 3 en 4 oktober 1946, waaraan werd deelgenomen door maar liefst 600 schakers. Het evenement werd geopend door de Wethouder van Onderwijs De Roos, en afgesloten met een feestavond, waarbij vrijwel het gehele KNSB-bestuur aanwezig was.

De relatie tussen de ASB en de KNSB was al die jaren hartelijk geweest, maar de KNSB eiste steeds meer contributie van de onderbonden, en dat begon op een gegeven moment te schuren. Van de f 0,37 per lid per maand die de ASB begin jaren '50 aan contributie inde, moest er f 0,27 worden afgedragen aan de KNSB. Een groot deel daarvan ging naar het zogenaamde reisfonds, dat door de KNSB in november 1942 was ingesteld om de gemaakte reiskosten zo eerlijk mogelijk over de clubs te verdelen. Dit kwam vooral ten goede aan de provinciale bonden, waar de clubs niet zelden grote afstanden moesten afleggen. De stedelijke bonden (Amsterdam, Rotterdam en Den Haag) kenden die problemen niet, want daar zaten de clubs bij wijze van spreken bij elkaar om de hoek. Zo moesten deze bonden jaarlijks een fors bedrag aftikken, terwijl men er nauwelijks van profiteerde. Ter illustratie: in het seizoen 1954/1955 betaalde de ASB een bedrag van f 1.393 aan het reisfonds en kreeg f 139 terug, per saldo een last van f 1.254, voor die tijd een forse adering. Overigens zij opgemerkt dat de provinciale bonden weliswaar aantoonbaar meer reiskosten hadden, maar dat de zaalhuur in de steden aanzienlijk hoger was dan in de provincie.

Noot van de auteur: In het kader van mijn onderzoek heb ik de verslagen van diverse vergaderingen doorgeploegd, waaraan in het vervolg van dit artikel veelvuldig zal worden gerefereerd. Daarbij komen de woorden 'bondsraad' en 'gedelegeerdenvergadering' nogal eens voor. Voor de duidelijkheid: de bondsraad was de vergadering van het KNSB-bestuur met de onderbonden, de gedelegeerdenvergadering was de vergadering van het onderbondbestuur met de aangesloten verenigingen. Waarvan akte! (DG)

Medio 1948 verkeerde de KNSB in een diepe crisis. Penningmeester Flentge was (te) vaak op zakenreis in het buitenland en kon daarom zijn functie niet naar behoren uitvoeren. Tijdens de bondsraad van 30 oktober 1948 constateerde de Rotterdamse afgevaardigde Goris koeltjes dat de financiën een puinhoop waren (het eigen vermogen was op dat moment praktisch nihil), en hij was beslist niet de enige die er zo over dacht. Hierop trad het KNSB-bestuur in zijn geheel af. Goris stelde zich kandidaat als penningmeester in het nieuwe bestuur en werd gekozen, terwijl voorzitter Zittersteyn werd opgevolgd door Van Steenis.

Ook in de ASB rommelde het. Tijdens de gedelegeerdenvergaderingen profileerden met name de heren Van Harten (s.v. Max Euwe) en Janssens (s.v. Weenink) zich als eloquente houwdegens die zich met hun intimiderende manier van vergaderen nadrukkelijk deden gelden. Zonder blad voor de mond te nemen ageerden zij luidkeels tegen het gevoerde financiële beleid van de ASB, waarbij het gewraakte reisfonds werd betiteld als sociale onrechtvaardigheid. Dat niet iedereen gecharmeerd was van deze vorm van debatteren bleek tijdens de gedelegeerdenvergadering van 14 maart 1952 toen de heer Caro (s.v. Utile Dulci) een motie van afkeuring indiende aan het adres van Van Harten, die zich in een artikel denigrerend had uitgelaten over KNSB-voorzitter Van Steenis. Een tweede motie van afkeuring kwam van de heer Weiss (s.v. De Juiste Zet), die Janssens het gebruik van beledigend en honend woordgebruik verweet, alsmede het uiten van dreigementen jegens de persoon van de heer Van Ommen, de voorzitter van de ASB. Beide moties werden met algemene stemmen aangenomen.

Tijdens een rumoerige gedelegeerdenvergadering op 16 juni 1952 stelden Van Harten en Janssens namens hun verenigingen voor de banden met het in hun ogen geldverslindende monster KNSB te verbreken. Voorzitter Van Ommen meldde dat het ASB-bestuur mordicus tegen afscheiding was, en verklaarde stoer dat hij bij ordeverstoringen hard zou ingrijpen. Van Harten beschuldigde hierop Van Ommen van dictatoriaal optreden, en ook Janssens sloeg wild om zich heen. Hij kwalificeerde de heer Van Ommen openlijk als "een incapabel man", en ook de redacteur van het ASB Nieuws, de heer Weiss, kreeg een veeg uit de pan. Janssens noemde de berichtgeving in het periodiek "onjuist, niet volledig en tendentius". Na veel kabaal werd uiteindelijk op voorstel van de s.v. Zukertort besloten de gedelegeerdenvergadering te verdagen tot 1 juli 1952, teneinde de clubbesturen de mogelijkheid te bieden hun leden te raadplegen. Tijdens deze vergadering werd na urenlange debatten besloten toch maar bij de KNSB te blijven.

In het KNSB-bestuur was penningmeester Goris inmiddels gebrouilleerd geraakt met zijn medebestuurleden, die zich tot zijn ergernis nadrukkelijk met zijn financieel beleid bemoeiden. Goris wilde de financiën in vijf jaar tijd saneren terwijl de overige bestuursleden daar tien jaar voor wilden uittrekken. Tijdens de bondsraad van 1 november 1952 distantieerde Goris zich openlijk van de door hemzelf onder dwang opgestelde begroting. Deze werd met 35 tegen 24 stemmen verworpen. Goris paste zijn begroting aan, en op 20 december 1952 werd er opnieuw vergaderd. Ditmaal werd de begroting goedgekeurd. Tijdens zijn speech verklaarde Goris te willen aftreden vermits zijn medebestuurleden geen enkele mogelijkheid zagen om in de toekomst met hem samen te werken, maar na sterke aandrang van de bondsraad bleef hij toch in functie. Pas in oktober 1953 zou hij zijn penningmeesterschap daadwerkelijk aan de wilgen hangen.

Op 1 februari 1953 werd Zeeland geteisterd door de watersnoodramp, en overall in den lande werden er acties op touw gezet om het leed te verzachten. De ASB schonk een bedrag van f 50, één gulden per vereniging. Tevens werd door VAS, in samenwerking met de ASB, een benefietwedstrijd georganiseerd, die f 1.000 opbracht. De schaakvereniging Weenink bestond 20 jaar en besloot de viering van dit jubileum af te gelasten en het daarmee uitgespaarde bedrag in het rampenfonds te storten, wat f 1.600 opleverde. De schade voor de Zeeuwse schaakclubs viel overigens mee, alleen de schaakvereniging Zierikzee leed noemenswaardig materiaalverlies. Acht klokken en enkele kartonnen borden gingen in het natuurgeweld verloren. Nieuw materiaal werd onder andere geschonken door de Noorse Schaakbond.

Op 30 mei 1953 organiseerde de ASB weer een gedelegeerdenvergadering. Janssens en Van Harten beklommen hun stokpaardje en betoogden dat de contributieafdracht aan de KNSB, op dat moment circa f 6.000 per jaar, in geen enkele verhouding stond tot het totaal aan kasmiddelen van de ASB, of liever gezegd het gebrek daaraan. Ook het ASB Nieuws moest het weer eens ontgelden. Volgens Van Harten bevorderde de inhoud eerder verdeeldheid dan saamhorigheid, was het nimmer actueel, akelig duur, en was er centraal toezicht nodig door een redactiecommissie.

Het is vandaag de dag wellicht moeilijk voor te stellen, maar in de jaren '50 en '60 waren vergaderingen bijzonder populaire evenementen die een hoop publiek op de been brachten. Er werd doorgaans fel en langdurig gedebatteerd, en het (zelfs meerdere malen) verdagen van een vergadering vanwege het late tijdstip was eerder regel dan uitzondering.

Het belangrijkste agendapunt van de ASB-gedelegeerdenvergadering van 13 maart 1954 was het aangekondigde aftreden van voorzitter Van Ommen. Janssens en Van Harten eisten voortdurend van hem dat hij bij de bondsraad zou pleiten voor een lagere afdracht aan de KNSB, en hij was het zat door hen als loopjongen te worden gebruikt. Aan het begin van de vergadering greep Van Harten de microfoon en richtte zich tot de voorzitter met de op z'n zachtst gezegd wat merkwaardige woorden "U lacht, meneer de voorzitter, hebt u last van zenuwen"?

De afgevaardigde van Turrís Eburnea, de heer Julien, kwam met het voorstel de heer Van Ommen weer kandidaat te stellen en te respecteren dat hij niet langer met mandaten van de gedelegeerdenvergadering naar de bondsraad zou worden gestuurd. Dat was het sein voor de oppositie om in te grijpen, en de heer Wessel (s.v. Weenink) wees fijntjes op het in de statuten opgenomen artikel dat zich staande de vergadering geen tegenkandidaten mochten aandienen. Na veel juridisch geharrewar werd men het uiteindelijk eens om het bewuste artikel dubieus te verklaren op grond van het feit dat de statuten zeer verouderd en aan revisie toe waren. Nadat het artikel met overweldigende meerderheid buiten werking was gesteld, meldde de heer Van Ommen zich weer aan als kandidaat en werd na stemming herkozen.

Hierna werd de vergadering vanwege het late tijdstip verdaagd en op 10 april 1954 hervat. Over de in veler ogen dubieuze herverkiezing van voorzitter Van Ommen bleek het laatste woord nog niet gezegd. De heer Wessel sprak van 'geknoei' en 'fascistische methoden'. De heer Van Staveren (s.v. 'Het Zuiden') pleitte voor wijziging van het Huishoudelijk Reglement met het oog op een straffer aanpakken van belhamels (sic!) in de vergadering. De voorzitter wist hem gerust te stellen met de verzekering dat onruststokers in het vervolg zouden worden beknot in hun spreektijd. Verder werd de begroting goedgekeurd, met de restrictie dat er een financiële commissie zou worden benoemd die nogmaals zou trachten bij de KNSB een contributieverlaging te bedingen.

Op 22 oktober 1954 stond de volgende gedelegeerdenvergadering gepland, waarbij de meeste aandacht uitging naar het rapport van de financiële commissie. De vergadering begon ronduit spectaculair: nog voor de voorzitter in staat was zijn openingswoord uit te spreken werd er een motie van wantrouwen op de bestuurstafel gedeponeerd, die overigens niet door de vergadering in behandeling werd genomen. Bij de bespreking van het rapport van de financiële commissie laaiden de emoties weer hoog op, en het bestuur werd door de 'onruststokers' Janssens en Van Harten scherp aangevallen. In het rapport was te lezen dat de commissie door KNSB-voorzitter Van Steenis was afgepoeierd, en dat deze niets voelde voor verlaging van de contributie, maar, integendeel, juist een verhoging op het oog had. Als afgevaardigde naar de bondsraad werd de heer Buwalda gekozen, die met veel pathos verklaarde "tot de laatste druppel bloed" te zullen vechten voor een contributieverlaging.

Op de bondsraad van 6 november 1954 hield de heer Buwalda zoals toegezegd een krachtig pleidooi voor verlaging van de ASB-contributie met 10 cent per lid per maand. Vergeefs, zijn voorstel werd onder hoongelach van de overige afgevaardigden met algemene stemmen verworpen.

De gedelegeerdenvergadering van de ASB van 5 februari 1955 in Die Port van Cleve beloofde vuurwerk. Punt 4 van de agenda was het volgende voorstel van Schaakvereniging Max Euwe:

"De gedelegeerdenvergadering van de ASB, heden in vergadering bijeen, besluit met ingang van 1 april a.s. het lidmaatschap van de ASB in de KNSB op te zeggen, en van de beslissing het KNSB-bestuur, zodra mogelijk, kennis te geven."

Dit voorstel werd met 27 tegen 11 stemmen aangenomen. Hierop trad het volledige bestuur af, met uitzondering van de wedstrijdleader, de heer Filippo. Janssens werd gekozen als nieuwe voorzitter. De KNSB werd per telegram in kennis gesteld en het besluit werd ten overvloede op de bondsraad van 26 maart 1955 toegelicht door de heren Buwalda en Van der Velde. Overigens werd later, op verzoek van de KNSB, de uittredingsdatum van 1 april 1955 om procedurele redenen omgezet naar 1 juni 1955.

Janssens toonde zich zeer ingenomen met het verbreken van de betrekkingen met de KNSB. In 'De Band', het orgaan van de ASB, zette hij zijn mening uiteen:

"De bijdrage van de ASB aan het reisfonds was een jaarlijkse brandschatting die verpaupering van ons bondsleven tot gevolg had. De ASB leidde onder de feodale organisatiesfeer van de KNSB een zielloos bestaan, maar is nu van zijn financiële kluisters bevrijd. Van fantasieeloos vegeteren gaan we nu naar een gezond bondsleven!"

Schaakvereniging Max Euwe betaalde een hoge prijs voor haar principiële standpunt. Het eerste tental van deze club speelde tot dat moment in de prestigieuze hoofdklasse van de KNSB-competitie, en omdat ze toch op een zo hoog mogelijk niveau wilden spelen bedankten alle leden van het eerste tental als lid en stapten massaal over naar ASC en VAS.

Ook in Rotterdam zorgde het reisfonds voor een schisma. Hoofdrolspeler was hier Willem Christiaan Goris, in die tijd penningmeester van de Rotterdamse Schaakbond (RSB). Van 1948 tot 1953 was hij tevens penningmeester van de KNSB. Tijdens de bondsraad van maart 1955 deed hij een gooi naar het voorzitterschap van de KNSB, maar hij kreeg onvoldoende stemmen, waarop hij van de RSB eiste dat ze solidair met hem zouden zijn en het lidmaatschap van de KNSB zouden opzeggen. Zijn voorstel werd op de gedelegeerdenvergadering van 21 mei 1955 in stemming gebracht. Voor uittreden verklaarden zich 24 verenigingen, terwijl 17 verenigingen tegenstemden. De meerderheid was dus voor uittreden, maar dat feest ging niet door omdat de statutair vereiste tweederde meerderheid niet was gehaald. Hierop trad Goris af als penningmeester van de RSB en richtte op 10 september 1955 zijn eigen bond op: de Nieuwe Rotterdamse Schaakbond, kortweg de NRSB. 13 verenigingen meldden zich aan, een aantal dat acht jaar later was opgelopen tot 22.

Goris, beroepshalve als wiskundeleraar verbonden aan het Marnix-gymnasium te Rotterdam, was een eigenzinnig man met een aangeboren autoriteit, die zijn leerlingen het gebruik van het wiskundeboek afraadde omdat dat volgens hem was geschreven door prutsers. Hij was het gezicht van de NRSB, in de volksmond ook wel "het bondje van Goris" en "de dubbeltjesclub" genoemd. Niemand is meer bedreven in het verzinnen van bijnamen dan de Rotterdammert .... Dat "dubbeltjesclub" sloeg overigens op de 10 cent contributie die Goris maandelijks van zijn leden verlangde. Ter vergelijking: de leden van de RSB betaalden 30 cent per maand. Overigens deelde de RSB de kritiek van Goris op het financiële beleid van de KNSB, maar men besloot toch bij de KNSB te blijven teneinde door overleg te proberen dingen te veranderen.

Aanvankelijk was de NRSB een succes. Meerdere verenigingen sloten zich aan, gelokt door de lage contributie, maar gaandeweg kwam men erachter dat elk voordeel zijn nadeel heeft. Er kon vrijwel niets worden georganiseerd, want dat kostte geld (wat er niet was, geen wonder met zo'n lage contributie), terwijl het door Goris zelf volgeschreven bondsblad 'Contact' onregelmatig verscheen en kwalitatief weinig meer dan een veredelde stencil was. Overigens was ook de concurrerende RSB nooddruftig. De afdracht aan de KNSB werd almaar hoger en de RSB besloot dit niet door te berekenen aan de aangesloten verenigingen, uit angst dat die zouden overlopen naar de NRSB.

Het moge duidelijk zijn dat de NRSB warme gevoelens koesterde voor de ASB, haar zusterbond in Amsterdam. Deze affiniteit was wederzijds, en dat leidde ertoe dat de bonden elkaar driemaal troffen in een massakamp. In maart 1956 reisde de ASB naar Rotterdam en werd dik ingemaakt met 22-13, maar een jaar later werd er in de returnmatch sportief wraak genomen: 53-24 voor de Amsterdammers! Een derde massakamp, in maart 1958, ging met 20½-19½ nipt naar de NRSB, daarna werden er geen wedstrijden meer georganiseerd.

Goris was van mening dat de KNSB met geld smeedt. De leden waren verplicht een abonnement te nemen op een zijns inziens duur tijdschrift dat de KNSB f 23.000 per jaar kostte, en dat vond hij weggegooid geld. Zijn advies: "hef het verplichte collectieve abonnement op het Tijdschrift op en vervang het door een vrijwillig abonnement, dan zullen vele duizenden het abonnement opzeggen en kan de contributie omlaag". Goris vond tevens dat de 2e klasse KNSB moest worden opgeheven. "Dat scheelt f 4.500 per jaar aan reiskosten en f 1.120 per jaar aan zaalhuur", zo rekende hij voor. Ook was hij van mening dat sommige onderbonden, zoals de Noord-Hollandse, Stichts-Gooise en Noord-Brabantse bond, te groot waren qua oppervlakte. Zijn voorstel: "Verdeel dit in 20 à 25 onderbonden. Kleinere afstanden, minder kosten".

In de loop van de jaren '60 kwamen de nadelen van de lage contributie steeds scherper aan het licht, en toen Goris in september 1968 overleed was het einde van de NRSB in zicht. Begin jaren '70 waren alle verenigingen teruggekeerd naar de RSB.

Als reactie op de afscheiding van de ASB werd op 12 mei 1955 de Hoofdstedelijke Schaakbond (hierna: 'de H.S.') opgericht door 12 verenigingen die trouw wilden blijven aan de KNSB. Zij kregen versterking van VAS en ASC, die tot dat moment lid waren van de Noord-Hollandse Schaakbond en van deze bond speciale toestemming kregen om zich aan te sluiten bij de H.S. Opvallend was dat de KNSB een bedrag van f 100 doneerde, ter besteding aan de oprichtingskosten.

Met de oprichting van de H.S. was de scheuring in het Amsterdamse schaakleven een feit. De ASB bestond op dat moment uit circa 1.500 leden, de H.S. uit circa 500. De contributie van de ASB werd verlaagd naar f 0,30 per lid per maand, terwijl de leden van de H.S. een bedrag van f 0,45 per lid per maand moesten ophoesten.

Het eerste bestuur van de ASB zag er als volgt uit:

- G.N.J. Janssens (voorzitter)
- G. van Harten (secretaris)
- P. Buwalda (penningmeester)
- C. Weiss (tweede secretaris)
- A. Abercrom (tweede penningmeester)
- G. Filippo (competitieleider)
- H.J. Sanou (wedstrijdleider)

En dit was het eerste bestuur van de H.S.:

- J.H. Caro (voorzitter)
- J.F.J. Vijvers (vice-voorzitter)
- G. Kapsenberg (secretaris)
- J.H. Muller (penningmeester)
- H. van Mastrigt (wedstrijdleider)
- J. van Gemeren (tweede secretaris)
- Th.M.H. Luns (algemeen adjunct)

Opvallend was artikel 2 van de H.S.-statuten, waarin stond vermeld dat de bond was opgericht voor de duur van 29 jaar en vijf maanden. Hoezo 29 jaar en vijf maanden? Maar wellicht is dat notarieel verklaarbaar, ik acht mij onvoldoende thuis in deze materie om daarover te oordelen.

In de aldus ontstane situatie moesten de Amsterdamse clubs kiezen bij welke bond ze zich wilden aansluiten, maar dat wilde nog niet zeggen dat alle leden het met die keuze eens waren. Sommige verenigingen waren uitgesproken voor of tegen één van de twee bonden, maar het kwam ook voor dat de leden tot op het bot verdeeld waren. Dat leidde soms tot fikse polemieken, wat uiteraard de sfeer niet ten goede kwam. Het om deze reden overstappen van leden naar andere verenigingen kwam meer dan eens voor, maar er waren ook schakers die lid werden van twee verenigingen: één in de ASB en één in de H.S. Op die manier konden ze in beide competities spelen. Daar werd doorgaans niet moeilijk over gedaan.

In 1956 werd het de leden van de H.S. op straffe van roeyement van bestuurswege verboden om deel te nemen aan door de ASB georganiseerde wedstrijden en toernooien, een besluit dat in een later stadium door de bondsraad van de KNSB zou worden gesanctioneerd. Aan het Huishoudelijk Reglement van de H.S. werd de volgende regel toegevoegd:

“Het is aan clubleden van de leden - behoudens door het bestuur te verlenen ontheffing - niet toegestaan deel te nemen aan activiteiten op schaakgebied uitgaande van - of gehouden onder auspiciën van - niet bij de KNSB aangesloten schaakbonden of verenigingen.”

In totaal werden vier spelers daadwerkelijk geroyeerd. Niet zo heel slim, want dat was natuurlijk koren op de molen van de ASB. Janssens sprak van een kloppjacht, en trok in 'De Band' nr. 6 van juni 1956 fel van leer:

“Arme, verblinde H.S.! Is dat de wijze waarop men in uw kringen de persoonlijke vrijheid van spelers waarborgt? Is dat de manier waarop men propaganda maakt voor het edele schaakspel, met terzijdestelling van het verschil van inzicht ten aanzien van organisatorische vraagstukken? Arme, verblinde H.S. Uiteraard denkt het bestuur van de Amsterdamse Schaakbond er in dit verband niet aan, op welke wijze ook, de persoonlijke vrijheid van ASB-leden te beknotten. Men spele waar men wil. De vaan van de Amsterdamse Schaakbond zal er des te trotser om wapperen!”

De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat er geen naam onder het artikel staat, maar het ronkende taalgebruik doet sterk de in vitriool gedoopte pen van Janssens vermoeden.

In september 1956 was er een eerste bilateraal overleg tussen de KNSB en de ASB. Deze lijmpoging werd door de ASB afgewezen als zijnde “niet acceptabel als basis voor een eventuele heraansluiting van de ASB bij de KNSB”.

Tijdens de H.S.-vergadering van 8 maart 1958 eiste de heer Bommel (s.v. DOS/SVB) dat een door hem ingezonden stuk zou worden voorgelezen. In deze brief stelde hij voor te komen tot een onafhankelijk redacteurschap van het bondsblad 'de H.S.'er' (lees: hijzelf), maar voorzitter Caro weigerde zijn voorstel in behandeling te nemen omdat het grievend was voor het bestuur en bol zou staan van de onjuistheden en tegenstrijdigheden. Bommel beklagde zich vervolgens bij de bondsraad van de KNSB en werd daarop door de H.S. met ingang van 17 oktober 1958 voor drie maanden geschorst! Ruim een jaar later, in januari 1960, kreeg hij dan toch de door hem geambieerde functie en werd hij redacteur van de H.S.'er. In zijn *maiden speech* als redacteur bestempelde hij de bij de ASB heersende anti-KNSB-stemming als een gifangel.

Een opvallende deelnemer aan de H.S.-competitie was Het Zwarte Veulen, de jeugdafdeling van het VAS. In het seizoen 1959/1960 werd het team kampioen van de 1^e klasse B en promoveerde naar de hoofdklasse, waar het een jaar later bijna kampioen van de H.S. werd! Alleen de match tegen de latere kampioen VVGA 2 ging verloren, alle overige wedstrijden werden gewonnen. Talentvolle jongeren die later tot sterke schakers zouden uitgroeien, zoals Bert Enklaar, Hans Ree, Piet van der Weide en Tim Krabbé, maakten destijds deel uit van Het Zwarte Veulen. Kort daarna zou het gehele team als VAS 3 in de KNSB-competitie gaan spelen.

In het voorjaar van 1958 deed de KNSB een nieuwe poging de eenheid in de Amsterdamse schaakwereld te herstellen. Een commissie bestaande uit de heren De Blécourt, Euwe en Van Gool sprak met beide partijen. Het werd niks. Redacteur Bommel schreef in de H.S.'er nr. 6 van 28 december 1960 verzoenende taal:

“Velen in de KNSB en de H.S. zien er geen gat meer in en zijn moedeloos langs de weg gaan zitten. Dit pessimisme is begrijpelijk, maar daarom nog niet juist. Ons probleem is een zuiver Amsterdams probleem, dat niet door anderen maar alleen door onszelf kan worden opgelost. De tijd is nu rijp om de meer gematigde elementen een kans te geven. Zowel binnen de ASB als de H.S. leeft het verlangen de eenheid te herstellen. Dan moet het ook mogelijk zijn om uit de vele moeilijkheden te komen.”

Voorzitter Caro, één van de initiatiefnemers tot oprichting van de H.S., trad in mei 1958 af. Hij werd opgevolgd door Theo Luns, de broer van de toenmalige minister van Buitenlandse Zaken Jozef Luns. Op 13 december 1958 deed zich tijdens de bondsraad van de KNSB een incident voor, waarbij Luns een bedenkelijke hoofdrol speelde. Staande de vergadering las hij een verklaring voor, waarin hij topschakers die bij afgescheiden bonden (lees: 'de ASB') tegen vergoeding lezingen en simultaanseances gaven, terwijl zij tegenover hun eigen clubs niet aan hun contributieverplichtingen voldeden, 'profiteurs' noemde. Luns stelde voor deze schakers te royeren als lid van de KNSB voor de tijd van één jaar per overtreding, met publicatie in het Tijdschrift.

De H.S.-bestuursleden Kapsenberg en Van Mastrigt waren verbijsterd en probeerden te redden wat er te redden viel. Zij distantieerden zich nadrukkelijk van de woorden van hun voorzitter en verklaarden dat zij vooraf niet op de hoogte waren gesteld van de inhoud van zijn rede, maar het was al te laat. Euwe, tijdens de vergadering in de zaal aanwezig, voelde zich aangesproken en ten diepste gegriefd. Hij was lid van ASC en betaalde geen contributie omdat het bestuur van ASC het een eer vond hem onder zijn leden te mogen tellen, en daarom van hem geen contributie wilde aannemen (zoals Luns, nota bene als penningmeester van ASC, heel goed wist). Euwe trok zijn consequenties, trad af als vice-voorzitter van de KNSB en bedankte na 45 jaar als lid van ASC. Euwe:

"Ik ben als zodanig gekozen om de belangen van de topschakers te verdedigen. De heer Luns betitelt deze groep als 'profiteurs', die op kosten van de KNSB schaken. Dat is natuurlijk reuze nonsens. Iedereen weet dat de bond nog geen 5% van de kosten van de topspelers dekt. Die kosten komen altijd voor rekening van de organiserende instanties."

Ook de heer van Weezel, voorzitter van ASC, legde zijn functie neer, terwijl de topschakers Lodewijk Prins en Hans Bouwmeester verklaarden als lid van ASC te zullen bedanken.

Enkele dagen later was er in Café-Restaurant De Kroon op het Rembrandtplein tot diep in de nacht toverleg, onder voorzitterschap van Nico Cortlever. Verder waren aanwezig het bestuur van de H.S., het bestuur van ASC, en enkele bestuursleden van de KNSB als toehoorders. Na afloop van de vergadering, waarin Luns diep door het stof ging, werd het volgende perscommuniqué verstrekt:

"De heer Luns heeft een uiteenzetting gedaan, waaruit is gebleken:

- 1. dat hij in de vergadering de aanstootgevende passages naar zijn zeggen heeft uitgesproken als privépersoon en niet als bestuurslid van de H.S., noch als die van de ASC;*
- 2. dat de tekst voor de toespraak in die vergadering door hem zelf was opgesteld en niet van tevoren was beproven met zijn medebestuursleden van de H.S.;*
- 3. dat hij om bepaalde redenen in een enigszins geprikkelde stemming was;*
- 4. dat zijn redevoering bedoeld was om een bepaald voorstel in de vergadering erdoor te drukken en niet vrij was van demagogische zinsneden;*
- 5. dat hij het betreurt dat zijn woorden, die niet bedoelden de topspelers te kwetsen, algemeen dusdanig werden opgevat en erkent dat die woorden in dit opzicht misschien minder gelukkig gekozen waren."*

Hierop besloot Euwe aan te blijven als vice-voorzitter van de KNSB tot oktober 1959, wanneer zijn ambtstermijn zou verstrijken. Enkele dagen later bedankte Luns als lid van ASC, en tevens als voorzitter van de H.S. In die hoedanigheid werd hij opgevolgd door Cortlever, maar toen deze in februari 1960 naar het Gelderse Almen verhuisde was er weer een nieuwe voorzitter nodig. Dat werd Wim Misset.

Men zou de indruk krijgen dat de standpunten in het Amsterdamse schaakleven behoorlijk gepolariseerd waren geraakt, maar gelukkig waren er ook mensen die wat genuanceerder tegen de problematiek aankeken. In de gedelegeerdenvergadering van 18 september 1958 werd een door zes ASB-verenigingen opgestelde kritische brief voorgelezen:

"Gesteld vanuit een objectief, algemeen standpunt, kan de vraag of het wenselijk is weer toe te treden tot de KNSB bevestigend worden beantwoord, omdat losmaking uit genoemd verband ons bondsleven heeft teruggebracht tot een louter stedelijke aangelegenheid, waardoor de belangrijke plaats die Amsterdam in het landelijk schaakgebeuren steeds heeft ingenomen wordt miskend en vertekend. Daar onze uittreding tevens losmaking uit de FIDE ten gevolge heeft gehad, is het optreden van onze bond op erkend internationaal niveau bovendien bemoeilijkt. Iedere poging die beoogt aan deze principieel ongewenste toestand een einde te maken, verdient derhalve een ernstig onderzoek, waarbij niet mag worden volstaan met het aannemen van een afwachtende, passieve houding."

Op de H.S.-gedelegeerdenvergadering van 18 januari 1960 werd besloten dat het komende eerste lustrum niet zou worden gevierd. De leden vonden het uitgetrokken bedrag van f 1.000 niet verantwoord. Ter gelegenheid van het eerste lustrum verzuchtte voorzitter Misset in de H.S.'er:

"Wij betreuren het dat wij in deze vijf jaar nog zo bitter weinig gevorderd zijn tot ons doel: eenheid in het Amsterdamse schaakleven."

Neemt niet weg dat het wel degelijk goed ging met de H.S. Per 1 oktober 1961 bedroeg het aantal leden 800, een stijging van 300 in vergelijking met zes jaar eerder.

Het ASB-bestuur op 17 december 1960 bijeen in de Koningszaal van Artis ter gelegenheid van de viering van het 35-jarig bestaan. Van links naar rechts M.G. Niessen (secretaris), A.L.M. Wiewel (tweede secretaris), P. Buwalda (penningmeester), G.N.J. Janssens (voorzitter), G. van Harten (tweede penningmeester), H.J.A. Sanou (wedstrijd-leider) en S. Pasman (competitie-leider). Achter het bestuur staan twee leden van de commissie van ontvangst: J. van Staveren (links) en P. Singers (rechts).

In 1961 deed de KNSB een nieuwe poging de eenheid te herstellen. Men was bereid op financieel gebied zware concessies te doen, maar de ASB bestempelde de voorstellen als niet goed genoeg. Penningmeester Buwalda was stellig in zijn reactie:

“Heren, de ASB heeft jarenlang op een zolderkamertje bij een petroleumkacheltje gewoond. Nu wonen we sinds een paar jaar in een luxueuze flat en komt u ons vragen weer terug te keren naar het zolderkamertje. We denken er niet aan!”

In september 1961 kwam het tot een fusie van de schaakverenigingen Max Euwe en Morphy. Deze fusie lag voor de hand omdat ze in dezelfde locatie speelden, te weten het legendarische schaakhuis aan de Bilderdijkstraat. Besloten werd dat de nieuwe club per 1 januari 1962 in de H.S. zou gaan spelen, en dat was voor deze bond een belangrijke psychologische overwinning omdat Max Euwe destijds een van de initiatiefnemers was van de scheuring. Redacteur Bommel rekende zich alvast rijk met een juichend commentaar in de H.S.'er nr. 11 van 11 september 1961:

“Met Max Euwe verliest het ASB-gebouw een belangrijke hoeksteen. Daardoor komen andere stenen los te zitten. Het uittreden uit de KNSB is niet de specie die losse stenen vast kan houden.”

In de zomer van 1962 deed de KNSB een nieuw voorstel aan de ASB, met het volgende aanbod:

- Geen betalingen aan het reisfonds.
- Facultatief stellen van het bondsblad.

De belangrijkste tegeneisen van de ASB waren als volgt:

- De ASB betaalt 70% van de reguliere KNSB-afdracht (op dat moment f 0,33 per lid per maand).
- De ASB zal nooit hoeven bij te dragen in of ten behoeve van door andere aangesloten bonden gemaakte kosten.
- De ASB krijgt drie pagina's in het bondsblad van de KNSB, onder eigen redactie.
- Niet door de ASB georganiseerde en in Amsterdam of omgeving te houden schaakmanifestaties behoeven op zijn minst mede de goedkeuring van de ASB.
- Na hernieuwde aansluiting zal de KNSB in Amsterdam slechts één bond mogen erkennen: de ASB.

Men werd het niet eens. In De Band nummer 43 van juli/augustus 1962 schreef Janssens:

"Wij willen nog opmerken dat wij ons niet geroepen achten eventueel ook in de toekomst met bloedarme toenaderingspogingen van de KNSB te worden geconfronteerd, indien men aan KNSB-zijde ook ditmaal mocht blijven steken in een de realiteit verwaarlozende visie. Een dergelijke onvruchtbare confrontatie heeft reeds te veel (jarenlang!) van onze aandacht en onze bereidheid tot luisteren gevorderd."

Hoe verzielt de verhoudingen tussen de ASB en de H.S. waren, ondervond de schaakvereniging Tal, die speelde in de ASB-competitie. Zij hadden het plan opgevat om rond de kerstdagen van 1963 een vriendschappelijke wedstrijd te spelen, en in dat kader werden de H.S.-clubs De Pion en Slotervaart benaderd. Deze gaven echter beide te kennen principiële bezwaren te hebben tegen het spelen tegen ASB-verenigingen.

In de bondsraad van oktober 1964 werd met een krappe meerderheid van 34 tegen 27 stemmen besloten het reisfonds op te heffen, maar het wegnemen van deze splijtzwam betekende nog geen terugkeer van de ASB in de moederschoot. De bezwaren van de ASB richtten zich immers niet alleen op het reisfonds, maar op het geheel van de KNSB-begrotingspolitiek, waarbij het geld grotendeels naar de topspelers ging.

Maar toch, in de loop der jaren raakten de scherpste kantjes van het conflict afgesleten, en de vredesduiven wonnen langzaam maar zeker terrein. In oktober 1964 kwamen de besturen van de ASB en de H.S. bijeen in Krasnapolsky, waarbij men het erover eens werd dat gestreefd diende te worden naar herstel van de eenheid in het Amsterdamse schaakleven. Nog niet veel tastbaars, maar de intentie was er in ieder geval, en het moet voor beide besturen een hele stap zijn geweest.

Op 5 mei 1965 werd een principiële akkoord bereikt tussen de ASB en de H.S. Er verscheen een door beide bonden ondertekend communiqué, waarin als eerste punt werd genoemd dat beide bonden ervan overtuigd waren dat het belang van het Amsterdamse schaakleven het wenselijk maakte te komen tot één schaakbond in Amsterdam, welke bond zich op het moment van samenvoeging zou aansluiten bij de KNSB. Tevens werden de bonden het eens dat het schoolschaak zou worden samengevoegd. De ASB organiseerde van oudsher wedstrijden voor de lagere school, de H.S. die voor de middelbare school.

Alles leek hiermee in kannen en kruiken, maar de beide gedelegeerdenvergaderingen moesten nog toestemming geven, en in de gedelegeerdenvergadering van de H.S. van 4 oktober 1965 ging het mis. De vergadering kon zich weliswaar vinden in de bepalingen van het communiqué, maar stelde als voorwaarde dat Janssens zich niet verkiesbaar zou stellen als bestuurder van de nieuwe bond, wat later werd afgezwakt tot 'ten minste 1 september 1970'. In een brief van 6 november 1965 werd deze eis overgebracht:

"Alvorens de besprekingen die tot doel hebben de eenheid in Amsterdam te herstellen voort te zetten, verzoeken wij u om ons een schriftelijke verklaring van de heer Janssens te doen toekomen waarin duidelijk tot uitdrukking komt dat genoemde zich tot 1 september 1970 voor generlei functie in het bestuur van de nieuw te vormen bond beschikbaar zal stellen. Ingevolge een besluit van de op 4 oktober jl. gehouden ledenvergadering moet aan deze voorwaarde worden voldaan. Om bovenstaande voor u acceptabel te maken, is de heer Misset bereid een eensluidende verklaring af te leggen."

Met dit schrijven waren de rapen gaar. De ASB reageerde geprikkeld:

"In antwoord op uw brief van 6 november 1965, delen wij u mede dat de door u gevraagde verklaring voor ons een onaanvaardbare eis is. Het spijt ons te moeten vaststellen dat u door het stellen van een dergelijke onzedelijke en ondemocratische eis de voortgang op de weg naar herstel van de eenheid in het Amsterdamse schaakleven onmogelijk maakt."

De KNSB kwam met de volgende verklaring:

"Het zal een ieder duidelijk zijn, dat het KNSB-bestuur zijn plichten op ergerlijke wijze zou verzaken, indien het bij overeenstemming tussen de besturen van de ASB en de H.S., beter gezegd: bij gelijkgestemdheid van de momenteel aangesloten leden bij de beide bonden, niet met voortvoarendheid de huidige verdeeldheid in het Amsterdamse schaakleven zou trachten op te heffen. Het staat evenwel vast, dat het huidige ASB-bestuur niet tot overeenstemming is gekomen met de H.S., welke bond ons heeft laten weten dat hij geen kans ziet de controverse te overbruggen en voorshands verder overleg nutteloos acht."

Janssens sprak in De Band van een flagrante verdraaiing van de feiten:

“Wij hebben nimmer om aansluiting verzocht. Het initiatief hiertoe is altijd van de KNSB uitgegaan. Wij stuiten op een dergelijke onwelwillendheid, dat het geen zin meer lijkt te hebben verder in dezen nog iets te ondernemen. Nu de papieren zo zijn komen te liggen, zou ik niet meer weten met wie we hierover nog zouden moeten en kunnen praten.”

Inmiddels begonnen steeds meer verenigingen over te stappen van de ASB naar de H.S. Als lid van de ASB waren ze uitgesloten van door de KNSB georganiseerde evenementen, en in de loop der jaren begon dat steeds zwaarder te wegen. Met name de overstap naar de H.S. van grote verenigingen als Max Euwe, Zukertort en Het Vrije Veld betekende een gevoelig verlies voor de ASB. De beweegredenen voor de overstap zullen velerlei zijn geweest, maar de belangrijkste motivering moet zijn geweest dat de H.S. iets had te bieden wat de ASB niet kon. Wilde men zich verder bekwaamen, dan was het zaak dat op het hoogste niveau kon worden geschaakt. De ASB had een plafond, terwijl vanuit de H.S. kon worden gepromoveerd naar het schaakwalhalla: de KNSB-competitie.

In het najaar van 1965 schreef Misset in de H.S.’er:

“Het is geen geheim dat ik een tegenstander ben van het voeren van onderhandelingen met de ASB. Temeer daar wij nu na de overgang van Het Vrije Veld ook quantitatief de ASB hebben overoleugeld. En als men bovendien weet dat 5 à 6 ASB-verenigingen, na een mogelijk mislukken van de fusiebesprekingen, Het Vrije Veld zullen volgen, dan is vanuit ons standpunt bezien het nut van onderhandelen op zijn minst discutabel.”

In september 1966 deed de ASB dan toch weer, waarschijnlijk een beetje moegestreden, een toenaderingspoging richting KNSB: men wilde weer lid worden, dan maar zonder fusie met de H.S. Tijdens de bondsraad van oktober 1966 werd dit door de leden tegengehouden, met als argument dat de bestaande scheiding aldus zou worden gelegaliseerd. Eerst moest er maar eens worden gefuseerd. Bovendien stond het KNSB-reglement slechts één bond in een bepaald rayon toe.

De KNSB besloot maar weer eens een commissie van goede diensten in het leven te roepen, ditmaal bestaande uit de heren Verheij (Wethouder Sportzaken te Amsterdam), Grapperhaus en Van Scheltinga. En zowaar, er rustte zegen op het werk van deze commissie. Op 15 juni 1968 werd in het stadhuis van Amsterdam een vergadering belegd, waarbij alle actoren aanwezig waren. Besloten werd tot de instelling van een voorbereidingscommissie, bestaande uit zes man (drie van de ASB en drie van de H.S.), die werd belast met het opstellen van de statuten van de nieuw te vormen bond, de bepaling van de te volgen procedure bij de verkiezing van bestuursleden, en het treffen van de nodige overgangsregelingen betreffende bezittingen en schulden van beide bonden. Dit plan zou aan de beide gedelegeerdenvergaderingen worden voorgelegd. Na instemming van beide partijen zou de voorbereidingscommissie aan de slag gaan en zou zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk in maart 1969, een gecombineerde vergadering worden gehouden, waarna in oktober 1969 de nieuwe competitie zou starten.

Op 10 maart 1969 werden in Krasnapolsky, gelijktijdig en in verschillende zalen, gedelegeerdenvergaderingen georganiseerd van zowel de ASB als de H.S., waarbij het spreekrecht werd beperkt tot één gedelegeerde per vereniging, dit om chaos in de kiem te smoren. De verdeling van de inboedel, zoals voorgesteld door de commissie van goede diensten, was als volgt. De H.S. bracht in kas-, bank- en girosaldi, vermeerderd met vorderingen en verminderd met schulden. Voorts het in bezit van de H.S. zijnde materiaal. De ASB bracht naast zijn materiaal eenzelfde bedrag in als de H.S., plus een bedrag van f 1.000. Dat bedrag was enerzijds te beschouwen als gedeeltelijke compensatie van de hogere waarde van het materiaal van de H.S., en anderzijds als een compromis in de onderhandelingen met de H.S., die aanvankelijk een veel hogere financiële inbreng van de ASB voor ogen had.

Beide gedelegeerdenvergaderingen gingen akkoord. Op 25 maart 1969 was er, eveneens in Krasnapolsky, een gecombineerde vergadering en werd de SGA opgericht, die tijdens de bondsvergadering van 26 april 1969 bij acclamatie werd geaccepteerd als lid van de KNSB. Bij de oprichting van de SGA werd Janssens gekozen als voorzitter en de heer Verheij werd benoemd tot erelid.

Het bestuur kwam er als volgt uit te zien:

- G.N.J. Janssens (voorzitter)
- H.J. Sanou (secretaris)
- F.J. Wijnands (penningmeester)
- B.W. Simonis (tweede secretaris)
- H. van Mastriegt (competitieleider)
- K.W. Pieters (wedstrijdleider)
- A.A. de Vos (algemeen adjunct)

Janssens schreef in De Band:

“Het moge dan zo zijn dat zakelijke verschillen een jarenlange scheiding op officieel niveau tot gevolg hadden, nu de hekken zullen wegvallen reiken we elkaar over en weer de hand, bouwend aan een nieuwe toekomst! Het is nu onze taak, onze volledige steun en warmte te schenken aan de komende nieuwe bond. Ten faveure van de Amsterdamse schaakgemeenschap, ten faveure ook van het nationale schaakleven!”

En zo was er een einde gekomen aan een roerige periode in het Amsterdamse schaakleven.

Bronnen:

- De Band, orgaan van de Amsterdamse Schaakbond;
- De H.S.'er, orgaan van de Hoofdstedelijke Schaakbond;
- Het Tijdschrift, orgaan van de KNSB;
- 'Rebelse jaren, 1945-1969', geschreven door Robert-Karl Eksteen, hoofdstuk uit het boek 'Amsterdam Schaakstad' (1994), blz. 96-105;
- Caissa Nieuws, orgaan van de schaakvereniging Caissa, jaargangen 1955-1969;
- Diverse websites.

Adviezen:

- Jan Rosendaal;
- Co Buysman;
- Theo Slisser;
- Chris Alberti;
- Frans Maas;
- Eric Mol;
- Rob Bödicker.

Speciale dank gaat uit naar het Max Euwe Centrum.

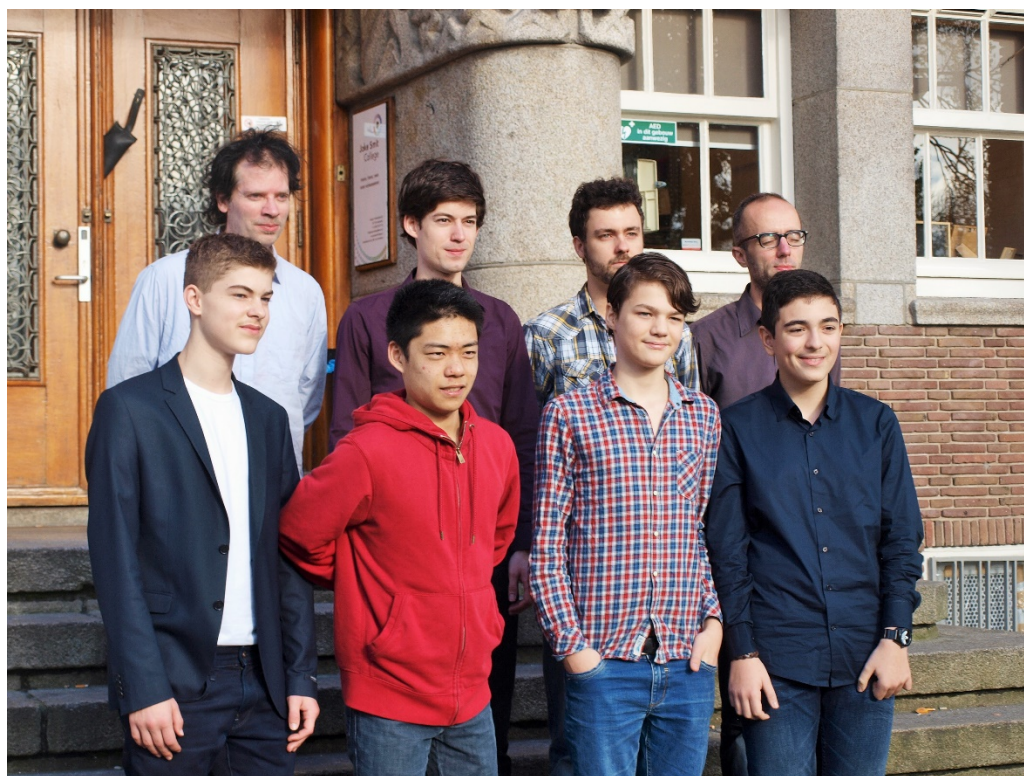
De Max Euwe-matches

– door Dirk Goes –

Ter nagedachtenis van het feit dat Max Euwe 80 jaar geleden wereldkampioen werd, organiseerde het Max Euwe Centrum van 12 tot en met 15 november 2015 de Max Euwe-matches, waarin vier talentvolle jeugdspelers het in een match over vier partijen opnamen tegen gearriveerde grootmeesters. Plaats van handeling was het Joke Smit College aan de Reijnier Vinkeleskade, en dat juist op deze locatie werd gespeeld was geen toeval. In hetzelfde gebouw was destijds het Amsterdams Meisjeslyceum gevestigd, waar Max Euwe in de jaren '30 leraar wiskunde was. Historische grond dus.

Hing Ting mocht het opnemen tegen Robin Swinkels. Overige matches:

Robbie Kevlishvili	tegen	Erik van den Doel
Casper Schoppen	tegen	Roeland Pruijssers
Lucas van Foreest	tegen	Dimitri Reinderman

De groepsfoto. Achterste rij van links naar rechts Dimitri Reinderman, Robin Swinkels, Roeland Pruijssers en Erik van den Doel. Voorste rij van links naar rechts Casper Schoppen, Hing Ting Lai, Lucas van Foreest en Robby Kevlishvili.

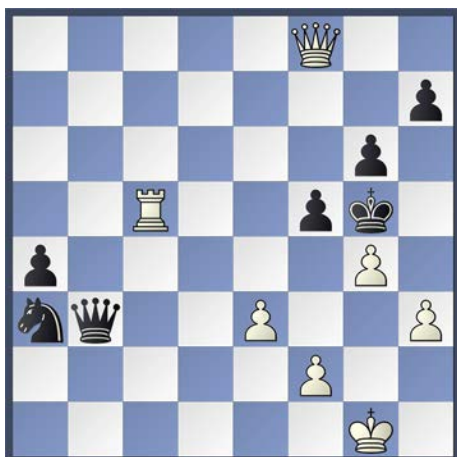
Hing Ting lootte in de eerste partij wit, en ging voortvarend van start met een soepele winstpartij:

Wit:	Hing Ting Lai	(2310)
Zwart:	Robin Swinkels	(2488)

1. d4 d5; 2. c4 c6; 3. Pf3 Pf6; 4. Pbd2 Lf5; 5. Ph4 Le6; 6. e3 g6; 7. Ld3 Lg7; 8. Phf3 O-O; 9. b3 a5; 10. O-O Pa6; 11. Lb2 Db8; 12. a3 Td8; 13. Tc1 Da7; 14. De2 Tac8; 15. Tc2 c5; 16. cxd5 Pxd5; 17. Lc4 Pdc7; 18. Tfc1 Lxc4; 19. Pxc4 b6; 20. dxc5 Pxc5; 21. Lxg7 Kxg7

22. Pxb6 Dxb6; 23. Txc5 Db7; 24. Dc2 Td5; 25. h3 Txc5; 26. Dxc5 Dxb3; 27. De5+ f6; 28. Dxe7+ Df7; 29. Dc5 a4; 30. Pd4 Kh6; 31. Pb5 Pxb5; 32. Dxc8 Pxa3; 33. Dc5 Db3; 34. Df8+ Kh5; 35. g4+ Kg5; 36. Tc5+ f5

37. Txf5+; 1-0.

In de tweede partij trok Robin de stand gelijk en de derde eindigde in remise. De vierde en laatste partij was weer voor Robin, zodat de match voor Hing Ting met 2½-1½ verloren ging. Jammer, maar zeker niet onverdienstelijk. Het leverde Hing Ting nog 8 FIDE-ratingpunten op.

De uitslagen van de overige matches waren als volgt:

Robbie Kevlishvili	- Erik van den Doel	1½-2½
Casper Schoppen	- Roeland Pruijssers	2-2
Lucas van Foreest	- Dimitri Reinderman	1-3

Alle jeugdspelers gingen er qua FIDE-rating op vooruit, maar het was Casper Schoppen die de beste zaken deed. Dankzij zijn k-factor van 40 pakte hij bijna 50 punten!